தமிழ்ப் பெயர்ச்சொற்களின் வரலாற்று மொழியியல் ஆய்வு

இராசேந்திரன் சங்கரவேலாயுதன்

அமிர்தா பல்கலைக்கழகம், கோயம்புத்துர்

rajushush@gmail.com

செ.தமிழ்ச்செல்வம்

tamilsrlc@gmail.com

1 முன்னுரை

வரலாற்று மொழியியல் ஆய்வு அடிப்படையில் தமிழ்ப் பெயர்ச்சொற்களை ஆய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சி காலத்தைப் பொதுவாகப் பழந்தமிழ், இடைக்காலத் தமிழ், தற்காலத்தமிழ் எனப் பிரித்து ஆய்வர். சிலர் சங்கத்தமிழ் காலம், சங்கம் மருவிய காலம், தற்காலம் எனப் பிரித்து ஆய்வர். இங்கு நாம் இரண்டு கால கால கட்டங்களையே கணக்கில் எடுத்துள்ளோம்: ஒன்று சங்ககாலத் தமிழ்; மற்றொன்று தற்காலத் தமிழ். தற்காலத் தமிழில் பெயர்களின் ஆக்கமும் அமைப்பும் சங்ககாலத் தமிழினின்றும் எவ்வாறு வேறுபட்டு வரலாற்று மாற்றத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன என்பதன் அடிப்படையில் மட்டுமே இங்கு செய்திகள் தரப்பட்டுள்ளன. சங்காலம் மற்றும் தற்காலம் என்ற காலகட்டங்கள் அடிப்படையிலேயே தமிழ்ப் பெயர்ச்சொற்கள் பற்றிய வரலாற்று மொழியியல் ஆய்வு இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சங்கத்தமிழின் பெயர்ச் சொற்களின் அமைப்பும் ஆக்கங்களும் எவ்வாறு உள்ளன என்பது மொழியியல் அடிப்படையில் விளக்கப்பட்டு இவை தற்காலத் தமிழில் எவ்வகை மாற்றங்கள் அடைந்துள்ளன என்பதும் இங்கு விரிவாக விளக்கப்படும்.

2. சொல்லாக்க நெறிமுறைகள்

2.1. சங்கத்தமிழில் சொல்லாக்க நெறிமுறைகள்

சொல் உருவாக்கம் பின்வரும் ஐந்து உருவாக்கும் நெறிமுறையைப் பயன்படுத்துகின்றது:

1. தனிப் பகுதி (bare stem)
2. பகுதி பிறழ்வு (stem mutation)
3. பின்னொட்டாக்கம் (suffixation)
4. நீட்சி (extension)
5. சொற்புறமை (periphrasis)

2.1.1. தனிப்பகுதியை பயன்படுத்தும் நெறிமுறை

பல நேர்வுகளில் பெயர்சார் வேரைக் கொண்டிருக்கும் தனிப் பகுதி வடிவாக்கப் பின்னொட்டு கொண்டோ பின்னொட்டு இல்லாதோ ஒரு தரப்பட்ட இலக்கண கருத்துருவை வெளிப்படுத்தும்.

2.1.2. பகுதி பிறழ்வு நெறிமுறை

சில இலக்கண வடிவங்கள் பகுதி பிறழ்வால் ஆக்கப்படுகின்றது.

எடுத்துக்காட்டாக மனித மூவிட மாற்றுபெயரின் திரிபு வடிவம் நெட்டுயிரை குற்றுயிராக மாற்றுவதால் பெறப்படும்.

எ.கா. தான் > தன்

2.1.3. பின்னொட்டாக்கத்தின் நெறிமுறை

பெயர்சார் வேர்கள் வேறுபட்ட ஒட்டுக்களைச் சேர்க்கும் அடிப்படைகளாக பயன்படுகின்றது; சேர்க்கப்படும் ஒட்டுக்கள் வேர்களின் பின்னால் சேர்க்கப்படுவதால் அவை பின்னொட்டுக்களாகும். இந்தப் பின்னொட்டுகள் ‘குறிகள்’ என்று

அழைக்கப்படும்; ஏனென்றால் அவை இலக்கணக் கருத்துருக்களைக் குறிப்பிடும். சங்ககால தமிழில் பகுதிகளுடன் சேர்க்கப்படும் வேறுபட்ட குறிகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன:

பெயர்போன்ற அல்லது பெயர்சார் பகுதியுடன் சேர்க்கப்படும் குறிகள்:

(1) பன்மை குறிகள் +/- வேற்றுமை குறி/பின்னொட்டு

இயம் + கள் > இயங்கள் (மலை: 277)

அரச்(உ)+அர்+கள் > அரசர்கள் (கலி.25:3)

மகள் + இர் +உள்ளும் > மகளிருள்ளும் (பதி.31:27)

(2) அன் அல்லது இன் +/- வேற்றுமைக் குறி

அது + அன் +ஆல் > அதனால் (முல்:17)

கண் + இன் + ஆல் > கண்ணினால் (கலி.108:28)

பரங்குன்று +இன் +கு + உம் > பரங்குன்றிற்கும் (பரி.17:43)

(3) வேற்றுமைக் குறி +/- இடைச்சொல்

அவர் + அ > அவர (புற.15:9)

வயின் + ஆன் + ஏ > வயினானே (பதி.36.1)

(4) இடைச்சொல்

சுற்றம் + உம் > சுற்றுமும் (அக.17:6)

(5) எப்போதாவது *ஆன், ஆத், ஆள், இ, இன்* மற்றும்/அல்லது உடன்படுத்தி (*ஞ், ன், ய்* அல்லது *வ்*) என்பதால் முன் தொடரப்படும் இட-எண்-பால் குறி பெயரடைசார் அல்லது குறிப்புப் பெயரை ஆக்கும்.

கால் + அ > கால (பரி.20:9)

கால் + அன் +அ > காலன (குறு.7:1)

இன் + ஆ(த்)+து > இன்னாது (குறு.245:2)

இன் + ஆத் + அன் + அ > இன்னாதன (குறு.309:7)

சாகாடு +ஆள் + அர் > சாகாட்டாளர் (படி.27:14)

இன் + இ + (உடன்படுத்தி) ய் + அ > இனிய (கலி.53:12)

(அன், இன் என்பன மரபாக சாரியை எனக் கருதப்படுகின்றன)

எருத்து + இன் + அ > எருத்தின (புற. 387:7)

வலை +ஞ் +அர் >வலைஞர் (பெரு: 274)

வினை + ன் +அர் >வினைனர் (பதி.62:16)

மட + (உடன்படுத்தி) வ் + அ >மடவ (குறு.66:1)

(6) ஒரு பெயரடைசார் பெயர் அல்லது தொழிற்பெயருடன் ஆய் சேர்ந்து வினையடை வடிவை ஆக்கும்.

இயல்பிற்றாய் < இயல்பிற்று + ஆய் (பரி.7:78)

இறைச்சியா < இறைச்சி + ய் (உப) + ஆய் (கலி.8:9)

(7) *அல், ஆல், கல், தல்* அல்லது *மை* என இறுதியுறும் தொழில் பெயர்களுடன் *ஆன்* அல்லது *இன்* சேர்ந்து 'பயனாக' எனப் பொருள்படும் காரண வடிவை ஆக்கும்.

ஒழுகல் + ஆன் > ஒழுகலான் (கலி.39:14)

உண்மை +(உடன்படுத்தி) ய் + ஆன் > உண்மையான் (புற,182:9)

தெறுதல் இன் > தெறுதலின் (அக.1:10)

(8) ஒரு பெயரடைசார் பகுதியுடன் இ அல்லது ஒரு பெயரடைசார் பெயருடன் இன் சேர்ந்து வினையடை வடிவை ஆக்கும்.

நன் +இ > நனி (குறி:33)

நுண்ணிது + இன் > நுண்ணிதின் (நெடு:76)

(9) ஒரு பெயர்சார் அல்லது திரிபுப் பகுதியுடன் இல்/இன்(உம்) சேர்ந்து ஒப்பு வடிவை ஆக்கும்.

பிதிர்வு + இல் >பிதிர்வில் (அக.1:8)

உரும் + இன் > உருமின் (புற.366:3)

கூடு+ இன் +உம் > கூடினும் (குறு.374:7)

இடன் +இன் >இடனின் (நற்ற்.322:2)

(10) ஒரு பெயரடைசார் பெயருடன் *உம்* சேர்ந்து வினையடை வடிவை ஆக்கும்.

பெரிது + உம் > பெரிதும் (அக.59:2)

(11)ஒரு போலச்செய்யும் சொல்லுடன் *என* சேரும் போதும் பெயரடைசார் பகுதியுடன் *என* சேரும் போதும் வினையடை போன்று செயல்படும் போலச்செய்யும் சொல் ஆக்கப்பெறும்.

இழும் + என் + சுமை >இழுமென் சுமை (பொரு:65)

மெல் +என > மெல்லென (அக.49:7)

(12) ஒரு பெயரடைசார் பகுதியில் கு சேர்ந்து வினையடை வடிவை ஆக்கும்; பெயர்சார் பகுதியுடன் சேர்ந்து ஒப்பு வடிவை ஆக்கும்.

நல் + கு > நல்கு (மது: 82)

வழியோன்+கு > வழியோற்கு (பரி.2:21)

தனி வினையுடன் நேரடியாகச் சேர்க்க இயலும் குறிகள் கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன:

(1) காரணம்/செயப்படுபொருண்மை குறி த்த், (ப்)ப்ப் அல்லது வி

நட+ த்த் + அ > நடத்த (பரி.10:43)

பச+ப்பி+த்த்+ஓர் > பசப்பித்தோர் (ஐங்.67:5)

கொள் + ப்பி +த்த் +ஆன் > கொட்பித்தான் (கலி.145:57)

அருகு + வி + த்த் +உ > அருகுவித்து (கலி.142:2)

(2) இட-எண்-பால் குறி சேர்ந்து ஓர் இறந்தகாலமல்லா இட வினை அல்லது எதிர்மறை இட வினை ஆக்கப்பெறும்.

உள் + ஏன் > உள்ளேன் (குறு.310:5)

இல் + அன் > இலன் (அக.147:14)

மாட்டு + ஏன் > மாட்டேன்

(3) இட-எண்-பால் குறி சேர்ந்து ஒரு இறந்தகாலமல்லா வினையாலணையும் பெயர் அல்லது எதிமறை வினையாலணையும் பெயர் ஆக்கப்பெறும்.

வல் + அர் > வல்லர் (புற.27:18)

சார் + ஆன் > சாரான் (கலி.38:19)

(4) எதிர்மறை *அல்*-உடன் இட-எண்-பால் குறி சேர்ந்து எதிர்மறை இட வினைகள் மற்றும் எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்களை ஆக்கும்; *க, மின்* என்பன எதிர்மறை *அல்*-உடன் சேர்ந்து எதிர்மறை ஏவலை ஆக்கும்.

வேண்டு + அல் + அம் > வேண்டலம் (புற.205:2)

பொருந்து + அல் + அர் > பொருந்தலர் (அக.266:12)

வார் (*வர்)+ அல் + க > வாரற்க (அக.40:12)

கொள் + அல் + மின் > கொள்ளன்மின் (புற.216:5)

(5) வினைப் பகுதியுடன் ஆ சேர்ந்து எதிர்மறை பெயரெச்சதை ஆக்கும். ஆ-உடன் மல் சேர்ந்து எதிர்மறை வினையெச்சதையும் *மை* சேர்ந்து எதிர்மறை தொழிற்பெயரை ஆக்கும்.

கலங்கு + ஆ > கலங்கா (புற.230:4)

அறி + (உடன்படுத்தி) ய் + ஆ >அறியா (நற்.275:4)

தொய்படு + ஆ + மல் > தொய்படாமல் (மலை:365)

வாழு + ஆ(அ) + மை > வாழாமை (கலை.2:17)

அறி + (உடன்படுத்தி) ய் + மை > அறியாமை (பதி.15:14)

(6) எதிர்மறை *ஆத்*-உடன் வினையாலணையும் பெயர் குறி சேர்ந்து எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயரை ஆக்கும், பெயரெச்சக் குறி *அ* சேர்ந்து எதிர்மறை பெயரெச்சத்தை ஆக்கும், வினையெச்சக் குறி உ சேர்ந்து எதிமறை வினையெச்சத்தை ஆக்கும், ஏவல், வியங்கோள் குறிகள் *இ, மே, மோ* என்பன சேர்ந்து முறையே எதிர்மறை ஏவல், எதிர்மறை வியங்கோள் வடிவங்களை ஆக்கும்.

உணர் + ஆத் + ஓர் > உணராதோர் (பதி.51:24)

அறி + (உடன்படுத்தி) ய் + ஆத் + அ > அறியாத (கலி.30:7)

ஆன் + ஆத் + உ > ஆனாது (பதி.21:11)

சூழ் + ஆத் + உ/ஏ > சூழாதே (கலி.6:8)

வருந்து + ஆத் + இ > வருந்தாதி (கலி.107:30)

செப்பு +ஆத் + ஈ + மே >செப்பாதீமே (அக.52:15)

அழு +ஆத் + ஈ + மோ > அழாதீமோ (நற்.13:2)

(7) எதிர்மறை *இல்*-உடன் ஏவல் குறி சேர்ந்து எதிமறை ஏவல் வடிவத்தை ஆக்கும்.

காண் + இல் + இயரோ > காணிலியரோ (பதி.44:8)

(8) எதிர்மறை *ஏல்*-உடன் ஏவல் குறி *க* சேர்ந்து எதிமறை ஏவல் வடிவத்தை ஆக்கும்.

செறு + ஏல் + க > சேறேற்க (பரி.20:68)

(9) வினைப் பகுதியுடன் வினையாலணையும் குறி சேர்ந்து வினையாலணையும் பெயர் வடிவை ஆக்கும்

கெடு + அல் > கெடல் (புற.366:17)

இல் + மை > இன்மை (பதி.68:15)

(10) வினைப் பகுதியுடன் குறிப்பிட்ட பிற குறிகளால் தொடர்ப்படும் இறந்தகால/முடிப்பு அல்லது இறந்தகாலமல்லாத/முடிப்பல்லாத குறி சேர்ந்து தத்தம் வடிவங்களை ஆக்கும்.

சீ + இ > சீஇ (கலி. 101:8)

வேள் + த்த் + ஏம் > வேட்டேம் (ஐங்.6:6)

ஆள் + த் + உ > ஆண்டு (புற.201.10)

புளி + த்த் + அன் + அ > புளித்தன (அக.394:1)

பொரு + த் + உ > பொருது (குறி.:135)

கரி + ந்த் + உ > கரிந்து (அக.169:1)

புகல் + த் + உ > புகன்று (திரு:67)

இர +க்க் + உம் > இரக்கும் (புற.180:11)

காண் + க் + அம் > காண்கம் (நற்.81:9)

எறி + ஞ் + அர் > எறிஞர் (அக.71:12)

புல + த்த் + இ > புலத்தி (அக.39:25)

எண்ணு + த் + இர் > எண்ணுதிர் (அக.5:16)

பிறழ் + ந் + அ > பிறழ்ந (பதி.13:1)

உரை + ப்ப் + அல் > உரைப்பல் (அக.28:2)

காண் + ப் + அல் > காண்பல் (பதி.77:12)

என் + ம் + அன் + ஆர் > என்மனார் (கலி.119:16)

வாழ் + வ் + அல் > வாழ்வல் (புற.245:7)

(11) *உம்* அல்லது *ஊ* சேர்ந்து இறந்தகாலமல்லா பெயரெச்ச வடிவத்தை ஆக்கும்; ஊ சேர்ந்து வினையெச்ச வடிவத்தை ஆக்கும்

ஈ + (உடன்படுத்தி) ய் + உம் > ஈயும் (புற.22:33)

எதிர்கொள் + ஊ > எதிர்கொள்ளூ (கலி.146:38)

காண் + ஊ > காணூ (குறி.230)

(12) வினைப் பகுதியுடன் வினையெச்சக் குறி வினையெச்ச வடிவை ஆக்கும்.

சுற்+அ > சுற்ற (மலை:46)

மறை + (உடன்படுத்தி) ய் + ஆ> மறையா (மலை:210)

பேணி + இயர் > பேணியர் (பதி.21:5)

காண் + ஊஉ > காணூஉ (குறி.230

தணி + மார் > தணிமார் (மலை:303)

(13) வினைப் பகுதியுடன் நிபந்தனை குறி *இன்* நிபந்தனை வடிவை ஆக்கும்.

துணிஞ்சு + இன் > துணிஞ்சின் (அக.122:5)

(14) வினைப் பகுதியுடன் *ஆனும்*(**ஆயினும்*) சேர்ந்து உண்மையின் சலுகை வடிவை ஆக்கும்; இனும் உண்மையின் சலுகை வடிவையோ ஊகத்தின்/கற்பிதத்தின் சலுகை வடிவையோ ஆக்கும்.

என் + ஆனும் > என்னானும் (கலி.140:13)

சொல் + இனும்> சொல்லினும் (குறு.306:2)

பெயர் + இனும் > பெயரினும் (புற.3:14)

(15) வினைப் பகுதியுடன் நேர்மறை அல்லது எதிர்மறை ஏவல்/வியங்கோள் குறி சேர்ந்து தத்தம் வடிவங்களை ஆக்கும்.

சிற + க்க > சிறக்க (மது:194)

உண் + மின் > உண்மின் (பதி.18:1)

பெயர் + அல் > பெயரல் (புற.3:14)

வினையின் இறந்தகால பகுதியுடன் சேர்க்க இயலும் குறிகள் பின்வருமாறு அமையும்:

(1) வினையின் இறந்தகாலப் பகுதியுடன் அன், இசின் அல்லது இன் சேர்க்கப்பட்ட பகுதியுடன் இட-எண்-பால் குறி சேர்ந்து இறந்தகால மூவிட வினையை ஆக்கும்.

செய்த் + அ > செய்த (ஐங்க்.143:3)

கடிந் + அன் + அம் > கடிந்தனம் (அக.5:26)

சென்ற் +இசின் +ஓன் (நற்ற்300:6)

சுருக்கி + இன் + எம் > சுருக்கி +இன் + எம் (புற.206:10)

(2) இறந்தகால வினைப் பகுதியுடன் *அன், இசின்* அல்லது *இன்* சேர்க்கப்பட்ட பகுதியுடன் இட-எண்-பால் குறி சேர்ந்து இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர் வடிவை ஆக்கும்.

நல்கூர்ந்த் + ஆர் > நல்கூர்ந்தார் (கலி.50:14)

மாண்ட் + அன் + அ > மாண்டன (பதி.19:27)

படைத்த்+ இசின் + ஓர் > படைத்திசினோர் (புற.18:23)

வேண்டி + இன் + அர் > வேண்டினர் (பெரு: 444)

(3) இறந்தகால வினைப் பகுதியுடன் எதிர்மறை *இல்* சேர்க்கப்பட்ட பகுதியுடன் இட-எண்-பால் குறி சேர்ந்து எதிர்மறை வினையை அல்லது எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயரை ஆக்கும்.

மெலிந்த் + இல் + அள் > மெலிந்திலள் (குறு.182:7)

ஆய்வந்த் +இல் + ஆர் > ஆய்வந்திலார் (பரி.9:25)

(4) இறந்தகால வினைப் பகுதியுடன் தொழில் பெயர் சேர்ந்து தொழில்பெயர் வடிவை ஆக்கும்.

நெகிழ்ந்த் + அதை > நெகிழ்ந்ததை (கலி.132:15)

(5) இறந்தகால வினைப் பகுதியுடன் பெயரெச்சக் குறி சேர்ந்து பெயரெச்ச வடிவை ஆக்கும். எப்போதாவது *இன்* இடையில் வரக்கூடும்.

தொகுத்த் + அ > தொகுத்த (குறு. 372:2)

துவரி + இன் + அ > துவரின (அக.243:1)

(6) இறந்தகால வினைப் பகுதியுடன் வினையெச்சக் குறி *இ* அல்லது *இன்* சேர்ந்து வினையெச்ச வடிவை ஆக்கும்.

வீசு/வீசி + இ > வீசி (மது:752)

தொழுத் + உ > தொழுது (பொரு:150)

(7) இறந்தகால வினைப் பகுதியுடன் நிபந்தனை குறி *ஆல்* அல்லது *ஏல்* சேர்ந்து நிபந்தனை வடிவை ஆக்கும். சில நேர்வுகளில் ஆல் முன் இன் வரும்.

கண்ட் + ஆல் > கண்டால் (புற.390:25)

*ஆயின் + ஆல் > ஆனால் (கலி.108:9)

உண்ட் + ஏல் > உண்டேல் (கலி.38:13)

(8) இறந்தகால வினைப் பகுதியுடன் ஒப்பு உருபு *அன்ன* அல்லது *என்ன*, மேற்கோள் உருபு *என*, சில பெயர்கள், இடைச் சொல் *ஆங்கு*, பின்னுருபு *உழி* என்பன சேர்ந்து தத்தம் வடிவங்களை ஆக்கும்.

எழுதி + (உடன்படுத்தி) ய் + அன்ன > எழுதியன்ன (அக.297:13)

வடித்த்+ அன்ன > வடித்தன்ன (அக.172:6)

கான்ற் + அன்ன > கான்றன்ன (மலை.498)

மாய்த்த் + என்ன > மாய்த்தென்ன (அக.297:6)

எடுத்த் + ஏறு > எடுத்தேறு (பதி.41:23)

நின்ற் + ஆங்கு > நின்றாங்கு (புற.35:18)

சென்று + உழி > சென்றுழி (அக.48:6)

(9) இறந்தகாலப் பகுதியுடன் *உம்* சேர்ந்து "என்றாலும்" என்ற பொருளைத் தரும்.

கண்ட் + உம் > கண்டும் (புற.173:9)

அன்றி + (உடன்படுத்தி) ய் + உம் > அன்றியும் (மலை:134)

பின்வரும் குறிகள் (உருபுகள்) இறந்தகாலமல்லாப் பகுதியுடன் நேரடியாகச் சேரும்:

(1) இறந்தகாலமல்லாப் பகுதியுடன் இட-எண்-பால் குறி சேர்ந்து இறந்தகாலமல்லா மூவிட வினையை ஆக்கும். சில நேர்வுகளில் *அன்* இடையில் வரும்.

உள் + அ > உள (கலி.117:8)

சிவக்க் + உம் >சிவக்கும் (குறு.354:1)

உரைப்ப் + அல் >உரைப்பல் (அக.28:2)

தகைப்ப் + அன் + அ > தகைப்பன (கலை.3:17)

காண்ப் +அர் > காண்பர் (கலி.110:22)

என்ம் + அன் + ஆர் > என்மனார் (கலி.119:16)

(2) இறந்தகாலமல்லாப் பகுதியுடன் *ஆல்* அல்லது *அன்* சேர்ந்த பகுதியுடன் இட-எண்-பால் குறி சேர்ந்து இறந்தகாலமல்லா வினையாலணையும் பெயரை ஆக்கும்.

பிறழ்ந் + அ > பிறழ்ந (பதி.13:1)

அறி + (உடன்படுத்தி) ய் + ஆள் + அர் > அறியாளர் (புற.393:4)

கொள்வ் + அன் + அ > கொள்வன (கலி.82:19)

(3) *(க்)க்* என இறுதியுறும் இறந்தகாலமல்லாப் பகுதியுடன் எதிர்மறை *அல்* சேர்க்கப்பட்ட பகுதியுடன் இட-எண்-பால் குறி அல்லது ஏவல்/வியங்கொள் குறி சேர்ந்து தத்தம் வடிவங்களை ஆக்கும். சில நேர்வுகளில் எதிர்மறை ஆத் இடையில் வர இட-எண்-பால் குறி சேர்க்கப்படவோ பெயரெச்ச குறி சேரக்கப்படவோ செய்யப்படும்.

தீர்க்க் + அல் + ஆர் > தீர்க்கலார் (கலி.140:17)

தருக் + அல் + ஆய் > தருகல்லாய் (கலி.148:17)

அறிக் +அல் + ஆய் > அறிகல்லாய் (கலி.95:26)

தொழுக் + அல் + ஈர் > தொழுகல்லீர் (பரி.15:34)

உரைக்க் + அல் + ஆத் +அவர் > உரைக்கல்லாதவர் (கலி.61:14)

கழிக் + அல் + ஆத் + அ > கழிகல்லாத (கலி.20:21)

(4) இறந்தகாலமல்லாப் பகுதியுடன் தொழிற்பெயர் குறி சேர்ந்து தொழிற்பெயரை ஆக்கும்.

கிழிப்ப் + அது > கிழிப்பது (அக.72:1)

(5) இறந்தகாலமல்லாப் பகுதியுடன் பெயரெச்சக் குறி *அ* சேர்ந்து பெயரெச்ச வடிவை ஆக்கும். *(க்)க்* அல்லது *ப்ப்* என இறுதியுறும் இறந்தகாலமல்லாப் பகுதியுடன் பெயரெச்சக் குறி *உம்* சேர்ந்து பெயரெச்ச வடிவை ஆக்கும்.

சேர்க்கின்ற் + அ > சேர்க்கின்ற (பரி.22:3 5)

கரிக்க் + உம் > கரிக்கும் (குறு.363:2)

எடுப்ப் + உம் > எடுப்பும் (குறு.398:5)

(6) *(க்)க், த், (ப்)ப்*, அல்லது *வ்* என இறுதியுறும் இறந்தகாலமல்லாப் பகுதியுடன் *அ, ஆன்* அல்லது *உ* சேர்ந்து வினையெச்சத்தை ஆக்கும்.

மறக்க் + அ > மறக்க (ஐங்க்.470:5)

புகுத் + அ > புகுத (பரி.22:11)

மறப்ப் + அ > மறப்ப (புற.68:19)

காண்ப் + ஆன் >காண்பான் (கலி.97:7)

குழைவ் + ஆன் > குழைவான் (நற்ற்.229:9)

நினைப் + உ > நினைபு (நற்ற்.208:4)

(7) *(க்)க்,* அல்லது *(ப்)ப்* என இறுதியுறும் இறந்தகாலமல்லாப் பகுதியுடன் இல்/இன் உருபுகள் சேர்ந்து நிபந்தனை வடிவுகளை ஆக்கும்.

கழிக்க் + இல் > கழிக்கில் (ஐங்க்.415:3)

கேட்க் + இன் > கேட்கின் (ஐங்க்.81:5)

கேட்ப் + இன் > கேட்பின் (அக.98:28)

(8) *(ப்)ப்* அல்லது *வ்* என இறுதியுறும் இறந்தகாலமல்லாப் பகுதியுடன் ஒப்புருபு ஆன, சில பெயர்கள், மற்றும் பின்னொட்டுகள் அளவை, உழி என்பன சேர்ந்து தத்தம் வடிவங்களை ஆக்கும்.

காண்ப் + அன்ன > காண்பன்ன (புற.211:3)

பெய்வ் + இடம் > பெய்விடம் (புற.173:5)

முயல்வ் + அளவை > முயல்வளவை (அக.189:10)

கெட்ப் + உழி > கேட்புழி (கலி. 146:30)

(9) *(க்)க்,* அல்லது *(ப்)ப்* என இறுதியுறும் இறந்தகாலமல்லாப் பகுதியுடன் *இனும்* சேர்ந்து "என்றாலும்" என்ற பொருளைத் தரும் வடிவை ஆக்கும்.

ஆக் + இனும் > ஆக்கினும் (புற.216:3)

அளிப்ப் + இனும் > அளிப்பினும் (நற்ற்.35:9)

2.1.4. நீட்சி நெறிமுறை

நீட்சி நெறிமுறையில் ஒரு பின்னொட்டின் அல்லது ஆக்க வடிவின் நீட்சிப் பயன்பாடு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இலக்கணக் கருத்துருவை குறிப்பிடும். எடுத்துக்காட்டாக *திறத்தல்* (புற.44:11,12). ஒரு உடன்பாட்டு ஏவல்/வியங்கோளாக இவ்வடிவம் (*திற* + *த்தல்*) ஏவலைக் குறிப்பிடும்; ஆனால் உடன்பாட்டு தொழிற்பெயர்

ஒரு செயலாக/செயல்பாடாக திறப்பதைக் குறிப்பிடும். இங்கு *திறத்தல்* எனபதற்கு நீட்சிப் பயன்பாடு இருக்கின்றது.

2.1.5. சொற்புறமை நெறிமுறை

சில நேர்வுகளில் ஓர் இலக்கண கருத்துரு சொற்களைக் கடந்து பரவும். எடுத்துக்காட்டாக, உடன்பாட்டு/ஏவல் கருத்துருவை வெளிப்படுத்தும் வழிகளில் ஒன்று *அல்* அல்லது *(த்)தல்* என முடிவுறும் தொழில்பெயருடன் தொடர்ந்து *வேண்டும்* என்பதைப் பயன்படுத்துவதாகும்: எ.கா. *ஆங்குப் பெயர்தல் வேண்டும்*. இங்கு பெயர்தல் (<பெயர் +தல்) மற்றும் *வேண்டும்* கலவை ஏவல்/வியங்கோள் பொருளைத் தருகின்றது.

2.2. சொல்லாக்க நெறிமுறையில் வரலாற்று மாற்றம்

தற்காலத் தமிழைப் பொறுத்தவரையில் சங்ககாலத் தமிழில் கண்ட ஐந்து நெறிமுறைகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இருப்பினும் தனித்தனியாக ஒவ்வொரு நெறிமுறையையும் சொற்கள் அடிப்படையில் பார்த்தால் சங்ககாலத்தமிழில் செய்யப்பட்ட ஆக்கமுறைகள் தற்காலத் தமிழுக்கு கொண்டு செல்லப்படவில்லை என்று கூறலாம். சொற்களின் ஆக்க வடிவங்கள் சங்ககாலத் தமிழில் நின்றும் தற்காலத் தமிழில் வேறுபடுகின்றன.

2.2.1 தனிப்பகுதியைப் பயன்படுத்தும் நெறிமுறையில் வரலாற்று மாற்றம்

சங்ககாலத் தமிழைப் போன்றே பெயர் வேர்களைக் கொண்டிருக்கும் தனிப்பகுதி வடிவாக்கப் பின்னொட்டுக்கொண்டோ பின்னொட்டு இல்லாதோ தரப்பட்ட இலக்கணப் கருத்துருவை வெளிப்படுத்தும். இருப்பினும் காலப் போக்கில் பகுதிகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் தற்காலத் தமிழில் பிரதிபலிக்கும்.

2.2.2. பகுதி பிறழ்வு நெறிமுறையில் வரலாற்று மாற்றம்

சங்ககாலத் தமிழில் பிறழ்வால் ஆக்கப்பட்ட சில இலக்கண வடிவங்கள் தற்காலத் தமிழுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக மூவிட மாற்றுப் பெயர்களின் குறிப்பாக தன்மை, முன்னிலை மாற்றுப் பெயர்களின் திரிபு வடிவங்களைக் கூறலாம். இருப்பினும் முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று காலப் போக்கில் பகுதிகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் தற்காலத் தமிழில் பிரதிபலிக்கும்.

2.2.3. பின்னொட்டாக்கத்தின் நெறிமுறையில் வரலாற்று மாற்றம்

சங்ககாலத் தமிழில் பின்னொட்டாக்க முறையில் உருவாக்கப்பட்ட பல சொல் வடிவங்கள் தற்காலத்தமிழில் பழக்கத்தில் இருப்பதை நாம் சங்க காலத்தமிழில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள ஆக்கங்கவடிவுகளை அல்லது திரிபு வடிவுகளை கண்டு புரிந்து கொள்ளலாம். இருப்பினும் ஒரு சில வடிவங்கள் தற்காலத் தமிழுக்குக் கொண்டு செல்லப்படாததை நாம் ஒப்பிட்டு உணர முடியும்.

எடுத்துக்காட்டாக வேற்றுமை உருபுக்கு முன்னர் *இன்* சாரியைப் பயன்படுத்தி ஆக்கப்படும் சில சொல்வடிவங்கள் வழக்கிழந்து விட்டன அல்லது வழக்கு குறைந்து விட்டன எனக்கூறலாம். எடுத்துக்காட்டாக, *கண்ணினால்* < *கண்+இன்+ஆல்* (கலி.108:28) என்பதைக் கூறலாம். இச்சொல்லைத் தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்துவது குறைவு அல்லது வழக்கிழந்து வருகின்றது எனக் கூறலாம். இதற்குப் பதிலாக *கண்ணால்* என வேற்றுமை உருபை இன் சாரியை இல்லாத பகுதியுடன் சேர்ப்பது தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் உள்ளது.

சங்ககாலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த *அ* என்ற அஃறிணைப் பன்மை விகுதி வழக்கொழிந்து தற்காலத் தமிழில் *அவை* என்பது அதனிடத்தைப் பிடித்துள்ளது. சங்ககாலத் தமிழில் காணப்பெறும் பின்வரும் ஆக்கங்கள் வழக்கொழிந்துவிட்டன: கால (< *கால்* +*அ* (பரி.20:9), *காலன* [< *கால்+அன்* (சாரியை) + அ] (குறு.7:1), *இனிய*

[< *இன்* + *இ* (சாரியை) + *ய்* (உப) +*அ*] (கலி.53:12), *எழுத்தின* [< *எழுத்த்* + *இன்* +அ] (புற.378:7), வனைனர் < வனை+ன்+அர் (பதி.62:16), மடவ [< *மட*+ *வ்* + *அ*] (குறு.66:1). *இனிய* என்பதற்குப் பதிலாக *இனியவை* (*இன்*+*இ*+*ய்*+*அவை*) பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

சங்கத்தமிழில் காணப்பெறும் பெயரடைசார் பெயர் அல்லது தொழிற்பெயருடன் *ஆய்* சேர்ந்து வினையடை வடிவை ஆக்கும் பினவரும் வடிவங்கள் தற்காலத் தமிழில் வழகொழிதுவிட்டன: *இயல்பிற்றாய்* (< *இயல்பிற்று* + *ஆய்*) (பரி.7:78), *இறைச்சியா* < (*இறைச்சி* + *ய்* (உப) + *ஆய்*) (கலி.8:9).

சங்கத்தமிழில் காணப்படும் இட-எண்-பால் குறி சேர்ந்து ஒரு இறந்தகாலமல்லா வினையாலணையும் பெயர் அல்லது எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர் ஆக்கப்பெறும் செயன்முறை தற்காலத்தமிழில் வழக்கொழிந்த்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக *வல்* + *அர்* > *வல்லர்* 'வலிமை இல்லாதவர்' (புற.27:18), *சார்* + *ஆன்* > *சாரான்* 'சாராதவன்' (கலி.38:19) என்ற ஆக்கங்கள் தற்காலத் தமிழ் வழக்கில் இல்லை.

சங்ககாலத் தமிழில் காணப்படும் இறந்தகால வினைப் பகுதியுடன் *அன்*, *இசின்* அல்லது *இன்* சேர்க்கப்பட்ட பகுதியுடன் இட-எண்-பால் குறி சேர்ந்து இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர் வடிவை ஆக்கும் ஆக்க நெறிமுறை வழக்கொழிந்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரும் இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர் வடிவங்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை: (*நல்கூர்ந்த்* + *ஆர்* >) *நல்கூர்ந்தார்* 'நல்லவை எண்ணியவர்' (கலி.50:14), (*மாண்ட்* + *அன்* + அ) > *மாண்டன* 'மாண்டவை' (பதி.19:27), *படைத்த்*+ இசின் + ஓர் > *படைத்திசினோர்* 'படைத்தவர்'

(புற.18:23), *வேண்டி + இன் + அர் > வேண்டினர்* 'வேண்டியவர்/கேட்டவர்' (பெரு: 444).

சங்ககாலத் தமிழில் காணப்படும் இறந்தகால வினைப் பகுதியுடன் எதிர்மறை *இல்* சேர்க்கப்பட்ட பகுதியுடன் இட-எண்-பால் பின்னொட்டு சேர்ந்து எதிர்மறை வினையை அல்லது எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயரை ஆக்கும் ஆக்கநெறிமுறை தற்காலத் தமிழில் வழக்கிழந்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, *மெலிந்திலள்* 'மெலியாதவள்' [மெலிந்த் + இல் + அள்]> (குறு.182:7) *ஆய்வந்திலார்* [<ஆய்வந்த் +இல் + ஆர்] (பரி.9:25) என்ற ஆக்கங்கள் தற்காலத் தமிழ் வழக்கில் இல்லை.

சங்ககாலத் தமிழில் இறந்தகாலமல்லாப் பகுதியுடன் *ஆள்* அல்லது *அன்* சேர்ந்த பகுதியுடன் இட-எண்-பால் பின்னொட்டு சேர்ந்து இறந்தகாலமல்லா வினையாலணையும் பெயரை ஆக்கும் ஆக்கநெறிமுறை தற்காலத் தமிழில் வழக்கிழந்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, *பிறழ்ந* [<பிறழ்ந் + அ] (பதி 13:1), *அறியாளர்* [<அறி + (உடன்படுத்தி) ய் + ஆள் + அர்] (புற.393:4), *கொள்வன* [<கொள்வ் + அன் + அ] (கலி.82:19) என்ற ஆக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை.

2.2.4. நீட்சி நெறிமுறையில் வரலாறு மாற்றம்

நீட்சி நெறிமுறை ஓர் ஒட்டு அல்லது ஓர் ஆக்க வடிவு ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட இலக்கணக் கருத்துருவைக் குறிப்பதை விளக்கி நிற்கும். இத்தகைய சாத்தியங்களும் வரலாற்று அடிப்படையில் மாற்றத்திற்கு உள்ளாகியுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக *திறத்தல்* என்ற ஆக்க வடிவம் சங்ககாலத் தமிழில் ஏவல்/வியங்கோளை குறிப்பிடுவதுடன் தொழிற்பெயரையும் குறித்து நிற்கும். தற்காலத் தமிழில் இவ்வடிவம் தொழிபெயரை மட்டும் குறித்து நிற்கின்றது.

2.2.5. சொற்புறமை நெறிமுறையில் வரலாற்று மாற்றம்

இலக்கணக் கருத்து ஒரு சொல்லோடு நின்றுவிடாமல் சொல்லைக் கடந்து பெறப்படுவதை சொற்புறமை நெறுமுறை என்பர். சங்கத்தமிழில் உடன்பாட்டு ஏவல் அல்லது வியங்கோள் *அல்/(த்)தல்* ஈற்று தொழிற்பெயருடன் *வேண்டும்* என்ற துணை வினையைச் சேர்ப்பதால் பெறப்படும் (எ.கா. *பெயர்தல் வேண்டும்*). தற்காலத் தமிழில் *அல்/(த்)தல்* ஈற்று தொழிற்பெயருக்குப் பதிலாக *செய்ய* வகை வினையெச்சம் (எ.கா. *பெயர*) பயன்படுத்தப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாகச் *செய்தல் வேண்டும்* என்பதற்குப் பதிலாக *செய்ய வேண்டும்* என்ற தொடர் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

3. உருபொலியனியல்

3.1. சங்ககாலத் தமிழில் உருபொலியனியல்

சங்ககாலத் தமிழில் பெயர்சொல் ஆக்கங்கங்களை விளக்கிக்கொள்ள சங்ககாலத் தமிழின் உருபொலியனியல் (morphophonemics or sandhi) விதிகளை அறிந்துகொள்வது இன்றியமையாதது ஆகின்றது. உருபொலியனியல் சொற்களும் ஒட்டுக்களும் சேரும்போது ஏற்படும் மாற்றங்களை விளக்குகின்றது. சங்ககாலத் தமிழில் சொல்லாக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ள எவ்வாறு பகுதிகளும் ஒட்டுக்களும் பிற பகுதிகளுடனும் ஒட்டுக்களுடனும் சேர்கின்றது என்பதைத் தெரிந்துகொள்வது அவசியமாகும். பகுதியோ ஒட்டோ மற்றொரு பகுதியுடன் அல்லது ஒட்டுடன் சேர்ந்து புதிய சொற்களை ஆக்கும் போது அவற்றின் வடிவத்தில் சில மாற்றங்கள் ஏற்படும்; இம்மாற்றங்களின் செயற்பாங்குகள் “உருபொலியனியனியல்” அல்லது “இணைப்பு” என்று அறியப்படும். மாற்றம் ஏற்படாவிட்டாலும் அது “இணைப்பு” உருபொலியனியல் செயற்பாங்காகக் கருதப்படும். குறிப்பாக அ மற்றும் ஆ என்ற இரு

உருப்படிகள் சேர்க்கப்படும் போது மாற்றங்கள் அ அல்லது/மற்றும் ஆ-இன் பாகத்தில் நிகழும். பின்வரும் மாற்றங்களின் வகைகள் சங்கத்தமிழில் ஏற்படும் சாத்தியங்களாகும்:

அ) ஒரு ஒலி மற்றொரு ஒலியாக மாறும்

ஆ) அ-வுக்கும் ஆ-வுக்கும் இடையில் ஒட்டு செருகப்படும்

இ) அ-வும் ஆ-உம் சேரும் போது அவற்றின் இடையில் அடுத்துவரும் ஒன்றோ அதற்கு மேலோ ஒலிகள் நீக்கப்படும்.

தொல்காப்பியம் இந்த மூவகை மாற்றங்களை மெய் பிறிது ஆதல், மிகுதல், குன்றல் எனக்குறிப்பிடும்.

பின்வரும் பத்திகளில் சங்ககாலத் தமிழில் உய்த்துணரப்பட்ட பெயர்சொல் தொடர்பான பல்வேறுபட்ட உருபொலியனியல் மாற்றங்கள் இரண்டு தலைப்புகளில் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது: பகுதி பிறழ்வு மற்றும் பகுதிகளையும் ஒட்டுக்களையும் கடந்த மாற்றங்கள். இப்பகுதி சங்ககாலத் தமிழில் காணப்படும் பெயர் தொடர்பான சொற்களையும் தொடர்களையும் விவாதிக்கும் நோக்கத்தை மேற்கொண்டுள்ளது; இலக்கணக் கோட்பாடுகளின் வரலாற்று முன்னேற்றத்தை விவாதிப்பதை நோக்கமாகக் கொள்ளவில்லை. எனவே கீழ்வரும் உருபொலியனியல் மாற்றங்கள் பகுதிகளின் வடிவங்கள் அடிப்படையில் அன்றி மாற்றங்களின் அடிப்படையில் விவாதிக்கப்படவில்லை.

3.1.1. பகுதிகளின் பண்பு

பெயர் பகுதிகள், பெயரடைப் பகுதிகள், வினைப் பகுதிகள் என்பன சங்கத்தமிழில் பொருண்மையியல் அடிப்படையில் அடையாளங்காணவியலும் மூன்று வகைப் பகுதிகளாகும். ஓர் ஒருமை உருப்படியைக் குறிப்பிடும் ஒருமைப் பெயர்ப் பகுதி

பன்மைப் பெயர்களையும் பெயரடைப் பெயர்களையும் உருவாக்குவதற்கான அடிப்படையாகவும் பெயரடைப் பகுதிகள் பெயரடைப் பெயர்களை உருவாக்குவதற்கான அடிப்படைகளாகவும் வினைப் பகுதிகள் தொழிற் பெயர்களையும் வினையாலணையும் பெயர்களையும் மற்றும் வேறுபட்ட வினை வடிவங்களை உருவாக்கும் அடிப்படைகளாகவும் செயல்படுகின்றன. பெயரடைப் பகுதிகளை பெயர்போன்ற பகுதிகள் என்று எடுத்துக்கொள்ள இயலும்; அடிப்படையான எதிரீடுகள் "பெயர்சார்" மற்றும் "வினைசார்" பகுதிகளுக்கிடையில் செய்யவியலும். தமிழ் பெயரடைகள் வினைகளைப் போன்று வினைத்திரிபாக்கங்களில் ஈடுபவதில்லை என்பதால் அவற்றை பெயர்ப் பகுதிகளுடன் குழும இயலும்.

இப்பகுதிகள் அவற்றின் அடிப்படை வடிவங்கள் அடிப்படையில் மூன்று வகைகளாக பகுக்கப்படும்: தனிப் பகுதி (bare stem) , பிறழ்சியுற்ற பகுதி (mutated stem), ஆக்கப்பட்ட பகுதி (derived stem). தனிப் பகுதி என்பதை "வேர்" (root) என்று கூறலாம்; இவை சிலவேளைகளில் வடிவாக்கப் பின்னொட்டால் (formative suffix) தொடரப்படும். இங்கு "தனி" என்ற சொல் பயனுள்ளதாகும்; ஏனெனில் இதை ஆக்கப்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காணலாம். இதை 'அடிப்படை" பகுதி என்றும் அழைக்கலாம். பிறழ்ச்சியுற்ற பகுதி சில இலக்கண காரணங்களுக்காகத் தனது வடிவத்தை மாற்றியுள்ளது. ஆக்கப்பட்ட பகுதி ஒரு தனிப் பகுதியையோ பிறழ்ச்சியுற்ற பகுதியையோ கொண்டிருப்பதுடன் ஓர் இரண்டாவது பகுதியையோ இலக்கண ஒட்டையோ கொண்டிருக்கும். கூட்டுப் பகுதி ஓர் அடிப்படைப் பகுதியையும் ஓர் இரண்டாவது பகுதியையும் கொண்டிருக்கும்; இது ஆக்கப்பட்ட பகுதியாகும்.

இலக்கண அடிப்படையில் இப்பகுதிகளை பின்வருமாறு பகுக்கலாம்:

1. தனிப் பகுதி (bare stem)
2. திரிபுப் பகுதி (oblique stem)
3. திரிபுறாப் பகுதி (non-oblique stem)
4. இறந்தகாலப் பகுதி (past stem)
5. இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி (non-past stem)
6. செயப்பாட்டுப் பகுதி (passive stem)
7. காரண/இயங்குப் பகுதி (causative/effective stem)

பல் வேறுபட்ட இலக்கணச் செயல்பாடுகளை நடத்துவதற்காக ஒட்டுக்கள் இப்பகுதிகளுடன் சேர்க்கப்படுகின்றன.

3.1.2. பகுதிப் பிறழ்வு

தனிப் பகுதிக்குள் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களைப் பிறழ்வு குறிப்பிடும். சங்கத் தமிழில் உய்த்துணரப்பட்ட மாற்றங்களின் வகைகள் இங்கு மூன்று தலைப்புகளில் விளக்கப்படும்:

1. முதல் அசையில் உயிர் நீட்சியடைதல்
2. முதல் அசையில் உயிர் குறுகுதல் அல்லது மெய் குறைதல்
3. மெய்கள் இரட்டித்தல் அல்லது வல்லினமாதல்

3.1.2.1. முதல் அசையில் உயிர் நீட்சியடைதல்

இந்த நிகழ்வு வினைப் பகுதிகளிலிருந்து ஆக்கப்பட்ட பெயர்களிலும் உருபொலியனியல் செயற்பாங்கிற்கு உட்படும் பெயரடைப் பகுதிகளிலும் வினைத்திரிபிற்கும் உட்படும் சில வினைப் பகுதிகளிலும் உய்த்துணரப்படுகின்றது.

மறு (வி) > மாறு (பெ.) (மலை:62)

கெடு (வி) > கேடு (பெ.) (நற்ற்.359:6)

பொரு (வி) > போர் (பெ.) (அக.316:7)

வட (பெ.அ.) > வாடை (பெ) (நற்ற்.312:9)

கரு (பெ.அ.) > கார் அணல் (பெ) (நற்ற்.181:1)

வெ (வி) > வேவது (கலி.142:54)

3.1.2.2. முதல் அசையில் உயிர் குறுகுதல் அல்லது மெய் குறைதல்

பெரும்பான்மையும் மூவிட மாற்றுப்பெயர்களின் திரிபு வடிவுகளை ஆக்க நெட்டுயிர் குற்றுயிராக மாறும். இம்மாற்றம் வினைத்திரிபில் அரிதாகவே நிகழ்கின்றது. மெய்யின் குறைப்பு சீருக்குரிய காரணத்தால் நிகழ்கின்றது.

எ.கா.

தான் > தன் (புற.36:9)

காண் >கண்டு (அக.16:11)

மன்ன (வி.) > மன (வி) (பரி.20:70)

அன்னை (பெ.) > அனை (ன்ன் > ன்) (ஐங்க்.156:5)

3.1.2.3 மெய்கள் இரட்டித்தல் அல்லது வல்லினமாதல்

வல்லினமாக மாறாத ஒரு மெய்யோ இரண்டு அண்மைப்பட்ட மெய்களோ (அதாவது *க்க், ச்ச், ட்ட், த்த், ப்ப்* அல்லது *ற்ற்* அல்லாதன) சில சூழல்களில் வல்லினமாகும். வல்லினமாக மாறாத மற்றும் வல்லினமாக மாறிய மெய்கள் கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

வலுவுறாத மெய்கள்	**வலுவுற்ற மெய்கள்**
க்	க்க்
ங்க்	க்க்
ச்	ச்ச்
ட்	ட்ட்
ண்	ட்ட்
ண்ட்	ட்ட்
த்	த்த்
ந்த்	த்த்
ப்	ப்ப்
ம்	த்த்
ம்	ப்ப்
ம்ப்	ப்ப்
ய்	ற்ற்
ல்	ன்ற்
வ்	ப்ப்
ழ்	ட்ட்
ள்	ட்ட்
ற்	ற்ற்
ன்ற்	ற்ற்

3.1.2.3.1. பகுதி வலுவுறும் இடங்கள்

பகுதி வலுவுறும் இடங்கள் கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது. இங்கு வலுவுறுதல் என்பது இரட்டிப்பதையும் வல்லினமாதலையும் உட்படுத்தும்.

(1) ஓரசை அல்லது ஈரசைப் பகுதிளின் இறுதி மெய் வலுவுறும்.

எ.கா.

வலுவுறாதன	**வலுவுற்றன**
தின் (வி)	தீற்று (வி) ‘தின்னச்செய்/ஊட்டு’
உண் (வி)	ஊட்டு (வி)
காண் (வி)	காட்டு (வி)
பூண் (வி) ‘உடு’	பூட்டு (வி) ‘உடுத்து’
துயில் (வி) ‘தூங்கு’	துயிற்று (வி) ‘தூங்கச்செய்’
உருள் (வி)	உருட்டு (வி)
மூள் (வி) ‘தொடங்கு’	மூட்டு (வி) ‘தொடக்கு’

(2) பகுதியில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட அசைகள் இருந்து இறுதிக்கு முந்திய அசை மூடிய அசையாக இருந்தால் இறுதிக்கு முந்திய மெய் வலுவுறும்.

எ.கா.

வலுவுறாதன	**வலுவுற்றன**
மயங்கு (வி)	மயக்கு (பெ) ‘குழப்பம்
அஞ்சு (வி)	அச்சு (பெ) ‘அச்சம்/பயம்’
வருந்து (வி)	வருத்து (வி) ‘வருந்தச்செய்’
முந்தை ‘முந்திய’	முத்தை ‘முன்பாக’
ஓம்பு (வி) ‘பின்வாங்கு’	ஓப்பு (வி) ‘பின்வாங்கச் செய்; தடு’
தோன்று (வி)	தோற்று (வி)

(3) திறந்த அசைகள் கொண்ட ஓரசையல்லா பகுதிகளின் இறுதி மெய் வலுவுறும்.

வலுவுறாதன	**வலுவுற்றன**
பெருகு (வி) ‘அதிகரி’	பெருக்கு (பெ) ‘மிகுதி’
ஏறு (வி)	ஏற்று (வி) ‘ஏறச்செய்’
சுடு (வி)	சூட்டு (பெ) ‘சுட்ட இறச்சி’
வயிறு (பெ)	வயிற்று

3.1.2.3.2. பகுதி வலுவுறும் நிகழ்வுகள்

சில பெயர்கள், பெயரடைப் பகுதிகள், காரண/இயக்கு வினைப் பகுதிகள் இவற்றை ஆக்கவும் மற்றும் கூட்டுப் பெயர்களையும் வேற்றுமை வடிவுகளையும் உருவாக்கவும் மெய் வல்லினமாதல் அல்லது இரட்டித்தல் நிகழும்.

எ.கா.

வலுவுறாதன	**வலுவுற்றன**	
ஏறு (வி)	ஏற்றை (பெ) ‘ஆண்விலங்கு’	தொழில் பெயர்
மறு ‘பிற’	மற்றையோர் ‘பிறர்’	பெயரடைப் பகுதி: மற்ற்
பின்	பிற்றை நிலை ‘பின் தங்கிய நிலை’	பெயரடைப் பகுதி: பிற்ற்
துயில் (வி)	துயிற்று ‘துயிலச் செய்’	காரண வினைப் பகுதி: துயிற்ற்
மயங்கு(வி)	மயக்கு ‘குழப்பம்’	காரண வினைப் பகுதி: மயக்க்
புகு (வி) ‘நுழை’	புகு + இல் ‘இடம்/வீடு’ > புக்க் (திரிபு) +இல் > புக்கில் ‘புகுந்த இடம்’	கூட்டுப் பெயரை ஆக்க வேண்டி ஒரு வினைப் பகுதியிலிருந்து திரிபு அடியை உருவாகுதல்.

துஞ்சு (வி) ‘தூங்கு’	துஞ்சு + இல் ‘இடம்/வீடு’ > துச்சு (திரிபு) +இல்> துச்சில் ‘தங்குமிடம்’	கூட்டுப் பெயரை ஆக்க வேண்டி ஒரு வினைப் பகுதியிலிருந்து திரிபு அடியை உருவாகுதல்.
அடு (வி) ‘சமை’	அடு + இல் ‘இடம்/வீடு’ > அட்ட் (திரிபு)+ இல் > அட்டில் ‘சமையலிடம்’	கூட்டுப் பெயரை ஆக்க வேண்டி ஒரு வினைப் பகுதியிலிருந்து திரிபு அடியை உருவாகுதல்.
பசு ‘புது’	பசு + இறா > பச்ச் (திரிபு) + இறா > பச்சிறா ‘புதிய இறால்’	கூட்டுப் பெயரை ஆக்க வேண்டி ஒரு பெயரடைப் பகுதியிலிருந்து திரிபு அடியை உருவாகுதல்.
புது	புது + அகல் > புத்த் (திரிபு) + அகல் >புத்தகல் ‘புதிய ஆழமிலா பாத்திரம்’	கூட்டுப் பெயரை ஆக்க வேண்டி ஒரு பெயரடைப் பகுதியிலிருந்து திரிபு அடியை உருவாகுதல்.
குளம்பு	குளம்பு + வழி > குளப்பு (திரிபு)+ வழி > குளப்பு வழி ‘குளம்பு சென்ற வழி’	கூட்டுப் பெயரை ஆக்க வேண்டி ஒரு பெயரடைப் பகுதியிலிருந்து திரிபு அடியை உருவாகுதல்.
தொல்	தொல் ‘பழைய’ + இசை >தொன்ற் (திரிபு) + இசை ‘புகழ்’ > தொன்றிசை ‘நிறுவப்பட்ட புகழ்’	கூட்டுப் பெயரை ஆக்க வேண்டி ஒரு பெயரடைப் பகுதியிலிருந்து திரிபு அடியை உருவாகுதல்

வயிறு	வயிறு + தீ >வயிற்று (திரிபு) + தீ > வயிற்றுத்தீ	கூட்டுப் பெயரை ஆக்க வேண்டி ஒரு பெயர்ப் பகுதியிலிருந்து திரிபு அடியை உருவாகுதல்
கன்று	கன்று + உரி 'தோல்' > கற்று (திரிபு) + உரி > கற்றுரி 'கன்றின் தோல்'	கூட்டுப் பெயரை ஆக்க வேண்டி ஒரு பெயர்ப் பகுதியிலிருந்து திரிபு அடியை உருவாகுதல்
மரம்	மரம் + ஆல் (வேற்றுமை உருபு) >மரத்த் (திரிபு) + ஆல் > மரத்தால்	வேற்றுமை வடிவை ஆக்க வேண்டி ஒரு பெயர்ப் பகுதியிலிருந்து திரிபு அடியை உருவாகுதல்

3.1.3. பகுதி மற்றும் ஒட்டுகளைக் கடந்த மாற்றங்கள்

பகுதி மற்றும் ஒட்டுகளைக் கடந்த மாற்றங்களைப் பின்வரும் தலைப்புகளின் கீழ் விளக்கப்படும்:

(1) பகுதி ஈற்று நெட்டுயிர் உயிர்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது

(2) பகுதி ஈற்று நெட்டுயிர் மெய்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது

(3) பகுதி ஈற்று குற்றுயிர் (உ தவிர) உயிர்த் தொடக்க உருப்படியால் தொடரப்படும் போது

(4) பகுதி ஈற்று குற்றுயிர் (உ தவிர) மெய்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது

(5) பகுதி ஈற்று குற்றுயிர் உ உயிர்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது

(6) பகுதி ஈற்று குற்றுயிர் உ மெய்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது

(7) பகுதி ஈற்று மெய் உயிர்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது

(8) பகுதி ஈற்று மெய் மெய்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது

3.1.3.1. பகுதி ஈற்று நெட்டுயிர் உயிர்த் தொடக்க வருமொழியால் **தொடரப்படும் போது**

பகுதி ஈற்று நெட்டுயிர் உயிர்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது ஏற்படும் உருபொலியனியல் மாற்ற வகைகள் கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது.

1. பகுதி ஓரசையுள்ளதும் வினையும் ஆகும். அதைத் தொடர்வது *இ* தொடக்கமில்லாத பின்னொட்டு. தொடரும் பின்னொட்டின் தொடக்க உயிர் நீக்கப்படும் மற்றும் பகுதி ஈற்று உயிர் அளவுக்காக சிலவேளை நீட்சியுறும்.

ஆ + உம் > ஆம்	(கலி.58:21)
சா + உம் > சாம்	(கலி.60:27)
போ + உம் > போம்	(கலி.25:11)
தா + உம் > தாம்	(நற்.79:3)
மே + அ > மே	(பரி.9:79)

2. பகுதி ஓரசையுள்ளதும் வினையும் ஆகும். அதைத் தொடர்வது *இ* தொடக்கப் பின்னொட்டு. பகுதி ஈற்று உயிர் மாறாது. பின்னொட்டு பகுதியுடன் நேரடியாகச் சேர்க்கப்படும்.

சீ + இ > சீஇ	(கலி.101:8)
கை +இ > கைஇ	(மது:419)
தை + இ > தைஇ	(குறி:102)
வை + இய வைஇய	(நற்.12:6)

3. பகுதி ஒன்றோ அதற்கு மேலோ அசைகள் உள்ளது வினையாகும். அதைத் தொடர்வது ஒரு பின்னொட்டோ சொல்லோ ஆகும். பகுதி ஈற்று உயிர் ஓரசைப் பகுதியில் சிலவேளை நீட்சியுறும். பெரும்பாலான நேர்வுகளில் ஓர் உடன்படுத்தி பகுதிக்கும் அதைத் தொடரும் உருப்படிக்கும் இடையில் செருக்கப்படும். பகுதி ஈறு *ஆ, ஊ,* அல்லது *ஔ* என்றால் *வ்* என்ற உடன்படுத்திச் செருகப்படும்; பகுதியைத் தொடரும் பின்னொட்டின் தொடக்க உயிர் இ ஆக இருக்கும் போது தவிர பகுதி ஈறு *ஈ* அல்லது ஐ என்றால் *ய்* என்ற உடன்படுத்தி செருகப்படும்; சில நேர்வுகளில் உடன்படுத்தி ஞ் அல்லது ன் பகுதி ஈற்று ஐ-க்கும் அதைத் தொடரும் பின்னொட்டுக்கும் (இ தொடக்கப் பின்னொட்டு தவிர) இடையில் செருகப்படும்; பகுதி ஈற்று உயிர் ஏ என்றால் ய் என்ற உடன்படுத்தி செருகப்படும்; பகுதி ஈற்று உயிர் ஓ என்றால் *வ்* செருகப்படும். ஓரசையல்லாத பகுதி ஐ-இல் முடிவுற்றால் உடன்படுத்தி *வ்* ஆகும்; ஓரசைப் பகுதி ஔ-இல் முடிவுற்றால் *ய்* செருகப்படும்.

தூ + உ + எக்கர் > தூஉ எக்கர் (பட்ட்.117)

யா + வ் + அது > யாவது (நற்ற்.119:9)

மா + வ் + இலங்கை > மாவிலங்கை (சிறு.119)

கா + வ் + இன் + எம் > காவினெம் (புற.206:10)

பா +வ் + இன்று > பாவின்று (அக.172:18)

ஆ + வ் + உம் > ஆவும் (புற.9:1)

அசா + வ் + ஆது > அசாவாது (குறு.269:1)

தூ + வ் + அ > தூவ (தூவு) (நற்ற்.132:4)

பூ + வ் + உடன் > பூவுடன் (புற.224:15)

வெள + வ் + இ > வெளவி (வெளவு) (மது:149)

ஈ + ய் +ஆ > ஈயா (பதி.19:18)

ஈ + ய் + ஆ + து > ஈயாது (நற்.378:2)

தே + ய் + அம் > தேயம் (அக.383:4)

புலை + ய் + அன் >புலையன் (நற்.77:1)

மனை + ய் + உறை புறாவு > மனையுறை புறாவு (நெடு.45)

பசலை + ய் + ஐ > பசலையை (ஐங்க்.200:4)

மற்றை + ய் +ஓர் > மற்றையோர் (பரி.5:45)

உரை + இ > உரைஇ (பதி.40:9)

கொலை + வ் + அன் > கொலைவன் (புற.152:8)

விலை + வ் + அன் > விலைவன் (புற.152:9)

வலை + ஞ் + அர் > வலைஞர் (பெரு:274)

வினை + ன் + அர் > வினைனர் (பதி.62:16)

கோ + ய் + இல் > கோயில் (நெடு.100)

கோ + வ் + இனத்தார் > கோவினத்தார் (கலி.107:3)

கோ + வ் + ஏ > கோவே (பதி.21:23)

இருத்தலோ + வ் + அரிதே > இருத்தலோவரிதே (புற.210:7)

3.1.3.2. பகுதி ஈற்று நெட்டுயிர் மெய்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது

பகுதி ஈற்று நெட்டுயிர் மெய்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது ஏற்படும் உருபொலியனியல் மாற்றங்களின் வகைகள் பின்வருமாறு அமையும்.

1. பகுதி ஓரசையாக இருக்கும். அதைத் தொடர்வது ஒரு பின்னொட்டாக அமையும். பகுதி ஈற்று உயிர் அளவுக்காகச் சிலநேர்வுகளில் நீட்சியுறும். அவ்வாறில்லை என்றால் மாற்றம் ஏற்படாது.

மா(=மரம்) + அ + த்து > மாஅத்து (அக.141:21)

தா + அ + ய் > தாய் (பட்ட்:155)

கூ + உ + ய் > கூஉய் (பொரு:101)

ஏ + எ + ய் > ஏஎய் (புற.341:9)

போ + ஒ + ய் + அ > போஒய (கலி.134:7)

யா + து > யாது (அக.48:13)

மா (=விலங்கு)+ த்த > மாத்த (பதி.67:16)

மா (=மரம்) + த்த் + இன் > மாத்தின் (அக.306:4)

பா + ய் + இன் + து > பாயின்று (அக.85:15)

கூ + ய் > கூய் (கலி.38:8)

பூ + க்க > பூக்க (புற.21:13)

போ + ய் + அ > போய (கலி.143:39)

2. பகுதி ஓரசை உள்ளது; ஆனால் பெயரடை அல்ல. அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு சொல்லாகும்; பின்னொட்டல்ல. பகுதியின் ஈற்றுயிர் அளவு காகாரணமாக நீட்சியுறும். அத்துடன் பகுதி மரமல்லாதவையைக் குறித்து நிற்க அதைத் தொடரும் பெயரின் தொடக்க மெய் இரட்டிக்கும். ஆனால் பகுதியின் (நிலைமொழியின்) ஈற்றுயிர் நீட்சியுற்றோ நீட்சியுறாதோ வந்தாலும் அது மரத்தைக் குறித்து நிற்கவோ அல்லது மூக்கொலியில் தொடங்கவோ நேர்ந்தால் பகுதிக்கும் அதைத் தொடரும்

வருமொழிக்கும் இடையில் வருமொழியின் தொடக்க மெய்க்கு இயைந்த ஒரிட/ஒரின மூக்கொலி செருகப்படும்.

பகுதி ஈற்றுயிர் நீட்சியுறாது வந்தால், வருமொழியின் தொடக்க மெய் விருப்பாக இரட்டும்; பகுதியும் (வருமொழியும்) அதைத் தொடரும் வருமொழியும் ஒரு கூட்டுப் பெயரை உருவாக்கினால் இச்செயல்பாடு (தொடக்க மெய் இரட்டுவது) நிச்சயமாக நிகழும்.

மா + அ + ந் + தளிர் > மாஅந்தளிர் (கலி.143:27)

மே + எ + ந் + தோல் > மேஎந்தோல் (அக.3:1)

மே + எ + ந் + தோன்றி > மேஎந்தோன்றி (மது:133)

சே + எ + ச் + செவி > சேஎச்செவி (கலி.103:51)

மா + ந் + தளிர் > மாந்தளிர் (பரி.8:38)

மே + ந் + தோல் > மேந்தோல் (புற.321:2)

மே + ந் + தோன்றி > மேந்தோன்றி (பதி.89:12)

ஆ + க் + குரல் > ஆக்குரல் (புற.362:8)

ஈ + த் + தொறும் > ஈத்தொறும் (பதி.61:13)

தூ + த் + திரை > தூத்திரை (குறு.55:1)

வை + த் + தலை > வைத்தலை (பதி.44:18)

தை + ந் + நீர் > தைந்நீர் (பரி.11:15)

பை + ப் + பய > பைப்பய (அக.106:3)

கை + ம் + மகவு > கைம்மகவு (பரி.15:47)

போ + த் + தந்து > போத்தந்து (நற்ற்.80:4)

தூ + மணல் > தூமணல் (குறு.51:3)

பை + பய > பைபய (நற்ற்.306:1)

போ + தரு(ம்) > போதரு(ம்) (அக.52:8)

3. பகுதி ஓரசை உள்ளதும் பெயரடையும் ஆகும். *மா, தீ, மீ, பூ, தே, பே, ஐ, பை, மை, வை*. அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு பெயராகும். பகுதியின் ஈற்றுயிர் அளவுக்காக நீட்சியுறும். மேலும் வருமொழியின் தொடக்க மெய் (அது *க், ச், த்* அல்லது *ப்* ஆக இருந்தால்) அளவுக்காக இரட்டும். வருமொழியின் தொடக்க மெய் மூக்கொலியாகவோ அரையுயிராகவோ இருந்தால் இரட்டும் மாற்றம் நிகழாது. பகுதியின் ஈறு நீட்சியுறாவிடில் வேறுபட்ட பெயரடைகள் வேறுபட்டு நடத்தை செய்யும்; பெரும்பாலான நேர்வுகளில் புகுதியைத் தொடரும் வருமொழியின் தொடக்க மெய்க்கு இயைந்த ஓரின/ஓரிட மூக்கொலி பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் செருகப்படும்.

மா + அ + த் + தாள் > மாஅத்தாள் (மது.178)

மா + அ + காவிரி > மா காவிரி (பட்ட்.116)

தூ + உ + நெஞ்சம் > தூஉநெஞ்சம் (குறு.157:2)

பே + எ + விழவு > பேஎவிழவு (பரி.5:14)

மா + க் + கல் > மாக்கல் (அக.392:18)

மா + தவர் > மாதவர் (பரி.5:14)

மா + நிலம் > மாநிலம் (நற்ற்.க.வா.:1)

தீ + ங் + கனி > தீங்கனி (புற.281:1)

தீ + ந் + தயிர் > தீந்தயிர் (அக.87:1)

தீ + ம் + புனல் > தீம்புனல் (நற்.70:7)

தீ + நெஞ்சம் > தீநெஞ்சம் (பரி.5:73)

மீ + க் + கூற்றத்து > மீக்கூற்றத்து (சிற்.:212)

மீ + ப் + பால் > மீப்பால் (பரி.10:79)

மீ + நீர் > மீநீர் (பரி.21:40)

பூ + ங் + குழை > பூங்குழை (பொரு.30)

தே + க் + கொக்கு > தேக்கொக்கு (குறு.26:6)

ஐ + ங் + கை > ஐங்கை (பரி.3:37)

பை + ஞ் + சுனை > பைஞ்சுனை (திரு:253)

பை + ஞ் + ஞிலம் > பைஞ்ஞிலம் (பதி.17:9)

மை + ம் + மீன் > மைம்மீன் (புற.117:1)

வை +ந் + நுதி > வைந்நுதி (புற.288:1)

4. பகுதியில் ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட அசைகள் இருக்கும். அதைத் தொடரும் வருமொழி ஓர் ஒட்டாகும். இங்கு எந்த மாற்றமும் நிகழாது.

வாலை + க்கு > வாலைக்கு (அக.126:8)

முதுமை + க்கு > முதுமைக்கு (பரி.2:17-18)

அமை + தி > அமைதி (பரி.4:71)

முதலை +த்து > முதலைத்து (ஐங்.24:2)

5. பகுதியில் ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட அசைகள் இருக்கும். அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு வினையாகும். பகுதி ஈற்றுயிர் ஆ என்றால் அது நீட்சியுறும். எல்லா நேர்வுகளிலும் வருமொழியின் தொடக்க மெய் *க், ச், த்* அல்லது *ப்*-ஆக இருந்தால் அது இரட்டும்.

தகா + அ + த் + தகா > தகாஅத்தகா (பரி.8:57)

(தகா என்பது தகு என்பதனின்றும் ஆக்கப்பட்ட பகுதியாகும்; தகா-வில் வரும் ஆ எதிர்மறை பின்னொட்டாகும்.)

மிடா + அ + ச் + சொன்றி > மிடாஅச்சொன்றி (குறு:201)

மாமை + க் + களங்கனி > மாமைக்களங்கனி (மலை.35-36)

நினை + த் + தொறும் > நினைத்தொறும் (குறி.251)

நடலை + ப் + பட்டு > நடலைப்பட்டு (கலி.95:33)

வளை + நரல் > வளைநரல் (நற்ற்.க.வா.1)

3.1.3.3. பகுதி ஈற்று குற்றுயிர் (உ தவிர) உயிர்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது

பகுதி ஈற்று குற்றுயிர் (உ தவிர) உயிர்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது பின்வரும் மாற்ற வகைகள் நிகழும்.

1.பகுதி ஓரசை கொண்டிருக்கும் மற்றும் அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு ஒட்டாகவோ பெயர்சார்ந்ததாகவோ இருக்கும். பகுதி சுட்டிக்காட்டுகிற *அ, இ* அல்லது *எ* என்றால், பகுதிக்கும் அதைத் தொடரும் பின்னொட்டுக்கு இடையில் *வ்* செருகப்படும்; வருமொழி பெயர் என்றால் உடன்படுத்தி *வ்வ்* செருகப்படும். பகுதி சுட்டு இல்லை என்றால் மற்றும் வருமொழி பின்னொட்டாக வினையாலணையும் பெயர் பின்னொட்டாக இருந்தால் இடையில் *ய்ய்* உடன்படுத்தி வரும்; வருமொழி

வினையாலனையும் பெயர் பின்னொட்டாக இல்லாவிடில் இடையில் உடன்படுத்தி *வ்வ்* வரும். உடன்படுத்தி *வ்வ்-ஐ* இடையில் செருகுவதற்குப் பதிலாக மற்றொரு வகை மாற்றம் சாத்தியமாகும். அதாவது, பகுதி ஈற்று உயிரை நீட்சிசெய்து உடன்படுத்தி *ய்-ஐ* உயிர் *இ* முன்னும் உடன்படுத்தி *வ்-ஐ* பிற உயிர்கள் முன்னும் செருகுவது மற்றொருவகை சாத்தியமாகும். பகுதியைப் பின்தொடரும் பின்னொட்டு *உம்* என்றால், உடன்படுத்தி வருவதில்லை; மாறாக பின்னொட்டின் தொடக்க உயிர் நீக்கப்படும்.

அ + வ் + அன் > அவன் (பொரு:64)

இ + வ் + அள் > இவள் (குறி. 284)

எ + வ் + அள் > எவள் (பரி.6:91)

அ + வ்வ் + ஆயம் > அவ்வாயம் (கலி.136:7)

இ + வ்வ் + ஆயம் > இவ்வாயம் (குறு.273:7)

செ + ய்ய் + அன்> செய்யன் (திரு:206)

செ + ய்ய் + ஓள் > செய்யோள் (அக.316:13)

வெ + ய்ய் + அன் > வெய்யன் (கலி.75:10)

வெ + ய்ய் + ஓன் > வெய்யோன் (பரி.8:67)

நொ + ய்ய் + ஆர் > நொய்யார் (கலி.24:16)

செ + வ்வ் + ஆன் > செவ்வான் (நற்.277:3)

வெ + வ்வ் + அர் > வெவ்வர் (பதி.41:20)

ஒ + வ்வ் + ஆ > ஒவ்வா (பரி.98:22)

நொ + வ்வ் + அல் > நொவ்வல் (அக.98:22)

நொ + வ்வ் + இயல் >நொவ்வியல் (அக.388:11)

அ + ய் + இடை > ஆயிடை (குறி.137)

செ + ய் + இதழ் > சேயிதழ் (சிறு.75)

செ + ய் + இறா > சேயிறா (நற்.31:2)

நொ + ய் +இயர் > நோயியர் (அக.25:16)

செ + வ் + அடி > சேவடி (அக.89:18)

வெ + வ் + ஐ > வேவை (பொரு:104)

நொ + வ்+ அல்> நோவல் (=வருந்தாதே) (அக.25:16)

நொ +வ் + அல் > நோவல் (=நான் வருந்துகிறேன்) (அக.63:3)

நொ + வ் + ஏன் > நோவேன் (=நான் வருந்தவில்லை) (அக.63:3)

வே + உம் > வேம் (குறு.102:1)

நொ + உம் > நோம் (நற்ற்.118:11)

2. பகுதி குற்றுயிர்கள் கொண்ட இரண்டு திறந்த அசைகளைக் கொண்டிருக்கும். அதைப் பின் தொடரும் வருமொழி ஒட்டாகும். பகுதி ஈற்றுயிர் சில நேர்வுகளில் நீட்சியுறும். பகுதி ஈற்று உயிர் *அ* வருமொழியின் தொடக்க *அ/ஆ* முன்னர் வந்தால் ஆ-வாக நீட்சியுறும்; தொடக்க *இ* முன்னர் வந்தால் *ஐ* ஆக நீட்சியுறும். இரண்டு சாத்தியங்கள் உள்ளன: உடன்படுத்தி *வ்* நிலைமொழி பகுதிக்கும் வருமொழி பின்னொட்டிற்கும் இடையில் செருகப்படும்; உடன்படுத்தி செருகப்படாமல் நிலைமொழி பகுதியும் வருமொழி பின்னொட்டும் சேர்ந்து உயிர்மயக்கம் விளைவிக்கும்; உடன்படுத்தி செருகப்படாமல் வருமொழியின் தொடக்க உயிர் நீக்கப்படும்.

கட + வ் + அ > கடாவ	(திரு.110)
கட + வ் + ஆ > கடாவா	(பதி.70:6)
பர + வ் + அல் > பராவல்	(பதி.71:22)
துழ + வ்+ உம் >துழாவும்	(கலி.145:43)
மக + அர் > மகாஆர்	(புற.291:1)
மக + அர் > மகாஅர்	(சிறு:56)
வட +அது > வடாஅது	(அக.59:3)
குண + அது > குணாஅது	(அக.90:9)
புத + அம் > புதாஅம்	(புறா.391;16)
புல + அல் > புலாஅல்	(அக.270:2)
கட + இய > கடைஇய	(புற.7:1)
இர + இய > இரைஇய	(பதி.52:11)
கல + இ > கலைஇ	(அக.266:5)
துழ + இ > துழைஇ	(மலை:181)
சின+இ+ய+அ >சினைஇய	(குறி.229)
வின+ இ > வினைஇ	(அக.300:15)
குவி + இ > குவைஇ	(பெரு:104)
கடி + இயர் > கடீஇயர்	(நற்.134:4)
மக + அர் > மகார்	(மலை:217)
புல + அல் > புலால்	(நற்.202:1)

வய + உம் > வயாஅம் (ஐங்க்.51:2)

மக + க் + இர் > மக்கிர் (புற.388:10)

முடி + ய் + ஆ > முடியா (பரி.8:42)

பரி + ய் + ஊஉ> பரியூஉ (பரி.7:72)

எறி + ய் +அர் > எறியர் (பதி.52:22)

கட + வ் + அ > கடவ (ஐங்க்.237:1)

புல + வ் + அ > புலவ (அக.8:7)

பர + வ் + அல் > பரவல் (பரி.10:116)

புல + வ் + அல் > புலவல் (நற்ற்.63:3)

கிழ + வ் + அன் > கிழவன் (புறா.152)

கட + வ் + ஆத் + ஓர் > கடவாதோர் (அக.279:5)

கல + வ் + ஆத் + உ > கலவாது (பரி.20:19)

கல + வ் + இ > கலவி (பரி.8:119)

சின + வ் + இ + ய் + அ > சினவிய (நற்ற்.100:6)

வின + வ் + இ > வினவி (நற்ற்.365:4)

துழ + வ் + உம்> துழவும் (நற்ற்.267:4)

கிழ + வ் + ஓய் + ஏ > கிழவோயே (பதி.54:17)

3. பகுதி குற்றுயிர்கள் கொண்ட இரு திறந்த அசைகள் கொண்டது மற்றும் இது வினையடை அல்ல. அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு பின்னொட்டாகும். பகுதி

ஈற்றுயிர் நீக்கப்படும். நீக்கப்பட்ட பகுதி ஈற்றுயிருக்கு முன்னர் வரும் மெய் ட் அல்லது த்-ஆக இருந்தால் இரட்டும்.

மத் + அம் > மத்தம் (பெரு.156)

வடி+ இ >வட்டி (நற்ற்.210:3)

4. பகுதி குற்றுயிர்கள் கொண்ட இரு திறந்த அசைகள் கொண்டது மற்றும் அது பெயரடையாக இருக்கக்கூடும். அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு சொல்லாகும், பின்னொட்டல்ல. பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி பெயர்சார்ந்தாய் இருந்தால், பகுதி ஈற்றுயிர் நீட்சியுறும் மற்றும் பின்னர் இரண்டு சாத்தியங்கள் உள்ளன: நீட்சியுற்ற பகுதி ஈற்றுயிர் அளவுக்காக மேலும் நீட்சியடையலாம் மற்றும் பெயர்சார் வருமொழியின் தொடக்க உயிர் நீக்கமுறலாம்; நீட்சியுற்ற பகுதி ஈற்றுயிர் மேலும் நீட்சியடைந்தாலும் இல்லாவிடிலும் பெயர்சார் வருமொழியின் தொடக்க உயிர் நீக்கமடையாமல் உடன்படுத்தி வ் பகுதிக்கும் பெயர்சார் வருமொழிக்கும் இடையில் செருகப்படும். பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி பெயராய் இல்லாவிடில் பகுதி ஈற்றுயிர் மாற்றமுறாது மற்றும் பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் உடன்படுத்தி வ் செருகப்படும்.

வள + அகம் > வளாகம் (புற.189:1)

முழ + அரை > முழாரை (பதி.பதி.5:14)

வள + அகம் > வளாஅகம் (கலி.146:28)

முழ + வ் + அரை > முழாவரை (புற.85:7)

புல + வ் + அம்பு > புலாஅவம்பு (புற.181:5)

உவ + வ் + இனி > உவவினி (அக.65:7)

5. பகுதி ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட அசைகளைக் கொண்டிருக்கும். ஈரசைப் பகுதி ஒரு நெட்டுயிரைக் கொண்டிருக்கும் மற்றும்/அல்லது ஒரு மூடிய அசையைக் கொண்டிருக்கும். பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு பின்னொட்டாகும். பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் ஓர் உடன்படுத்தி செருகப்படும். பகுதி ஈற்றுயிர் *அ* என்றால் உடன்படுத்தி *வ்* ஆகும்; பகுதி ஈற்றுயிர் இ என்றால் உடன்படுத்தி ய் ஆகும்.

நல்ல + வ் + ஐ > நல்லவை (பரி.20:74)

மேனி+ ய் + ஓடு > மேனியோடு (குறு.33:3)

பிறவி + ய் + ஐ > பிறவியை (பரி.5:12)

வள்ளி + ய் + ஐ > வள்ளியை (பதி.54:1)

6. பகுதி ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட அசையைக் கொண்டிருக்கும். ஈரசைப் பகுதி நெட்டுயிரை மற்றும்/அல்லது மூடிய அசையைக் கொண்டிருக்கும். பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு சொல்லாகும். பகுதி ஈற்றுயிர் பெரும்பாலும் நீக்கமுறும் அல்லது பகுதிக்கும் அதைத் தொடரும் வருமொழிக்கும் இடையில் உடன்படுத்தி செருகப்படும். பகுதி ஈற்றுயிர் *அ* என்றால் உடன்படுத்தி *வ்* ஆகும்; பகுதி ஈற்றுயிர் இ என்றால் உடன்படுத்தி *ய்* ஆகும்.

வாழ்க + அவன் தாளே > வாழ்கவன் தாளே (புற.70:19)

வயங்க + இட்டு > வயங்கிட்டு (கலி. 55:2)

இறுக + இறுக்கி > இறுகிறுக்கி (பரி.12:59)

என்ற + ஊழ > என்றூழ (ஐங்க்.374:1)

கொள்க + என > கொள்கென (புற.143:1)

தரிக்க + என > தரிக்கென (பரி.5:40)

அருந்த + ஏமாந்த > அருந்தேமாந்த (புற.101:9)

கன்றி + இடின் > கன்றிடின் (பரி.6:98)

அருந்தி + உகள > அருந்துகள (அக14:6)

வாழக + வ் + அவன் கண்ணி > வாழகவவன் கண்ணி (பதி.20:5)

அரிய + வ் + அல்ல > அரியவல்ல (அக.8:5)

வாழ்க + வ் + என்று > வாழ்கவென்று (புற.34:16)

ஊட்டி + ய் + அன்ன > ஊட்டியன்ன (அக.388:24)

அருவி + ய் + இழிதரும் > அருவியிழிதரும் (நற்.347:7)

3.1.3.4. **பகுதி ஈற்று குற்றுயிர் (உ தவிர) மெய்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது**

பகுதி ஈற்று குற்றுயிர் (உ தவிர) மெய்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது பின்வருவன நிகழும்.

1. பகுதி ஓரசை கொண்டிருக்கும். பகுதியைத் தொடர்ந்துவரும் வருமொழி ஒரு பின்னொட்டாகும். பகுதி சுட்டாக இருந்தால் அல்லது பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி வினையாலணையும் பெயராக இல்லாமல் இருந்தால் எந்த மாற்றமும் நிகழாது. பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி வினையாலணையும் பெயராக இருந்தால் இரண்டு மாற்றங்கள் சாத்தியமானதாகும்: பகுதிக்கும் பின்னொட்டுக்கும் இடையில் உடன்படுத்தி *ய்* செருகப்படும் அல்லது பகுதிக்கும் பின்னொட்டிற்கும் இடையில் ஒலித்துணையிர் *இ*-ஆல் தொடரப்படும் உடன்படுதி *வ்வ்* செருகப்படும்.

அ + து > அது (நற்.308:8)

இ +து > இது (குறி.21)

ஒ + த்த் + அன் + இர் > ஒத்தனிர் (அக.26:19)

நொ +ந்த்+உ > நொந்து (நற்ற்.177:8)

வெ+ய்+து > வெய்து (அக.203:14)

நொ+ய்+து>நொய்து (புற.75:10)

செ +வ்வ்+இ+து>செவ்விது (பதி.22:8)

நொ+வ்வ்+இ+து>நொவ்விது (நற்ற்.315:9)

2. பகுதி ஓரசையைக் கொண்டிருக்கும். பின் தொடரும் வருமொழி பெயர் ஆகும். பகுதியைத் தொடரும் பெயரின் தொடக்க மெய் இரட்டிக்கும். *நொ*-வைப் பொருத்தவரையில் பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் உடன்படுத்தி *ய்* செருகப்படும்.

அ + க் + கடல் > அக்கடல் (புற.198:19)

அ + ஞ் +ஞான்று > அஞ்ஞான்று (கலி.19:2)

இ + ப் + பணை நல்லுர் > இப்பணை நல்லூர் (புற.315 :12)

எ+ந்+நீரிரோ > எந்நீரிரோ (குறு.219:7)'

நொ+ய் + ந்+நூல் > நொய்ந்நூல் (பரி.10:10)

3. பகுதி குற்றுயிர் கொண்ட இரண்டு அசைகளைக் கொண்டிருக்கும். பின் தொடரும் வருமொழி பின்னொட்டாகும். பின்வரும் பின்னொட்டு *ய்*-ஆக இருந்தால் உயிர் *அ* நீட்சியுறும். பிற நேர்வுகளில் மாற்றம் ஏற்படாது.

வள + ய் >வளாய் (பரி.11:105)

வின + ய் >வினாய் (குறி.4)

நட + த்த்+அ >நடத்த (பரி.10:43)

புல+த்தி >புலத்தி (அக.39:25)

கிட +ப்ப்(இ)+இ>கிடப்பி (குறு.114:1)

அணி+க்கு>அணிக்கு (கலி.85:17)

கணி+ச்சி>கணிச்சி (பதி.22:12)

நணி+த்து>நணித்து (பரி.17:25)

உரி+த்து>உரித்து (நற்ற்.327:7)

உரி+து>உரிது (நற்ற்.322:8)

ஒடி+வை>ஒடிவை (=ஒடிவது) (அக.301:5)

அறி+மதி>அறிமதி (புற.161:25)

4. பகுதி குற்றுயிர் உள்ள இரு திறந்த அசைகளைக் கொண்டிருக்கும்; ஆனால் பெயரடையாய் இராது. பின் தொடரும் வருமொழி ஒரு சொல்லாகும். பகுதி பலா மரம் தவிர பிற மரத்தைக் குறிப்பிட்டால், பகுதிக்கும் அதைத் தொடரும் வருமொழிக்கும் இடையில் வருமொழியின் தொடக்க மெய்யுடன் இயைபுள்ள ஓரின/ஓரிட மூக்கொலி செருகப்படும். பிற நேர்வுகளில் பகுதி ஈற்றுயிர் நீட்சியுறும் மற்றும் பின் தொடரும் வருமொழியின் தொடக்க மெய் *க், ச், த்* அல்லது *ப்* என்றால் இரட்டிக்கும்.

கள+ங்+கனி >களங்கனி (மலை:36)

விள+ம்+பழம்> விளம்பழம் (நற்ற்.12:1)

புளி+ங்+காய் > புளிங்காய் (ஐக்.51:3)

கட+அ+க்+களிறு>கடாக்களிறு (கலி.101:36)

சுற+அ+க்+கொடியோன்>சுறாக்கொடியோன் (கலி.147:42)

பல (=பலாமரம்) + அ+ப்+போல>பலாஅப்போல (பெரு.408)

கல+அ+த்+தானையன்>கலாஅத்தானையன் (புற.69:11)

பின்வரும் வருகைகளை கருத்தில் கொள்ளவும்: *விளவின் … வெள்ளில்* (புற.181:1), *சுற* வழங்கும் 'சுறா அலைந்து திரியும்' (பொரு:203), *பலவின் பழத்துள்* 'பலாப்பழத்தினுள்' (அக.292:14).

5. பகுதி இரு குற்றசைகளைக் கொண்டிருக்கும் மற்றும் பெயரடையாக இருக்கும். அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு பெயராகும். பகுதியைப் பின் தொடரும் பெயரின் முதல் மெய் *க், ச், த்* அல்லது *ப்*-ஆக இருந்தால் அது இரட்டிக்கும் அல்லது (பெரும்பாலான நேர்வுகளில்) பகுதிக்கும் வருமொழி பெயருக்கும் இடையில் முதல் மெய்யோடு இயையும் ஓரிட/ஓரின மூக்கொலி செருகப்படும். பகுதி *மழ* (=இளம்) என்றால் மாற்றம் ஏற்படுவதில்லை.

மழ+களிறு > மழகளிறு (நற்.192:2)

மட+க்+கணம் > மடக்கணம் (நற்.248:8)

தட+க்+கை > தடக்கை (திரு.5)

தட+க்+கோட்டு ஆமான் > தடக்கோட்டு ஆமான் (அக.238:7)

புளி+க்+களா > புளிக்களா (புற.177:9)

புளி+ச்+சுவை > புளிச்சுவை (நற்.87:4)

தட+ங்+கோட்டு ஆமான் > தடங்கோட்டு ஆமான் (நற்.57:1)

பழ+ங்+கயிறு > பழங்கயிறு (நற்.284:10)

நன+ஞ்+சாரல் > நனஞ்சாரல் (கலி.44:1)

நன+ந்+தலை > நனந்தலை (பெரு:291)

தட+ந்+தாள் > தடந்தாள் (நற்ற்.91:4)

இள+ம்+பேடை > இளம்பேடை (புற.326:2)

மட+மயில் > மடமயில் (பரி.15:40)

தட+வரை> தடவரை (பரி.19:23)

6. பகுதி ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட அசைகளைக் கொண்டிருக்கும். ஈரசைப் பகுதி ஒரு நெட்டுயிரைக் கொண்டிருகும் மற்றும்/அல்லது ஒரு மூடிய அசையைக் கொண்டிருக்கும். அதைப் பின் தொடரும் வருமொழி ஒரு பின்னொட்டாகும். மாற்றம் ஏற்படாது.

கூளி+க்கு > கூளிக்கு (கலி.101:26)

குருதி+த்து > குருதித்து (பரி.12:85)

நீட்டி+த்த்+அ>நீட்டித்த (கலி.83:5)

வட்டி+த்த்+உ> வட்டித்து (அக.353:6)

மந்தி+க்கு > மந்திக்கு (நற்ற்.353:6)

7. பகுதி இரண்டோ அதற்கு மேலோ அசைகளைக் கொண்டிருக்கும் மற்றும் அது பெயரடையாக இருக்காது. பகுதியைப் பின்தொடரும் வருமொழி பெயராக இருக்கும், ஆனல் பெயரடையாக இருக்காது. பகுதி ஈற்றுயிர் மாற்றமடையாது. பகுதியோ பின்தொடரும் வருமொழியோ பெயரடைப் பெயராக இல்லாதிருந்தாலோ புவியியல் திசையின் சொல்லாக இருந்தாலோ பகுதியைப் பின்தொடரும் சொல்லின் தொடக்க மெய் *க், ச், த்* அல்லது *ப்* இரட்டிக்கும்.

சீறடி+க்+கணம் கொள் > சீறடிக்கணங்கொள் (மலை:43:44)

கடந்த+க்+கால் > கடந்தக்கால் (பரி.3:54)

சொல்ல+த்+தக்கார் > சொல்லத்தக்கார் (கலி.88:5)

பஞ்சி+ப்+பிசிர் > பஞ்சிப்பிசிர் (அக.283:14)

காஞ்சி+ப்+பனி முறி > காஞ்சிப்பனி முறி (புற.344:8)

கடி+ப்+பகை > கடிப்பகை (மலை:22)

இறடி+ப்+பொம்மல் > இறாடிப்பொம்மல் (மலை:169)

முள+மா (=விலங்கு) > முளமா (ஐங்க்.364:1)

கடி+மதில் > கடிமதில் (பெரு:451)

வஞ்சி+முற்றம் > வஞ்சி முற்றம் (புற.373:24)

குட+காற்று > குட காற்று (பெரு:240)

குண+குட+கடல் > குண குட கடல் (மது.71)

சில+சில > சில சில (பரி.12:39)

வட+தெற்கு > வட தெற்கு (பதி.31:16)

மீளி+நெஞ்சு > மீளி நெஞ்சு (அக.379:4)

வேங்கட+நெடுவரை > வேங்கட நெடுவரை (அக.85:9)

பல+பல > பல பல (பரி.12:37)

வட+புலம் > வட புலம் (புற.391:7)

மழ+புலம் > மழ புலம் (அக.61:12)

8. பகுதி இரண்டோ அதற்கு மேலோ அசைகளைக் கொண்டிருக்கும். அதைப் பின் தொடரும் வருமொழி ஒரு வினை வடிவமாகும். பகுதி ஈற்றுயிர் மாற்றமடையாது. பகுதியைப் பின் தொடரும் வருமொழியின் முதல் மெய் *க், ச், த்* அல்லது *ப்*ஆக இருந்தால் அது இரட்டிக்கும். பகுதி ஈற்றுயிர் *இ* என்றால் இரட்டிப்பு விருப்பாக அமையும்.

வாழ+ச்+செய்த நல்வினை > வாழச்செய்த நல்வினை	(புற.367:10)
விய+த்+தகு > வியத்தகு	(பரி.9:82)
பர+த்+தர > பரத்தர	(கலி.106:31)
துமிய+ப்+பண்ணி > துமியப்பண்ணி	(அக.45:10)
மொழி+க்+கொளினே > மொழிக்கொளினே	(நற்.146:11)
பனி+ப்+பயந்தன > பனிப்பயந்தன	(ஐங்.266:4)
மருளி+கொள் > மருளி கொள்	(கலி.14:11)
எறி+த்+தரு கதிர் > எறித்தரு கதிர்	(கலி.9:1)
எறி+தரும் > எறிதரும்	(குறு.110:7)
அடி+ப்+பட > அடிப்பட	(அக.209:25)

9. பகுதி இரண்டோ அதற்கு மேற்பட்ட அசைகளைக் கொண்டிருக்கும். அதைப் பின் தொடரும் வருமொழி ஒரு பின்னொட்டாகவோ சொல்லாகவோ இருக்கும். பல நேர்வுகளில் பகுதி ஈற்றுயிரும் அதற்கு முன்வரும் மெய்யும் நீக்கப்படும்; இது சீர்நீக்கம் (haplology) எனப்படும். இரு சூழலிலும் பகுதியைப் பின் தொடரும் வருமொழியின் தொடக்க மெய் இரட்டிக்கும்.

உருவ+க்+குத்தி > உருவக்குத்தி (குறு.255:2)

சாவ+க்+குத்தி > சாக்குத்தி (கலி.101:16)

சாவ+ச்+செய்யார் > சாச்செய்யார் (நற்.226:2)

மக+க்+கள் > மக்கள் (கலி.94:22)

மறைக்க+க்+கொண்ட > மறைக்கொண்ட (புற.60:11)

3.1.3..5. பகுதி ஈற்று குற்றுயிர் உ உயிர்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது

பகுதி ஈற்று குற்றுயிர் உ உயிர்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது பின்வருவன நிகழும்.

1. பகுதி ஓரசையைக் கொண்டிருக்கும். அதைப் பின் தொடரும் வருமொழி ஒரு பின்னொட்டாகும். விளையும் வடிவு மாற்றுப்பெயராகவோ எண்ணுப் பெயரடையாகவோ இல்லாவிடில் உடன்படுத்தி வ்வ் நிலைமொழிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் செருகப்படும்; அப்படியில்லை என்றால் உடன்படுத்தி வ் செருகப்படும். எண்ணுப் பெயரடையின் பகுதி ஈற்றுயிர் நீட்சியுறும்.

து+வ்வ்+ஆ > துவ்வா (துவ்வு) (பதி. 60:12)

உ+வ்+அள் > உவள் (நற்.127:3)

மு+வ்+இர் > மூவிர் (புற.109:2)

2. பகுதி ஓரசையைக் கொண்டிருக்கும். அதைத் தொடரும் வருமொழி பெயராகும். பகுதி ஈற்றுயிர் நீட்சியுறும் மற்றும் பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் உடன்படுத்தி வ் செருகப்படும்.

மு+வ்+உரு > மூவுரு (பரி.13:37)

மு+வ்+இரு (=இருமுறை) > மூவிரு (இருமுறை மூன்று) (திரு.103)

3. பகுதி குற்றுயிர்கள் உள்ள இரண்டு திறந்த அசைகளைக் கொண்டிருக்கும். பகுதியைத் தொடர்ந்துவரும் வருமொழி பின்னொட்டாகும். பெரும்பாலான நேர்வுகளில் பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் உடன்படுத்தி வ் செருகப்படும். பகுதி ஈற்றுயிருக்கு முன்னர் வரும் மெய் ழ் என்றால் உடன்படுத்தி *(க்)*க் அல்லது *ம்* அரிதாக இடையில் செருகப்படும். பகுதி அஃறிணை மாற்றுப்பெயராகவும் பின்னொட்டு வேற்றுமை உருபாகவோ திரிபுக் குறியாகவோ இருந்தால் பகுதி ஈற்றுயிர் நீக்கப்படும்.

கழு+வ்+அ > கழுவ (அக.272:2)

புது+வ்+அர் > புதுவர் (நற்.393:12)

இரு+வ்+அர் > இருவர் (திரு.178)

கது+வ்+அல் > கதுவல் (அக.8:3)

சிறு+வ்+அர் >சிறுவர் (நற்.330:9)

இரு (‘இரண்டு’)+வ்+ஆம் > இருவாம் (‘நாமிருவர்’) (குறு.237:4)

இரு (‘குத்து’) + வ்+ஆம் > இருவாம் (‘குத்துவோம்’) (கலி.41:3)

கது+வ்+இய > கதுவிய (பெரு: 287)

குழு+வ்+இன்+அ > குழுவின (நற்.367:5)

படு+வ்+இல் > படுவில் (அக.79:3)

கெழு+வ்+உ > கெழுவு (பரி.6:6)

அது +வ்+ஏ (இடைசொல்) > அதுவே (அக.218:17)

புது+வ்+ஓர் > புதுவோர் (மலை:288)

முது+வ்+ஓர் > முதுவோர் (சிறு.231)

மழு+க்+அ > மழுக்க (பரி.6:16)

இழு+க்க்+இ > இழுக்கி (அக.107:14)

இழு+க்+இ > இழுகி (புற.281:3)

மழு+கி+இ > மழுகி (புற.377:12)

குழு+ம்+அ > குழும் (மது:677)

பெரு+ம்+ஆன் > பெருமான் (கலி.82:21)

கெழு+ம்+இன்+அ > கெழுமின (புற.345:2)

அது+அன் > அதன் (குறி:142)

அது+ஐ > அதை (பரி.11:71)

4. பகுதி குற்றுயிர்கள் உள்ள இரு திறந்த அசைகளைக் கொண்டிருக்கும். அது வினையாக இருக்கும் அல்லது அரிதாக பெயரடையாக இருக்கும். அதைத் தொடர்ந்துவரும் வருமொழி ஒரு பின்னொட்டாகும். பெரும்பாலான நேர்வுகளில் பகுதி ஈற்றுயிர் உ நீக்கப்படும் மற்றும் பின்வரும் பின்னொட்டின் தொடக்க உயிர் நெட்டுயிராக இல்லை என்றால் நீட்சியுறும். மேலும் பகுதி ஈற்றுயிரின் நீட்சி சிலவேளை நிகழும். பகுதி ஈற்றுயிர் உ-ஐப் பின்தொடரும் பின்னொட்டு இ என்றால் அது *ஐ*-ஆக மாறும் மற்றும் சான்றாக வரும் ஒரே எடுத்துக்காட்டு *வகஈ* ஆகும்.

ஒரு+அல்+இன் > ஒராலின் (பதி.23:17)

நகு+அல்+மின் >நகான்மின் (கலி.145:12)

வழு+ஆத்+உ > வழாது (புற.263:3)

குழ+அம் > குழாஅம் (மது:360

சிறு+அர் > சிறாஅர் (பெரு:223)

பகு+அர் > பகாஅர் (அக.181:22)

விடு+அல் > விடாஅல் (கலி.112:7)

எழு+அல் >எழாஅல் (பொரு:56)

இறு+அல்+இயரோ >இறாஅலியரோ (பதி.40:2)

குழ+அல்+இன் > குழாஅலின் (பதி.29:5)

இடு+ஆ ஏணி > இடாஅ ஏணி (பதி.24:14)

ஒரு+ஆ நீர் > ஒராஅநீர் (பதி.72:9)

மரு+ஆ ஆனை > மராஅ யானை (அக.13:7)

வழ+ஆத்+உ > வழாஅது (திரு.:177)

பெறு+ஆன் > பெறாஅன் (குறி.243)

கெழ+இ > கெழீஇ (பொரு:399)

குழ+இ >குழீஇ (பொரு.:226)

இர+இ > இரீஇ (திரு:310)

ஒரு+இ > ஒரீஇ (மது:498)

வெரு+இ > வெரீஇ (திரு.310)

விடு+ஈர் > விடீஇர் (குறி.144)

அது + உம் > அதூஉம் (அக.292:6)

கது + உம் >கதூஉம் (குறு.8:2)

கழு+உம் சாரல் > கழூஉம் சாரல் (நற்ற்.63:10)

முகு+ஊஉ > முகூஉ (பரி.16:14)

அடு+ஊஉ நின்று > அடூஉ நின்று (அக.322:3)

வகு+இ >வகைஇ (நற்ற்.120:5)

5. பகுதி குற்றுயிர் உள்ள இரு திறந்த அசைகளைக் கொண்டிருக்கும். அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு சொல்லாகும்; பின்னொட்டல்ல. பின்வரும் மாற்றங்கள் சாத்தியங்களாகும்: பகுதி ஈற்றுயிர் நீக்கப்படும் மற்றும் வருமொழியின் தொடக்க உயிர் நெட்டுயிர் இல்லையென்றால் அது நீட்சியுறும்; பகுதி ஈற்றுயிர் நீக்கம்பெறாது, ஆனால் நீட்சியுறும் மற்றும் பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் வ் உடன்படுத்தி செருகப்படும். பகுதி ஈற்றுயிர் மாற்றமுறாது மற்றும் உடன்படுத்தி வ்/க் பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் செருகப்படும்.

பரு + அரை > பராரை (திரு:10)

பரு + அரை > பராஅரை (பொரு:104)

அது+அன்று > அதாஅன்று (திரு:77)

பரு+ஏர் எறுழ் > பரேர் எறுழ் (கலி.104:18)

இது+ஓர் >இதோர் (கலி.104:18)

ஒரு+ஓர்+கை > *ஒரோஓர்கை > ஒரோஒகை (கலி.18:9)

தழு+வ்+அணி > தழூஉவணி (அக.176:15)

பரு+வ்+உறை > பரூஉவுறை (அக.218:4)

அது+வ்+ஆயின் > அதுவாயின் (கலி.24:13)

தழு+வ்+அணி > தழுவணி (குறு.294:2)

சிறு+க்(உ)+இடையார் > சிறுகிடையார் (பரி.10:106)

6. பகுதி குற்றுயிர்களுள்ள இரு திறந்த அசைகளைக் கொண்டிருக்கும். அதைத் தொடர்ந்துவரும் வருமொழி ஒரு பின்னொட்டாகவோ பெயராகவோ இருக்கும். பகுதி ஈற்றுயிர் நீக்கமுறும் மற்றும் பகுதியின் முதல் அசையின் உயிர் நீட்சியுறும்.

இடு+ஆ > ஈடா (பரி.8:60)

செறு+ஏல்+க > சேறேற்க (பரி.20:68)

நலம் கெழ்(உ)+அரிவை > நலம் கேழரிவை (குறு.338:8)

பசு+அடை > பாசடை (சிறு:32)

கரு+அணல் > காரணல் (நற்.181:1)

முது+ஊர் > மூதூர் (சிறு:201)

ஒரு+ஊர் > ஓரூர் (குறு.172:5)

பெரு+எழில் > பேரெழில் (புற.293:4)

பொரு+ஏறு > போரேறு (மது:144)

ஒரு+ஒக்கும் > ஓரொக்கும் (புற.189:6)

ஒரு+ஒரு > ஓரொரு (கலி.141:7)

7. பகுதி குற்றுயிர் உள்ள இரு திறந்த அசைகளைக் கொண்டிருக்கும் மற்றும் அது ஒரு பெயரடையாக இருக்கும். அதைத் தொடரும் வருமொழி பின்னொட்டாகவோ பெயராகவோ இருக்கும். பின்வரும் மாற்றங்கள் நிகழும்: பகுதி ஈற்றுயிர் முன் வரும் மெய் இரட்டும் அல்லது வலுவுறும் அல்லது பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் உயிர் இ செருகப்படும். இதன் விளைவாக இ-க்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் உடன்படுத்தி ய் செருகப்படும். *முது* என்ற பகுதியைப் பொருத்தவரை வேறு வகை

மாற்றம் சாத்தியமாகும்: பகுதி ஈற்றுயிர் நீக்கப்பட்டதும், நீக்கப்பட்ட உயிருக்கு முன் வரும் மெய் இரட்டும் மற்றும் முதல் அசையிலுள்ள உயிர் நீட்சியுறும்.

பசு + இறா > பச்சிறா (பெரு.270)

பசு + ஊன் > பச்சூன் (பெரு.283)

நெடு+உருட்டு > நெட்டுருட்டு (பரி.18:42)

மெது + என் > மெத்தென் (நெடு.37)

புது+அகல் > புத்தகல் (அக.86:8)

சிறு+ஆற்று > சிற்றாறு (கலி.108:27)

முது +இ+ய்+ஓள் > முத்யோள் (புற.277:2)

சிறு+இ+ய்+இலை>சிறியிலை (நற்.64:5)

பரு+இ+ய்+அரை >பரியரை (பெரு:7)

பெரு+இ+ய்+அது > பெரியது (கலி.135:8)

முது+ஓர் >மூத்தோர் (அக.90:1)

8. பகுதி குற்றுயிர் உள்ள இரு திறந்த அசைகளைக் கொண்டிருக்கும் மற்றும் அது பெயரடையாக இருக்காது. பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி பெயராக பின்னொட்டாகவோ பெயராகவோ இருக்கும். பகுதி ஈற்றுயிர் நீக்கப்படும். பகுதி ஈற்றுயிருக்கு முன் வரும் மெய் இரட்டும்.

புகு + இல் > புக்கில் (புற.221:6)

அடு+இல் > அட்டில் (சிறு:132)

தொடு+இ >தொட்டி (பரி.20:51)

செது+ஓர் > செத்தோர் (புற.240:8)

செறு+அம் >செற்றம் (மது:490)

9. பகுதி இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அசைகளைக் கொண்டிருக்கும். ஈரசைப் பகுதி ஒரு மூடிய அசையையோ மற்றும்/அல்லது நெட்டுயிரைக் கொண்டிருக்கும். தொடரும் வருமொழி பெயராக்கப் பின்னொட்டாகவோ ஒரு சொல்லாகவோ இருக்கும். பகுதி ஈற்று உயிர் நீக்கமுறும்; பகுதி ஈற்றுயிர் முன் வரும் மெய் இரட்டும் அல்லது வலுவுறும். பகுதி வினையெச்சமாகவோ தொழில் பெயராகவோ இருந்தால் பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் இ செருகப்படும்.

ஏகு+அற்ற > ஏகற்ற (அக.39:24)

துஞ்சு+இல் (‘இடம்’) > துச்சில் (பட்ட்:58)

ஓடு+ஐ > ஓட்டை (பரி.12:51)

குவடு+இடையது > குவட்டிடையது (குறு.179:7)

கோடு+இனத்து > கோட்டினத்து (கலி.103:33)

கோடு+ஐ > கோட்டை (புற.392:13)

பாடு + இ (பெயராக்கப் பின்னொட்டு) > பாடி (அக.196:4)

மோடு + அ திரை > மோட்ட திரை (கலி.131:38)

மோடு+இரு வரால் > மோட்டிரு வரால் (அக.196:2)

யாண்டு+ஒரு கால் > யாட்டொரு கால் (கலி.71:26)

ஈந்து+இல்லை > ஈத்தில்லை (பெரு:88)

வேந்து+அவை >வேத்தவை (மலை:39)

வீறு+இரும் கொற்றம் > வேற்றிரும் கொற்றம் (பதி.59:9)

வேறு+அரசு > வேற்றரசு (புற.17:31)

வேறு+ஓர் > வேற்றோர் (புற.367:3)

நோன்பு+இ+ய் (உடன்படுத்தி) +அர்> நோன்பியர் (நற்ற்.22:6)

வென்று+இ+ய் (உடன்படுத்தி) + ஆடிய >வென்றியாடிய (பதி.40:12)

10. பகுதி இரண்டிற்கும் மேற்பட்ட அசைகளைக் கொண்டிருக்கும். பின் தொடரும் வருமொழி ஒரு பின்னொட்டாகும். பகுதி ஈற்றுயிர் நீக்கம்பெறும் மற்றும் பகுதியைத் தொடரும் பின்னொட்டின் முதல் உயிர் அது நெட்டுயிர் இல்லை என்றால் சிலநேர்வுகளில் நீட்சியுறும்.

இன்னது + ஐ > இன்னதை (நற்ற்.71:1)

என்னது +உம்>என்னதூஉம் (புற.172:4)

எனையது + உம் > எனையதும் (நற்ற்.331:10)

11. பகுதி இரண்டிற்கும் மேல் அசைகளைக் கொண்டிருக்கும்.அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு பின்னொட்டல்ல. விளையும் வடிவம் தொழிற்பெயர் கூட்டுப்பெயராகும். பகுதி ஈற்றுயிர் உ நீக்கமுறும். வருமொழியின் முதல் உயிர் அதை தொழிற்பெயராக மாற்ற வேண்டி தேவை என்றால் நீட்சியுறும்.

பகுத்து + உண் > பகுத்தூண் (உண் >ஊண்) (பதி.38:15)

இரந்து + உண் > இரந்தூண்(உண் >ஊண்) (குறு.33:3)

எடுத்து + ஏறு > எடுத்தேறு (பதி.41:23)

12. பகுதி ஒன்றோ அதற்கு மேலோஅசைகளைக் கொண்டிருக்கும். அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு சொல்லாகவோ பின்னொட்டாகவோ இருக்கும். பகுதி ஈரசைப் பகுதி என்றால் அதன் ஈற்றுயிர் பின்வரும் கட்டுப்பாட்டில் நீக்கமுறும்: ஈரசை ஒரு

வினையாக இருக்கவேண்டும் மற்றும் ஈற்றசையின் முன்னர் வரும் மெய் க், ட் அல்லது ற்-ஆக இருக்கவேண்டும்.

பிறங்கு + அத்தம் > பிறங்கத்தம்	(குறு.66:2)
வேண்டு + அன்னை > வேண்டன்னை	(ஐங்க்.208:1)
எடு+அடீரோ > எடடீரோ	(புற.388:10)
விறகு+ஆக > விறகாக	(புற.16:5)
விளையாடு+ஆயமோடு > விளையாடாயமோடு	(நற்ற்.68:1)
பாடாது+ஆயினும் > பாடாதாயினும்	(புற.200:10)
நல்கு+இ > நல்கி	(பொரு:8:3)
மாறு+இரட்டும் > மாறிரட்டும்	(ஐங்க்.450:1)
ஏது+இல > ஏதில்	(புற.245:4)
விறகு+ஈமத்து > விறகீமத்து	(புற.245:4)
நுகர்கு+என >நுகர்கென	(குறி.181)
படு+உம் > படும்	(நற்ற்.61:10)
சூடு+உறு > சூடுறு	(மது:512)
நிறைவு+உற > நிறைவுற	(கலி.146:43)
விறகு+ஒய் மாக்கள் > விறகொய் மாக்கள்	(புற.70:17)
படு+வ்+இல் > படுவில்	(அக.79:3)
எழு+வ்+இனி > எழுவினி	(புற.207:1)

13. பகுதி நான்கு அசைகளைக் கொண்டிருக்கும். பகுதியைப் பின் தொடரும் வருமொழி பகுதியுடன் கூட்டுப் பெயரை ஆக்கும் ஒரு பெயர். பகுதி ஈற்றுயிர் நீக்கபெறும் மற்றும் பகுதி ஈற்றுயிர் முன்னர் வரும் மெய் இரட்டும்.

விளையாடு+ஆயம் >விளையாட்டாயம் (அக.230:6)

3.1.3.6. பகுதி ஈற்று குற்றுயிர் உ மெய்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது

பகுதி ஈற்று குற்றுயிர் உ மெய்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது பின்வருவன நிகழும்.

1. பகுதி ஓரசை கொண்டிருக்கும். அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு பெயராகும். வருமொழியின் முதல் மெய் இரட்டிக்கும்.

உ+க்+கரை >உக்கரை (புற.357:9)

உ+ப்+பால் > உப்பால் (பரி.11:8)

உ+வ்+வரை >உவ்வரை (பதி.78:2)

மு+க்+கண் > முக்கண் (புற.6:18)

2. பகுதி குற்றுயிர் உள்ள ஈரசைகளைக் கொண்டிருக்கும். அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு பின்னொட்டாகவோ ஒரு சொல்லாகவோ இருக்கும். பகுதி ஈற்றசைக்கு முன்னர் வரும் மெய் *ழ்*-ஆகவோ *ர்*-ஆகவோ இருந்தால் ஒற்றை மெய்யில் தொடங்கும் பின்னொட்டுக்கு முன்னர் வரும் பகுதி ஈற்றுயிர் சில நேர்வுகளில் நீட்சியுறும். பகுப் பெயரடையாக இருந்தால் பகுதி ஈற்றுயிரின் முன்னர் வரும் *ர்* நீக்கமுறும் மற்றும் பகுதிக்கும் பின் தொடரும் பெயடைப் பெயர் பின்னொட்டிற்கும் இடையில் ஒலித்துணையுயிர் *இ* செருகப்படும். பிற பெயரடை பகுதிகளில் பகுதியை

தொடரும் பெயரின் முதல் மெய் *க், ச், த்* அல்லது *ப்*-ஆக இருந்தால் அதனுடன் இயையும் ஓரிட/ஓரின மூக்கொலி பகுதிக்கும் பெயருக்கும் இடையில் செருகப்படும்.

வெரு+தல் > வெரூஉதல் (குறி:137)

ஒரு+ப > ஒரூஉப (பதி.33:12)

எழு+க > எழூஉக (கலி.102:34)

தழு+கம் > தழூஉகம் (நற்.50:3)

எழு+க > எழுக (மது:204)

விடு+கம் > விடுகம் (குறு.106:6)

முழு+து > முழுது (பதி.14:19)

நிறு+மின் > நிறுமின் (புற.152:14)

அரு+இ+து> அரிது (ஐங்க்.235:2)

பெரு+இ+து > பெரிது (நற்.150:11)

பெரு+த்த > பெருட்ட (மாற்றமில்லை) (புற.177:14)

எடு+ப்ப > எடுப்ப (மாற்றமில்லை) (மது:714)

கடு+ஞ்+செலல் > கடுஞ்செலல் (அக.150:6)

கடு+ம்+புனல் > கடும்புனல் (நெடு:18)

கடு+நாள்> கடுநாள் (மாற்றமில்லை) (குறு.380:7)

3. பகுதி குற்றுயிர்கள் உள்ள திறந்த ஈரசைகள் கொண்டதாகும். பெரும்பாலான நேர்வுகளில் பகுதி ஈற்றுயிரின் முன்னர் வரும் மெய் *ர்*-ஆகவோ *ழ்*-ஆகவோ இருக்கும். அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு பெயராகும். பகுதி ஈற்றுயிர் பெரும்பாலான

நேர்வுகளில் நீட்சியுறும். எல்லா நேர்வுகளிலும் பகுதியைத் தொடரும் பெயரின் முதல் மெய் அது க், ச், த் அல்லது ப்-ஆக இருந்தால் இரட்டும்.

குரு+க்+கண் > குரூஉக்கண் (மலை:169)

குழு+க்+களிற்று > குழூஉக்களிற்று (புற.97:9)

வழு+ச்+சொல் > வழூஉச்சொல் (கலி.106:4)

பரு+த்+திரி > பரூஉத்திரி (நெடு:103)

கடிப்பு இகு+ப்+புண் > கடிப்பிகூஉப்புண் (பதி.40:3-4)

குரு+ப்+புலி > குரூஉப்புலி (மலை:517)

பரு+மயிர் > பரூஉமயிர் (நற்.98:1)

முழு+வள்ளுரம் > முழூஉவள்ளுரம் (புற.219:2)

குரு+க்+கண் > குருக்கண் (கலி.101:15)

விழு+த்+தொடி > விழுத்தொடி (பதி.81:10)

4. பகுதி குற்றுயிர்கள் உள்ள இரண்டு அசைகளைக் கொண்டிருக்கும்.அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு வினையாகவோ பெயராகவோ இருக்கும். பகுதி ஈற்றுயிர் நீட்சியுறாது, ஆனால் வருமொழியின் தொடக்க மெய் அது க், ச், த் அல்லது ப்-ஆக இருந்தால் பெரும்பாலான நேர்வுகளில் இரட்டும்.

கடு+க்+கலிட்து எழுந்த > கடுக்கலித்து எழுந்த (மலை:14)

செது+க்+கண்> செதுக்கண் (புற.261:9)

திரு+க்+கிளர் கோயில் > திருக்கிளர் கோயில் (பொரு:90)

குறு+க்+கை > குறுக்கை (ஐங்க்.266:2)

சிறு+க்+கண் > சிறுக்கண் (ஐங்க்.266:1)

பொது +க்+கொண்ட >பொதுக்கொண்ட (கலி.66:11)

மறு+த்+தரல் > மறுத்தரல் (கலி.15:15)

சிறு+கண் > சிறுகண் (ஐங்க்.267:1)

மறு+தரல் > மறுதரல் (அக.333:21)

இடு+தோறும் > இடுதோறும் (பதி.21:11)

புது+நாற்றம் > புதுநாற்றம் (பரி.7:21)

கடு+முனை > கடுமுனை (அக.372:10)

தெறு+வர > தெறுவர (நற்ற்.305:4)

5. பகுதி ஒரு நெட்டுயிர் அல்லது ஒரு மூடிய அசைகொண்ட ஈரசைகளைக் கொண்டிருக்கும். அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு பெயராகும். பகுதி ஈற்றுயிர் நீக்கப்படும். பகுதி ஈற்றுயிர் நீக்கப்பட்ட பின் பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் ஒலித்துணை உயிர் அ செருகப்படும்; பின்னர் பகுதியைத் தொடரும் பெயரின் மெய் அது *க், ச், த்* அல்லது *ப்*-ஆக இருந்தால் இரட்டும்.

வம்பு+அ+ப்+பதுக்கை > வம்பப்பதுக்கை (புற.3:21)

ஊகு+அ+நுண்கோல் > ஊகநுணுகோல் (புற.324:5)

வம்பு+அ+மாரி > வம்ப மாரி (குறு.66:5)

6. பகுதி இரண்டோ அதற்கு மேலோ அசைகளைக் கொண்டிருக்கும். ஈரசைப் பகுதி ஒரு மூடிய அசையக் கொண்டிருக்கும்; அது நெட்டுயிராகவோஅல்லாதோ இருக்கலாம். பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு வினையாகவோ பெயராகவோ

இருக்கலாம். வருமொழியின் முதல் மெய் அது *க், ச், த்* அல்லது *ப்*-ஆக இருந்தால் இரட்டும்.

புள்ளு+க்+குரல் > புள்ளுக்குரல் (புற.385:1)

விண்டு+ச்+சேர்ந்த > விண்டுச்சேர்ந்த (பதி.55:15)

வில்லு+ச்+சொரி > வில்லுச்சொரி (பரி.18:40)

உவவு+த்+தலை > உவவுத்தலை (புற.65:6)

பிடவு+த்+தளை > பிடவுத்தளை (நற்.246:8)

காம்பு+த்+தீ > காம்புத்தீ (கலி.150:3)

முழவு+த்+தோல் > முழவுத்தோல் (பதி.31:20)

வல்லு+ப்+போ > வல்லுப்போர் (பரி.18:41)

விசும்பு+மெய் ஆக > விசும்பு மெய் ஆக (நற்.க.வா:3)

7. பகுதி இரண்டோ அதற்கு மேலோ அசைகளைக் கொண்டிருக்கும். ஈரசைப் பகுதி ஒரு நெட்டுயிரையோ மூடிய அசையையோ கொண்டிருக்கும். பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு வினையாகவோ அல்லது ஒரு பெயராகவொ இருக்கும். பகுதி ஈற்றுயிருக்கு முன்னர் வரும் மெய் அது *க், ச், ட், த், ப்* அல்லது ற்-ஆக இருந்தால் இரட்டிக்கவோ வலுவுறவோ செய்யும்.

வெருகு+ப்+பல் > வெருகுப்பல் (குறு.240:3)

ஆறு+ப்+படுப்ப > ஆற்றுப்படுப்ப (சிறு:39)

கயிறு+ப்+புறத்து > கயிற்றுப்புறத்து (அக.128:11)

வெருகு+விடை > வெருக்குவிடை (புற.324:1)

அஞ்சு+வர > அச்சுவர (புற.360:14)

இரும்பு+முகம் > இருப்பு முகம் (புற.370:20)

8. பகுதி இரண்டோ அதற்கு மேலோ அசைகளைக் கொண்டிருக்கும். அதைத் தொடரும் வருமொழி ய் அல்லது ப்-இல் தொடங்கும் பெயர். பகுதி ஈற்றுயிர் நீக்கப்படும். பகுதி ஈற்றுயிர் முன்னர் வரும் மெய் அது *க், ச், ட், த், ப்* அல்லது *ற்* என்றால் இரட்டிக்கவோ வல்லுறவோ செய்யும். பின்னர் பகுதியைத் தொடரும் சொல்லின் தொடக்க மெய் அது ப்-ஆக இருந்தால் இரட்டும். ஈரசை பெயரடைப் பகுதியில் நீக்கப்பட்ட உயிருக்கு முன்னர் வரும் மெய் வலுவுறுவதற்குப் பதிலாக முதல் உயிர் சில நேர்வுகளில் நீட்சியுறும். எல்லா நேர்வுகளிலும் ஒலித்துணை உயிர் மாற்றப்பட்ட பகுதிக்கும் *ய்*-தொடக்க வருமொழிக்கும் இடையில் செருகப்படும்; அப்படி இல்லை என்றால் *ஐ* செருகப்படும்.

நினக்கு+இ+யான் > நினக்கியான் (புற.200:15)

பொருட்கு+இ+யான் > பொருட்கியான் (புற.208:6)

பகடு+இ+யானை > பகட்டியானை (நற்.381:7)

பருக்கொடு+இ+யாழ் > பருக்கோட்டியாழ் (பரி.10:56)

புது+இ+யானை > புத்தியானை (கலி.97:7)

செறித்து+இ+யான் கடவலின் > செறித்தியான் கடவலின் (குறி.12)

களிறு+இ+யானை > களிற்றுயானை (பதி.71:21)

சிறு+இ+யாற்று > சிற்றியாற்று (புற.261:4)

வெறு+இ+யாற்று > வெற்றியாற்று (புற.261:4)

சிறு+இ+ஆல் > சீறியால் (பொரு:109)

பாராட்டு+ஐ+ப்+பால்> பாராட்டைப்பால் (கலி.85:33)

மாடு+ஐ+ப்+பால் > மாட்டைப்பால் (கலி.85:36)

9. பகுதி இரண்டிற்கு மேல் அசையைக் கொண்டிருக்கும். அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு சொல்லாக இருக்கும்; பின்னொட்டல்ல. பகுதி ஈற்றுயிர் மற்றும் அதற்கு முன்வரும் மெய் இவற்றின் சேர்க்கையும் பகுதியைத் தொடரும் சொல்லின் தொடக்க மெய் மற்றும் அதைத் தொடரும் உயிர் இவற்றின் சேர்க்கையும் ஒன்றாக இருந்தால் இந்த சேர்க்கைகளில் ஒன்று சீர் நீக்கச் செயற்பாங்காக நீக்கப்படும்.

கடிப்பு + புடை > கடிப்புடை (பதி.84:1)

கறங்கு+குரல் > கறங்குரல் (ஐங்க்.452:2)

தழங்கு+குரல் > தழங்குரல் (ஐங்க்.448:1)

3.1.3.7. பகுதி ஈற்று மெய் உயிர்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது

பகுதி ஈற்று மெய் உயிர்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது பின்வருவன சாத்தியமான மாற்றங்களாகும்.

1. பகுதி குற்றுயிர் உள்ள ஓரசை கொண்டிருக்கும். பகுதி ஈற்று மெய் ர்-ஆகவோ ழ்-ஆகவோ இருக்காது. பகுதியைப் பின் தொடரும் வருமொழி ஒரு பின்னொட்டாகும். பகுதி ஈற்று மெய் விருப்பாக இரட்டிக்கும். இரட்டித்தால் பின்வரும் மாற்றங்கள் விளையும்: பின்னொட்டு நேரடியாக பகுதியில் சேர்க்கப்படும் அல்லது மாற்றப்பட்ட பெயரடைப் பகுதிக்கும் பின்னொட்டிற்கும் இடையில் ஒலித்துணை உயிர் செருகப்படும். பகுதி ஈற்று மெய் இரட்டிக்காவிடில் பின்வரும் சாத்தியங்கள் உள்ளன: பின்னொட்டு இரண்டிற்கு மேற்பட்ட அசைகளைக் கொண்டிராவிட்டால் அல்லது பகுதி ஈற்று மெய் வ்-ஆக இல்லாவிடில் தொடக்க உயிர் அளவுக்காக நீட்சியுறும்;

உடன்படுத்தி *வ்* பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் செருகப்படும்; பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் ஒலித்துணை உயிர் இ சொருகப்படும்.

தம்+ம்+ஓன் > தம்மொன்	(நற்ற்.88:6)
பெய்+ய்+இன்+உம் > பெய்யினும்	(புற.105:4)
சொல்+ல்+இ > சொல்லி	(நற்ற்.191:6)
நல்+ல்+ஈரே > நல்லீரே	(அக.388:10)
வல்+ல்+ஐ > வல்லை	(புற.27:17)
தெவ்+வ்+இர் > தெவ்விர்	(புற.170:9)
மெல்+ல்+இ+ய் (உடன்படுத்தி + அது> மெல்லியது	(கலி.117:15)
உண்+இ >உணீஇ	(ஐங்க்.268:2)
நில்+இயர் > நிலீஇயர்	(புற.166:34)
கொள்+அல் > கொளாஅல்	(அக.47:10)
கொள்+இ> கொளீஇ	(பொரு:78)
தென்+அது> தேனாஅது	(அக.198:13)
முன்+அது > முனாஅது	(குறு.34:4)
கொள்+அல் >கொளால்	(பதி.16:19)
தன்+அது > தனாது	(நற்ற்.164:1)
முன்+அது > முனாது	(குறு.11:4)
நில்+இயரோ > நில்லியரோ	(புற.2:20)
தெவ்+இ > தெவி	(பரி.11:69)

கள்+வ்+வி > கள்வி (குறு.312:1)

தம்+இ+ய் (உடன்படுத்தி) +அள் > தம்மியள் (அக.5:2)

வல்+இ+ய் (உடன்படுத்தி)+ஐ > வலியை (பதி.84:10)

இன்+இ+ய் (உடன்படுத்தி)+இர் > இனியிர் (மலை:286)

தன்+இ+ய் (உடன்படுத்தி)+ஏ > தனியே (நற்ற்.162:4)

இனி+இ+ய் (உடன்படுத்தி)+ஓன் > இனியோன் (புற.115:6)

2. பகுதி குற்றுயிர் உள்ள ஓரசையைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் ர் என்ற மெய்யால் இறுதியுறாது. பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி பெயராகும். பகுதி ஈற்று மெய் இரட்டிக்கும்.

நும்+ம்+இறை > நும்மிறை (அக.388:26)

வள்+ள்+உகிர் > வள்ளுகிர் (பதி.12:4)

தன்+ன்+இயல் > தன்னியல் (புற.25:2)

பொன்+ன்+அன்ன > பொன்னன்ன (புற.137:10)

3. பகுதி குற்றுயிர் உள்ள ஓரசை கொண்டுள்ளது மற்றும் ர் என்ற மெய்யில் இறுதியுறும்: *தர்* அல்லது *வர்*. பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி உயிர் தொடக்க பின்னொட்டாகும். பின் தொடரும் பின்னொட்டின் தொடக்க உயிர் *இ* என்றால் அது நீட்சியுறும். பின்னொட்டின் தொடக்க உயிர் உ என்றால் இந்த மாற்றம் எப்போதாவது நிகழும். வேறுபட்ட பின்னொட்டு அடிப்படையில் பகுதி மாற்றமடையும். பகுதியைத் தொடரும் பின்னொட்டு குற்றுயிரில் தொடங்கி எதிர்மறையைக் குறிப்பிட்டால் பகுதியிலுள்ள உயிர் நிச்சயமாக நீட்சிசெய்யும். பகுதியைத் தொடரும் பின்னொட்டு நெட்டுயிர் தொடங்கினால் பகுதியிலுள்ள உயிர்

எப்போதாவது நீட்சிசெய்யும். பின்னொட்டு ஏவல் உம் என்றால் பகுதியிலுள்ள உயிர் நீட்சியடையும் அல்லது பின்னொட்டின் தொடக்க உயிர் உ நீக்கமுறும்; தொடர்ந்து பகுதி இறுதி ர்-ஐ பின்னொட்டின் மீதிப் பாகத்துடன் (ம்) ஒருங்கிணைய அனுமதிக்கும்.

தரி+இ > தரீஇ (சிற்:260)

தர்+இய > தரீஇய் (அக.3:4)

தர்+உம் > தரூஉம் (மலை;170)

வர்+உம் > வரும் (நற்ற்.53:7)

வர்+உம் > வரூஉம் (நற்ற்.37:11)

தர்+அல் > தரல் (குறு.254:6)

தர்+அல் (எதிர்மறை) > தாரல் (குறு.258:1)

வர்+அல் > வரல் (சிறு:3)

வர்+அல் (எதிர்மறை) > வாரல் (அக.92:5)

தர்+ஆய் > தாராய் (நேர்மறை) (அக.165:8)

தர்+ஆ (எதிர்மறை) + அர் > தராஅர் (பதி.71:21)

(அல்லது) தர்+ஆர் > தராஅர்

வர்+உம் > வாரும் (பரி.14:9)

தர்+உம் > தம் (பதி.85:4)

வர்+உம் > வம் (பொரு:101)

4. பகுதி ஒன்றோ அதற்கு மோலோ அசைகள் கொண்டிருக்கும். பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு பின்னொட்டாகவோ சொல்லாகவோ இருக்கும். ஓரசைப் பகுதி

நெட்டுயிரைக் கொண்டிருக்கும். பகுதி மெய் *ம்* இல்லையென்றால், அது பகுதியைத் தொடர்ந்துவரும் வருமொழியின் தொடக்க உயிருடன் சேர்க்கப்படும். பகுதி ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட அசைகளைக் கொண்டிருந்தால் பகுதி ஈற்று மெய் *ம் த்த்*-ஆக மாறும். இருப்பினும் பகுதியின் முதல் அசை மூடியதாய் இருந்தால் இந்த மாற்றம் விருப்பாகும்.

உரிஞ்+அ+>உரிஞ்ச	(அக.167:12)
நாண்+இன்+அள் > நாணினள்	(நற்.308:3)
வெரிந்+இன் > வெரிநின்	(நற்.220:7)
வாய்+அள் > வாயள்	(திரு:56)
ஊர்+ஏம் > ஊரேம்	(நற்.220:7)
வேல்+இட்டு > வேலிட்டு	(பதி.46:11)
உருள்+இழாய் > உருளிழாய்	(கலி.59:14)
மரம்+அ>மரத்த	(பட்டி:59)
வேழம்+ஐ > வேழத்தை	(கலி.97:20)
நெஞ்சம்+ஒடு>நெஞ்சமொடு	(குறு.290:4)
நெஞ்சம்+ஓன்> நெஞ்சத்தோன்	(புற.377:6)
இருந்தனம்+ஆக > இருந்தனமாக	(அக.388:9)
காணாம்+ஆயின் > காணேமாயின்	(குறு.290:3)

3.1.3.8. பகுதி ஈற்று மெய் மெய்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது

பகுதி ஈற்று மெய் மெய்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது விளையும் மாற்றங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன,

1. பகுதி *த்* அல்லது *வ்*-ஆல் இறுதியுறும். பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு பெயராகும். பகுதி ஈற்று மெய் ந்-ஆக இருந்து வருமொழி பெயராக இருந்தால் உயிர் அ பகுதிக்கும் பெயருக்கும் இடையில் செருகப்படும். பகுதி ஈற்று மெய்யைத் தொடரும் வருமொழி பெயராக இல்லை என்றால் உயிர் உ இடையில் செருகப்படும். இதைத் தொடர்ந்து இரு நேர்வுகளிலும் வருமொழியின் தொடக்க மெய் இரட்டிக்கும். பகுதி ஈற்று மெய் வ் என்றால் அது பின் தொடரும் வருமொழியின் தொடக்க மெய்யை ஒக்கும்.

வெரிந்+அ+த்+தோல் > வெரிநத்தோல் (பரி.21:5)

வெரிந்+உ+ச்+சென்றான்ன > வெரிநுச்சென்றன்ன (அக.65:14)

தெவ்+முனை > தெம்முனை (பதி.80:17)

2. பகுதி *ம்* என்ற மெய்யில் இறுதியுறும் மற்றும் அது பெயராக இருக்கும், பெயரடையாக இராது. பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி பின்னொட்டாகவோ பெயராகவோ இருக்கும்.

பகுதி ஒரு மரத்தைக் குறித்து வந்து பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி பகுதியுடன் பெயர் கூட்டாக்கம் செய்யும் ஒருசொல்லாக இருந்தால் பகுதி ஈற்று மெய் நீக்கமுறும் மற்றும் அதைத் தொடர்ந்து வரும் வருமொழியின் தொடக்க மெய் அது *க், ச், த்* அல்லது *ப்*-ஆக இருந்தால் இரட்டிக்கும். கூட்டு விளையவில்லை என்றால் பகுதி ஈற்று மெய் அதைத் தொடரும் சொல்லின் தொடக்க மெய்க்கு ஏற்ப ஓரிடமூக்கொலியாக மாறும்.

பகுதி ஒரு மாற்றுப்பெயரின் திரிபு வடிவமாக இருந்து அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு வேற்றுமை பின்னொட்டாக இந்தால் பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் ஒலித்துணை உயிர் செருகக்கப்படும். மாற்றுப் பெயர் பகுதியைத் தொடரும்

வருமொழியின் தொடக்க மெய் *க், ச், த்* அல்லது *ப்*-ஆக இருந்து ஆனால் பகுதியின் இறுதி மெய்யின் நகலாக இல்லாதிருந்தால் பகுதியின் இறுதி மெய் வருமொழியின் தொடக்க மெய்க்கு இசைவாக ஓரிட மூக்கொலியாக மாறும். மாற்றுப்பெயரின் திரிபு வடிவைத் தொடரும் சொல்லின் தொடக்க மெய் பகுதியின் ஈற்று மெய்யின் நகலாக இருந்தால் பகுதியின் ஈற்றுமெய் நீக்கமுறும் மற்றும் தொடர்ந்துவரும் வருமொழியின் தொடக்க மெய் இரட்டிக்கும்

பிற பகுதிகளில் பின்வரும் மாற்றங்கள் சாத்தியங்கள் ஆகும். பகுதி ஓரசையல்லாதிருந்து முதல் அசை மூடாதிருந்தால் மற்றும் பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி பகுதி குறிப்பிடுவதன் ஒரு பாகமாக இருந்தால் பகுதியின் ஈற்றுமெய் ம் என்பது த்த்-ஆக மாறும்; இதன் பின்னர் பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் ஒலித்துணை உயிர் உ செருகப்படும்; வருமொழியின் தொடக்க மெய் க், ச், த் அல்லது ப் இரட்டும்.

பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி ய்-ஆல் தொடங்கியால் பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் ஒலித்துணை உயிர் இ செருகப்படும்.

மரம் + க்+கொம்பு > மரக்கொம்பு (அக.345:13)

மரம் + தலை > மரந்தலை (புற.371:2)

யாம்+தனக்கு உறுமுறை > யாந்தனக்கு உறுமுறை (புற.292:2)

உம்+அ+க்கு > உமக்கு (பரி.20:84)

தம்+குடி > தங்குடி (பதி.81:13)

எம்+கோமான் > எங்கோமான் (புற.95:9)

எம்+பதி > எம்பதி (அக.200:6)

எம்+வரை அளவை > எம்வரைஅளவை (அக.200.13)

தம்+முன் > தம்முன் (பரி.15:19)

தம்+நாட்டு > தம் நாட்டு (நற்.183:1)

நும்+நுகம் > நுந்நுகம் (பதி.63:15)

தம்+தம் > தத்தம் (பரி.22:44)

அணம்+கை > அணத்துக்கை (பரி.20:105)

அரையம்+கேடு > அரையத்துக்கேடு (புற.202:8)

கானம்+காக்கை > கானக்காக்கை (புற.342:1)

குளம்+கீழ் > குளக்கீழ் (புற.33:5)

குன்றம்+கீழ் > குன்றக்கீழ் (பரி.19:36)

கணம்+கு > கணக்கு (பரி.19:39)

பழம்+சுளை > பழச்சுளை (அக.288:13)

கொற்றம்+திரு > கொற்றத்திரு (பதி.90:24)

சினம்+போர் > சினப்போர் (பதி.77:1)

நிலம்+மகள் > நிலமகள் (புற.365:10)

சுரம்+முதல் > சுரமுதல் (புற.60:4)

நிலம்+வரை > நிலவரை (நற்.399:5)

கொற்றம்+வேந்தர் > கொற்றவேந்தர் (புற.338:8)

அணையம்+இ+யாம் > அணையமியாம் (ஐங்க்.70:5)

3. பகுதி *ம்*-என்னும் மெய்யில் இறுதியுறும் மற்றும் அது பெயரடையல்ல. பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு சொல்லாகும், ஒரு பின்னொட்டல்ல. பகுதியோ வருமொழியோ வினையாக இருக்கும்.

பகுதி மாற்றுப்பெயராக இல்லாவிடில் பகுதி ஈற்றுமெய் ம் அதைத் தொடரும் வருமொழியின் தொடக்க மெய்க்கு இசைவாக ஓரிட மூக்கொலியாக மாறும். பகுதி மாற்றுப்பெயராக இருந்தால் பகுதி ஈற்று மெய் ம் நீக்கமடையும் மற்றும் வருமொழியின் தொடக்க மெய் க், ச், த் அல்லது ப்-ஆக இருந்தால் இரட்டும். இரு நேர்வுகளிலும் பகுதி ஓரசயல்லாதிருந்தால் அல்லது நெட்டுயிர் கொண்டிருந்தால் மற்றும் வருமொழி மூக்கொலியில் தொடங்கினால் ஈற்று மெய் ம் நீக்கமுறும்.

கயம்+கலங்கி > கயங்கலங்கி (புற.283:1)

வெம்+காதலி >வெங்காதலி (புற.210:5)

வலம்+திரி மரபு > வலந்திரி மரபு (அக.304:9)

நம்+துறந்து > நத்துறந்து (அக.183:3)

நம்+புணர்ந்து > நப்புணர்ந்து (அக.311:5)

அத்தம்+நண்ணிய > அத்த நண்ணிய (புற.313:1)

மகரம்+மேவ > மகர மேவ (பரி.11:9)

கலம்+மிகுப்ப > கலமிகுப்ப (புற.161:30)

யாம்+மகிழ்தூங்க > யாமகிழ்தூங்க (புற.316:10)

யாம்+வேண்தியாங்கு > யாம் வேண்தியாங்கு (புற.171:5)

4. பகுதி மெய் எ-இல் இறுதியுறும் மற்றும் அது ஒரு பெயரடையாகும். அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு சொல்லாகும். வருமொழி வ்-இல் தொடங்கினால் பகுதி

ஈற்று ம்-ஆனது வ்-ஆக மாறும். பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி க், ச், அல்லது த்-இல் தொடங்கினால் பகுதி ஈற்று மெய் ம் வருமொழியின் தொடக்க மெய்யுடன் இயையும் படி ஓரிட மூக்கொலியாக மாறும். அவ்வாறில்லை என்றால் மாற்றம் ஏற்படாது.

அம்+வரி > அவ்வரி (நற்.370:5)

அம்+கவடு >அங்கவடு (பதி.23:1)

5. பகுதி *ண், ல், ள்* அல்லது *ன்*-இல் இறுதியுறும் மற்றும் அது ஒரு பெயரடையல்ல. அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு பின்னொட்டாகவோ சொல்லாகவோ இருக்கும். மாற்றங்கள் பகுதி ஈற்று மெய்யில் மற்றும்/அல்லது வருமொழியின் தொடக்க மெய்யில் நேரும்.

பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி க், ச், த், அல்லது ப்-இல் தொடங்கினால் பகுதி ஈற்று மெய் வருமொழியின் தொடக்க மெய்க்கு இணையான வல்லினமாக மாறும். இதன் படி *ண் > ட்; ல் > ற்; ன் > ற்*. இந்நேர்வுகளில் பகுதியைத் தொடரும் வருமொழியின் முதல் மெய்யில் மாற்றம் ஏற்படாது.

வருமொழியின் தொடக்க மெய் *த்* அல்லது *ந்*-ஆக இருந்தால் மாற்றம் சிக்கலானதாக இருக்க இயலும். அடிப்படையில் *த்* மற்றும் *ந்* என்பன பகுதி ஈற்று மெய்யின் நாவிடத்துடன் தன்மயமாகும் மற்றும் பகுதி ஈற்று மெய்யின் ஒலிப்பிடம் அடிப்படையில் அவற்றின் ஒலிப்பிடத்தை மாற்றும்; இதன் படி பகுதி ஈற்றுமெய் *ள்*-ஆகவோ *ண்*-ஆகவோ இருந்தால் *த் > ட்* மற்றும் *ந் > ண்*; பகுதி ஈற்றுமெய் *ல்* அல்லது *ன்*-ஆக இருந்தால் *த் > ற்* மற்றும் *ந் > ன்*. மூக்கொலியல்லாத மெய் வல்லின மெய்யாக மாறும்: *ல் > ற், ள் > ட்*. அரிதாக மூக்கொலியல்லாத பகுதி ஈற்றுமெய் (*ல்* அல்லது *ள்*)

வருமொழியின் *த்-ஐ ற்* மற்றும் ட்-ஆக மாற்றிய பின்னர் தொடக்க மெய் ஆய்தமாக (ஃ) மாறும். இச்சூழலில் பகுதி குற்றுயிர் கொண்ட ஓரசைச் சொல்லாக இருக்கும்.

சில வேளைகளில் பகுதி ஈற்றுமெய் பின்வரும் வருமொழியின் தொடக்க மெய்யை ஆயுதம் அல்லாத மெய்யாக மாற்றிய பின்னர் நீக்கமுறும். இந்த மாற்றம் குற்றுயிர் கொண்ட ஓரசை பகுதியில் நிகழ்ந்தால் உயிர் நீட்சியுறும்.

மேற்கூறிய எந்த மாற்றமும் நிகழவில்லை என்றால் பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் ஒலித்துணை உயிர் செருகப்படும். பகுதி மாற்றுப் பெயராக இருந்தால் ஒலித்துணை உயிர் *அ*-ஆக இருக்கும்; பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி *ய்*-இல் தொடங்காவிடில் ஒலித்துணை உயிர் உ-ஆக இருக்கும். குற்றுயிர் உள்ள ஓரசைகொண்ட பகுதியின் ஈற்று மெய் இரட்டிக்கும். பகுதியைத் தொடரும் பின்னொட்டு வேற்றுமை உருபாகவோ அல்லது ஓரசைப் பகுதியைத் தொடரும் ஒரு சொல்லாக இருந்தால் வருமொழியின் தொடக்க மெய் இரட்டிக்கும்.

கண்+கு >கட்கு (ண் > ட்)	(குறு.202:3)
நடுவண்+சிலைப்ப > நடுவட்சிலைப்ப (ண்>ட்)	(பதி.54:13)
செண்+புலம் > சேட்புலம் (ண்>ட்)	(அக.390:2)
முரண்+பூ > முரட்பூ (ண்>ட்)	(பெரு:294)
மாண்+த்+அன்+அ > மாண்டன (த் > ட்)	(பதி.19:27)
காண்+த்+ஈ > கண்டீ (த்> ட்; பகுதி உயிர் மாற்றம்)	(பரி.6:64)
காண்+த்+இர்>காண்டிர் (த்>ட்)	(அக.76:9)
விண்+தோய் > விண்டோய் பிறங்கள் (த் > ட்)	(புற.391:2)
கண்+நீர் > கண்ணீர் (ந் > ண்)	(நற்ற்.88:8)

கண்+து >கட்டு(ண்>ட்; த்>ட்) (புற.203:10)

தூண்+தடி > தூட்ட்டி (ண்>ட்; த்>ட்) (பரி.4:20)

புண்+தாள் > புட்டாள் (ண்>ட்; த்>ட்) (அக.120:10)

மாண்+நலம் > மாணலம் (ந்>ண்;பகுதீற்றுயிர் நீக்கம்) (ஐங்க்.139:2)

அவண்+நின்றும் > அவணின்றும் (ந்>ண்; பகுதீற்றுயிர் நீக்கம்) (மலை:53)

கண்+உ+க்கு > கண்ணுக்கு (ஒலித்துணையுயிர் உ) (புற.67:7)

எண்+உ+தி>எண்ணுதி (ஒலித்துணையுயிர் உ) (குறு.63:2)

பேண்+உ+ப>பேணுப (ஒலித்துணையுயிர் உ) (நற்ற்.72:1)

நாண்+உ+க்+குறைவிலள் >நாணுக்குறைவிலள் (ஒலித்துணையுயிர் உ) (பரி.12:49)

பூண்+க >பூண்க (மாற்றமில்லை) (நற்ற்.81:5)

காண்+மதி > காண்மதி (மாற்றமில்லை) (ஐங்க்.134:1)

உண்+மின்>உண்மின்(மாற்றமில்லை) (பதி.18:1)

கல்+பு>கற்பு (ல்>ற்) (பதி.70:15)

கடல்+கரை>கடற்கரை (ல்>ற்) (ஐங்க்.168:1)

கடல்+படப்பை > கடற்படப்பை (ல்>ற்) (பதி.55:6)

செல்+த்+அன்+அ > சென்றன (ல்>ன்; த்>ற்) (அக.251:1)

செல்+த்+ஈ >சென்றீ (ல்>ன்; த்>ற்) (நற்ற்.360:5)

நில்+த்+ஈ+மோ > நின்றீமோ (ல்>ன்; த்>ற்) (நற்ற்.45:8)

வெல்+தி>வென்றி (ல்>ன்; த்>ற்) (குறு.111:2)

நல்+நாட்டு > நன்னாட்டு (ல்>ன்; ந்>ன்) (பதி.55:6)

செல்+மதி >சென்மடி (ல்>ன்) (அக.288:1)

கல்+மார்>கன்மார் (ல்>ன்) (புற.169:9)

வெல்+மிளை> வென்மிளை (ல்>ன்) (பதி.33:7)

வெல்+வேல் > வென்வேல் (ல்>ன்) (புற.201:18)

வெல்+தி > வெற்றி (ல்>ற்; த்>ற்) (திரு.258)

கல்+த்+உ > கற்று (ல்>ற்; த்>ற்) (மது:767)

நில்+தர>நிற்றர (ல்>ற்;த்>ற்) (மது:522)

கடல்+திரை>கடற்றிரை(ல்>ற்; த்>ற்) (ஐங்க். 105:1-2)

பல்+தி >பஃறி (ல்>ஃ; த்>ற்) (பட்ட:30)

கொல்+தகை > கொஃறகை (ல்>ஃ; த்>ற்) (பரி.5:6)

பல்+தோல் >பஃறோல் (ல்>ஃ; த்>ற்) (பதி.83:3)

உழல்+தல் > உழறல் (த்>ற்; பகுதீறு நீக்கம்) (அக.208:12)

குயில்+நர்>குயினர் (ந்>ன்; பகுதீறு நீக்கம்) (மது:511)

வரம்பில்+தானை >வரம்பிறானை (த்>ற்; பகுதீறு நீக்கம்) (பதி.29:15)

இயல்+தேர் >இய்றேர் (ல்>ற்; பகுதீறு நீக்கம்) (ஐங்க்.104;3)

வால்+நாரை > வானாரை (ந்>ன்; பகுதீறு நீக்கம்) (புற.277:2)

குருசில்+நீ > குருசினீ (ந்>ன்; பகுதீறு நீக்கம்) (பதி.32:1)

வெல்+தல்>வேறல் (த்>ற்; பகுதீறு நீக்கம்; உயிர் நீட்சி) (புற.45:6)

செல்+தி >சேறி (த்>ற்; பகுதீறு நீக்கம்; உயிர் நீட்சி) (நற்ற்.19:7)

சொல்+உ+மதி>சொல்லுமதி (ஒலித்துணையுயிர் உ)	(ஐங்க்.479:1)
எழில்+இ+யானை> எழிலியானை (ஒலித்துணையுயிர் இ)	(பரி.20:4)
செல்+க > செல்க (மாற்றமில்லை)	(பொரு:177)
செல்+ப > செல்ப (மாற்றமில்லை)	(நற்ற்.73:6)
இவள்+கு >இவட்கு (ள்>ட்)	(ஐங்க்.103:3)
தள்+ப > தட்ப (ள்>ட்)	(நற்ற்.94:3)
பெள்+பு>பெட்பு (ள்>ட்)	(புற.205:2)
வேள்+கொச்சிறார் >வேட்கொச்சிறார் (ள்>ட்)	(புற.32:8)
புள்+பகை > புட்பகை (ள்>ட்)	(புற.201:7)
கொள்+த்+ஈ>கொண்டீ (ள்>ண்; த்>ட்)	(கலி.65:14)
நாள்+மகிழ் இருக்கை >நாண்மகிழ் இருக்கை (ள்>ண்)	(பதி.85:8)
கொள்+மதி >கொண்மதி (ள்>ண்)	(புற.200:15)
கேள்+த்+இ>கேட்டி(ள்>ட்; த்>ட்)	(அக.6:8:4)
முள்+தாள்+தாமரை >முட்டாட்டாமரை (ள்>ட்; த்>ட்)	(குறி.80)
கள்+து >கஃடு (ள்>ஃ; த் >ட்)	(புற.319:4)
ஆள்+தல் > ஆடல் (த்>ட்: பகுதீறு நீக்கம்)	(பதி.75:14)
நாள்+தொறும் > நாடோறும் (த் > ட்; பகுதீறு நீக்கம்	(பதி.54:7)
தடந்தாள்+நாரை > தடந்தாணாரை (ந்>ண்; பகுதீறு நீக்கம்	(பதி.29:4)
புள்+உ+க்+குரல்>புள்ளுக்குரல் (ஒலித்துணையுயிர் உ)	(புற.41:7)
என்+கு >எற்கு (ன்>ற்)	(புற.303:9)

காணின்+காதலந்தொழி > காணிற்காதலந்தொழி (ன்>ற்) (அக.352:11)

நின் வயின் +பிரிந்த > நின்வயிற்பிரிந்த (ன்>ற்) (பதி.79:4)

தன்+புறம் > தற்புறம் (ன்>ற்) (புற.383:13)

என்+தி > என்றி (த்>ற்) (அக.370:7)

தின்+தி >தின்றி (த்>ற்) (கலி.65:13)

ஆன்+த்+உ > ஆன்று (த்>ற்) (குறு.155:3)

தின்+த்+உ>தின்று (த்>ற்) (பொரு.118)

முன்+திணை>முற்றிணை (த்>ற்) (பதி.85:5)

செவ்வூன்+தோன்ற >செவ்வூன்றோன்ற (த்>ற்) (பதி.55:7)

பொன்+நேர்>பொன்னேர் (ந்>ன்) (அக.229:13

என்+துயர்>எற்றுயர் (ன்>ற்; த்>ற்) (பரி.8:78)

புலம்பன்+தேறி>புலம்பற்றேறி (ன்>ற்; த்>ற்) (ஐங்க்.166:3)

நிலன்+நெளிய>நிலனெளிய (ந்>ன்) (புற.345:6)

என்+அ+(க்)கு>எனக்கு (ஒலித்துணையுயிர் அ) (நற்ற்.128:3)

நின்+அ+(க்)கு >நினக்கு (ஒலித்துணையுயிர் அ) (பதி.73:2)

தன்+அ+(க்)கு > தனக்கு (ஒலித்துணையுயிர் அ) (அக.32:18)

மன்+உ+க>மன்னுக (ஒலித்துணையுயிர் அ) (புற.91:7)

துன்+உ+கம்>துன்னுகம் (ஒலித்துணையுயிர் உ) (அக.154:15)

மின்+உ+ப்+போல்>மின்னுப்போல் (ஒலித்துணையுயிர் உ) (பரி.21:54)

இவன்+இ+யார்>இவனியார் (ஒலித்துணையுயிர் இ) (புற.13:1)

கான்+யாறு >கான்யாறு (ஒலித்துணையுயிர் இல்லை) (பட்:161)

6. பகுதி *ண், ல், ள்* அல்லது *ன்* மெய்களில் இறுதியுறும் மற்றும் அது பெயரடையாக இருக்கும். அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு பின்னொட்டு அல்லது ஒரு சொல்லாகும். பகுதி ஈற்று மெய் மாற்றமடையக்கூடும். பகுதியைப் பின் தொடரும் வருமொழி *க், ச், த்* அல்லது *ப்*-இல் தொடங்கினால் பகுதி ஈற்றுமெய் அவற்றிற்கு இணையான வல்லின ஒலிகளாகவோ மூக்கொலிகளாகவோ மாற்றமடையும். இவ்வாறு *ண்> ட்; ல் > ற்* அல்லது *ன்*; *ள் > ட்* அல்லது *ண்*.

பகுதியைத் தொடரும் வருமொழியின் தொடக்க மெய் பல்லினமாக (த் அல்லது ந்) இருந்தால் அது பகுதி ஈற்று மெய்யின் நாவிடத்தில் தன்மயமாகும். இவ்வாறு பகுதி ஈற்று மெய் ண்-ஆக இருந்தால் *த் > ட்*; ஆனால் பகுதி ஈற்றுமெய் ன்-ஆக இருந்தால் த் > ற்; பகுதி ஈற்றுமெய் ண்-ஆக இருந்தால் *ந்>ண்*; ஆனால் பகுதி ஈற்றுமெய் *ல்*-ஆக இருந்தால் ந்>ன். த்/ந் இவ்வாறு மாற்றம் அடைகையில் முந்தைய பத்தியில் விளக்கப்பட்ட பகுதி ஈற்று மெய்யில் ஏற்படும் இணையான மாற்றங்கள் கட்டாயமாகும்

சில வேளைகளில் பகுதி ஈற்றுமெய் வருமொழியின் தொடக்க மெய்யில் மாற்றம் ஏற்படுத்திவிட்டு நீக்கமடையும். இச்சூழலில் பகுதி ஓரசையல்லாதோ முதல் அசையில் நெட்டுயிர் கொண்டோ காணப்படும்.

மேற்சொன்ன எந்த மாற்றமும் ஏற்படாவிட்டால் பகுதிக்கும் அதைத் தொடரும் வருமொழிக்கும் இடையில் ஒலித்துணையிர் செருகப்படும். இதன் விளைவாக ஓரசை பகுதி ஈற்று மெய் விருப்பாக இரட்டிக்கும் அத்துடன் விளையும் வடிவம் பெயராக இருந்தால் வருமொழியின் தொடக்க மெய்யும் (*க், ச், த்* அல்லது *ப்*) இரட்டிக்கும்.

திண்+ப்(உ)+அம் > திட்பம் (தொழிற்பெயர்) (ண்>ட்) (அக.195:15)

திண்+தேர்>திண்டேர் (த்>ட்) (ஐங்க்.137:2)

தண்+நிழல்>தண்ணிழல் (ன்>ண்) (குறி:106)

தண்+கடல்>தண்கடல் (மாற்றமில்லை) (பெரு:18)

திண்+சுவர்>திண்சுவர் (மாற்றமில்லை) (மது:667)

தண்+பொருனை > தண்பொருனை (மாற்றமில்லை) (புற.11:5)

தண்+இ+து>தண்ணிது (ஒலித்துணையுயிர் இ) (அக.218:15)

சில்+சில >சிற்சில (ல்>ற்) (புற.331:9)

சில்+மின் > சின்மின் (ல்>ன்) (புர.348:3-4)

நல்+து>நன்று (ல்>ன்; த் > ற்) (குறு.38:4)

மெல்+நோக்கு > மேன்னோக்கு (ல்>ன்; ந்>ன்) (கலி.86:23)

அகல்+இ+து>அகலிது (ஒலித்துணையுயிர் இ) (புற.256:6)

நல்+ல்+இ+து > நல்லிது (ஒலித்துணையுயிர் இ) (மலை:80)

தொல்+கவின் >தொல்கவின் (மாற்றமில்லை) (நற்ற்.41:1)

வெள்+குடை > வெண்குடை (ள்>ண்) (சிறு:64)

வள்+கை > வண்கை (ள்>ண்) (மது:442)

வெள்+நரி>வெண்ணரி (ள்>ண்; ந்>ண்) (பதி.22:34)

வாள்+நுதல்>வாணுதல் (ந்>ண்; பகுதி ஈறு நீக்கம்) (பதி.19:14)

வெள்+இ+து >வெளிது (ஒலித்துணையுயிர் இ) (புற.279:8)

வெள்+ஐ+த்+தோடு >வெள்ளைத்தோடு (ஒலித்துணையுயிர் ஐ)(குறு.163:2)

வெள்+யாட்டு > வெல் யாட்டு (மாற்றமில்லை) (பரி.5:62)

இன்+துணை.இன்றுணை (த்>ற்) (அக.352:7)

இன்+நகை > இன்னகை (ந் > ன்) (நற்ற்.81:9)

இன்+சீர் > இன்சீர் (மாற்றமில்லை) (நற்ற்.138:10)

7. பகுதி ஓரசை கொண்டது மற்றும் மெய் ர்-இல் இறுதியுறும்; ஆனால் இது பெயரடையல்ல: *தர்*, *வர்*. அதைத் தொடரும் வருமொழி மெய்யில் தொடங்கும் பின்னொட்டாகும். பின்னொட்டு *த்*, *ட்*, அல்லது *ப்*-இல் தொடங்கினால் ஒலித்துணையுயிர் உ பகுதிக்கும் அதைத் தொடரும் பின்னொட்டிற்கும் இடையில் செருகப்படும். ஆனால் பகுதி ஈற்றுமெய் *ர்* அதைத் தொடரும் பின்னொட்டு இறந்தகால த்-ஐ கொண்டிருந்தால் அல்லது மூக்கொலியில் தொடங்கினால் பின்னொட்டின் முதல் மெய்யுடன் இயையும் ஓரிட மூக்கொலியாக மாற்றமடையும்

தர்+உ+கம் > தருகம் (அக.21:8)

தர்+உ+தி > தருதி (அக.188:14)

வர்+உ+ நர் > வருநர் (குறி:202)

தர்+உ+ப> தருப (பதி.59:1)

வர்+த்+உ>வந்து (நற்ற்.229:11)

தர்+த்+உ>தந்து (மது:766)

தர்+மின்>தம்மின் (மது:729)

தர்+மின்>தமின் (புற.152:18)

வர்+மின்>வம்மின் (பதி.49:1)

வர்+மோ>வம்மோ (புற.180:9)

8. பகுதி ஓரசையுள்ளதும் மெய் *ர்*-இல் இறுதியுறுவதுமாகும் மற்றும் அது ஒரு பெயரடையும் ஆகும். அதைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு சொல்லாகும். பகுதியைத் தொடரும் சொல் *க், ச், த்* அல்லது *ப்*-ஐ தொடக்க மெய்யாகக் கொண்டிருந்தால் அதற்கு இயைந்த ஓரிட மூக்கொலி பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் செருகப்படும். இந்த மாற்றம் ஏற்படவில்லை என்றால் பகுதிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையில் (ஒலித்துணையுயிர் *அ*) செருகப்படும். இதன்பயனாக தொடக்க *க், ச், த்* அல்லது *ப்* இரட்டும்.

ஈர்+ங்+காலை >ஈரங்காலை (மலை:207)

ஈர்+ஞ்+சிவல்> ஈரஞ்சுவல் (அக.133:16)

ஈர்+ந்+தடி >ஈர்ந்தடி (நற்.120:5)

ஈர்+ம்+புறத்து >ஈர்ம்புறத்து (நற்.87:7)

ஈர்+ஞெண்டு >ஈர்ஞெண்டு (குறு.117:2)

ஈர்+அ+ச்+செறு> ஈரச்செறு (புற.369:10)

9. பகுதி *ய், ர்*, அல்லது *ழ்* மெய்யில் இறுதியுறும் மற்றும் இது பெயரடை அல்ல. *ர்* அல்லது *ல்*-இல் இறுதியுறும் பகுதி நெட்டுயிரைக் கொண்டிருக்கும் அல்லது இரு அசைகளைக் கொண்டிருக்கும். பகுதியைத் தொடரும் வருமொழி ஒரு பின்னொட்டாகவொ சொல்லாகவோ இருக்கும்.

பகுதியைத் தொடரும் வருமொழியின் தொடக்க மெய் பின்வரும் சூழல்களில் இரட்டும்: வருமொழி ஒரு பெயராக இருக்கவேண்டும்; பகுதியும் வருமொழியும் வேற்றுமை உறவுகொண்டிருக்கவேண்டும். பகுதியைத் பின் தொடரும் பின்னொட்டு *ம்*-இல் தொடங்கினால் இரட்டுவது எப்போதாவது நிகழும். *ர்*-இல் இறுதியுறும்

பகுதிக்கும் *ய்*-இல் தொடங்கும் வருமொழியாகிய சொல்லுக்கும் இடையில் *ய்* செருகப்படும். அவ்வாறில்லை என்றால் மாற்றம் ஏற்படுவதில்லை.

மெய்+க்+கலவை > மெய்க்கலவை (பரி.7:10)

துய்+த்+தலை மந்தி > துய்த்தலை மந்தி (புற.158:24)

எறுழ்+த்+தோல் >எறுழ்த்தோல் (மது:729)

வாய்+ப்+பகை > வாய்ப்பகை (அக.101:6)

கீழ்+ப்+பணிந்து > கீழ்ப்பணிந்து (பதி.75:4)

கொய்+ம்+மயிர் > கொய்ம்மயிர் (நற்.81:4)

கூடுநர்+ப்+பிரியலன் > கூடுநர்ப்பிரியலன் (அக.352:8)

அமரர்+ப்+பேணி > அமரர்ப்பேணி (புற.99:1)

செய்+ம்+மார் (வினை எச்ச பின்னொட்டு) > செய்ம்மார் (பதி.54:14)

சேர்+மின் (ஏவல் பின்னொட்டு)> சேர்மின் (புற.9:5)

வீழ்+மின் > வீழ்மின் (புற.262:1)

இமிழ்+மருதின் > இமிழ் மருதின் (பதி.13:7)

இவர்+இ+யார்> இவரியார் (ஒலித்துணையுயிர் இ) (கலி.84:32)

தந்தார் +இ+யார் > தந்தாரியார் (ஒலித்துணையுயிர்இ) (மது:371)

செய்+த்+உ > செய்து (மது:371)

காய்+தல் > காய்தல் (புற.252:11)

காய்+த்த்+உ > காய்த்து (புற.120:8)

சேய்+த்து >சேய்த்து (சிறு:202)

வாய்+புகு கடாம் > வாய் புகு கடாம் (அக.93:17)

சேர்+கம் > சேர்கம் (புற.255:6)

புணர்+ச்சி > புணர்ச்சி (குறி:212)

ஆர்+ந >ஆர்ந (பதி. 13:6)

ஆழ்+க >ஆழ்க (புற.132;2)

ஆழ்+ச்சி > ஆழ்ச்சி (புற.60:8)

பிறழ்+ந>பிறழ்ந (பதி.13:1)

3.2. உருபொலியனியலில் வரலாற்று மாற்றம்

3.2.1. பகுதிப் பிறழ்வில் வரலாற்றுமாற்றம்

பகுதிகள் திரிபு மற்றும் ஆக்க ஒட்டுக்கள் ஏற்கும் போது திரிபுறும். எல்லா பகுதிகளும் திரிபுறா; சில திரிபுறும். இவ்வாறு திரிபுறுகையில் அல்லது பிறளுறுகையில் அவற்றின் முதல் அசையில் உயிர் நீட்சியுறலாம், முதலசையில் உயிர்கலாம் அல்லது மெய் குறையலாம் அல்லது மெய் இரட்டிக்கலாம் அல்லது வல்லினமாகலாம். இத்தகைய மாற்றங்கள் சங்கத் தமிழில் நிகழ்வதை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் பார்த்தோம். சங்கத் தமிழில் நாம் கண்ட பகுதி பிறழ்வு தற்காலத் தமிழுக்கும் எடுத்து வரப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக *மறு > மாறு, கெடு > கேடு, பொரு > போர், கரு > கார்* போன்ற பிறழ்ச்சிகளும் *தான் > தம், காண் > கண்* போன்ற பிறழ்ச்சிகளும் *தின் < தீற்று, உண் > ஊட்டு, பூண் > பூட்டு, மூள் > மூட்டு* என்ற பிறழ்வுகளும் *மயங்கு > மயக்கு, வருந்து > வருத்து* என்ற பிறழ்வுகளும், *பெருகு > பெருக்கு, ஏறு > ஏற்று* தற்காலத் தமிழிலும் நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும் தின் என்பதன் காரணவாக்க வடிவான *தீற்று* 'தின்னச் செய்' என்ற சாத்தியமான

வினையும், *பூண்* 'உடு' என்பதன் காரணவாக்க வினைவடிவான *பூட்டு* 'உடுக்க செய்' என்ற சாத்தியமான வினையும் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை. மேலும் மயங்கு என்பதன் பிறழ்வுற்ற வடிவான *மயக்கு* ஒரு செயப்படு பொருள் குன்றா வினையாகத்தான் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் உள்ளது. மயக்கு என்பது ஒரு பெயராக 'மயக்கம்' என்ற பொருளில் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை. இதுபோன்று அஞ்சு என்பதன் பிறழ்வுற்ற வடிவான *அச்சு* என்பது 'பயம்' என்ற பொருளில் வழக்கில் இல்லை. *முந்தை* என்பதன் பிறழ்வுற்ற வடிவான முத்தை தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை. ஓம்பு என்பதன் பிறழ்வு வடிவான *ஓப்பு* என்பது 'தடு' என்ற பொருளில் வினையாக தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை. *தோன்று* என்பதன் பிறழ்வு வடிவான *தோற்று* 'தோன்றச் செய்' என்பது செயப்படுபொருள் குன்றா வினையாகத் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை. *சுடு* என்பதன் பிறழ்வு வடிவான *சூட்டு* என்பது 'சுடப்பட்ட இறைச்சி' என்ற பொருளில் வழக்கில் இல்லை.

இது தவிர *ஏறு* என்பதன் பிறழ்வு வடிவான *ஏற்றை* என்பது 'ஆண் விலங்கு' என்ற பொருளிலும், *மறு* 'பிற' என்பதன் பிறழ்வு வடிவு அடங்கிய *மற்றையோர்* என்பது 'பிறர்' என்ற பொருளிலும் *பின்* என்பதன் பிறழ்வு வடிவான *பிற்றை* என்பது 'பின்தங்கிய நிலை' என்ற பொருளிலும் *துயில்* என்பதன் பிறழ்வுற்ற வடிவான *துயிற்று* என்பது 'தூங்கச்செய்' என்ற பொருளிலும் வழக்கில் இல்லை.

புகு என்பதன் பிறழ்வுற்ற வடிவம் உள்ளடக்கிய *புக்கில்* (< *புக்க்+இல்*) 'நுழைந்த இடம்' என்பது *துஞ்சு* என்பதன் பிறழ்வுற்ற வடிவம் உள்ளடங்கிய துச்சில் (< *துச்ச்+இல்*) 'ஓய்வகம்' என்பதும் *அடு* என்பதன் பிறழ்வுற்ற வடிவம் உள்ளடங்கிய *அட்டில்* (< *அடு+இல்*) 'சமைக்குமிடம்' என்பதும், *பசு* என்பதன் பிறழ்வுற்ற வடிவம்

உள்ளடங்கிய *பச்சிறா* 'புது இறால்' என்பதும் *புது* என்பதன் பிறழ்வுற்ற வடிவம் உள்ளடங்கிய *புத்தகல்* 'புதிய ஆழமற்ற பாத்திரம்' என்பதும் குளம்பு என்பதன் பிறழ்வுற்ற வடிவம் உள்ளடங்கிய *குளப்பு வழி* 'குளம்பு சென்ற வழி' என்பதும் *தோல்* என்பதன் பிறழ்வுற்ற வடிவம் உள்ளடக்கிய *தொன்றிசை* (<*தோன்ற்+இசை*) 'நிறுவப்பட்ட புகழ்' என்பதும் *கன்று* என்பதன் பிறழ்வுற்ற வடிவம் உள்ளடங்கிய *கற்றுரி* 'கன்றின் தோல்' என்பதும் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை.

3.2.2.பகுதிகளுக்கும் ஒட்டுக்களுக்குமிடையில் ஏற்படும் உருபனியல் மாற்றத்தின் வரலாற்று மாற்றம்

இத்தலைப்பின் கீழ் சங்ககாலத் தமிழில் உள்ளதென பட்டியலிடப்பட்டுள்ள எல்லா உருபனியல் மாற்று வடிவங்களும் தற்காலத் தமிழ் வழக்கில் இல்லை. குறிப்பாக அளபெடை வடிவங்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை.

"பகுதி ஈற்று நெட்டுயிர் உயிர்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது" என்ற துணைத் தலைப்பின் கீழ் (பார்க்க பக்கம்) பட்டியலிடப்பட்டுள்ள *ஆ + உம் > ஆம்* (கலி.58:21), *சா + உம் > சாம்* (கலி.60:27), *போ + உம் > போம்*, (கலி.25:11), *தா + உம் > தாம்* (நற்.79:3), *மே + அ > மே* (பரி.9:79) என்ற உருபொலியனியல் மாற்றங்களும் *சீ + இ > சீஇ* (கலி.101:8), *கை +இ > கைஇ*, (மது:419), *தை + இ > தைஇ* (குறி:102), *வை + இய > வைஇய* (நற்.12:6) என்ற உருபொலியனியல் மாற்றங்களும் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை.

பகுதியும் பின்னொட்டும் இணையும் போது *ய், வ், ஞ், ன்* என்ற உடன்படுத்திகள் வருவது தற்காலத் தமிழிலும் வழக்கில் இருந்தாலும், சங்கத்தமிழில் காணப்படும் உடன்படுத்திகள் இடையில் வரும் சில ஆக்கங்கள் தற்காலத்தமிழில் வழக்கில்

இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக பின்வரும் சங்கத்தமிழ் ஆக்கப்பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை: *கொலை + வ் + அன் > கொலைவன்* (புற.152:8), *விலை + வ் + அன் > விலைவன்* (புற.152:9), *வலை + ஞ் + அர் > வலைஞர்* (பெரு:274), *வினை + ன் + அர் > வினைனர்* (பதி.62:16).

பகுதியும் பகுதியும் இணைகையில் அளபெடையும் வருமொழி மெய்க்கு இசைவான மூக்கொலியும் வருவதாய் நாம் கண்ட (பார்க்க பக்கம்) கூட்டுப் பெயர்கள் அளபெடைக்காரணமாகத் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக பின்வரும் கூட்டுபெயர் வடிவங்களின் சேர்க்கைத் தற்காலத் தமிழில் இருந்தாலும் சங்கத்தமிழில் காணப்படும் அளபெடை உள்ள கூட்டாக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை: (*மா + அ + ந் + தளிர்* >) *மாஅந்தளிர்* (கலி.143:27), (*மே + எ + ந் + தோல்* >) *மேஎந்தோல்* (அக.3:1), (*மே + எ + ந் + தோன்றி* >) *மேஎந்தோன்றி*, (மது:133), (*சே + எ + ச் + செவி* >) *சேஎச்செவி* (கலி.103:51). அளபெடை இல்லாத சங்ககாலத் தமிழ் கூட்டுப் பெயரான (*மா + ந் + தளிர்* >) *மாந்தளிர்* (பரி.8:38) தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் உள்ளது.

பகுதி ஓரசை உள்ளதும் பெயரடையுமான *மா, தீ, மீ, பூ, தே, பே, ஐ, பை, மை, வை.* என்பனவற்றைத் தொடரும் வருமொழியாகப் பெயர் வருகையில் வருமொழியின் மெய் இரட்டும் என்றும் ஓரின மூக்கொலி வரும் என்றும் நிலை மொழிப் பகுதியின் ஈற்றுயிர் அளபுக்காக நீட்சியுறும் என்று விளக்கபடுள்ள சங்ககாலத் தமிழின் உருபொலியனியல் விதி ஓரளவுக்குத் தற்காலத் தமிழுக்குப் பொருந்தும்; ஆனால் அளபெடை உள்ள வடிவாக்கங்களைத் தற்காலத் தமிழ் அனுமதிக்காது. எடுத்துக்காட்டாக அளபெடை காரணமாகப் பின்வரும் சங்காலத் தமிழ் ஆக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை; பகுதி ஓரசை உள்ளதும் பெயரடையும் ஆகும்.

மா + அ + த் + தாள் > மாஅத்தாள் (மது.178), மா + அ + காவிரி > மா காவிரி (பட்ட்.116), *தூ + உ + நெஞ்சம் > தூஉநெஞ்சம்* (குறு.157:2), *பே + எ + விழவு > பேஎவிழவு* (பரி.5:14). ஆனால் பின்வரும் சங்ககாலத் தமிழ் ஆக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கிலுள்ளவை: மா + க் + கல் > *மாக்கல்* (அக.392:18), *மா + தவர் > மாதவர்* (பரி.5:14), *மா + நிலம் > மாநிலம்* (நற்ற்.க.வா.:1), *தீ + ங் + கனி > தீங்கனி* (புற.281:1), *தீ + ந் + தயிர் > தீந்தயிர்* (அக.87:1) *தீ + ம் + புனல் > தீம்புனல்* (நற்ற்.70:7), *தீ + நெஞ்சம் > தீநெஞ்சம்* (பரி.5:73), *மீ + க் + கூற்றத்து > மீக்கூற்றத்து* (சிற்.:212), *மீ + ப் + பால் > மீப்பால்* (பரி.10:79), *மீ + நீர் > மீநீர்* (பரி.21:40), *பூ + ங் + குழை > பூங்குழை* (பொரு:30), *தே + க் + கொக்கு > தேக்கொக்கு* (குறு.26:6), *ஐ + ங் + கை > ஐங்கை* (பரி.3:37), *பை + ஞ் + சுனை > பைஞ்சுனை* (திரு:253). இருப்பினும் பின்வரும் சங்ககாலத் தமிழ் வடிவங்கள் தற்காலத் தமிழ் வழக்கில் இல்லை: *பை + ஞ் + ஞிலம் > பைஞ்ஞிலம்* (பதி.17:9), *மை + ம் + மீன் > மைம்மீன்* (புற.117:1), *வை +ந் + நுதி > வைந்நுதி* (புற.288:1).

"பகுதி ஈற்று குற்றுயிர் (உ தவிர) உயிர்த் தொடக்க வருமொழியால் தொடரப்படும் போது" என்பதன் கீழ் தரப்பட்டுள்ள முதல் வகை மாற்றம் அடிப்படையில் சங்கத் தமிழில் ஓரசை நிலைமொழிக்கும் பெயரயராக வருமொழிக்கும் இடையில் உடன்படுத்தி *வ், வ்வ், ய்* அல்லது *ய்ய்* வருவது குறித்து குறிப்பிடப்பட்டது. இத்தகைய உருபனியல் விதியிலிருந்து தற்காலத் தமிழ் எவ்வாறு மாறுபடுகின்றது என்பது தான் இங்கு வாதப் பொருளாக அமைகின்றது. குறிப்பாகச் செ என்ற பகுதியுடன் உயிர்தொடக்க பெயர் வருமொழி வருகையில் *ய்* அல்லது *வ்* வர *செ* என்பது *சே* என நீளும் உருபனியல் மாற்றத்திலிருந்து இதற்கு இணையான தற்காலத்

தமிழ் உருபொலியனியல் மாற்றம் வேறுபடும். இத்தகைய சூழலில் பகுதியின் உயிர் நீட்சியுறாது இடையில் இட்டித்த *வ்வ்* என்ற உடன்படுத்தி வருவதுதான் தற்காலத் தமிழ் பின்பற்றும் உருபொலியனியல் மாற்றம். பின்வரும் அட்டவணை இதனை தெளிவு படுத்தும்

சங்கத்தமிழ்	**தற்காலத்தமிழ்**
செ + ய் + இதழ் > சேயிதழ் (சிறு.75)	செ+இதழ் >செவ்விதழ்
செ + ய் + இறா > சேயிறா (நற்.31:2))	செ+இறா >செவ்விறா
செ + வ் + அடி > சேவடி (அக.89:18)	செ+அடி > செவ்வடி
அ + ய் + இடை > ஆயிடை (குறி.137)	அ+இடை> அவ்விடை

இதே விதியின் கீழ் வினையுடன் பெயரடைப் பெயர் பின்னொட்டோ வினையாலணையும் பெயர் பின்னொட்டோ சேர்க்கப்படுகையில் சங்ககாலத் தமிழில் விளையும் பின்வரும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழ் வழக்கில் இல்லை: செ + ய்ய் + அன்> செய்யன் (திரு:206), *செ + ய்ய் + ஓள் > செய்யோள்* (அக.316:13), *வெ + ய்ய் + அன் > வெய்யன்* (கலி.75:10), வெ + ய்ய் + ஓன் > வெய்யோன் (பரி.8:67),*நொ + ய்ய் + ஆர் > நொய்யார்* (கலி.24:16).

பகுதி இரண்டு திறந்த அசைகளைக் கொண்டதாகவும் பெயரடை நிலை மொழியாகவும் பெயர் வருமொழியாகவும் வந்து புணருகையில் இடையில் அளபெடை வரும் சங்ககால உருபொலியனியல் விகுதி பின்வரும் ஆக்கம் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: வள + அகம் > வளாஅகம் (கலி.146:28), *புல + வ் + அம்பு > புலாஅவம்பு*; அளபெடை இல்லாத பின்வரும் சங்ககால ஆங்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் சாத்தியங்களாகும்: *வள + அகம் > வளாகம்* (புற.189:1), *முழ + அரை > முழாரை* (பதி.பதி.5:14), *முழ + வ் + அரை > முழாவரை* (புற.85:7)

உயிரீற்றுப் பகுதியும் உயிர்த்தொடக்கப் பின்னொட்டும் சில கட்டுப்பாட்டில் வ் அல்லது ய் உடன்படுத்தி வரப் புணரும் இச்சங்ககால உருபொலியன் விதி தற்காலத் தமிழுக்கும் தொடர்ந்துள்ளது. பின்வரும் சங்ககால ஆக்கங்கள் தற்காலத் தமிழிலும் சாத்தியங்களாகும்: நல்ல + வ் + ஐ > நல்லவை (பரி.20:74), மேனி+ ய் + ஓடு > மேனியோடு (குறு.33:3), பிறவி + ய் + ஐ > பிறவியை (பரி.5:12), வள்ளி + ய் + ஐ > வள்ளியை (பதி.54:1).

ஓரசைப் பகுதியைத் தொடரும் மெய்த்தொடக்கப் பெயரின் மெய்யிரட்டும் உருப்பொலியன் செயல்பாடு தற்காலத் தமிழுக்கும் தொடர்ந்துள்ளது. பின்வரும் சங்ககால ஆக்கங்கள் தற்காலத் தமிழிலும் சாத்தியங்கள் ஆகும்; *அ + க் + கடல் > அக்கடல்* (புற.198:19), அ + ஞ் +ஞான்று > அஞ்ஞான்று (கலி.19:2), *இ + ப் + பணை நல்லூர் > இப்பணை நல்லூர்* (புற.315 :12),*எ+ந்+நீரிரோ > எந்நீரிரோ* (குறு.219:7).

இருபகுதிகள் சில கட்டுப்பாடில் (பார்க்க பக்கம்) இணைகையில் நிலைமொழியின் இறுதி உயிர் நீட்சியுறுவதும் வருமொழியின் தொடக்க மெய்க்கு (*க்,ச், த்* அல்லது *ப்*) ஏற்ப இனமூக்கொலி இடையில் வருவதும் அல்லது இரட்டிப்பதும் சங்ககாலத் தமிழில் காணும் உருபொலியனியல் மாற்றமாகும். தற்காலத் தமிழ் இவ்வுருபொலியனியல் விதியிலிருந்து சிறிது விலகிச் செயலாற்றுகின்றது. பின்வரும் அட்டவணை இதை உறுதிபடுத்தும்.

சங்கத்தமிழ்	**தற்காலத் தமிழ்**
கள+ங்+கனி >களங்கனி (மலை:36)	களாக்கனி
விள+ம்+பழம்> விளம்பழம் (நற்.12:1)	விளாம்பழம்

புளி+ங் > புளிங்காய் (ஐங்.51:3)	புளியங்காய்
கட+அ+க்+களிறு>கடாக்களிறு (கலி.101:36)	கடாக்களிறு
சுற+அ+க்+கொடியோன்>சுறாக்கொடியோன்	சுறாக்கொடியோன்

சிலர் தற்கால வடிவைக் கருத்தில் கொண்டு *புளிங்காய்* என்பதை *புளி*+*அம்* (சாரியை) + *காய்* என்பதிலிருந்து ஆக்குவர்.

ஈரசை கொண்ட பெயரடையும் மெய்தொடக்கப் (க், ச், த் அல்லது ப்) பெயரும் புணர்கையில் வருமொழியின் மெய் இரட்டிக்கவோ அல்லது ஓரின மூக்கொலி இடையில் வரவோ செய்யும் உருபொலியன் மாற்றம் சங்காலத் தமிழில் நிகழ்வது போன்று தற்காலத்தமிழிலும் நிகழ்கின்றது. பின்வரும் சங்ககால ஆக்கங்கள் தற்காலத்திற்கும் பொருந்துவதை நாம் உணரலாம்: மட+க்+கணம் > மடக்கணம் (நற்.248:8), தட+க்+கை > தடக்கை (திரு.5), *தட+க்+கோட்டு ஆமான்* > *தடக்கோட்டு ஆமான்* (அக.238:7), *புளி+க்+களா* > *புளிக்களா*, (புற.177:9), *புளி+ச்+சுவை* > *புளிச்சுவை* (நற்.87:4), *தட+ங்+கோட்டு ஆமான்* > *தடங்கோட்டு ஆமான்* (நற்.57:1), *பழ+ங்+கயிறு* > *பழங்கயிறு* (நற்.284:10), *நன+ஞ்+சாரல்* > *நனஞ்சாரல்* (கலி.44:1), *நன+ந்+தலை* > *நனந்தலை* (பெரு:291), *தட+ந்+தாள்* > *தடந்தாள்* (நற்.91:4), *இள+ம்+பேடை* > *இளம்பேடை* (புற.326:2), *மட+மயில்* > *மடமயில்* (பரி.15:40). *தட+வரை*> *தடவரை* (பரி.19:23).

மேற்கூறியவாறு சங்ககாலத் தமிழ் வெளிப்படுத்தும் உருபொலியன் மாற்றங்களை ஆய்ந்தால் பெரும்பாலான விதிகள் தற்காலத் தமிழுக்கும் பொருந்தும். இவ்வுருபொலியனியல் விதிகளின் அல்லது மாற்றங்களின் பயன்பாட்டு எல்லை அடிப்படையில் சங்ககாலத் தமிழும் தற்காலத் தமிழும் வேறுபடும்.

எடுத்துக்காட்டாக சங்காலத் தமிழ் ஆக்கங்களான இரு + வ் + அர் > இருவர் (திரு.178), சிறு + வ் + அர் > சிறுவர் (நற்ற்.330:9) என்பன தற்காலத் தமிழிலும் உள்ள ஆக்கங்கள் தாம். ஆனால் பின்வரும் சங்ககாலத் தமிழ் ஆக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கிழந்தவை அல்லது பயன்படுத்தப்படாதவை எனக் கூறலாம்: புது+வ்+அர் > புதுவர்(நற்ற்.393:12), இரு ('இரண்டு')+வ்+ஆம் > இருவாம் ('நாமிருவர்') (குறு.237:4), புது+வ்+ஓர் > புதுவோர் (மலை:288), முது+வ்+ஓர் > முதுவோர் (சிறு.231)

தற்காலத் தமிழின் இன்றைய நிலையை வரலாற்று மாற்றம் என்பதைவிட வரலாற்று வளர்ச்சி என்று கூறுவது பொருத்தமாக அமையும். தற்காலத் தமிழ் சங்ககாலத் தமிழின் நீட்சியே அன்றி தொடர்பற்ற நிலையல்ல. எனவே இங்கு வேறுபாடுகளில் அல்லது பயன்பாட்டு எல்லையில் மட்டும் கவனக்குவிப்பு செய்தால் போதுமானது.

4. பெயர்

4.1. சங்கத்தமிழில் பெயர்

பெயர்களை மாற்றுப்பெயர், எண்கள் அல்லது எண்ணுப் பெயர்கள், குறிப்புப் பெயர் அல்லது பெயரடைப் பெயர்கள், வினையாலணையும் பெயர்கள், மற்றும் தொழிற்பெயர்கள் எனப் பிரித்து ஆயலாம். பெயர்கள் திரிபுறும். அதாவது அவற்றுடன் வேற்றுமை உருபுகளைச் சேர்க்கவியலும். எண்ணுப்பெயர்கள் மற்றும் தொழிற்பெயர்கள் தவிர அவை இடத்திற்காகவும் பாலுக்காகவும் திரிபுறும். குறிப்புப்பெயர்கள் திரிபாக்கம் செய்யும்; ஆனால் பெயரடைகள் திரிபாக்கம் செய்யாது.

எல்லா பெயர்களும் அவற்றின் வேரிலிருந்து வடிவாக்கப் பின்னொட்டைச் சேர்த்து ஆக்கலாம். இருப்பினும் சில பெயர்கள் பொருள் தரக்கூடிய பகுதிகளைக் கொண்டிருக்கும்; பிற அவ்வாறு கொண்டிருப்பதில்லை.

பெயர்களின் எல்லாப் பாகங்களையும் அடையாளம் காண இயலும்:

இன்மை <இல் + மை (தொழிற்பெயர் பின்னொட்டு)

(அக.1:14)

முருகன் < முருகு 'அழகு, இளமை' + அன் (அக.1:3)

வழங்குநர் < வழங்கு 'சுற்றித் திரி' + ந் (இறந்தகாலமல்லா குறி)+ அர் (அக 1:14)

பெயரின் ஒரு பாகத்தை மட்டும் அடையாளம் காண இயலும்:

குதிரை < குதி 'துள்ளு' + ர் (உடன்படுத்தி) + ஐ (அக.1:2)

பெயரின் எந்த பாகத்தையும் அடையாளங்காண் இயலாது:

யானை (அக.1;4)

நெல் (அக.1:13)

4.2. *தற்காலத் தமிழில் பெயர்*

பெயர்களைப் பொறுத்தவரையில் உருபன் வருகை முறையில் சங்ககாலத் தமிழுக்கும் தற்காலத் தமிழுக்கும் வேறுபாடு பாராட்ட இயலாது. தற்காலத் தமிழிலும் பெயர்கள் பன்மைப் பின்னொட்டுகளையும் வேற்றுமை உருபுகளையும் பின்னுருபுகளையும் ஏற்கும். வேற்றுமை உருபேற்கும்போது தற்காலத் தமிழிலும் பெயர்கள் திரிபுற்ற பகுதிகளாக (oblique stems) மாறும் (*நான்* என்பது *என்* என மாறும் *ஆறு* என்பது *ஆற்ற்* என மாறும்). தொடரியல் அடிப்படையில் பெயர்கள்

பின்னுருத் தொடரின் தலைச் சொல்லாகவும் ஒரு வாக்கியத்தின் எழுவாயாகவோ செயப்படுபொருளாகவோ செயல்பட வல்லன. எழுவாயாக வரும் பெயர்ச்சொல்லின் இடம்-எண்-பாலுக்குத் தகுந்தாற்போல் வினையில் வினை முற்றின் இடம்-எண்-பால் விகுதியின் தேர்வு அமையும். மேற்கண்ட தொடரியல் பண்பு சங்ககாலத் தமிழுக்கும் பொருந்தும்.

4.3.மாற்றுப் பெயர்

4.3.1. சங்கத்தமிழில் மாற்றுப்பெயர்

மாற்றுப்பெயர்கள் பெயர்களை இடம் பெயர்க்கும். சங்கத்தமிழில் மூவிடப்பெயர், சுட்டு மாற்றுப்பெயர், வினாப்பெயர், எண்ணு மாற்றுப்பெயர். சுட்டு மாற்றுப்பெயர் ஓர் இருப்புப் பொருளின் இடத்தை அண்மை, தொலைவு, அப்பால் என பேசுபவர் தன்னை மையமாகக் கொண்டு வேறுபடுத்துவர். வினா மாற்றுப்பெயர் *எ, யா* என்பதைக் கொண்டிருக்கும் நபர், இடம், காலம் என்பனவற்றை வினவ பயன்படுத்தப்படும். எண்ணு மாற்றுப்பெயர் எண்களிலிருந்து ஆக்கப்பட்டவை.

4.3.1.1. மூவிட மாற்றுப்பெயர்கள்

	ஒருமை	**உட்படுத்து பன்மை/உயர்வுப் பன்மை**	**உட்படுத்தாப் பன்மை/உயர்வுப் பன்மை**
தன்மை	நான் (பரி.20:82)	நாம் (குறி:22)	யாம் (மலை:53)
	யான் (குறி:12)		
முன்னிலை	நீ (குறி:8)		நீயிர் (அக.8:17)
			நீர் (மது: 738)

படர்க்கை	தான் ‘அவன்’ (மலை:559)		தாம் ‘அவர்’
	தான் ‘அவள்’ (நற்.12:9)		தாம் ‘அவைகள்’ (கலி.9:19)
தேற்றம்	தான் ‘அது தான்’ (கலி.21:10)		தாம் ‘அவை தாம்’
தற்சுட்டு	அது (பரி.15:53)		அவை (பரி.15:7)
	அஃது (அகா.335:3)		
	தான் ‘அது’ (புற.109:1; 173:3)		தாம் (புற.257:10
	தான் ‘அவனது’ (கலி.63:17)		
	தன் ‘self’ (ஐங்க்.303:2)		

4.3.1.2. சுட்டு மாற்றுபெயர்கள்

	எண்	**அண்மை**	**சேய்மை**	**அப்பால்**
படர்க்கையிட ஆண்பால்	ஒருமை	இவன் (குறு.229.1)	அவன் (பரி.20:82)	உவன் (பரி.12:55)
	பன்மை/உயர்வுப்பன்மை	இவர் (புற.49:3)	அவர் (பரி.5:40)	
படர்க்கையிட பெண்பால்	ஒருமை	இவள் (குறு.229:1)	அவள் (நற்.159:8)	உவள் (பரி.11:123)
	பன்மை	இவர்	அவர்	

		(புற.201:1)	(பரி.7:74)	
படர்க்கையிடம் (அடையாளங் காணப்படாதது	பன்மை	இவர் (நற்ற்.6:6)	அவர் (பரி.4:74)	
படர்க்கையிடம்	ஒருமை அஃறிணை	இது (நற்ற்.47:60)	அது (நற்ற்.24:9)	உது (நற்ற்.96:3)
		இஃது (குறு.158:6)	அஃது (குறு.18:3)	
	பன்மை	இவ் (பரி.4:33)	அவ் (பரி.4:33)	உவ் (பரி.4:33)
		இவை (நற்ற்.12:7)	அவை (புற.257:10)	

4.3.1.3. வினா மாற்றுப்பெயர்கள்

	ஒருமை	**உட்படுத்துப் பன்மை/உயர்வுப் பன்மை**	**உட்படுத்தாப் பன்மை/உயர்வுப் பன்மை**
தன்மை			யாரேம் (கலி.82:18)
முன்னிலை	யாரை (நற்ற்.395:1:2		யாவிர் (புற.88.1)
			யாரிர் (புற.141:5)
படர்க்கை பெண்பால்	எவள் (பரி.6:91)		

	என்னள் (நற்றி.312:9)		
	யாரள் (குறு.19:5)		
	யாவள் (ஐங்க்.370:4)		
படர்க்கை ஆண்பால்	என்னன் ‘எவ்வகையான்’ (குறு.33:2)		என்னர் ‘எவ்வகையார்’ (நற்ற்.64:1)
			எவணர் ‘எவ்வித்தார்’ (குறு.126:2)
	யார் (புற.77:6)		
படர்க்கை ஆண்பால் (அடையாளங் காணப்படாதது)			யார் (நற்ற்.269:9)
			யாவர் (பதி.20:21)

படர்க்கை அஃறிணை	எவன் ‘என்ன?’ (நற்ற்.130:9)		
	எவன் ‘என்ன காரணத்தால்’ கலி.60:14)		
	என் ‘ஏன்?’ (நற்ற்.334:9)		
	என்ன ‘என்ன?’ (அக.371:11)		யா ‘என்ன? (புற.167:9)
	என்ன (நற்ற்.94:7) ‘எவ்வகை?’		யாவை ‘என்ன? (அக.42:7)
	என்னது ‘என்ன வகை? (நற்ற்.219:3)		
	என்னை ‘ஏன்’/’எவ்வாறு’/என்னகாரணம்’		
	எனை ‘என்ன’ (அக.369:1)		என்னை “எத்தனை’ (புற.301:7)

	யாது ‘எவ்வகை/ஏன்’ (பரி.20:44)		
	யாவணது யாவது ‘எந்த வழியில்/எவ்வாறு’ (நற்.331:11)		

யாரிர் என்பது இச்சூழலில் இடைச்சொல் *ஓ*-உடன் *யாரிரோ* என்று வருகின்றது

4.3.1.4. சுட்டு மற்றும் வினா மாற்றுவடிவங்கள்

மாற்று வடிவங்கள் என்ற சொல் ஷிப்மானிலிருந்து (Shiffman (1983:39) எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலான இவ்வடிவங்கள் வினையடைகளாகச் செயல்படும்.

அண்மை	**சேய்மை/அப்பால்**	**வினா**
இங்கு (குறு.175:5)	அங்கு (குறி.97)	எங்கு(ம்) (கலி.144:16)
		எஞ்ஞான்று ‘எப்போது’ (கலி.110:16)
	அத்துணை ‘அவ்வளவு’ (குறி:13)	எத்துணை ‘எவ்வளவு’ (புற.141:13)

இம்பர் ‘இங்கு’ (புற.287:14)	அம்பர் ‘அப்பால்’ (பெரு:117)	
	உம்பர் ‘அப்பால்’ (நற்.198:3)	
இவண் ‘இங்கு’ (நற்.4:5)	அவண் ‘அங்கு’ (சிறு:143)	எவண் ‘எங்கு’ (குறு.126:2)
இனை ‘இவ்வியல்பின்’ (நற்.349:5)	அனை ‘அவ்வியல்பின்’ (நற்.70:6)	எனை ‘எவ்வியல்பு’ (புற.136:15)
		எனை ‘எத்தனை’ (புற.301:7)
இன்று (நற்.48:1)	அன்று (அக.19:1)	என்றும் ‘என்று’ (நற்.1:2)
இன்றை ‘இன்று’ (குறு.199:6)	அன்றை (நற்.48:1)	
ஈங்கண்	ஆங்கண்	யாங்கணும்

‘இங்கு’ (நற்ற்.70:7)	‘அங்கு’ (பதி.23:24)	‘எங்கும்’ (அக.7:3)
	ஊங்கண் ‘அப்பால்’ நற்ற்.246:1)	
ஈங்கு ‘இங்கு’ (புற.36:11)	ஆங்கு ‘அங்கு’ (பரி.6:104)	யாங்கும் ‘எங்கும்’ (புற.56:15)
	ஆங்கு ‘பின்னர்’ (புற.152:21)	
	ஆங்கே ‘பின்னர்’ (கலி.90:15) ஊங்கு ‘முன்னர்/பின்னர்’ (நற்ற்.101:9)	
ஈங்கு ‘இம்முறையில்’ (நற்ற்.55:12)	ஆங்கு ‘அம்முறையில்’ (கலி.18:7)	யாங்கு ‘எந்த வழியில்’ (நற்ற்.29:6)
		யாங்கனம் ‘எந்த வழியில்/எவ்வாறு’

		(புற.30:11)
		யாங்ஙனம் ‘எந்த வழியில்/எவ்வாறு’ (நற்.338:6)
ஈண்டு ‘இங்கு’ (புற.38:16)	ஆண்டு ‘அங்கு’ (புற.38:16)	யாண்டு ‘எங்கு’ (புற.86:3)
		யாண்டு ‘எங்கு/எவ்வாறு’ (நற்.110:9)
ஈண்டை ‘இங்கு’ (குறு.54:1)	ஆண்டை ‘அங்கு’ (கலி:20:16)	யாண்டை ‘எங்கு’ (குறு.379:1)
ஈதோளி ‘இங்கு’ (கலி.117:13)		
ஈன் ‘இங்கு’ (ஐங்க்.401:5)		
	ஞாங்கர் ‘அச்சமயம்’ (பெரு:196)	

	ஞான்று ‘அன்று’ (நற்.218:1)	
	ஞான்றை ‘அன்று’ (நற்.287:7)	

எவண் என்பது *எவணர்* ‘அவன் எங்கே?’ (குறு.126:2) என்பதிலிருந்து பெறப்பட்டது. *என்றும்* என்பது ‘எப்போதும்’ என்று வருகின்றது. *யாங்கு* என்பதன் பெரும்பலான எடுத்துக்காட்டுகள் ‘எம்முறையில்? எவ்வாறு?’ என்றே பொருள்படுகின்றது.

4.3.1.5. எண்ணு மாற்றுப்பெயர்

எண்ணு மாற்றுப் பெயர்கள் எண்களின் திரிபு வடிவத்தில் இட-எண்-பால் விகுதியை சேர்ப்பதால் ஆக்கப்படும்.

	தன்மை	**முன்னிலை**	**படர்க்கை**	
ஒன்று	ஒருமை		ஆண்பால்	ஒத்தன் ‘ஒருவன்’ (கலி.61:1)
				ஒருவன் (அக.110:14)
		ஒரு நீ ‘நீ மட்டும்’ (திரு:294)		ஒரு தான் ‘அவன் மட்டும்’ (புற.76:13)

	ஒருவனேன் ‘நான் ஒருவன்’ கலி.140:12	ஒருவ ‘நீ ஒருவன்’ (திரு.262)		
			பெண்பால்	ஒத்தி ‘ஒருவள்’ (கலி.143:8)
	ஓர் யான் ‘நான் மட்டும்’ (குறு.6:4)			ஒருத்தி ‘ஒரு பெண்’ (புற.144:11)
	உயர்வு (ப்பன்மை)	ஒருவிர் ‘நீங்கள்’ (மலை:218)		
இரண்டு	இருவாம் ‘நாம் இருவர்’ (குறு.237:4)	இருவீர் ‘நீங்கள் இருவர்’ (புற.45:5)		இருவர் ‘இரு நபர்’ (ஐங்க்.64:3)
மூன்று		மூவிர் ‘நீங்கள் மூவர்’		மூவர் ‘மூன்று நபர்’ (அக.86:12)
நான்கு				நால்வர் ‘நான்கு நபர்’
ஐந்து				ஐவர்

				‘ஐந்து நபர்’ (திரு:254)
ஆறு				அறுவர் ‘ஆறு நபர்’ (திரு.255)
ஏழு				எழுவர் ‘ஏழு நபர்’ சிறு:113
எட்டு				எண்மர் ‘எட்டு நபர்’ (பரி.8:5)
ஒன்பது				ஒன்பதின்மர் ‘ஒன்பது நபர்’
பத்து				பதின்மர் ‘பத்து நபர்’
பதினொன்று				பன்னொருவர் ‘பதினொன்று நபர்’
முப்பதி மூன்று				பதினொருமூவர் ’33 நபர்’ (திரு:167)
நூறு				ஈரைம்பதின்மர்

				(100 நபர்'
				நூற்றுவர் 'நூறு பேர்' (கலி.52;2)

சான்றாக வரும் எல்லா எண்ணு மாற்றுப் பெயர்களும் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன. *ஒரு நீ* என்பதில் இட-எண்-பால் விகுதி எண்ணின் திரிபு வடிவத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதைக் கவனிக்கவும். இட-எண்-பால் விகுதி *ஓர்* என்ற திரிபு அல்லாத பகுதியில் சேர்க்கப்படாத்தைக் கவனிக்கவும்.

4.3.2. மாற்றுப் பெயர்களின் வரலாற்றுமாற்றம்

4.3.2.1. மூவிட மாற்றுப்பெயர்கள் வரலாற்று மாற்றம்

தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படும் மூவிட மாற்றுப்பெயர்களின் அட்டவணைக் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

	ஒருமை	**உட்படுத்து பன்மை/உயர்வுப் பன்மை**	**உட்படுத்தாப் பன்மை/உயர்வுப் பன்மை**
தன்மை	நான்	நாம்	நாங்கள்
முன்னிலை	நீ		-
	நீர்		நீங்கள்
படர்க்கை	தான்		தாம்
தேற்றம்	தான்		தாம்
தற்சுட்டு	தான்		தாம்

மேற்கண்ட அட்டவணையை முன்னர் சங்கத்தமிழின் கீழ் நாம் பட்டியலிட்ட அட்டவணையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்கையில் இதுவரை நிகழ்ந்துள்ள வரலாற்று மாற்றம் புலப்படும். சங்ககாலத்தில் உட்படுத்தாப் பன்மைபெயராகப் பயன்பட்டுவந்த *யாம்* வழக்கிழந்து தற்காலத் தமிழில் அது *நாங்கள்* (*நான்+கள் < நாங்கள்*) என்பதால் இடப்பெயர்ச்சி செய்யப்பட்டு வரலாற்று மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது. சங்ககால முன்னிலைப் பன்மைகளான *நீயிர்* என்பது வழக்கிழந்து நீங்கள் என்பதால் இடப்பெயர்ச்சி செய்யப்பட்டு வரலாற்று மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது. நீர் என்பது தற்காலத் தமிழில் சில கிளிமொழிகளிலும் இலக்கிய நடைகளிலும் முன்னிலை ஒருமை *நீ*-க்கும் முன்னிலை உயர்வுப் பன்மை நீங்கள் என்பதற்கும் இடைப்பட்ட படிநிலையில் (அந்தஸ்தில்) பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

4.3.2. 2. சுட்டு மாற்றுபெயர்களின் வரலாற்று மாற்றம்

தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படும் சுட்டு மாற்றுப்பெயர்களின் அட்டவணைக் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

	எண்	**அண்மை**	**சேய்மை**
படர்க்கையிட ஆண்பால்	ஒருமை	இவன்	அவன்
	பன்மை/உயர்வுப் பன்மை	இவர்	அவர்
படர்க்கையிடப் பெண்பால்	ஒருமை	இவள்	அவள்
	பன்மை	இவர்	அவர்
படர்க்கையிட	ஒருமை	இது	அது

அஃறிணை			
	பன்மை	இவை	அவை

மேற்கண்ட அட்டவணையை சங்கத்தமிழ் சுட்டு மாற்றுப்பெயர்களின் அட்டவணையுடன் ஒப்பிடுகையில் இதுவரை ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் புலப்படும். அண்மை சேய்யமைச் சுட்டுக்களைப் பொறுத்தவரையில் சுட்டு மாற்றுப்பெயர்களில் எவ்வித மாற்றங்களும் ஏற்படவில்லை. அப்பால் சுட்டு மாற்றுபெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கிழந்துள்ளன. அப்பால் சுட்டுபெயர்களின் செயல்பாடே தற்காலத் தமிழில் இல்லை. ஸ்ரீலங்கா தமிழ் கிளை மொழியில் அப்பால் சுட்டு மாற்றுப் பெயர்கள் பயன்பாட்டில் உள்ளன.

4.3.2.3. வினா மாற்றுப்பெயர்களின் வரலாற்று மாற்றம்

தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படும் வினா மாற்றுப் பெயர்கள் கீழே அட்டவணைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

	ஒருமை	**பன்மை/உயர்வுப் பன்மை**
படர்க்கை பெண்பால்	எவள்	
படர்க்கை ஆண்பால்	எவன்	
	எவர், யார்	எவர்கள்
படர்க்கை அஃறிணை	எது	எவை, எவைகள்
	ஏன்	

	என்ன	
	ஏன்	
		எத்தனை
	எவ்வாறு	

சங்க்கால வினா மாற்றுப் பெயர்களின் அட்டவணையை மேற் சொன்னர் தற்காலத் தமிழ் அட்டவணையுடன் ஒப்பிட்டால் வரலாற்று அடிப்படையிலான மாற்றம் தெரியவரும். சங்காலத்தமிழில் காணப்படும் தன்மை மற்றும் முன்னிலை வினா மாற்றுப் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கிழந்துள்ளன. அதாவது *யாரேம்*, *யாவிர்*, *யாரிர்* என்ற வினா மாற்றுப் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை. மேலும் படர்க்கை பெண்பால் ஒருமை *என்னள்*, *யாவள்* என்பனவும் படர்க்கை ஆண்பால் *என்னன்*, *என்னர்*, *எவணர்* என்பனவும் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை. 'ஏன்?' எனப் பொருள்படும் என் என்ற வினா மாற்றுப்பெயரும் 'என்ன?' எனப் பொருள்படும் *யா*, *யாவை*, *எனை*, *யாது* என்ற வினா மாற்றுப் பெயர்களும் 'எவ்வாறு' எனப் பொருள்படும் *யாவணது*, *யாவது* என்ற வினா மாற்றுப் பெயர்களும் தற்காலத் தமிழில் வழக்கிழந்து விட்டன.

4.3.2.4. சுட்டு மற்றும் வினா மாற்று வடிவங்களின் வரலாற்று மாற்றம்

தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படும் சுட்டு மற்றும் வினா மாற்று வடிவங்கள் கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

அண்மை	**சேய்மை**	**வினா**
இங்கு	அங்கு	எங்கு
இவ்வளவு	அவ்வளவு	எவ்வளவு
இன்று	அன்று	என்று
இப்படி	அப்படி	எப்படி
இவ்வாறு	அவ்வாறு	எவ்வாறு

சங்கத்தமிழின் சுட்டு மற்றும் வினா மாற்று வடிவங்களின் பட்டியலோடு தற்காலத் தமிழின் அட்டவணையை ஒப்பிடுகையில் பல வடிவங்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கிழந்துள்ளதையும் ஒரு சில வடிவங்கள் வேறு சொல்லால் இடப்பெயர்ச்சி செய்யப்பட்டுள்ளதும் தெரியவரும். 'எப்போது' எனப் பொருள்படும் *எஞ்ஞான்று*, 'அவ்வளவு' என்று பொருள்படும் *அத்துணை*, 'எவ்வளவு' என்று பொருள்படும் *எத்துணை*, 'இங்கு' என்று பொருள்படும் *இம்பர்*, 'அப்பால்' எனப் பொருள்படும் *அம்பர்*, *உம்பர்*, 'இங்கு' என்று பொருள்படும் *இவண், ஈங்கண், ஈங்கு, ஈண்டு, ஈண்டை, ஈதோளி, ஈன்* 'அங்கு' என்று பொருள்படும் *அவண், ஆங்கண், ஆங்கு, ஆண்டு* 'எங்கு' என்று பொருள்படும் *எவண், யாங்கணும், யாங்கும், யாண்டு* 'இவ்வியல்பின்' எனப் பொருள்படும் *இனை*, 'அவ்வியல்பின்' எனப் பொருள்படும் *அனை*, 'எவ்வியல்பின்' எனப்பொருள்படும் *எனை*, 'இம்முறையில்' எனப்பொருள்படும் *ஈங்கு*, 'அம்முறையில்' எனப் பொருள்படும் *ஆங்கு*, 'எந்த வழியில்'

எனப் பொருள்படும் *யாங்கு, யாங்கனம்*, 'அன்று' என்று பொருள்படும் *ஞான்று, ஞான்றை*, 'அச்சமயம்' எனப் பொருள்படும் *ஞாங்கர்* என்பன தற்காலத் தமிழில் வழக்கிழத்துள்ளன.

4.3.2.5. எண்ணு மாற்றுப்பெயர்களின் வரலாற்று மாற்றம்

தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படும் எண்ணு மாற்றுப் பெயர்கள் கீழே பட்டியலிட்பட்டுள்ளது.

	தன்மை	**முன்னிலை**	**படர்க்கை**	
ஒன்று	ஒருமை		ஆண்பால்	ஒருவன்
	-	-	பெண்பால்	ஒருத்தி
	-	-		இருவர்
மூன்று	-	-		மூவர்
நான்கு	-	-		நால்வர்
ஐந்து	-	-		ஐவர்
ஆறு	-	-		அறுவர்
ஏழு	-	-		எழுவர்
எட்டு	-	-		எண்மர்
ஒன்பது	-	-		ஒன்பதின்மர்
பத்து	-	-		பதின்மர்
பதினொன்று	-	-		-
முப்பதி மூன்று	-	-		-

நூறு	-	-		-

சங்ககால எண்ணு மாற்றுப் பெயர்களின் அட்டவணையை தற்கால எண்ணு மாற்றுப் பெயர்களின் அட்டவணையோடு ஒப்பிடுகையில் எண்ணு மாற்றுப் பெயர்களில் ஏற்பட்டுள்ள வரலாற்று மாற்றம் வெளிப்படும். தன்மை, முன்னிலை எண்ணு மாற்றுப் பெயர்கள் முற்றிலும் தற்காலத் தமிழில் வழக்கிழந்துள்ளதை உணரலாம். 'நான் ஒருவன்' எனப்பொருள்படும் *ஒருவனேன்*, 'நான் மட்டும்' எனப்பொருள்படும் 'ஓர் யான்', 'நாம் இருவர்' எனப் பொருள்படும் இருவாம் ஆகிய முன்னிலை எண்ணு மாற்றுப் பெயர்கள் வழக்கிழந்துவிட்டன. இது போன்று 'நீ மட்டும்' எனப் பொருள்படும் *ஒருநீ*, 'நீ ஒருவன்' எனப் பொருள்படும் *ஒருவ*, 'நீங்கள் ஒருவர்' எனப் பொருள்படும் *ஒருவிர்*, 'நீங்கள் இருவர் எனப் பொருள்படும் *இருவீர்*, 'நீங்கள் மூவர்' எனப் பொருள்படும் *மூவிர்* என்ற முன்னிலை எண்ணு மாற்றுப் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை. மேலும் 'ஒருவன்' என்று பொருள்படும் *ஒத்தன்*, 'அவன் மட்டும்' எனப் பொருள்படும் *ஒருதான்*, 'ஒருவள்' எனப் பொருள்படுன் *ஒத்தி*, 'ஒன்பது நபர்' எனப் பொருள்படும் *ஒன்பதின்மர்*, 'பத்து நபர்' எனப் பொருள்படுன் *பதின்மர்*, 'பதினொன்று நபர்' எனப் பொருள்படுன் *பன்னொருவர்*, 'முப்பத்தி மூன்று நபர்' எனப் பொருள்படும் *பதினொரு மூவர்*, 'நூறு நபர்' எனப் பொருள்படும் *ஈரைம்பதின்மர்*, *நூற்றுவர்* என்பன தற்காலத் தமிழ் வழக்கில் இல்லை.

4.4. திரிபுப் பகுதி

4.4.1. சங்காலத்தமிழில் திரிபுப் பகுதி

ஒரு பெயர்ப் பகுதியுடன் வேற்றுமை உருபு, பின்னொட்டு, இடைச்சொல் அல்லது மற்றொரு பெயர் சேர்க்கப்படுவதற்கும் முன்னர் அது அடையும் வடிவம் திரிபு

வடிவம் அல்லது "திரிபுப் பகுதி" (oblique stem) எனப்படும். வேற்றுமை உருபு, பின்னுருபு, இடைச்சொல், அல்லது மற்றொரு பெயருக்கு அடியாக வருவதுடன் திரிபுப் பகுதி பழந்தமிழில் கிழமை வேற்றுமை, செயப்படுபொருள் வேற்றுமை, கருவி வேற்றுமை, இடவேற்றுமைஅல்லது திசைப் பொருளைத் தரும்.

4.4.1.1. ஆக்கம்

பன்மைப் பெயரின் திரிபுப் பகுதி அதன் திரிபற்ற பகுதியிலிருந்து வேறுபடுவதில்லை. ஒருமைப் பெயர்களின் திரிபுப் பகுதிகள் அவற்றின் திரிபற்ற பகுதிகளிலிருந்து பெரும்பாலான நேர்வுகளில் வடிவ அடிப்படையில் வேறுபடும். இவ்வடிவங்கள் பொதுவாக தரப்பட்ட சொல் அலகுகளாக எடுத்துக்கொள்ளப்படும் அல்லது பின்வரும் "திரிபுச் சாரியைகள்" ஒன்றை பின்னொட்டி ஆக்கப்படும்: *அக்கு, அத்து, அம், அன், ஆன், இக்கு, இன், ஒன், வற்று* மற்றும் பிற.

மரபிலக்கணங்களில் "திரிபுச் சாரியை" என்பது "சாரியை" என்று அறியப்படும். *அக்கு, அத்து, அம், அன், ஆன், இக்கு, இன், ஒன், வற்று* என்பன தொல்காப்பியத்தில் (எழுத்ததிகாரம், இளம்பூரணம், விதி 120) சாரியைகளாகப் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. நன்னூல் (விதி 244) *அன், ஆன்,இன், அல், அற்று, இற்று, அத்து, அம், தம், நம், நும், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன்* என்பவைகளைச் சாரியைகளாகப் பட்டியலிட்டுள்ளது. மரபிலக்கணத்தார் திரிபுவடிவங்களை விளக்க திரிபு சாரியைகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

இங்கு திரிபுப் பகுதி இரு வழிகளில் ஆக்கப்படுவதாகக் கருத இயலும்.

(1) பகுதிப் பிறழ்வால்: இவ்வகையிலான திரிபுப் பகுதி "பிறழ்வுற்ற திரிபுப் பகுதி" என்று குறிப்பிடப்படும்.

(2) பின்னொட்டால்: அன் அல்லது இன் பெயர்ப் பகுதியுடன் பின்னொட்டப்படும்.

மூவிட மாற்றுப் பெயர்கள் மற்றும் பிற பெயர்களின் திரிபுப் பகுதிகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

4.4.1.2. மூவிட மாற்றுப் பெயர்களின் திரிபுற்ற பகுதிகள்

இவ்வடிவங்கள் ஒருமையையோ பன்மையையோ குறிப்பிட்டு முறையே குற்றுயிர்கள் மற்றும் ன் அல்லது ம்-ஐ கொண்டிருக்கும்.

	திரிபுறாத பகுதி	**திரிபுற்ற பகுதி**
தன்மை ஒருமை	நான் (பரி.20:80)	என் (நற்.355:10)
தன்மை ஒருமை	யான் (குறி.12)	என் (நற்.355:10)
தன்மை உட்படுத்தும் பன்மை	யாம் (மலை:53)	எம் (நற்.150:7)
தன்மை உட்படுத்தாப் பன்மை	நாம் (குறி:22)	நம் (ஐங்க்.39:2)
முன்னிலை ஒருமை	நீ (திரு:64)	நின் ‘உன்’(திரு.272)
		உன் (அக.222:2)
		தன் ‘உன்’ (புற.387:14)
முன்னிலைப் பன்மை	நீர் (மது:738)	நும் ‘உங்கள்’ (பரி.20:85)
	நீயிர் ‘நீர்’ (அக.8:17)	உம் (பரி.20:84)

படர்க்கை ஒருமை	தான் ‘அவன்’ (மலை:559)	தன் ‘அவனது’ (ஐங்க்.480:3)
படர்க்கைப் பன்மை	தாம் ‘அவர்கள்’ (மது:422)	தம் ‘அவர்களது’ (புற.153:12)

எடுத்துக்காட்டுகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன:

- தன்மை ஒருமை; கிழமைப் பொருள்:

  என் தோழி மேனி (யான் > என்) (குறி:2)

- தன்மைப் உட்படுத்தபடாத பன்மை; கிழமைப் பொருள்:

  எம் தொல் பதி (யாம் > எம்) (மலை:567)

- முன்னிலை ஒருமை; கிழமைப் பொருள்:

  உன் மேனி ஆய் நலம் (நீ > உன்) (அக.222:2-3)

- முன்னிலை ஒருமை; கிழமைப் பொருள்:

  விறாலியர் நின் புறம் சுற்ற (நீ > நின்) (மலை:46)

- முன்னிலை உயர்வுப் பன்மை; கிழமைப் பொருள்

  அஃது உம் மனை (உன் > உம்) (அக.56:14)

  உம் என்பதை *நீர்* என்பதிலிருந்து ஆக்குவதைவிட உன் என்பதிலிருந்து ஆக்குவது தர்க்கரீதியாகச் சரியாகும்.

- முன்னிலை பன்மை; கிழமைப் பொருள்

  நும் இயம் (*நுன் > நும்) (மலை:232)

  நும் (முன்னிலை பன்மை) என்பதை *நீயிர்* (முன்னிலை பன்மை) என்பதிலிருந்து ஆக்குவதை விட **நுன்* (முன்னிலை ஒருமை) என்பது கூடுதல் தர்க்க அடிப்படையிலானது. இருப்பினும் தொல்காப்பியர் நும் (முன்னிலைப் பன்மை)

என்பதை *நீயிர்* (முன்னிலைப் பன்மை/உயர்பன்மை) என்பதிலிருந்து ஆக்குகின்றார், (தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம் இளம்பூரணம், விதி 327)

- படர்க்கை ஒருமை: பாலுக்கு குறிப்பிடப்படாதது; கிழமைப் பொருள்:

  யாமை தன் பார்ப்பு ஒம்ப (தான் > தன்) (பொரு:186)

- படர்க்கை உயர்வுப் பன்மை; கிழமைப் பொருள்; செயப்படுபொருள் வேற்றுமை உருபு ஒடு-வுக்கு அடியாகும்.

  தம் பெயர் தம்மொடு கொண்டநர் மாய்ந்தோர் (மலை:553)

- படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை; கிழமைப் பொருள்:

  இவன்...கொடும் சொல் ஓம்புமின் (இவன்) (நற்ற்.200:10-11)

  பிற வடிவங்கள் *அவன்* 'அவனது' (பதி.56:3) மற்றும் *அவர்* 'அவரது' (குறு.392:2) என்பனவும் வருகின்றன.

- படர்க்கை பெண்பால் ஒருமை;கிழமைப் பொருள்

  இவள் பனி வார் கண் (இவள்) (அக.77:19)

  அவள் (ஐங்க்.378:3) மற்றும் *எவள்* என்பன பிற வடிவங்கள். *எவள்* என்பதன் திரிபு வடிவிற்கு எடுத்துக்காட்டு கிடைக்கவில்லை.

- படர்க்கை உயர்திணைப் பெயர்; கிழமைப் பொருள்

  இவர் மறன் (இவர்) (புற.337:19)

- படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை; கிழமைப் பொருள்

  அதன் நிறம் (அதன்< அது+அன்) (கலி.52:3:4)

- படர்க்கை அஃறிணை பன்மை; பின்னுருபு உள்-க்கு அடி

அவற்றுள் (அவற்ற் <அவை) (பதி.43:4)

4.4.1.3. மூவிட மாற்றுப் பெயரலாத பெயர்களின் திரிபுப் பகுதிகள்

மூவிட மாற்றுப் பெயரலாத பெயர்களின் திரிபுப் பகுதிகளிப் பின்வருமாறு வகைப் படுத்தலாம்:

(1) *ம்*-இல் இறுதியுறும் ஓரசையல்லாப் பெயர்கள் *த்த்(உ)*-இல் இறுதியுறும் பிறழ்வுற்ற பகுதிகளைக் கொண்டிருக்கும்.

(2) *டு*-வில் இறுதியுறும் பெயர்கள் *ட்ட்(உ)*-இல் இறுதியுறும் பிறழ்வுற்ற திரிபுப் பெயர்களைக் கொண்டிருக்கும்.

(3) *அது, இது* என்ற மாற்றுப் பெயர்கள் முறையே *அதன், இதன்* என்ற திரிபுப் பகுதிகளைக் கொண்டிருக்கும்

(4) அவை என்ற மாற்றுப் பெயர், *ல்*-இல் இறுதியுறும் ஓரசையல்லா பெயர்கள், *று*-வில் இறுதியுறும் பெயர்கள் *ற்று*-இல் இறுதியுறும் பிறழ்வுற்ற திரிபுப் பகுதிகளைக் கொண்டிருக்கும்

(5) சுட்டுப் பெயர்களை உள்ளடக்கியப் பிற பெயர்கள் அவற்றின் திரிபுறாப் பகுதிகளைத் திரிபுப் பகுதிகளாகப் பயன்படுத்தும்.

எடுத்துக்காட்டுகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன

பொன் –அம்-கொம்பு (பரி.7:56)

இங்கு *பொன்* என்ற திரிபுப் பகுதி பெயர் பகுதியை ஒத்தே வருகின்றது. இது இடைச் சொல் *அம்* என்பதன் அடியாக வரும்; இது இங்கு ஒப்பீட்டுப் பொருளைத் தருகின்றது.

- சேட்டிருங்கோ (புற.201:13)

சேட்ட என்பது *சேண்* 'நீண்ட, உயர்ந்த' என்பதன் பிறழ்ச்சியுற்ற திரிபுப் பகுதியாகும். *சேட்ட* என்பது இரு(ம்) 'பெரிய' என்ற பெயரடைக்கு அடியாக வந்து கூட்டுப்பெயரை ஆக்கும்.

- ஓர் யாட்டு ஒரு கால் (கலி.71:26)

யாட்டு என்பது *யாண்டு* 'ஆண்டு' என்பதன் பிறழ்ச்சியுற்ற பகுதி.

- சொணாடு...உப்பின் கொள்ளை சாற்றி (பட்ட்:28-29)

நாட்டு என்பது *நாடு* என்பதன் பிறழ்வுற்ற திரிபுப் பகுதி. *சோணாட்டு* என்பது இடப்பொருளைத் தருகின்றது.

- சென்மோ ... எம்... நாட்டு

நாட்டு என்பது *நாடு* என்பதன் பிறழ்வுற்ற திரிபுப் பகுதியாகும். *நாட்டு* என்பது திசைப் பொருளைத் தருகின்றது.

- அன்னத்து ச் சேவல் (மது:386)

அன்னத்து என்பது *அன்னம்* 'ஆண் வாத்து' என்பதன் பிறழ்வுற்ற திரிபுப் பகுதியாகும். இது கிழமைப் பொருளைத் தருகின்றது.

- காடாத்து அவன் யானை (கலி.57:18)

காடாத்து என்பது *காடா(அ)ம்* 'மதம்' என்பதன் பிறழ்வுற்ற திரிபுப் பகுதியாகும். இது கிழமைப் பொருளைத் தருகின்றது.

- வள்ளத்து ப் பெய்த பால் (கலி.72:3)

வள்ளத்து என்பது *வள்ளம்* 'கிண்ணம்' என்பதன் பிறழ்வுற்ற திரிபுப் பகுதியாகும். வள்ளத்து இடப் பொருளைத் தருகின்றது.

- வேதத்து மறை நீ (பரி.3:66)

வேதத்து என்பது *வேதம்* என்பதன் பிறழ்வுற்ற திரிபுப் பகுதி ஆகும். வேதத்து என்பது இடப்பொருளைத் தருகின்றது.

- உயர்ந்தோர் உலகத்து ப் பெயர்ந்தனன் (புற.174:20)

உலகத்து என்பது *உலகம்* என்பதன் பிறழ்வுற்ற திரிபுப் பகுதி ஆகும். இது திசைப் பொருளைத் தருகின்றது.

- ஏற்று வலன் உயரிய…மணி மிடற்றோன் (புற.56:1-2)

ஏற்று என்பது *ஏறு* 'காளை' என்பதன் பிறழ்வுற்ற திரிபுப் பகுதி ஆகும். இது செயப்படுபொருள் பொருளைத் தருகின்றது.

- பூங் கயிற்று வாங்கி (பரி.19:31)

கயிற்று என்பது *கயிறு* என்பதன் பிறழ்வுற்ற திரிபுப் பகுதி ஆகும். இது கருவிப் பொருளைத் தருகின்றது.

- ஞாயிற்று…வனப்பு (பரி.13:1-2)

ஞாயிற்று என்பது *ஞாயிறு* 'சூரியன்' என்பதன் பிறழ்வுற்ற திரிபுப் பகுதி ஆகும். இது கிழமைப் பொருளை தருகின்றது.

- நின் வெம்மையும் விளக்கமும் ஞாயிற்றுள (பரி.4;25)

ஞாயிற்று என்பது *ஞாயிறு* 'சூரியன்' என்பதன் பிறழ்வுற்ற திரிபுப் பகுதி ஆகும். இது இடப்பொருளை தருகின்றது.

- வெண் மணற்று அக வயின் (நற்.372:6)

மணற்று என்பது *மணல்* என்பதன் பிறழ்வுற்ற திரிபுப் பகுதி ஆகும். இது இடப் பொருளைத் தருகின்றது.

- வயிற்று-த்-தீ (புற.74:5)

வயிற்று என்பது *வயிறு* என்பதன் பிறழ்வுற்ற திரிபுப் பகுதி ஆகும்.

4.4.2. திரிபுப் பகுதியின் வரலாற்று மாற்றம்

4.4.2.1. மூவிட மாற்றுப் பெயர்களின் திரிபுப் பகுதியில் வரலாற்று மாற்றம்

இயல் நான்கில் நாம் கண்டது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் மூவிட மாற்றுப் பெயர்களுக்குத் திரிபுப் பகுதிகள் உள்ளன. இத்திரிபுப் பகுதிகள் திரிபுறா பகுதிகளில் இருந்தும் வேறுபடும். தன்மை மாற்றுப் பெயர்களின் மற்றும் முன்னிலை மாற்றுப் பெயர்களின் திரிபுற்ற பகுதிகள் திரிபுறா பகுதிகளில் இருந்து வேறுபடும். படர்க்கை மாற்றுப் பெயர்களைப் பொருத்தவரையில் ஆண்பால் ஒருமை, பெண்பால் ஒருமை மற்றும் பலர்பால் மாற்றுப் பெயர்கள் இவற்றின் திரிபுறா பகுதிகளும் திரிபுற்ற பகுதிகளும் வேறுபடாது ஒன்றுபோல் இருக்கும். படர்க்கை அஃறிணைமாற்றுப் பெயர்களின் திரிபுறா பகுதிகளும் திரிபுற்ற பகுதிகளும் வேறுபடும். கீழே தந்துள்ள அட்டவணை இதைத் தெளிவுபடுத்தும்.

	திரிபுறாத பகுதி	**திரிபுற்ற பகுதி**
தன்மை ஒருமை	நான்	என்(ன்), என
தன்மை உட்படுத்தும் பன்மை	நாம்	நம்
தன்மை உட்படுத்தாப் பன்மை	நாங்கள்	எங்கள்

முன்னிலை ஒருமை	*நீ*	உன்(ன்), உன
முன்னிலைப் பன்மை	*நீங்கள்*	உங்கள்
படர்க்கை ஒருமை ஆண்பால்	இவன், அவன்	இவன், அவன்
படர்க்கை ஒருமைப் பெண்பால்	இவள், அவள்	இவள், அவள்
படர்க்கை ஒருமை ஆண்பால்/பெண்பால்	இவர், அவர்	இவர், அவர்
படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை	இது, அது	இது, அது
படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை	இவை, அவை	இவற்ற், அவற்ற்

தற்காலத் தமிழ் மூவிட மாற்றுப் பெயர்களின் திரிபுற்ற பகுதிகளின் மேற்கண்ட அட்டவணையை சங்ககாலத் தமிழின் மாற்றுப் பெயர்களின் திரிபுற்ற பகுதிகளின் அட்டவணையோடு ஒப்பிட்டால் வரலாற்று மாற்றம் வெளிப்படும். சங்ககாலத்தமிழில் முன்னிலை ஒருமை *நீ* என்பதற்கு *நின்* என்ற திரிபுற்ற பகுதி காணப்படுகின்றது. தற்காலத் தமிழில் *நின்* என்பதற்குப் பதிலாக உன் என்பதுதான் காணப்படுகின்றது. இது போன்று சங்ககாலத் தமிழில் *நீர்* என்பதன் திரிபுற்ற பகுதியாக 'உங்கள்' எனப் பொருள்படும் *நும்* என்ற திரிபுற்ற பகுதி பயன்படுத்தப்படுகின்றது. தற்காலத் தமிழில் *நும்* என்ற திரிபுற்றப் பகுதி வழக்கிழந்து *உம்* என்ற திரிபுற்ற பகுதியே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மேலும் சங்கத்தமிழில் காணப்படும் 'அவனது' எனப் பொருள்படும் திரிபுற்ற பகுதி *தன்* என்பதும் 'அவர்களது' எனப் பொருள்படும் திரிபுற்ற பகுதி *தம்* என்பதும் மேற்கண்ட பொருள்களில் அல்லாமல் வேறு பொருளில் தற்காலத் தமிழில் படுத்தப்படுகின்றன.

4.4.2.2. மூவிட மாற்றுப் பெயரல்லாத திரிபுப் பகுதியில் வரலாற்று மாற்றம்

மூவிட மாற்றுப் பெயரல்லாத பெயர்களின் திரிபுபகுதிகள் சங்ககாலத் தமிழிலிருந்து தற்காலத்தமிழில் ஆங்காங்கே வேறுபடுவதை ஒப்பிட்டு அறியலாம். இயல் நான்கில் திரிபுப் பகுதி என்ற தலைப்பில் தற்காலத் தமிழில் பெயர்கள் எவ்வாறு திரிபுறாப் பெயர்கள் மற்றும் திரிபுற்ற பகுதிகள் என வேறுபடுகின்றன என்றும் திரிபுற்ற புகுதிகளின் ஆக்கங்களின் செயல்பாடுகளும் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன. இங்கு தேவைகருதி அவைச் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

1) *அம்* ஈற்றுப் பெயர்கள் *ம்* கெட *த்து* என்ற திரிபு ஒட்டு அல்லது சாரியை ஏற்று திரிபுப் பகுதிகளை உருவாக்கும்.

   எ.கா.

   மரம் > மரத்த், பழம் > பழத்த், தோட்டம் > தோட்ட

2) *பல, சில, இவை, அவை, எல்லாம்* என்ற மாற்றுப் பெயர்கள் அற்று திரிபொட்டு அல்லது சாரியை ஏற்று திரிபுறும்.

   எ.கா.

   பல > பலவற்ற், சில > சிலவற்ற், இவை > இவற்ற், அவை > அவற்ற், எல்லா > எல்லாவற்ற்

3) *டு* அல்லது *று* என்ற அசைகளால் இறுதியுறும் பெயர்கள் இறுதி உயிர் கெட, ஈற்றயல் மெய்யின் இரட்டிப்பால் திரிபுறும்.

   வீடு > வீட்ட், நாடு > நாட்ட், ஆறு > ஆற்ற், கிணறு > கிணற்ற்

4) *இன், அன்* என்ற விருப்பு சாரிகைகள் பெயர்கள் வேற்றுமை ஒட்டுகள் ஏற்கும் போதோ அடையாக வரும்போதோ சில பின்னுருபுகள் ஏற்கும் போதோ இடையில் விருப்பாக வரும்.

எ.கா.

கை-இன் – ஆல் > கையினால்

அத்-அன் –ஆல் > அதனால்

மரத்த்-இன் கிளை > மரத்தின் கிளை

சாவி-இன் மூலம் > சாவியின் மூலம்

4.5. ஒருமையும் பன்மையும்

4.5.1. சங்ககாலத் தமிழில் ஒருமையும் பன்மையும்

சங்காலத் தமிழில் இரண்டு இலக்கண எண்கள் உள்ளன: ஒருமை, பன்மை. ஒரு எண்ணிக்கையைக் குறிப்பது ஒருமை; ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட எண்ணிக்கையைக் குறிப்பது பன்மை.

4.5.1.1. ஆக்கம்

ஒருமை வடிவங்கள் அடையாளப்படுத்தப்படாதவை; அவைகள் அடிப்படை வடிவாகக் கருதப்படுகின்றன; இதிலிருந்து பன்மை வடிவங்கள் ஆக்கப்படுகின்றன. பெயர்கள் மற்றும் வினைகளின் பன்மைவடிவங்கள் ஒட்டாக்கச் செயற்பாங்கால் ஆக்கப்படுகின்றன; இச்செயற்பாங்கில் பன்மை ஒட்டுக்கள் பொருண்மையியல் அடிப்படையிலும் வடிவ அடிப்படையிலும் ஒருமை எண்ணைக் குறிக்கும் பகுதியுடன் சேர்க்கப்படுகின்றன. அரிதாக கள் என்ற பன்மைப் பின்னொட்டு ஏற்கனவே பன்மைக்காக அடையாளப்படுத்தப்பட்ட பெயருடன் சேர்க்கப்படும். எடுத்துக்காட்டு கீழே தரப்பட்டுள்ளது. பன்மை ஒட்டுக்கள் ஒருமைப் பெயர்களுக்கு விருப்பாகும், ஆனால் மானிடப் பெயர்களுக்குக் கட்டாயமாகும். பெயர்கள் பன்மைக்காக அடையாளப்படுத்தாத போது அவற்றின் அடைகள் அல்லது வினைகள் அல்லது

அவை வரும் சூழல்கள் பன்மையைக் காட்டும். வினைமுற்றுகளில் ஒருமைப் பன்மை வேறுபாடு வெளிப்படையானதாகும்.

பின்வருவன பன்மைப் பின்னொட்டுகள் ஆகும்: *அ, ஆ, ஐ, கள், ம், மர், மார், ர்*. இவைகள் பெயர்களிலும் வினைகளிலும் காணப்படுகின்றன; விதி விலக்காக *கள், மார்* என்பன ஒருமை வடிவங்களிலும் காணப்படும். மேலும் *அ, ர்* என்பன சில உயிர்களின் மாற்றுருக்களால் முன் தொடரப்படும். முன்னொட்டு *அ*-வை முன் தொடரும் எழுத்துக்கள் மற்றும் *ம்* அல்லது *ர்*-ஐ முன் தொடரும் உயிர்கள் உடன்படுத்தி, கால/வினையற்றுவகை குறி, சாரியை அல்லது மூவிடத்தை குறிப்பிடுவனவாய் அமையும்.

4.5.1.2. பன்மை ஆக்க நுட்பம்

பகுதி +/- உடன்படுத்தி/அன்/ஈன்+பின்னொட்டு

ஒட்டு	**ஒழுங்கமைப்பும் எடுத்துக்காட்டுகளும்**	**வருமிடம்**
அ	பெயரடைப் பகுதி + உடன்படுத்தி +அ மடவ....கொன்றை 'கொன்றை மரங்கள் அப்பாவிகள்' மட 'அப்பாவி/ஏமாறக்கூடிய' ; மடவ < மட+ வ் (உப)+அ	குறு.66:1
	இறந்தகாலப் பகுதி + அ முனிவு செய்த இவள் ... தோளே 'இவளுடைய தோள்கள் துன்பம் செய்தன'	ஐங்.143:3

	செய்; செய்த < செய்த	
	இறந்தகாலமில்லாப் பகுதி +அ அறு குளம் நிறைக்குன்ன போல ‘வற்றிய குளத்தை நிறப்புவது போல நிறை ‘நிரப்பு’; நிறைக்குன்ன< நிறைக்குன் +அ	அக.11:13
ஆ	வெற்றுப் பகுதி +ஆ நாஞ்சில் ஆடா ‘கலப்பகள் நகராது’ ஆடு ‘நகர்’;ஆடா < ஆடு+ ஆ	பதி.25:1
ஐ	இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி + அவை உடுப்பவை இரண்டே ‘உடுப்பவை இரண்டு துண்டுத் துணிகள் தான்’ உடு ‘அணி’; உடுப்பவை (இறந்தகாலமல்லா வினையாலணையும் பெயர்) < உடுப்ப்+அவை	புற.189:5)
கள்	ஒருமைப் பெயர் + கள் நும் இயங்கள் ‘உன் இசைக் கருவிகள்’ இயம் ‘இசைக்கருவி’; இயங்கள் < இயம்+கள்	மலை:277
	ஐவர் என்று உலகு ஏத்தும் அரசர்கள் ‘ஐவர் (அதாவது பாண்டவர்)” என்று அரசர்கள் உலகத்தால் புகழப்பட்டனர்’	மலை: 277

	அரசன்; அரசர்; அரசர்கள் < அரசர் + கள்	
ம்	மாற்றுப் பெயர் பிரிதும் நாம் நாம் பிரிவோம் நாம்; தன்மை உயர்வுபன்மை	அக.5:28
	உழையம் ‘நாம் (அவள்) அண்மைகளில் இருக்கின்றோம்’ உழை ‘அண்மை’; உழையம் < உழை + ய் (உப) அம்	அக.5:27
	கடிந்தனம் செலவே ‘நாம் பயணங்களை விட்டுவிட்டோம்’ கடி ‘விட்டுவிடு’; கடிந்தனம் < கடிந்த்+அன்+அம்	அக.5:26
	இறந்தகாலப் பகுதி +ஆம் கையொடு கோடிபட்டாம் ‘கையோடு பிடிபட்டோம்’ கோட்படு ‘பிடிபடு’; கோடிபட்டாம்<கோட்பட்ட்+ஆம்	கலி.115:3
	இறந்தகாலப் பகுதி +இகும் கேட்டிகும் நாங்கள் கேட்டோம் கேள்; கேட்ட்+இகும்	பதி.52:12
	இறந்தகாலப் பகுதி +உம் கண்ணும் சிவக்கும் கண்கள் சிவக்கும்	குறு.354:1

	சிவ; சிவக்கும் < சிவக்க்+உம்	
	யாம் அவணின்றும் வருதும் ‘நம் அங்கிருந்து வருகின்றோம்’ வர்; வருதும் < வருந்+உம்	சிறு:143
	சுருக்கினேம் கல-ப்பை ‘இசைக்கருவிகளின் பையைச் சுருக்கினோம்’ சுருக்கு; சுருக்கினேம் < சுருக்கி+இன்+ஏம்	புற.206:10
	வெட்டேமே ‘நாம் பிரார்தித்தோம்’ வெள்; வேட்ட்+ஏம்	ஐங்.2:6
	புலம்பொடு தெருமரல் உயக்கமும் தீர்க்குவோம் ‘அலைந்த் திரிவதிலிருந்து உங்கள் தனிமையையும் துன்பத்தையும் தீர்ப்போம்’ தீர் ‘நீக்கு’; தீர்க்குவோம் < தீர்க்குவ்+ஓம்	புற.381:15-16
மர்	திரிபுப்பகுதி + மர் பதின்மர் பத்து; பதின்மர் < பதின்மர் ‘பத்து பேர்’ < பதின் (பத்து என்பதன் திரிபு) + மர்	கலி.108:48
மார்	ஒருமைப் பெயர் + மார் தோழிமாரும் யானும் தோழி; தோழிமார் < தோழிமார் < தோழி + மார்	அக.15:9

ர்	மறவர் மறம் ‘வீரம்’; மறவர் ‘வீரர்கள்’ <மற+வ் (உப)+அர்	நற்ற்.18:6
	பெயர்ப் பகுதி + உப +அர் நகைவர்...பகைவர் நகை; பகை; நகைவர் < நகை+வ்(உப)+அர்; பகைவர் < பகை + வ் (உப) +அர்	புற.398:9
	பெயர்ப் பகுதி + உடன்படுத்தி +அர் ‘வலைஞர்களின் இருப்பிடம்’ வலை; வலைஞர் ‘மீன்பிடிப்பவர்’ < வலை + ஞ் (உப)+ அர்	பெரு:274
	பாடுநர்க்கு...ஈகுநர் ‘பாடுபவர்களுக்குக் கொடுப்பவர்கள்’ ‘ஈ ‘கொடு’; ஈகுநர் ‘கொடுப்பவர்கள்’< ஈகுன்+அர்	புற.235:17
	பொன் உரை காண்மர் ‘பொன்னை உரைத்து மதிப்பிடுபவர்’ காண்; காண்மர் ‘மதிப்பிடுப்பவர்’ <காண்ம் +அர்	மது:513
	இறந்தகாலப் பகுதி + அர் நாகன் கூறினர் ‘நகனைப் பற்றிப் பேசினர்’ கூறு ‘சொல்’; கூறினர் < கூறி+இன்+அர்	புற.179:12
	இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+அவர்	மது:94

	அதரி கொள்பவர் வைக்கோலை எடுப்பவர் கொள் ‘எடு’; கொள்பவர் < கொள்ப்+அவர்	
	சாய்த்தார் தலை ‘தலை குனிபவர்’ சாய் ‘குனி’;சாத்தார் < சாய்த்த்+ஆர்	கலி.39:25
	இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+அன்+ஆர் காலை ஆவது அறியார் மாலை என்மனார் மயங்கியோரே ‘காலை என்று அறியாமல் மாலை என்று கூறுபவர்கள் குழம்பியவர்கள்’ என் ‘சொல்’; என்மனார் ‘என்பவர்கள்’ < என்ம்+அன்+ஆர்	கலி:119:15-16
	இறந்தகாலப் பகுதி + இர் முன்னும் கொண்டிர் ‘(பரிசிகளை)முன்னரும் வாங்கினீர்கள்’ கொள் (வி); கொண்டிர் ‘வங்கினீர்’<கொண்ட்+இர்	புற.203:5
	இறந்தகாலப் பகுதி +இர் எல்லீரும் என் செய்தீர் ‘நீர் எலோரும் என்ன செய்தீர்?’ செய் (வி); செய்தீர் < செய்த்+ஈர்	
	இறந்தகாலப் பகுதி + ஓர்	அக.25:13

	செய்தோர் … கூறி ‘அவர் நமது சந்திப்புக்கு (நேரம்) குறித்தார்’ செய் (வி); செய்தோர் < செய்த்+ஓர்	
	இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி + ஓர் நினையுமோரே நினை ‘எண்ணு’;நினையுமோர் < நினையும் +ஓர் நினை: நினையுமோர் < நினையும் +ஓர்	நற்.104:12

4.5.1.3. பன்மை ஒட்டுகள் இல்லாத பன்மைப் பெயர்கள்

பன்மை ஒட்டு	அமைப்பொழுங்கும் எடுத்துக்காட்டுகளும்	வருமிடம்
0 (இல்லை)	*கள*.... புளித்தன *விள*...பழுனின ‘களப் பழங்கள் புளிப்பாக மாறின; விளப் பழங்கள் கனிந்தன’ கள , விள ‘பழவகைகள்’	அக.394:1
	சினை ப் பூ ‘கிளைகளிலுள்ள பூக்கள்’	புற:11:4
	*பொய்*யும் உளவோ ‘பொய்களும் இருக்கின்றதா?’ பொய் (பெ)	அக.48:19
	முன்னூறு *ஊர்* முன்னூறு ஊர்கள்	புற.110:4

	ஊர் (பெ)	

4.5.2. ஒருமைப் பன்மையின் வரலாற்று மாற்றம்

தற்காலத் தமிழைப் பொருத்தவரையில் இரு மாற்றுருபுகள் கொண்ட ஒரேயொரு பன்மை உருபன் தான் பயன்படுத்தப்படுகின்றன: *கள் ~க்கள்*.

எ.கா.

பூ - பூக்கள், கண் –கண்கள், ஈ – ஈக்கள், மரம் – மரங்கள், பசு – பசுக்கள்

சங்ககாலத்தமிழில் பயன்படுத்தப்பட்ட எல்லா பன்மைப் பின்னொட்டுகளும் தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அரிதாக சில சூழல்களில் *மார்* பன்மை ஒட்டு பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

எ.கா.

அண்ணன் மார், தம்பிமார், தோழிமார்

சங்ககாலத் தமிழில் பெயரடைப் பகுதி+உடன்படுத்தி+*அ*, இறந்தகாலப் பகுதி +அ, இறந்தகாலமில்லாப் பகுதி +அ என்ற அமைப்பொழுங்கில் வரும் *அ* என்ற பன்மை ஒட்டு தற்காலத் தமிழில் இல்லை. இது போல வெற்றுப் பகுதி + ஆ என்ற அமைப்பொழுங்கில் வரும் ஆ என்ற பன்மை ஒட்டு தற்காலத் தமிழில் இல்லை. *மார்* என்பதன் மாற்றுபாகத் தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படும் *மர்* என்ற பன்மைப் பின்னொட்டு தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை. சங்ககாலத் தமிழில் பன்மை ஒட்டுகள் இல்லாத பன்மைப் பெயர்கள் பயன்பாட்டில் இருந்தன. தற்காலத் தமிழில் அஃறிணைப் பெயர்கள் கூட பன்மையை உணர்த்த பன்மைப் பின்னொட்டான *கள்* கொண்டிருக்கவேண்டும்.

4.6. வேற்றுமை உருகளும் பின்னுருபுகளும்

4.6.1. சங்கத்தமிழில் வேற்றுமை உருகளும் பின்னுருபுகளும்

தமிழ் வேற்றுமை உருபுகள் (குறிகள்) (case markers) அல்லது வேற்றுமைப் பின்னொட்டுகளையும் (case suffixes) பின்னுருபுகளையும் (postpositions) ஆங்கிலத்தில் பின்னுருபுகள் பயன்படுத்தப்படுவது போன்று பயன்படுத்துகின்றது. மரபாக ஏழு அல்லது எட்டு இலக்கண வேற்றுமைகளை அடையாளம் காணப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு இலக்கண வேற்றுமையும் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட உருபுகளால் உருப்படுத்தம் செய்யப்படுகின்றன மற்றும் ஒவ்வொரு உருபும் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட பொருளை உருப்படுத்தம் செய்யும். வேற்றுமை உருபுகளுக்கும் பின்னொட்டுக்களுக்கும் ஒத்த செயற்பாடுகள் உள்ளன; எனவே அவைகள் ஒரே தலைப்பில் விளக்கப்படுகின்றன. பின்னுருபுகள் வேற்றுமை உருபுகளைப் போலல்லாமல் தனியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் பொருள் தரும். அவை தனியாகப் பயன்படுத்தப்படுகையில் இடப்பொருளையோ காலப் பொருளையோ தரும். சில சமயங்களில் அவைப் பின்தொடரும் பெயரிலிருந்து தனியாக எழுதப்படும். பெரும்பாலான வேற்றுமை உருபுகள் தனியாகப் பயன்படுத்தப்படுகையில் பொருள் தராது; அவை பெயர்களுடன் பின்னொட்டப்படும் மற்றும் அவைகளுடன் சேர்த்து எழுதப்படும். சில விதிவிலக்குகள் கொண்டு, உடன், கண் என்பனவாகும்; அவைகளை பின்னுருபுகளாகக் கருத இயலும். சில நேர்வுகளில் ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட பொருள்கோள்கள் சாத்தியமாகும்.

மரபு இலக்கண வேற்றுமைகளை வேற்றுமை ‘வேறுபாடுகாட்டுபவை’ எனக் குறிப்பிடுகின்றது. தொல்காப்பியம் அடிப்படையில் ஏழு அடிப்படை வேற்றுமைகள்

உள்ளன; மற்றும் விளிவேற்றுமை எட்டாவது வேற்றுமையாகக் கருதப்படுகின்றது (சொல்லதிகாரம், விதிகள் 62, 63). வேறுமைகள்: பெயர்/எழுவாய், ஐ (செய்ப்படுபொருள்), *ஒடு* (=கருவி), *கு* (கொடை), *அது* (=கிழமை, உடைமை), *கண்* (=இடம்) மற்றும் விளி. (தொல்காப்பியம் விதி 64)

வேற்றுமைக் குறி (case marker) என்பதற்குப் மரபிலக்கணங்கள் பயன்படுத்தும் சொல் "வேற்றுமை உருபு" அதாவது "வேறுபாடுகளின் அடையாளங்கள்" அல்லது "வேறுபடுத்தும் குறிகள்"என்பதாகும். பின்னுருபுகள் (postpositons) என்பதற்கு மரபிலக்கணச் சொல் இல்லை. ஒரு குழும வேற்றுமை உருபுகளும் பின்னுருபுகளும் இடைச்சொல் "இடையில் வரும் சொல்" எனக்குறிப்பிடப் படுகின்றன (தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், சேனாவரையர், 250-ஆம் விதிக்கு உரை).

4.6.1.1. ஆக்கம்

வேற்றுமை உருபுகள் பெயருடன் அதன் திரிபுறாப் அல்லது திரிபுற்ற வடிவுடன் பின்னொட்டப்படும். பின்னுருபுகள் ஒரு பெயரை அதன் திரிபுறா வடிவில், திரிபுற்ற வடிவில், செயப்படுபொருள் வேற்றுமை வடிவில் அல்லது கொடைவேற்றுமை வடிவில் தொடரும். அவை பெயரெச்சத்தை மற்றும் அரிதாக வினைப் பகுதியைத் தொடரும். ஒருமை-பன்மை வேறுபாடோ இடம்-எண்-பால் வேறுபாடோ வேற்றுமை உருபாலோ பின்னுருபாலோ செய்யப்படுவதில்லை.

4.6.1.2. வேற்றுமை உருபு அடையாளப்படுத்தாத எடுத்துக்காட்டுகள்

எழுவாய் வேற்றுமை

பசித்தன்றம்ம … உரே (புற.318:3)

'ஊர் பசித்திருந்தது'

தற்காலத் தமிழில் ஊருக்கு ப் பசித்தது என்பதை கொடைவேற்றுமையில் உள்ள எழுவாயாகக் கருத இயலும்.

செயப்படுபொருள் வேற்றுமை

சுற்றமும் எம்மும் உள்ளாள் (அக.17:6)

'அவள் என்னையும் சுற்றங்களையும் நினைக்கவில்லை'

ஒன்னார் க் கடந்து அட்டான் (பரி.15:44-45)

கருவி வேற்றுமை

கை சுட்டி (பரி.9:35)

'(தன்) கையால் சுட்டிக்காட்டுகின்றான்'

செயப்படுபொருள் வேற்றுமை

கேளிர் த் திளைக்கும் (பரி.11:58)

'(அவர்கள்) தங்கள் நண்பர்களுடன் குழுமினர்'

இடவேற்றுமை

மேனி த் திரு ... அமர்ந்த மார்பினை (பரி.1:7-8)

'நீ தேவி வசிக்கின்ற மார்பு பரப்பு கொண்டிருக்கின்றாய்'

நீங்கல் வேற்றுமை

வழி நீங்க (பரி.19:32)

'வழியிலிருந்து நீங்க'

திசை வேற்றுமை

பொருட்பிணி ப் பிரிந்த நீ (அக.79:17)

செல்வத்தின் அதிவிருப்பத்தை நோக்கி நகர்கின்ற நீ'

பெரும்பாலான இந்த எடுத்துக்காட்டுகளில் வல்லின மெய் (*க், ச், த்* அல்லது *ப்*) வேற்றுமை உறவில் உட்படும் இரண்டு வெளிப்பாடுகளுக்கு இடையில் இரட்டிப்பதைக் காணலாம். இந்த வெளிப்பாடுகளில் முதலாவது வேற்றுமை உருபைக் கொண்டிருக்காது; முதலாவது வெளிப்பாட்டைத் தொடரும் இரண்டாவது வெளிப்பாடு முதல் வெளிப்பாட்டுடன் வேற்றுமை உறவு கொண்டிருக்கும் ஒரு வினையாகவோ பெயராகவோ இருக்கும். இரண்டாவது வெளிப்பாட்டின் தொடக்க மெய் (*க், ச், த்* அல்லது *ப்*) முதல் வெளிப்பாட்டுடன் அதன் வேற்றுமை உறவை குறிப்பிட்டு இரட்டும். சூழல் தான் வேற்றுமையின் உறவைத் தீர்மானிக்கும்.

4.6.1.3 வேற்றுமை உருபுகளும் பின்னுருபுகளும்

பழந்தமிழில்/செம்மொழித் தமிழில் காணப்படும் வேற்றுமை உருபுகளும் பின்னுருபுகளும் பின்வருவனவாகும்;

அ, அக்கு, அகம், அது, அயல், அளவு, அளவை, அன், ஆங்கண், ஆங்கு, ஆது, ஆயிடை, ஆல், ஆன், ஆறு, இடம்/இடன், இடை, இல், இன், உக்கு, உடன், உடை, உடைய, உம்பர், உழி, உழை, உள், உ(ள்)ளும், உளி, உ(ள்)ளே, ஊங்கண், ஊங்கு, ஊடு, ஊழ், எதிர், எதிரே, எல்லை, ஏ, ஐ, ஒடு, ஓடு, க்(க்)(உ), கடை, கண், கால், காலை, காறும், கீழ், கொண்டு, சார், சிறை, ஞங்கர், ஞான்று, ஞான்றை, தலை, தன், திறம்/திறன், தொறு(ம்), தோறும், நடுவண், நாப்பண், நின்று(ம்), பக்கம், படி, பதம், பாங்கர், பாடு, பால், பின், பின்றை, பின்னர், பின்னும், புடை, பொழுது, போழ்து, மட்டு, மாட்டை, மாண், மாத்திரம், மாத்திரை, மிசை, மீது, மீமிசை, முதல் (முதல்), முறை, முன்(னர்), மேல்(லிருந்து), வயம், வயின், வரை, வழி, வாய், வியல்.

சில வேற்றுமை உருபுகளும் சில பின்னுருபுகளும் அவைகளுக்குள் மாறுருக்களாக இருக்கும்: எ.கா. *ஞான்று* மற்றும் *ஞான்றை*. *மேலிருந்து* போன்ற வடிவங்கள் இரண்டு தனி வெளிப்பாடுகளாகச் செய்யப்பட்டுள்ளன: மேலிருந்து < *மேல்* + *இருந்து*, *மீமிசை* < *மீ* + *மிசை*.

4.6.1.4. ஆக்கநுட்பம்

பின்னுருபுகள்	பொருள், எடுத்துக்காட்டு	வருமிட,ம்
அ: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படுகின்றது.	கிழமை வேற்றுமையை அல்லது உடைமை வேற்றுமை அவர...கயம் [அவர்] 'அவரது குளங்கள்' நின்ன கண்ணி [நின் என்பது நீ என்பதன் திரிபு வடிவம்] 'உனது தலை-மாலை'	புற.15:9-10 புற.45:3
அகம்: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும். தனியாக இது 'உள்ளே, அகத்தே' எனப் பொருள்படும்.	காலம்சார் எல்லை: 'உள்' எண்ணிய நாளகம் [நாள்] 'குறிப்பிட்ட நாளுக்குள்' தற்காலத் தமிழில் இது நாளுக்குள் அல்லது நாளுக்குள்ளே என வரும்.	ஐங்க்.466:3
அது: இது பெயருடன்	கிழமை வேற்றுமை அல்லது உடமை வேற்றுமை கடவுளது இயற்கை [கடவுள்]	மலை:83

சேர்க்கப்படும்; தனியாக வருகையில் படர்கையிட ஒன்றன்பால் 'அது' எனப் பொருள்படும்.	'கடவுளின் இயற்கை' நண்பினது அளவு [நண்பின் என்பது நண்பு என்பதன் திரிபு வடிவம் ஆகும்.] '(அவன்) நட்பின் அளவு'	நற்.378:12
அயல் இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்; இது 'அருகே, மற்ற பக்கம், அண்டை' எனப் பொருள்படும். இடவேற்றுமை: 'பக்கத்தில்'	மலை அயல் [மலை] 'மலையின் பக்கத்தில்' நின் கதப்பு அயல் [கதப்பு 'கூந்தல்] 'உன் கூந்தலின் ஒருபக்கத்தில்']	(நற்.108:1) (ஐங்.396:1-2)
அளவு: இது பெயருடன் அல்லது உடன்பாட்டுப் பெயரெச்சத்துடன் சேர்க்கப்படும். இது 'அளவை' எனப் பொருள்படும்.	இடம்சார் எல்லை: 'எல்லை வரை' வையக வரை அளவு [வையகம் 'உலகம்'; வரை 'எல்லை, ஓரம்'] 'உலகத்தின் எல்லை வரை' காலம்சார் எல்லை: 'வரை' செய் பொருள் முற்றும் அளவு [முற்றும் (பெயரெச்சம்) < முற்று 'முடி'] 'செல்வம் அடைவது வரையில்'	(நற்.130:11) (கலி.24:12)

அளவை இது இறந்தகாலமல்லாத அல்லது முற்றுப்பெறாத பகுதி அல்லது பெயரெச்சத்துடன் சேர்க்கப்படும்; இது 'அளவை' என்று பொருள்படும்.	காலம்சார் எல்லை: 'அச்சமயம், முன்னர் (எதிர்மறை எச்சத்தைத் பின்பற்றும் போது) வலிப்பளவை [வலிப்ப் (இறந்தகாலமில்லாப் பகுதி) < வலி 'மேற்கொள்'] '(நீ) மேற்கொள்ளும் போது' முயல்வளவை [முயல்வ் (இறந்தகாலமில்லாப் பகுதி < முயல்] '(நீ) முயலும் போது' சென்று பிறள் ஆகிய அளவை [ஆகிய (பெயரெச்சம்) < ஆகு] 'அவள் (என்னையும் பிற சுற்றங்களையும்) விட்டுவிட்டு மற்றொரு பெண்ணாக (அன்னியராக) மாறிய போது' கண்ணியது உணரா அளவை [உணரா (எதிர்மறை பெயரெச்சம்)< உணர்] (நான்) என்ன தீர்மானித்தேன் என்பதை உணர்வதற்கு முன்'	(கலி.17:6) (கலி.17:10) (அக.189:10) (அக.5:6)
அன்: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்	கிழமை வேற்றுமை அதன் நிறம் [அது] 'அதன் மார்பு'	(கலி.52:3-4)

ஆ: இது இடத்தைக் குறிக்கும் பெயருடன் சேர்க்கப்படும். இது இட வினையடையாகச் செயல்படுகின்றது. தற்காலத் தமிழில் இது ஆக எனப்படும். பேச்சுத் தமிழில் ஆ அல்லது ஏ எனப்படும்: ஓரமா (=ஓரம் ஆக); மேலே (< மேல்).	இடப்பொருள், இடம்சார் தாய் அருகா நின்று [அருகு 'அண்மை'] '(உன்) தாய் அருகில் நின்று' கரை மேலா [மேல்] 'கரை மேல்'	(பரி.11:91) (பரி.12:34)
ஆங்கண்: இது பெயர் அல்லது வினைப் பகுதியுடன் சேர்க்கப்படும். தனியாகப் பயன்படுத்தப்படும் போது இது 'அங்கே' என்று பொருள்படும் இடத்தைக் குறிப்பிடும்; இதன்	இடம்சார்: 'இல்; மேல்; அங்கு;அருகில்' பொதினி ஆங்கண் [போதினி, ஒரு மலையின் பெயர்] 'போதினியில்' அவன் ஆங்கண் சென்று [அவன்] 'அவன் அருகில் சென்று இலவத்து ஆங்கண் [இலவத்து என்பது இலவம் என்பதன் திரிபு	(அக.1:4) (கலி.143:15-16) (அக.25:9)

மாற்றுருபு *அங்கண்* ‘உள்’. எ.கா. அங்கண் மன்றம் போந்து ‘அங்கு முன் முற்றத்தில் வந்து சேர்ந்து’ (பதி.23:24). பூ அங்கண் ‘பூவிற்குள்’ (கலி.71:2). *ஆங்கண்* என்பது *ஆம்* (ஆ என்பதன் பெயரெச்சம்) என்பதிலிருந்து ஆக்கப்படிருக்கக் கூடும்.	வடிவம்] ‘இலவ மரத்தின் மேல்’ நிழல் இல் ஆங்கண் [இல் ‘இல்லை’] ‘நிழல் இல்லா இடத்தில்’	(நற்.105:5)
ஆங்கு: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	திசைசார்: ‘நோக்கி’ நின்னாங்கு வரூஉம் என் நெஞ்சினை என்னாங்கு வாராது ஓம்பினை கொண்மே [நின் என்பது நீ என்பதன் திரிபு வடிவம்; என் என்பது யான் என்பதன் திரிபு வடிவம்] ‘உன்னை நோக்கி வருகின்ற என் மனதை அது என்னை நோக்கி வராமல் பாதுகாக்கவும்; அதை ஏற்கவும்’	(கலி.23:18-19)

	இதன் திசைப் பொருள் இயக்க வினை வரு என்பதால் கிடைக்கின்றது.	
ஆது: இது அது என்பதன் மாற்றுருபு ஆகும்; இது பெயருடன் சேர்க்கப்படுகின்றது.	கிழமை/உடமை புறாவில் தனாது செங்-கதிர்-ச்-செல்வன் தெறுதலின் [தன் என்பது தான் என்பதன் திரிபு வடிவம்] ‘அதன் செங் கதிரவன் காட்டை எரிக்கின்றது’	(நற்ற்.164:1-2)
ஆயிடை: இது ஆ மற்றும் இடை என்ற இரு சொற்களிக் கொண்டிருக்கின்றது. இது தனியாகப் பயன்படுத்தப்படவோ ஒரு பெயரையோ வேற்றுமை உருபையோ தொடரவோ செய்யும்.	இடம்சார் : ‘இடையில்’ இமயம் தென் –ன் –அங்-குமரி-ய்-ஒடு ஆயிடை [குமரியொடு < குமரி + (உடன்படுத்தி) ய் + (உடனிகழ்ச்சி உருபு) ஒடு] ‘அங்கு இமயத்திற்கும் அழகான தென் குமரிக்கும் இடையில்’ ஆயிடை மாயிதழ் கொண்டு [ஆயிடை ‘அந் நேரம், அதன் பின்’] ‘அதன்பின் (அவள்) கறுத்த (பூ) இதழ் (அவள்) காதில் சூடினாள் மற்றும்..’ இ-ச்-சுரம் படர்தந்தோளே ஆயிடை... வழி வழி மெய்-த்-தலை-ப்-படுதல் [ஆயிடை ‘அதன் பின்’]	(பதி.11:23-24) (பரி.11:99) (அக.7:13, 15-16)

	‘அவள் இந்த காடு வழி சென்றாள். அதன்பின்னர் எல்லா இடங்களிலும் ஓடி அவளைப் பின் தொடரவில்லை’	
ஆல்/ஆன்: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	(அ) கிழமை ஒள் ஒளி மணி ப் பொறியான் மஞ்ஞு [பொரி ‘புள்ளிகள்’] ‘இரத்தினம் போன்ற புள்ளிகள் கொண்ட மயில்கள்’	(பரி.18:7)
	(ஆ) கருவி: ‘ஆதலால், எனவே’ அறியாமையான் மறந்து துப்பு எதிர்ந்த நின் பகைவர் [அறியாமை] ‘தமது அறியாமை காரணமாக உன் பலத்தை மறந்து எதிர்கொண்ட உன் பகைவர்கள்’ நீ அமர்ந்து விளையாடிய போரல் [போர் ‘யுத்தம்’] ‘நீ விளையாட்டாக போரிட்ட போர் காரணமாக’ நன்னர் நன் மொழி கேட்டனம் அடனால்…எவ்வம் களை (முல்:17,21) [அதன் என்பது அது என்பதன் திரிபு வடிவம்;	(பதி.15:14-15) (பரி.5:55-56)

	அதனால் ‘அதன் காரணமாக’] ‘நாம் நல்ல சொற்களைக் கேட்டோம். எனவே உன் துயரத்தை நீக்கு’	
	(இ) கருவி: ‘அதன் உதவியால், ஆல்’ அடியை த் தலையினால் தொட்டு [தலையின் என்பது தலை என்பதன் திரிபு வடிவம்] ‘(என்) தலையால் (தன்) காலைத் தொட்டு’ கண்ணினால் என் நெஞ்சம்…கொண்டு ஆண்டாய் [கண்ணின் என்பது கண் என்பதன் திரிபு வடிவம்] ‘உன் கண்களின் உதவியால் என் இதயத்தைத் பற்றி அரசாண்டாய்’ விடியாற்றல் ஆக்கிய மெய்-க்-கலவை [விதியாற்ற் என்பது வியாற்று என்பதன் திரிபு வடிவம்] ‘விதிகளால் (பின்பற்றி) செய்த நறுமணமிக்க தேகச் சாந்து’	(கலி.108:55-56) (கலி.108:28-29) (பரி.7:20)

	(ஈ) உடநிகழ்ச்சி வேற்றுமை: ‘ x-உடன்’ மாறு அடு தானியால் திறன் இகந்து வரூஉம் அவர் [தானை ‘இராணுவம்’/படை’] ‘நன்னடத்தையை மீறியவர் மற்றும் பகைவரைக் கொல்லும் படையுடன் வருகின்றவர்’ இப்பொருட்கோண்மை மரபு உரையைப் பின்பற்றுவதாகும். தானையால் என்பதை கருவி வடிவிலும் பொருள்கொள்ளவியலும்: ‘பகைவரைக் கொல்லும் தமது படை காரணமாக தமது நன்னடத்தையை மீறியவர்’. சில சொல்லால் பல கேள்வியர் [சொல் ‘வார்தைகள்’] ‘கொஞ்சம் சொற்கள் கொண்டு அதிகம் கேட்பவர்’ பறையால் புனல் செறுக்குநர் [பறை ‘மத்தளம்’] ‘பறைகளுடன் வெள்ளப்பெருக்கைத் தடுப்பவர்’	(பரி.13:30:31) (புற.360:2) (பதி.22:28)

	(உ) இடம்: ‘இல்; மேல்; உள்ளே; நோக்கி; வழியாக’	
	வீயா யாணர் நின் வயினானே [நின் என்பது நீ என்பதன் திரிபு வடிவம் ஆகும்; வயின் ‘இடம்’]	(புற.396:1)
	‘தப்பாத மான்யத்துடன் உன் இடத்தில்’	
	கீழ் நீரான் மீன் வழங்குந்து மீ நீரான்... மலர் பூக்குந்து [கீழ் நீர் ‘ஆழமான தண்ணீர்’; மீ நீர் ‘உயர்ந்த தண்ணீர்’]	(புற.396:1-2)
	‘மீன் ஆழமான தண்ணீரில் சலனிக்கும்; பூக்கள் உயர்ந்த தண்ணீரில் பூக்கும்’	
	மரத்தால் களிறு அணைத்து [மரத்து என்பது மரம் என்பதன் திரிபு வடிவம்]	(பதி.33:3)
	‘மரத்துடன் யானைகளைப் கட்டி’	
	அணை ‘தழுவு, கட்டு’ என்ற வினையைப் புரிந்து கொள்ளும் விதத்தில் இதைக் கருவிப் பயன்பாடாகப் பொருள்கொள்ள இயலும்;	
	குன்றத்தால் ... வரவு [குன்றத்து என்பது குன்றம் ‘மலை’ என்பதன் திரிபு வடிவம்]	(கலி.68:16-17)

	‘மலை வழியாக வருதல்’ சேரியால் சென்று [சேரி ‘அக்கம்பக்கம்’] ‘அக்கம்பக்கம் வழியகச் சென்று’	
	(ஊ) இடம்சார்(காலம்சார்/செய்கை): ‘இல், அப்போது’ சிறு மகிழானும் [மகிழ் ‘மகிழ்ச்சி, சந்தோஷம்’] ‘குறுகிய காலத்திலேயே’ அலமரும் பொழுதினான் [பொழுதின் என்பது பொழுது என்பதன் திரிபு வடிவம்] நனவினான் [நனவின் என்பது நனவு ‘விழிப்பு நிலை’] ‘விழித்திருக்கையில்’ கண்குலான் [கண்குல் ‘இரவு’] ‘இரவில்’	(பதி.19:12) (கலி.78:7) (கலி.68:21) (கலி.66:4)
	(எ) நீங்கல்: ‘இருந்து’ வாரார் என்னும் புலவி உட்கொளல்…ஒழிக…நின் நெஞ்சத்தானே	(நற்.11:4-5)

	[நெஞ்சத்த் என்பது நெஞ்சம் ‘இதயம்’ என்பதன் திரிபு வடிவம் ஆகும்] ‘அவன் (உன் காதலன்) இதுவரை வரவிலை என்பதால் பிணங்காதே. சினம் உன் இதயத்திலிருந்து போகட்டும்’ நீக்கல் பொருள் இயங்கு/சலன வினையான ஒழி ‘போய்விடு’ என்பதால் தூண்டப்படுகின்றது என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.	
ஆறு: இது பெயரெச்சத்துடன் சேர்க்கப்படுகின்றது; இத் ‘வழி, முறை’	இட வினையடை தான் வேண்டும் ஆறு [வேண்டும் (பெயரெச்சம்) < வேண்டு ‘விரும்பு’; ஆறு ‘வழி’] ‘விரும்பப்படுகிற இடம்’	(பரி.11.110)
இடம்/இடன்: இது பெயரெச்சத்தில் சேர்க்கப்படும். அடிப்படையில் இது ‘இடம்’ எனப் பொருள்படும்.	இடம்சார்: ‘இடம்’ மலை சுடர் சேர ப் புலம்பிய இடன் [புலம்பிய (பெயரெச்சம்) < புலம்பு ‘தனிமைப்படு’] ‘சூரியன் மலையை அடையும் போது தனிமைப்படுமிடம்’	(கலி.126:1-2)
	இடம்சார்: [காலம்சார்]: ‘நேரம்’	(கலி.63:3-4)

	நாம் காக்கும் இடம் [காக்கும் (பெயரெச்சம்) <கா ‘பாதுகா’] ‘நாம் பாதுக்காக்கும் போது நேரம்’	
இடை: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படுகின்றது	(அ) இடப்பொருள் (இடம்சார்): ‘இல்; மேல்; இடையில்; உள்; ஊடே; வழியாக’ கல் உயர் கடத்திடை [கடத்த் என்பது கடம் ‘காடு’ என்பதன் திரிபு வடிவம்] ‘உயர்ந்த மலைகள் இருக்கும் காட்டில்’ கோட்டிடை [கோட்ட் என்பது கோடு ‘கொம்பு’ என்பதன் திரிபு வடிவம் ஆகும்.] ‘கொம்புகளுக்கிடையில்’ கடையிடை வைத்தது மெய்யிடை த் திமிரும் கவளம் [கை; மெய் ‘உடம்பு’] ‘கையில் (அதாவது யானையின் தும்பிக்கையில்) வைக்கப்பட்ட சோற்றுருண்டை மற்றும் தேகம் முழுவதும் சிதறும்’ கூடலொடு பரன்குங்றினிடை [பரங்குன்றின் என்பது பரங்குன்று என்பதன்	(பதி.21:22) (கலி.101:17) (நற்ற்.360:8-9) (பரி.17:23-24) (கலி.24:13)

	திரிபு வடிவம் ‘கூடலுக்கும் பரங்குன்றிற்கும் இடையில்’ தாம் இடை கொண்டது அது ஆயின் ஊரிடை ஓடி [ஊர் ‘நகர்’] ‘நகர் வழியாக ஓடி’	பரி.6:56
	(ஆ) ‘இடையில்’ எம் இடையே [எம் என்பது யாம் என்பதன் திரிபு வடிவம் ஆகும்.] ‘எங்களுக்குள்’	(நற்.395:3)
இல்: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படுகின்றது. தனியாக இது ‘இடம், வசிக்குமிடம், வீடு’ என்று பொருள்படும். *இல்* என்பது அவ்வப்போது இன் என வருவதால் இதை *இன்* என்பதுடன் குழுமத் தோன்றும்.	(அ) இடப்பொருள் (இடம்சார்): ‘இல்; மேல்; கீழ்; அருகில்; இடையில்’ அருகில் கண்டும் அறியார் [அருகு ‘பக்கம்; அருகே’] ‘அவர்கள் அருகில் (உன்னை) பார்த்தாலும் (உன்னை) புரிந்துகொள்ளாதவர்கள்’ தந்தை வியன் மார்பில் பாய்ந்தான் [மார்பு ‘நெஞ்சு’] ‘அவன் தன் தந்தையின் பரந்த மார்பில் பாய்ந்தான்’ சிலம்பில் துஞ்சும் கவரி	(புற.207:3) (கலி.86:33)

இன் போன்று இது ஒரு உருபொலியனியல் மாற்றத்தால் இது சில வேளைகளில் இற் என உருப்படுத்தப்படும். எனவே *இல்*-க்கும் *இன்*–க்கும் வேறுபாடு காண்பது சிக்கலாகும். *இல்* என்பதன் அடிப்படைப் பொருள் இடப்பொருள் ஆகும்; ஆனால் *இன்* என்பதன் அடிப்படைப் பொருள் கிழமை ஆகும்.	[சிலம்பு ‘மலை’] ‘மலைமேல் தூங்கும் கவரிமான்’ சாந்தில் செய்த…இதணத்து [சாந்து ‘சந்தணம்’] ‘சந்தண மரத்தில் கட்டப்பட்ட பரண்’ மருப்பில் கடாம் வாரந்து [மரப்பு ‘தந்தம்’] ‘தந்தங்களிலிருந்து கீழே வழிந்த மதநீர்’ நம் சேரியில் போகா…பார்ப்பான் [சேரி ‘அக்கம்பக்கம்’] ‘அக்கம்பக்கம் வழியாகச் செல்லாத பார்ப்பனன்’ தானெ அரிது செல் உலகில் சென்றனன் [உலகு ‘உலகம்’] ‘அவன் (இறந்தவரின்) முந்தைய உலகிற்குள் சென்றான்’ கொடி கொடி தம்மில் பிணங்கியவை போல [தம் என்பது தாம் என்பதன் திரிபு வடிவம் ஆகும்] ‘கொடிகள் தமக்குள் பின்னிப்பிணைந்தது போல்’	(பதி.11:21) (நற்.351:6-7) (பதி. 16:6-7) (கலி.65:7-8) (புற.260:20-21) (கலி.92:52)

	தம்மில் என்பது தற்காலத் தமிழில் *தமக்குள்* என வரும். *தம்மில்* மலையாள் மொழியில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.	
	(ஆ) இடம்சார் (காலம்சார்/செயல்/முறை): 'இல்' குறியில் இனிய கூறி [குறி 'சந்திப்பு'] '(அவன்) நமது சந்திப்பில் இனியவைகள் சொன்னான் மற்றுன்...' இரவில் புணர்ந்தோர் [இரவு 'இராத்திரி'] 'இரவில் இணைந்தவர்' ஈதலில் குறை காட்டாது [ஈதல் 'கொடுத்தல்'] 'கொடுப்பதில் குறைவு காட்டாமல்' காலத்தில் தோன்றிய கொண்மூ [காலத்த் என்பது காலம் என்பதன் திரிபு வடிவம் ஆகும்] 'சரியான காலத்தில் தோன்றிய கார் மேகம்' இட்டார்க்கு யாழ் ஆர்த்தும் பாணியில் 'கொடுத்தவர்களுக்கு யாழை (இசையை) அனுபவிக்கச் செய்வதன் முறையில்'	(நற்.204:8) (பரி.6:54) (கலி.27:1) (கலி.82:2) (பரி.20:7)

	(இ) கருவி: ‘ஆல்; உதவியுடன்’ காலில் சென்றும் சொல்லில் தெளிப்பவும் [சொல் ‘வார்த்தைகள்’] ‘(நான்) (என்) சொற்களால் (உன்னக்கு) மீளுறுதி கொடுத்தாலும்’ அம்பியில் தாழ்ப்பிக்கும் ...வையை [அம்பி ‘கட்டுமரம்/தெப்பம்’] ‘கட்டுமரத்தின் காரணமாக (நீ) உன்னை காலந்தாழ்த்தும் வையை (ஆறு)’ அறத்தினில் [அறத்த் என்பது அறம் என்பதன் திரிபு வடிவம் ஆகும்] ‘தர்மத்தின் வழியில்’	(நற்ற்.164:5) (நற்ற்.164:5) (பரி.6:75-77) (கலி.96:33)
	(ஈ) நீங்கல் பொருள்: ‘இலிருந்து; மூலமாக’ நின்னில் தோன்றிய ... தாமரை [நின் என்பது நீ என்பதன் திரிபு வடிவம்] ‘உன்னிலிருந்து வெளிவந்த தாமரை (பூ)’ ஆதிரை முதல்வனில் களிந்த நாடர் பன்னொருவர் [முதல் நபர், முதன்மையானவன்’]	(பரி.4:60) (பரி.8::6-7)

	‘அதிரையாகிய முதல் நபரிலிருந்து தொடங்கி (ஒரு குழுவாக) பேசப்பட்ட பதினொன்று தலைவர்கள்’ பக்கத்தில் போகாது ‘அருகில் போகாமல்…’ இதை திசை வடிவமாக ‘நோக்கி’ என்று பொருள்கொள்ளலாம்.	(கலி.65:12)
	(உ) முறை வினையடை அறிதினில் தோன்றிய யாக்கை [அரிது ‘சிக்கலானது’] ‘சிக்கலில் உருவான/பிறந்த (மனித) உடல்’	(கலி.141:1)
இன்: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படுகின்றது. இது பயன்படுத்தப்படும் பெரும்பாலான அமைபொழுங்கில் இது கிழமை அல்லது உடமைப் பொருண்மையில் வரும்.	(1) கிழமை/ உடமை: ‘உடைய’ அமைப்பொழுங்கு (அ): x-இன் …Y, இங்கு Y-க்கு x (நற்பண்பு, இடம், பரப்பு, செயல், செய்யப்பட்ட பொருள், பாகம் போன்றன) இருக்கின்றது; Y x-ஐ உட்படுத்துகின்றது. கடலக வரைப்பின்-இ-ப்-பொழில் [வரைப்பு ‘எல்லை’; பொழில் ‘சோலை’] ‘கடல்களின் எல்லைகளைக் கொண்டு இச்சோலைகள் (அதாவது உலகம்)’ உழவின் புல் ஆள்	(பதி.14:19) (பதி.15:12)

	[உழவு ‘உழுதல்’; ஆள் ‘நபர்’) ‘உழவைக் (தொழிலாக) கொண்ட தாழ்ந்த நபர்’ பலவின் பயம் [பலவு ‘பலா மரம்’; பயம் ‘பழம், விளைவு’ ‘பலாவின் பழம்/விளைவு’ அதின் வரவு ‘அதன் (நிலவின்) வளர்சி/தேய்வு’ அமைபொழுங்கு (ஆ): x-இன் Y, இதில் Y x-இன் பாகம்/உறவு; x Y-ஐ உட்படுத்தும். பருந்தின் இரும் இறகு [பருந்து; சிறகு] ‘பருந்தின் பெரிய சிறகுகள்’ இரவின் எல்லை [இரவு ‘இராத்திரி’ எல்லை] ‘இரவின் எல்லை’ திதியின் சிறார் [திதி ‘திதி என்ற புராண கதாபாத்திரம்’; சிறார் ‘குழதைகள்’] ‘திதியின் குழந்தைகள்’ திருவின் கணவ [திரு ‘செழிப்பு’; கணவன்]	(நற்ற்.201:5) (பரி.11:36) (பதி.12:9) (பதி.12:9) (புற.366:12) (பரி.3:6)

	‘ஓ! திருவின் கணவா’	(பரி.3:90)
	அமைப்பொழுங்கு (இ): x-இன் Y, இங்கு x Y-இன் பாகமாகும்.	
	பூவின் தாமரை	
	[பூ; தாமரை]	(பதி.23:23)
	‘பூக்கள் கொண்ட தாமரை’	
	அரா உடம்பின் நீ	
	‘முழுமையுறாத உடம்பை உடைய நீ’	(பரி.5:55)
	அமைப்பொழுங்கு (ஈ): x-இன் Y, இங்கு Y x-க்காக சிறப்பிக்கப்படுகின்றது.	
	கரும்பின் பாத்தி	
	[கரும்பு; பாத்தி]	(பதி.13:3)
	‘கரும்புக்குரிய பாத்தி’	
	கள்ளின் சாடி	
	[கள்; சாடி ‘ஜாடி’]	(நற்ற்.295:7)
	‘கள் வைத்திருக்கும் ஜாடி’	
	அமைப்பொழுங்கு (உ): x-இன் Y, இங்கு Y x-ஆல் செய்யப்பட்டது	(அக.13:1)
	முத்தின் ஆரம்	
	[முத்து; ஆரம் ‘மாலை’]	
	‘முத்தால் செய்யப்பட்ட மாலை’	
	(2) செயப்படுபொருள்	(புற.297:6)

	நறவின் வாழ்த்தி [நறவு ‘மது’; வாழ்த்து ‘புகழ்’] ‘மதுவைப் புகழ்த்தி’	
	(3) கருவி: ‘ஆல்; கொண்டு; விளைவாக; காரணத்தால்’ கேழாய் மருப்பின் உழுதோய் [கேழ் ‘பன்றி; மருப்பு ‘தந்தங்கள்’; உழு] ‘பன்றி போன்று தந்தங்களால் உழுத நீ’ மாலை முழக்கின் மான்கணம் பனிப்ப [முழக்கு ‘முழங்கு’; பனி ‘நடுங்கு’] ‘மலையின் முழக்கத்தின் காரணமாக மான்களின் கூட்டம் நடுங்க’ புனலின் கரை கார் ஏற்றன்று [புனல் ‘நீர், வெள்ளப்பெருக்கு’; கார் ‘குளிர்காலம்’; ஏல் ‘ஏற்றுக்கொள், பெறு’] ‘நீர்/வெள்ளப்பெருக்கு காரணமாக கரை குளிர்காலத்தின் பண்பைப் பெற்றது’	(பரி.3:24) (பதி.50:1) (பரி.12:98)
	(4) உடனிகழ்ச்சி: ‘உடன் சேர்ந்து’ முழவின் வருவாய் நீ [முழவு ‘மத்தளம்’’ வர்] ‘முழவுகளுடன் கூட நீ வருவாய்’	(பரி.20:75)

	(5) இடப்பொருள் (இடம்சார்): ‘இல், மேல், உள்ளே, சேர்ந்து; இடையில்’	
	செறுவின் … உருளி… மண்ட	(பதி.27:10-11)
	[செறு ‘களம்’; மண்டு ‘விரை’]	
	‘(தேரின்) சக்கரங்கள் போர்களத்தில் விரைய’	(நற்ற்.1:4)
	சாந்தின் தொடுத்த தீந்தேன்	
	[சாந்து ‘சந்தண மரம்’; தொடு ‘கட்டு; தொங்கு’]	
	‘சந்தண மரங்களில் (கிளைகளில்) சேகரிக்கப்பட்ட இனிய தேன்’	(பதி.20:8)
	கண்ணின் உவந்து	
	[கண்; உவ ‘மகிழ்’]	
	‘கண்களால் (கண்டவற்றால்) மகிழ்ந்து’	
	‘கண்களில் மகிழ்ச்சியைக் காட்டி’	(பரி.11:113)
	ஆயத்தின் கூடு	
	[ஆயத்து என்பது ஆயம் ‘நண்பர்கள் குழாம்’; கூடு ‘சேர்’]	
	‘உங்கள் நண்பர்களின் குழுமத்துடன் சேருங்கள்’	(பரி.12:48)
	வெரினின்…ஏறினாள்	
	[வெரின் ‘முதுகு’; ஏறு]	(பரி.20:34)
	‘அவள் (யானையின்) முதுகில் ஏறினாள்’	

	கெடு வளை பூண்டவள் மேனியிற் கண்டு [மேனி 'உடம்பு'; கண்டு (வினையெச்சம்) < காண்] 'அவள் தொலைந்த வளையை பெண்ணின் மேனியில் அதை அணிந்திருப்பதைக் கண்டாள் மற்றும்...'	
	(6) இடப்பொருள் (காலம்சார்/செயல்) சேக்கையுள் பாயலின் அறிவாய் நீ புடை பெயர்வாய் ஆயினும் [பாயல் 'உறக்கம்'; புடை பெயர் 'உருள்'] 'படுக்கையில் உறங்குகையில் கவனக்குறைவாக உருண்டாலும்' மறையினின் மணந்து [மறையின் என்பது மறை 'இரகசியம்' என்பதன் திரிபு வடிவம்; மண 'மணம்புரி'] 'இரகசியமாக மணம்புரிந்து'	(கலி.10:10-11)
	(7) நீங்கல் பொருள்: 'இருந்து; மூலமாக' நின்னின் பிரியலென் [நின் என்பது நீ என்பதன் திரிபு வடிவம்; பிரி 'விட்டு நீங்கு'] 'நான் உன்னிடமிருந்து நீங்கமாட்டேன்' நின்னின் விடா நிழல்	(கலி.61:8) (கலி.61:8)

	[நின்னின் என்பது நீ என்பதன் திரிபு நின் என்பதன் திரிபு வடிவம்; விடு ‘நீங்கு’] ‘உன்னை விட்டு நீங்காத நிழல்’ தற்காலத் தமிழில் இது நின்னை விடாத என வரும். கற்பினின் வழாஅ [கற்பு ‘நற்பண்பு’; வழு ‘பிறழ்’] ‘கற்பிலிருந்து பிறழாமல்’ மலையின் இழி அருவி [மலை; இழி ‘கீழிறங்கு’] ‘மலையிலிருந்து ஒழுகுகின்ற அருவி’ மெய்யின் பிரித்து [மெய் ‘உடம்பு’; பிரி ‘விட்டு நீங்கு’] ‘(அவன்) உடம்பிலிருந்து (ஒரு பாகத்தை) நீக்கி’ முதன்மையின் இகந்த காலம் [முதன்மை ; இக ‘மிகு; விட்டுச் செல்; மீறிப்போ’] ‘தொடக்கதை மீறிச்சென்ற காலம்’	(அக.86:13) (பரி.16:32) (பரி.5:57) (பரி.13:24-25)
	(8) ஒப்புப் பொருள்: ‘போன்று’ நிலம் நீர் வளி விசும்பு என்ற நான்கின் அளப்பு அரியையே	(பதி.14:1-2)

	[நான்கு; அளப்பு ‘அளத்தல்’; அரு ‘சிக்கலாக இரு’] ‘பூமி, தண்ணீர், காற்று, விண் என்ற நான்கினைப் போன்று நீ சிக்கலாகும்’ மதியின் விளங்கு முகத்தார் [மதி ‘சந்திரன்’; விளங்கு ‘பிரகாசி’] ‘சந்திரன் போன்று பிரகாசிக்கின்ற முகங்கள் கொண்டவர் (பெண்கள்)’ பண்டையின் பாராட்டி [பண்டை ‘கடந்தகலம்’; பாராட்டு ‘புகழ்’] ‘கடந்தகாலத்தைப் போன்று புகழ்ந்து’	(கலி.62:14) (கலி.14:7)
	(9) ஒப்புப் பொருள்: ‘கூடுதல்’ இதனின் கொடியது பிறிது இல்லை [இதன் என்பது இது என்பதன் திரிபு வடிவம்; கொடு ‘கொடுமை’] ‘இதை விட கொடியது எதுவும் இல்லை’ நின்னின் சிறந்த நின் தாள் இணை [நின் என்பது நீ என்பதன் திரிபு வடிவம்; சிற ‘மேம்படு; மிஞ்சு’] ‘உன்னைவிட மேம்பட்ட உன் பாதங்கள்’	(நற்.322:2) (பரி.4:62)
	(10) பகிர்வுப் பொருள்	(பரி.11:32-33)

	நாளின் நாளின் … நிலவு ப் பரந்தாங்கு [நாள்; பர ‘பரவு’] ‘நாளுக்கு நாள் நிலவின் ஒளி விரிந்து பரவும் போது’ நாளின் நாளின் என்பது தற்காலத் தமிழில் நாளுக்கு நாள் என வரும். காரிகை மது ஒருவரின் ஒருவர் கண்ணின் கவர்புற ‘ஒவ்வொருவரின் கண்களின் வழி மற்றவரின் அழகின் மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்கையில்’ ஒருவரின் ஒருவர் தற்காலத் தமிழில் ஒருவருக்கு ஒருவர் என வரும்.	(பரி.11:68)
	(11) திசைப் பொருள்: ‘நோக்கி’ ஈர ச் செறுவின் வித்தோடு சென்ற வட்டி [செறு ‘களம்’; செல்] ‘ஈர களத்தை நோக்கி சென்ற (=எடுத்துச் செல்லப்பட்ட) ஆழமற்ற கிண்ணம்’ விழாவின் செலீயர் வேண்டும் [விழவு ‘விழா’; செல்] ‘நீ விழாவுக்குச் செல்லவேண்டும்’	(நற்ற்.210:2-3) (நற்ற்.390:6)
	(12) முறை வினையடை	

	து-வில் இறுதியும் அஃறிணை பெயரடைப் பெயருடன் பின்னொட்டும் போது செவ்விதின் நடந்து [செவ்விது ‘செம்மையானது’; நட ‘ஒழுகு’] ‘சரியான முறையில் நடந்து’	(பதி.22:8)
	வாலிதின் நூலின் இழையா நுண் மயிர் இழை [வாலிது ‘வெண்மையானது’; இழை ‘புனை’] ‘வெள்ளை நூலால் இழைக்கப்படாத நல்ல மயிர் போன்ற வலை’	(பதி.39:9)
	விருந்தின் வாழ்க்கை [விருந்து ‘புதுமை’; வாழ்க்கை ‘வாழ்வு’] ‘புதுமையான வாழ்க்கை; ‘புதுமையான முறையில் வாழ்வது’	(பதி.71:19)
	இனிதின் புணர்க்குவென் மன்னோ [இனிது; புணர் ‘சேர்’] ‘நான் அவர்களைச் (ஒருவரோடொருவர்) சேர்ந்திருக்க வைத்திருக்கலாம்’	(அக.263:13)
உடன் இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும். இது வினைக்கு முன்னால் வந்து	(1) ‘முழுவது’ யானை காடுடன் நிறைதர ‘யானைகள் காடுமுழுவதும் நிறைந்தது’	(நற்ற்.324:4)
	நாடு உடன் விளங்கும்…நல்லிசை [விளங்கு ‘பிரகாசி’; நல்லிசை ‘நற்புகழ்’]	(பதி.24:10)

வினையடையாகச் செயல்படும். உடன் என்பதற்கு உடங்கு என்ற மாற்றுருபு உள்ளது. எ.கா. உடங்கு அமர் அயம் 'சேர்ந்து வசிக்கும் ஒரு குழும நண்பர்கள்'.	'நாடுமுழுவதும் பிரகாசிக்கும் நற்புகழ்'	
	(2) உடன்நிகழ்ச்சி: 'சேர்ந்து; உடன்' இளையரும் முதியரும் கிளையுடன் குழீஇ [கிளை 'சொந்தம்'; குழு 'குழுமு'] 'தம் சொந்தங்களுடன் சேர்ந்து குழுமியிருக்கிற இளைஞர்களும் முதியவர்களும்' அரைசனோடு உடன் மாயந்த ... செல்வம் போல் [அரைசன் 'அரசன்'; மாய் 'அழி'] 'அரசனுடன் கூடவே அழிந்த செல்வம் போல' ஆயத்துடன் நில்லாள் [ஆயத்த் என்பது ஆயம் 'துணைவர்கள் குழாம்' என்பதன் திரிபு வடிவம்; நில் 'வசி'] 'அவள் துணைவர்கள் குழாமுடன் வசிக்கவில்லை'	(நற்ற்.207:7) (கலி.130:4) (பரி.11:111)

	(3) உட்படு பொருள்: ‘முற்றிலும்; அனைத்து’ சொல் பெயர் நாட்டம் கேள்வி நெஞ்சம் என்று உடன் போற்றி [கேள்வி ‘செவிமடுத்தல்’; பெயர் ‘புகழ்’; நாட்டம் ‘இலக்கு’; போற்று ‘பாராட்டு’] ‘சொற்கள் (தகுதி), புகழ், இலக்கு, கேட்டல் என்பன அனைத்தையும் பாராட்டுதல்’ ஊர் உடன் இரவலர்க்கு அருளி தேர் உடன் முல்லைக்கு ஈந்த …பாரி ‘ஊரெல்லாம் இரவலருக்கும் (தன்) தேரை முல்லைக்கொடிக்கும் கொடுத்த பாரி’	பதி.21:1-2 (புற.201:2-3,5)
	(4) ‘உடனடியாக; சீக்கிரமாக’ நமர் கொடை நேர்ந்தனர் ஆயின் அவர் உடன் நேர்வர் கொல் [நமர் ‘நம் சுற்றத்தார்’; நேர் ‘சம்மதி’] ‘நம் சுற்றத்தார் என்னைக் திருமணச் செய்து கொடுக்க சம்மதித்தால், அவன் உடனே சம்மதிப்பானா?’	(நற்ற்.393:10:11)
உடைய்(ய): இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	கிழமை/உடமை முத்து உடை மருப்பு [மருப்பு ‘தந்தங்கள்]	(பதி.32:3)

	‘முத்துக்கள் உடைய தந்தங்கள்’ இங்கு முத்துக்கள் எனக் குறிப்பிடப் படுவது சிப்பியிலிருந்து உள்ள முத்துக்கள் அல்ல. தந்தங்களில் உள்ள ஒரு கட்டியான வளர்ச்சியைக் குறித்து நிற்கக்கூடும். நின்னுடை வாழ்க்கை [நின் என்பது நீ என்பதன் திரிபு வடிவம்] ‘உனது வாழ்க்கை’ சீர் உடைய இழை [சீர் ‘அழகு’’; இழை ‘ஆபரங்கள்’] ‘அழகான ஆபரணங்கள்’	(பதி.37:1) (புற.11:13)
உம்பர்: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	இடப்பொருள் (இடம்சார்): ‘அப்பால்’ வேங்கடத்து உம்பர் [வேங்கடத்து என்பது வேங்கடம் ‘வேங்கட மலைகள்’ என்பதன் திரிபு வடிவம்; உம்பர் ‘அப்பால்’ ‘வேங்கட மலைகளுக்கு அப்பால்’	அக.209:9
உழி: இது பெயர், இறந்தகாலமில்லாத/முற்றுப்பெற்ற பகுதி	இடப்பொருள் (காலம்சார்: ‘எப்போது’) வேங்கை கொய்குவம் சென்றுழி [சென்ற் என்பது செல் என்பதன் இறந்தகால/முற்றுப்பெற்ற பகுதி; வேங்கை	(அக.48:6)

அல்லது இறந்தகால/ முற்றுப்பெற்ற பகுதி-இல் சேர்க்கப்படும்.	‘வேங்கைப் பூ; கொய் ‘பறி’] ‘நாம் வேங்கை (பூக்கள்) பறிக்க சென்ற போது’ வியல் நகர் செல்வுழி ச் செவுழி [செல்வ் என்பது செல் என்பதன் இறந்தகாலமற்ற/ முற்றுப்பெறாத பகுதி; நகர் ‘வீடு’] ‘அவள் பெரிய வீடுகளைச் சுற்றி செல்லும்போதெல்லாம்’ யானும் உரை கேட்புழி-ய்-எல்லாம் செல்வேன் [கேட்ப் என்பது கேள் என்பதன் இறந்தகாலமற்ற/முற்றுப்பறாத பகுதி] ‘நான் அவன் இருப்பதைப் பற்றி எங்கெல்லாம் கேட்கிறேனோ (அவ்விடங்களிலெல்லாம்) போவேன்’	(அக.49:14-15) (கலி.146:29-30)
உழை இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும். இதன் பொருள் ‘பக்கத்தில்’ என்பதாகும்.	(1)இடப்பொருள் (இடம்சார்: ‘கு’) அவனுளை க் கூய் கூய் [கூ ‘கூப்பிடு] ‘(மீண்டும்மீண்டும்) அவனைக் கூப்பிட்டு’	(கலி.63:6)
	(2)திசை: ‘கு’ ; நோக்கி கேளிருழை ச் சென்று	(கலி.61:3)

	[கேளிர் ‘நண்பர்கள்’] ‘(தன்) நண்பர்களிடம் சென்று’ என்னுழை வந்து [என் என்பது யானென்பதன் திரிபுப் பகுதி] ‘என் பக்கதில் வந்து’	(கலி.77:15)
உள்: இது ‘உள்ளே’ எனப் பொருள்படும். இது பெயரில் சேர்க்கப்படும். பெயர் பன்மையாக வந்தால் *உள்* ஒரு குழுமத்திலிருந்து ஒரு தனி வெளிப்பாட்டை எடுத்துச் சொல்ல உதவும்.	(1) இடப்பொருள் (இடம்சார்): ‘உள்ளே, (சலன வினைகளுடன் சேர்ந்து வருகையில்) வழியாக; (பன்மைப் பெயருடன் சேர்க்கப்பட்டால்) ‘இடையில்/ மத்தியில்’ கலிங்கத்துள் [கலிங்கத்து என்பது கலிங்கம் ‘ஆடை’ என்பதன் திரிபுப் பகுதி ஆகும். ‘(அவள்) ஆடைக்குள்’ நாற்றம் உள்ளுள் கரந்து [உள்ளுள் ‘உள்ளுக்குள்’; கர ‘மறை’] ‘நறுமணத்தை ஆழத்தில் மறைத்து’ அவருள் ஒருத்தி ‘அவர்களில் ஒரு பெண்’ இரண்டுள் ஒன்று ‘இரண்டில் ஒன்று’ நம்முள் நகுதல்	(கலி.69:3) (பரி.7:21) (பரி.7:53)

	[நம் என்பது நாம் என்பதன் திரிபுப் பகுதி; நகு ‘சிரி, மகிழ்]	(புற.344:3)
	‘நமக்கிடையில் மகிழ்தல்’	(கலி.94:35)
	இரப்போர் கையுளும் போகி... புலவர் நாவில் சென்று வீழ்ந்தன்று அவன் அரு நிறத்து இயங்கிய வேலே ‘அவன் மார்பில் பட்டு துள்ளிய வேல் இரப்பவர்களின் கைகள் வழிச் சென்று (அவனைப் பாடும்) புலவர்களின் நாவில் விழுந்தது.	(புற.235: 11-15)
	(2) இடப்பொருள் (காலம்சார்/செயல்): ‘உள்; அச்சமயத்தில்’	
	கனவினுள் உறையும்...அரிவை [உறை ‘வாழ்’; அரிவை ‘பெண்’] ‘(என்) கனவில் வாழும் பெண்’	(பதி.19:13-14)
	ஓர் இரா வைகலுள் ‘ஒரு இரவுக்குள்’	(கலி.5:14)
	செல்வத்துள் சேர்ந்து ‘(அவன்) வளமான காலத்தில் (அவனுடன்) இணைந்து’	(கலி.25:19)
	விழாவினுள் விளையாடும் பொழுது ‘விழாவில் விளையாடும் போது’	(கலி.35:14)

	(3) உடநிகழ்ச்சிப் பொருள்: 'உடன்' நீயே என்னுள் வருதியோ...சிறு குடியானே [என் என்பது யான் என்பதன் திரிபுப் பகுதி; குடியான் 'அண்டை'] 'நீ என்னுடன் (எங்கள்) சிறு அண்மையிடதிற்கு வருவாயா?'	(நற்.82:2-3,11)
உள்ளும்: இது அடிப்படையில் உள்+உம் என்பதாகும். இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்; பன்மைப் பெயருடன் சேர்க்கப்படுகையில் இது ஒரு குழுவிலிருந்து ஒன்றை அல்லது ஒருவரை தனிமைப்படுத்த உதவுகின்றது.	'உள்; இடையில்; மத்தியில், எல்லோரிடையில்' விசும்பு வழங்கு மகளிருள்ளும் சிறந்த செம்மீன் 'விண்ணுலகப் பெண்களுள் ஒப்பற்ற செம்மீன் (அருந்ததி நட்சத்திரம்)' எல்லாருள்ளும் நின் நல் இசை மிகுமே 'செல்வமுள்ள மக்களுள் உன்னுடைய நற்பண்பு விஞ்சி நிற்கும்'	(பதி.31:27:28) (பதி.38:2)
உளி இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	முறைமை வினையடை பெரும் பெயர் முறையுளி ப் பெற்ற் புதல்வன் [முறை, ஒழுக்கம், உறவு] 'உறவால் (தன் பாட்டன்) பெரும்பேர் பெற்ற	(கலி.75:24-25)

	மகன்) மரபுளி பாடி ‘மரபுப்படி (நாங்கள்) பாடி’	(கலி.75:24-25)
உள்ளே இது உள் + ஏ = உள்ளே என்பதாகும். இது பெயருடன் சேர்க்கப்படுகின்றது.	இடப்பொருள் [இடம்சார்]: ‘உள்ளே’ வெண் முத்தம்...நீருளே பிறப்பினும் நீக்கு அவி தாம் என் செய்யும் ‘வெண் முத்துக்கள் நீருக்குள் பிறந்தாலும் அவை நீருக்கு என்ன செய்ய முடியும்’ உள்ளே கனலும் உள்ளம் ‘உள்ளுக்குள் எரியும் (எனது) உள்ளம்’	(கலி.9:15-16) (அக.305:14)
ஊங்கண்: இது பெயருடன் அல்லது பெயரெச்சத்துடன் சேர்க்கப்படுகின்றது. இது ‘அப்பால் எனப் பொருள்படும்.	இடப்பொருள் (இடம்சார்): ‘அப்பால்’ உயர் வரைக்கு ஊங்கண் அஃது எம் ஊர் ‘எங்கள் ஊர் உயர்ந்த மலையகளுக்கு அப்பால்/மறுபுறம் இருக்கின்றது’	(அக.38:16:17)
	இடப்பொருள் (காலம்சார்): ‘பின்னால்’ உயர் வரைக்கு ஊங்கண் என்பதை உயர் வரை-க்-குஈகன் ‘உயர்ந்த மலையிலிருந்து கூப்பிடும் தூரத்தில்’ என புகுப்பாய்வு செய்ய	(நற்ற்.246:1)

	இயலும். ஊங்கண் என்பதை ஆங்கண் என்பதுடன் ஒப்பிடவும். ஈடுஉ ஊங்கண் இனிய படுஉம் [இடு 'குறுகியிரு'; ஊங்கண் 'பின்னால்'; இடுஉ ஊங்கண் 'அவ்வப்போது'; அடிக்கடி' 'இனியவை அடிக்கடி/அவ்வப்போது நிகழும்'	நற்.246:1
ஊங்கு: இது பெயருடன் அல்லது எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்துடன் சேர்க்கப்படும்.	இடப்பெயர் [காலம்சார்]: 'இல்; முன்னால்; இதுவரை' தானை பரவா ஊங்கே [பரவா என்பது பரவு என்பதன் எதிர்மறைபெயரெச்சம்; ஊங்கே < ஊங்கு + ஏ (இடைச்சொல்) 'படை பரவுவதற்கு முன்' அன்றை ஞான்றினொடு இன்றின் ஊங்கும் [இன்றின் என்பது இன்று என்பதன் திரிபுற்ற வடிவம் ஆகும்.] 'இன்றிலிருந்து அன்றுவரை' இது "x-இலிருந்து Y-வரை" வகைக் கட்டுமானம் ஆகும்.	(பதி.29:15) (புற.376:17)
ஊடு: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படுகின்றது.	இடப்பொருள் [இடம்சார்]: வழியாக பல் கால் … நுண் துகில் ஊடு வந்து	

	இமைக்கும்…அல்குல் ‘(அவளது இடை அணியின்) பல strands அவள் துகில் வழி பிரகாசிக்கும் அவளது அல்குல்’	(நற்ற்.366:1-3)
ஊழ்: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படுகின்றது.	திருப்பிநிகழும் பொருள்: ‘தடவை’ பல் ஊழ்…என்னை நோக்கும் ‘பலதடவை அவன் என்னைப் பார்ப்பான்’	கலி.61:5
எதிர்(ஏ): இது பெயருடன் சேர்க்கப்படுகின்றது; இத் ‘முன்னால்’ எனப் பொருள்படும்.	இடப்பொருள் [காலம்சார்]: ‘முன்னால்’ இறைஞ்சுக பெரும நின் சென்னி…முனிவர் ஏந்து கை எதிரே ‘ஐயா, முனிவர்களின் உயர்ந்த கைகளின் முன் உங்கள் தலை குனியட்டும்’	(புற.6:19-20)
	இடம்சார் [காலம்சார்]: ‘பதிலாக; தொடர்ச்சியாக’ ஈ என இரத்தல் இழிந்தன்று அதன் எதிர் ஈயேன் என்றல் அதனினும் இழிந்தன்று ‘இரப்பது இழிந்ததாகும். ஆனால் “நான் தரமாட்டேன்” என்று பதிலளிப்பது அதைவிட இளிதாகும்’	(புற.204:1-2)
எல்லை: இது ‘எல்லை’	காலம்சார் எல்லை: ‘அச்சமயம்; அப்போது; இறுதியில்; அதுவரை’	

எனப்பொருள்படும். இது பெயருடன் அல்லது பெயரெச்சத்துடன் சேர்க்கப்படும்.	நெருநல் எல்லை நீ எறிந்தோன் [நெருநல் 'நேற்று'; எறி 'வீசு, அழி'] 'நீ நேற்று எறிந்த/அழித்த மனிதன்' ஞாயிறு எல்லை ஆள்வினைக்கு உதவி இரவின் எல்லை வருவது நாடி '(நாட்டை) ஆளும் செய்கைக்காக பகலில் உதவி செய்வது மற்றும் இரவில் அதன் விளைவை எதிர்பார்ப்பது' 'பகலில் நாட்டை ஆள்வதில் ஈடுபடுவது இரவில் என்ன விளைகின்றது என்று கவனிப்பது' நன்னாள் தலைவரும் எல்லை…தம் நாண் தாம் தாங்குவார் '(தம் திருமணத்தின்) நன்னாள் வரும் வரை தம் நாணத்தை கட்டுப்படுத்துபவர்'	(புற.300:3) (புற.366:11-12) (கலி.39:31-32)
ஏ: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	(1)செயப்படுபொருள் பொன் புனை உடுக்கையோன் புணர்ந்து அமர் *நிலையே* நினைமின் [பொன் புனை உடுக்கையோன் 'பொன்னால் செய்யப்பட்ட ஆடையை அணிந்த ஒருவன்'; திருமால்;விஷ்ணு'] 'பொன்னால் செய்யப்பட்ட ஆடையைப்	(பரி.15:28-29)

	புனைந்தவன் (தன் சகோதரனுடன்) சேர்ந்து வீற்றிருக்கும் நிலையை எண்ணிப்பார்'	
	சிலர் இக்குழும எடுத்துக்காடுகளில் *ஏ* என்பதை ஒரு வேற்றுமை உருபாக கருதுவதில்லை; அனால் தேற்றக்கூற்று இடைச்சொல்லாக எடுத்துக்கொள்கின்றனர். தற்காலத் தமிழில் செயப்படுபொருள் *ஐ* இந்தச் சூழல்களில்வரும். எ.கா. நிலையை நினையுங்கள்; பெயலை ப் போல்; நெய்யை ப் போல்.	
	பெய்யலே போல்	
	'(மழை) மேகம் போல்'	
	திரி உமிழ் *நெய்யே* போல் தென் பனி உறைக்கும் கால் [நெய் 'எண்ணெய்']	(கலி.55:21)
	'திரியில் உள்ள எண்ணெய் சொட்டுகள் போல் குளிந்த கண்ணீர்களால் அவளது கண்கள் மறைக்கப்பட்டது'	(கலி.15:21)
	அறியலனே ... மாற்றார் தேளத்து மாறிய *வினையே* 'அவன் எதிரியின் இடத்திலிருந்து பின்வாங்கத் தெரியாது'	
	உன்மின் *கள்ளே* அடுமின் *சோறே* 'கள்ளைக் குடி; சோறு பொங்கு'	(பதி.20:6-7)

	(2) இடப்பொருள் (இடம்சார்): ‘இல்; வழியாக’ அழுதிமோ நொதுமலர் *தாலையே* ‘அந்நியனுக்குச் சொந்தமான இந்த இடத்தில் அழாதே’ இ-வ்-வறநிலை *ஆறே* ‘வற்றும் இந்த ஆறு வழியாக’ *பகலே* எம்மோடு ஆடி *இரவே*...நல் இல் நோயொடு வைகுதிஆயின் ‘நீ பகலில் எனொடு விளையாடி இரவில் உனது நல் வீட்டில் (காதல்) நோயுடன் தங்கினால்’ இறைஞ்சுக பெரும நின் சென்னிசிறந்த நான் மறை முனிவர் ஏந்து கை *எதிரே* ‘நான்கு வேதங்களை/இரகசியங்களை நன்கு தெரிந்த நல்லோர் மற்றும் கற்றறிந்தவர் உயர்திய கைகளின் முன்னர் உன்னுடைய தலை குனியட்டும்’	(நற்.13:2) (புற.263:4) (அக 370;4-6) புற.6:19:20
	(3) விளிப் பொருள் கடுஞ்-சின *வேந்தே* ‘கடுஞ்சினமுள்ள அரசனே’ பாடினி வேந்தே	(பதி.30:44)

	‘பெண்பாடகிகளின் அரசனே’	(பதி.17:14}
	(4) முறை வினையடை பன்றி…மெல்ல மெல்ல ப் *பிறக்கே* பெயர்ந்து	(நற்ற்.98:,6)
ஐ: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்	(1)செயப்படுபொருள்: நேரடி செயப்படுபொருள் + ஐ *துறைவனை* நீயே சொல்லல் வேண்டுமால் [துறைவன் ‘துறையைச் சார்ந்தவன்’] ‘நீ துறையைச் சார்ந்தவனிடம் நீ கூறவேண்டும்’ *கொடிச்சியை … கொண்டனை* செம்மோ ‘கொடிச்சியை (மலைப் பெண்) எடுத்துக்கொண்டே போ’ *வெளிவீதியை* ப் போலஒரூஉப நின்னை ஒரூஉப நின்னை ‘அவர்கள் உன்னை புறக்கணிக்கின்றனர்’ வேளை நீ முன்னியை திசை வேளைப்பற்றி (தலைவன்) நீ எண்ணுகின்ற திசை சென்றோரை ச் சொல்லி க் காட்டி ‘(அவன் இடத்துக்கு) சென்றதைப் பற்றி தகவல்கூறி மற்றும் அவைகளைப் பார்க்க செய்து’	(அகல்.170:7,8) (அக.132:7-8) (அக.147:9) (பதி.34:1)

	நாடனை வரூஉம் என்றோள் 'நாடன் வருவான் என்று அவள் கூறினாள்'	மலை:94
	ஊரனை ப் புலத்தல் கூடுமோ 'ஊரனுடன் பிணங்குவது சாத்தியமாகும்'	(மலை:78-79)
	சேர்ப்பனை யானும் காதலேன் யாயும் நனி வெய்யள் [சேர்ப்பன் 'கரை இடத்திலிருந்து வந்த மனிதன்'; காதலென் 'காதலை உடையவன்]	
	கழி த் துரப்போரை ... வட்டு வீட்டு எறிவோர் [கழி 'மூங்கில் கம்பு']	(நற்ற்.65:9)
	'மூங்கில் கம்புகளின் உதவியால் தண்ணீர்ப் பைகளை அவர்கள் மீது வீசி விரைவோரை விரட்டுபவர்கள் அல்லது அழிப்பவர்கள்'	(அக.26:4,5)
	உப்பை மாறி வெண்ணெல் தரீஇய 'வெள்ளை நெல்லைக் கொண்டுவருவதற்காக உப்பை (நெல்லுடன்) பண்டமாற்றம் செய்து'	(குறு.51:3-4)
	இவ்வெடுத்துக்காட்டும் இதைத் தொடர்ந்த சில எடுத்துக்காட்டுகளும் செயப்படுபொருள் வேற்றுமை உருபு ஐ அஃறிணைப் பெயர்களுடனும் சேர்க்கப்படும் என்று தெரிகின்றது.	(பரி.11:54-55)
	கசினை அன்ன...கனி	

	‘நாணயங்கள் போன்ற பழங்கள்’ செயப்படுபொருள் உருபு ஐ காசின் என்ற திரிபுப் பகுதியுடன் சேர்க்கப்படுள்ளது. வேழத்தை இன்று கண்டாய் போல் ‘யானையை இன்று நீ நேரிட்டதைப் போல் அம்பலை நாணி [அம்பல் ‘வதந்தி’] ‘வதந்தியைப் பற்றி வெட்கப்பட்டு’ கலிழை…அந்தணர் கலங்கினார் மருண்ட [கலிழ் ‘கலங்கிய தண்ணீர்’] ‘அந்தணர்கள் கலங்கிய தண்ணீரால் மருண்டு கலங்கினர்’ தங்கரும் காமத்தை த் தணந்து [தன்கரும் ‘தாங்கவியலாத’; தண ‘விடிடுவிடு] ‘தாங்கவியலாத காமத்தை விட்டுவிட்டு’	(குறு.269;5) குறு.274:2 (கலி.97:20-21) (பரி.6:44-45) (கலி.121:7)
	(2) அகச் செயப்படுபொருள் + ஐ *நின்னை* ப் புரை நினைப்பின் ‘ஒருவர் உன்னுடன் ஒப்பிட்டுவதைப் பற்றி சிந்தித்தால்’ தற்காலத் தமிழில் இது *நினக்கு ஒப்புமை (அதாவது புரை) நினைத்தால்* என வரும். நின்னைஅம்புலி காட்டல் இனிது ‘உனக்கு நிலவைக் காட்டுவது இனிதாகும்’	(பரி.3:46)

	தற்காலத் தமிழில் இது *நினக்கு...காடல்* என வரும். அவனால் ... முன்னீர் வளாஅகம் எல்லாம்...ஞாயிற்றை நாடு என்றேன் 'கடலால் சூழப்பட்ட செழிப்பான நிலமெல்லாம் அவனை எதிர்பார்க்கும் படி நான் சூரியனிடம் கூறினேன்' இங்கு *அவனை* மற்றும் *ஞாயிற்றை* என இரட்டைச் செயப்படுபொருள் வருவது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.	(கலி.80:18-19) (கலி.146:27-29)
ஒடு, ஓடு இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும். பெரும்பாலான நேர்வுகளில் ஒடு உயிருக்கு முன் வரும்; ஆனால் ஒடு உயிருக்கோ மெய்க்கோ முன்னர் வரும்.	(1)கிழமைப் பொருள் கூந்தல் என்னும் பெயரொடு கூந்தல் எரி சினம் கொன்றோய் 'கூந்தல் என்னும் பெயரைக் கொண்டு (அரக்கன்) கூந்தலின் (கேசியின்) சினத்தை அழித்த நீ'	(பரி.3:31-32)
	(2) செயப்படுபொருள் சேர்ப்பனொடு மணவா ஊங்கே	(நற்.31:12)

	‘சேர்ப்பனை மணப்பதற்கு முன்னர்’ காதல் நம்மொடு நீங்கா மாறு ‘(அவன் நமக்குத் தந்த) காதல் நம்மை விட்டுப்போகத்தன் காரணமாக’ பொய்கையோடு ஒக்கும் நின் குன்றின்...சுனை ‘உனது மலையில் உள்ள சுனை (இமயத்தின் மேலுள்ள) பொய்கையை ஒக்கும்’ தற்காலத் தமிழில் இது *பொய்கையை ஒக்கும்* என வரும்.	(நற்.231:91) (பரி.8:15-16)
	(3) உடனிகழ்ச்சிப் பொருள்: ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட எழுவாயோ செயப்படுபொருளோ வரும்; ஆனால் ஒரே ஒரு வினைதான் இருக்கும். இதன் பொருள் ‘உடன்; ஒன்றாக; இணந்து, அனைத்தும்’ அல்லது ‘மற்றும்’. நோயொடு பசி இகந்து ‘பசி மற்றும் நோயிலிருந்து விலகிப் போய்’ கடலொடு புலம்புவோ ‘கடலுடன் சேர்ந்து அழும் அவள்’ மடந்தையொடு வதுவை அயர்ந்தனை ‘மடந்தையுடன் உன் திருமணத்தைக் கொண்டாடினாய்’ மாஅ மெய்யொடு முரணிய உடுக்கையை	(பதி.13:27) (கலி.144:68) (அக.36:11-12)

	‘உனது பழுப்பு உடம்புடன் முரண்படும் (பொன்) ஆடையை நீ உடுத்தியுள்ளாய்’	(பரி.4:8)
	வேரொடு மரம் வெம்ப ‘வேருடன் தொடங்கி முழுவது மரங்கள் தங்கள் மரச்சாறை இழக்க’	(கலி.9:4)
	அவனொடு மாறு உண்டோ…நமக்கு கலுழும் கண்ணொடு … அழிந்து எவன் நினைபு வாடுதி (நற்ற்.208:3)	(கலி.62:18-19)
	‘உனது கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுடன் அழிந்து எதை நினைத்து வாடுகிறாய்?’	
	போது அவிழ் மரத்தோடு … கரை கவின் பெற ‘பூத்திருக்கின்ற மரங்களுடன் ஆற்றங்கரை பேரழகைப் பெற’	(கலி.26:7)
	வித்தோடு சென்ற வட்டி பற்பல மீனோடு பெயரும் ‘வித்துக்களுடன் சென்ற வட்டி பல் வகை மீன்களுடன் திரும்பும்’	(நற்ற்.210:3-4)
	‘விற்பவரால் வித்துக்களுடன் எடுத்துச் செல்லப்பட்ட வட்டி மீன்களால் நிரப்பப்பட்டு திரும்பிய ஊர்’	
	(4)கருவிப்பொருள்: ‘ஆல்; உதவியால்;	

	வழியாக; காரணமாக’	
	நாவொடு நவிலா நகை படு தீஞ்சொல்	(அக.16:4)
	[நா ‘நாக்கு’; நவில் ‘பயில்’]	
	‘நாவால் பயிலப்படாத (குழந்தையின்) இனிய வேடிக்கையான சொற்கள்’	(பரி.18:16-17)
	மழைக்கண்ணார் கை வளம்…வடுவொடு காணாய் நீ	
	‘(அவன் உடம்பின் மீதுள்ள) வடுவால் அழகிய கண்ணுள்ள பெண்களின் தாரளமான தழுவலை நீ காண்பாய்’	
	கடும் சூல் வயவொடு கானல் எய்தாது கழனி ஒழிந்த…பேடை	(263:5-6)
	[வயவு ‘கர்ப்பம் காரணமான பிணிகள்’; கானல் ‘உப்பங்கழிக் கரை’; கழனி ‘வயல்]	
	‘நிறைகர்ப்பத்தின் பிணி காரணமாக உப்பங்கழியின் கரைகளில் போகாமல் வயல்களைப் போக்கிடமாகக் கொண்ட பெண்பறவை (கொக்கு).	(நற்ற்.2:9)
	காலொடு பட்ட மாரி	
	‘காற்றின் காரணமாக கீழே விழுந்த/சிதறிய மழை’	(கலி.3:4)
	நோயொடு புல்லென்ற நுதல்	

	[புல் என் ‘பொலிவு/உயிர் இழ; நுதல் ‘நெற்றி’’] ‘(காதல்) நோய் காரணமாகப் பொலிவு இழந்த (அவள்) நெற்றி’ பிணி கொள்ளும் *கண்ணொடு*...நீ பூ ப் பலி விட்ட கடவுள் ‘(அவளது) அடிமைப் படுத்தும் கண்கள் காரணமாக நீ பூக்களைக் காணிக்கை ஆக்கிய செய்த தேவி’ போது அவிழ் மரத்தோடு ... கரை கவின் பெற [கவின் பெறு ‘கவர்ச்சியான அழகைப் பெறு’] ‘பூத்துக்குலுங்குகின்ற மரங்களின் காரணமாக ஆற்றங்கரை கவர்ச்சியான அழகை பெற’	(கலி.93:23-24) (கலி.26:7)
	(5) கொடைவேற்றுமைப் பொருள்: நேரடியல்லாத செயப்படுபொருள் இத்தலை நின்னொடு வினாவல் ‘நான் இப்பொது உன்னிடம் கேட்பேன்’ எம்மொடு சொல்லலும் பழியோ ‘என்னிடம் சொல்வதுகூடப் பிழையோ? துணிந்தநிர்க்கு ஒரு பொருள் சொல்வது உடையேன் ‘உன்னிடம் கூறுவதற்கு சில இருக்கின்றது	(அக.7:16-17) (குறி.:144-145)

	…’; இங்கு *க்கு*-தான் வேற்றுமை உருபு *ஒடு* அல்ல. பெருந்தகையோடு எவன் பல மொழிகுவம் ‘பெருந்தகையோடு நாம் எவ்வாறு பல விசங்களைக் கூறவியலும்?’ நின்னொடு தெளித்தனர் ‘அவர் உன்னிடம் அதைத் தெளிவாக்கினர்’	(கலி.5:8) (நற்.358:4)
	(6)இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): ‘இல்’ கொட்டையொடு புகழ் வரம்பு இகந்தோய் [கொட்டை ‘தாமரை மொட்டு; தாமரையின் உட்பக்கம்; இக ‘அப்பால் போ’] தாமரை மொட்டில் (உன்னுடைய பிறப்பில் கூட) புகழின் எல்லையைத் தாண்டிய நீ’	(பரி.5:70)
	(7) எண்ணிக்கைப் பொருள்: இப்படி, இவ்வாறு; அதாவது; என்னவெனில்’ நிலம் நீர் தீ வளி விசும்போடு ஐந்தும் அளந்து ‘பூமி, தண்ணீர், காற்று, ஆகாயம் என்ற ஐந்தையும் அளந்து’ குருகொடு பெயர் பெற்ற மால் வரை ‘குருகு என்ற பெயர் பெற்ற பெரிய மலை’	(பதி.24:15-16) (பரி.5:9)
க்(க்)(உ), அக்க்(உ),	(1) எழுவாய் + க்க்	

உக்க்(உ_):	நினக்கோ அறியுனள் நெஞ்சே 'என்ற இதயமே, அவள் நீ அறிகின்ற ஒன்றா?' தற்காலத் தமிழில் இது உனக்கு தெரியுமா? அல்லது உன் நெஞ்சுக்கு த் தெரியுமா? என வரும்.	(நற்ற்.44:5)
	(2) கிழமைப் பொருள் நினக்கு…வனப்பு 'உன்னுடைய அழகு' முதுமைக்கு ஊழி யாவரும் உணரா ஆதி முதல்வ 'யாரும் அறியாத எல்லையற்ற தொன்மையான ஆதி முதல்வா'	(பரி.3:48,50) (பரி.2:17-19)
	(3) செயப்படுபொருள் (நேரடி செயப்படுபொருள்) நாடற்கு க் காதல் செய்தல் 'நாடனை காதலித்தல்' தற்காலத் தமிழில் *நாடனை க் காதலிக்கும்* என வரும் குடர் கூளிக்கு ஆர்த்துவான் [கூளி 'அரக்கன்'; ஆர்த்து 'உணவு ஊட்டு'] 'காளையின் ஈரலால் கூளி அரக்கனுக்கு உணவு ஊட்டும் அவன்'	(நற்ற்.268:5-6) (கலி.101:26)

	(4) காரணத்தால்; விளைவால் சேர்ப்பற்கு யான் நினைந்து இரங்கேன் ‘நான் சேர்ப்பனை நினைத்து அவனுக்காக இரங்ககமாட்டேன்’ பெயர்வுக்கு இரங்கி ‘அவனது புறப்பாட்டிற்காக இரக்கப்பட்டு’	(நற்ற்.275:6-7) (அக.147:13)
	(5) கொடைப் பொருள்: ‘ஆக; கு’ (நேரடியல்லாப் பொருள்) உரைத்திசின் எமக்கே [எம் என்பது யாம் என்பதன் திரிபுப் பகுதி; உரை ‘கூறு’] ‘என்னிடம் கூறு’ துணிந்தனிர்க்கு ஒரு பொருள் சொல்லுவது உடையேன் ‘(போவதற்கு) தீர்மானித்த உனக்குக் கூறுவதற்கு என்னிடம் சில உள்ளன’ இங்கு கொடைவேற்றுமை உருபு *க்கு* என்பது *உடையேன்* என்ற வினையைக் கட்டுப்படுத்தும்; *சொல்லவது* என்ற வினையைக் கட்டுப்படுத்தாது. இதை *எம்மொடு சொல்லல்* என்பதுடன் ஒப்பிடவும்.	(அக.200:14) கலி.8:7-8

	நினக்கு ஒன்று கூறுவாம் கேள் இனி ‘இப்போது கேள். நாங்கள் உன்னிடம் ஒன்று கூறுவோம்’	(கலி.55:5)
	ஞாலத்து மன்னுயிர்க்கு எஞ்சாது ஈத்து ‘பூமியில் உயிர்வாழ்வனவற்றிற்கு அயராது கொடுத்து’	(பதி.15:35-36)
	நகைவர்க்கு அரணம் ஆகி [நகைவர் ‘நண்பர்கள்’; நட்புநாடுகள்’ அரணம் ‘பாதுகாப்பு’]	(பதி.31:34)
	‘நண்பர்களுக்கு பாதுகாப்பு ஆகி’	
	பழி நமக்கு எழுக என்னாய் ‘”பழி நமக்கு வரட்டும்” என்று நீ கூறமாட்டாய்’	(மது.204)
	குறித்த இன்பம் நினக்கு எவன் அரிய ‘எதிர்பார்த்த இன்பம் உனக்கு ஏன் அரிதாகக் கிடைக்கின்றது’	(அக.2:10)
	கொடிது என நின்னை யான் கழறுதல் வேண்டுமோ…நினக்கே [கழறு ‘கடி; கண்டி, குற்றங்கூறு’] ‘இது உனக்குக் கேடானது என்று நான் உன்னைக் கண்டிக்க வேண்டுமா?	(கலி.100:21-23)
	கரும்பு கரு முக க் கணக்கு அளிப்போர்	

	[கருமுகக் கணம் ‘கருமுகக் குரங்குகளின் கூட்டம்’] ‘கருமுகக் குரங்குகளுக்கு கரும்பு அளிபவர்கள்’ இங்கு கொடைவேற்றுமை உருபு *க்கு* நேரடியாக *கணம்* என்ற திரிபுறாத பகுதியில் சேர்க்கபட்டிருப்பது நோக்கத்தக்கது ஆகும். *கணம்* என்பதன் திரிபுற்ற பகுதி *கணத்த்* என்பதாகும்.	(பரி.19:39)
	(6) ‘பொருட்டு; நிமித்தம்; எதிர்பார்ப்பாக; கு-ஆக’ பிறர்க்கு என வாழ்தி நீ ‘நீ மற்றவர்களுக்காக மட்டும் வாழ்கின்றாய்’ அமரர்க்கா ச் சென்ற நின்… (அமரர் ‘தேவர்கள்; கடவுள்கள்’] ‘தேவர்களுக்காகச் சென்ற நீ’ தற்காலத் தமிழில் இது *அமரர்க்காக* என வரும். நின் …கண் சிவப்பு அஞ்சுவாற்கு துனி நீங்கி ஆடல் தொடங்கு ‘உன் கண்களில் தெரியும் கோபத்திற்கு அஞ்சும் அவனுக்காக வேண்டி உன் கோபத்தை விட்டுவிட்டு ஆடத்தொடங்கவும்’ பொருட்கு இறத்தி	(பதி.38:16) (பதி.2:71) (பரி.6:96-97) (கலி.10:12)

	[பொருள் ‘செல்வம்’; இற ‘புறப்படு; விட்டுச் செல்’] ‘பொருளுக்கு வேண்டி நீ புறப்பட்டுச் செல்கின்றாய்’	
	(7) ‘ஈடாக’ வாளைக்கு…பாண்மகள்…நெல்லின் முகவை கொள்ளாள்…முத்தமொடு நன்கலம் பெறூஉம் பயங்கெழு வைப்பு [வாளை ‘வாளை மீன்’; பாண்மகள் ‘மீனவப்பெண்’; முகவை ‘அளவை’] ‘மீனவப்பெண் வாளைமீனுக்குப் பதிலாக நெல்லின் அளவையைப் பெறாத ஆனால் முத்துக்கள் கொண்ட ஆபரணக்களைப் பெறும் அமோக விளைச்சலுள்ள சூழல்’	(அக.126:8-13)
	(8) ‘பதிலாக; காரணமாக’ வாடு பல் அகல் இலை கோடைக்கு ஒய்யும்… [கோடை ‘மேற்குக்காற்று; ஓய் ‘விழு, சிதறு’] ‘கோடைக் காற்று காரணமாக வாடுகின்ற பல பெரிய இலைகள் விழும்’ வண் பெயற்கு அவிழ்ந்த பைங்கொடி முல்லை [பெயல் ‘பெய்தல்]	(அக.143:4) (அக.124:11)

	‘கனமழை காரணமாகப் பூத்த இளம் முல்லைக் கொடி’ அமர்க்கு எதிர்ந்த … மறவர் [அமர் ‘போர்’; ‘எதிர் ‘எதிகொள்; நேரிடு’] போரை எதிர்கொண்ட போர்வீரர்கள்’ கண்…ஒன்னாதார்க்கு அவன் வேலின் சேந்து [ஒன்னாதார் ‘பகைவர்கள்’; சேந்து < செ ‘சிவ’] ‘அவன் பகைவர்களுக்கு எதிர்வினையாக சிவந்த அவன் வேல் போன்று உன் கண்கள் சிவந்தன’ சிறிதிற்கு ப் பெரிது உவந்து ‘(அவன்) சின்ன விசயத்திற்காகப் பெரிதும் மகிழ்ந்தான்’	(பதி.22;20) (கலி.57:9-11) (புற.398:17)
	(9) இடப்பொருள் (இடம்சார்): ‘இல்; உள்; (வரிசையாக ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட பெயர் வரும் போது சேர்க்கப்படுகையில் மற்றும் உம்-ஆல் தொடரப்படுகையில்) இடையில்’ அதனால் தங்கின் எவனோ…எம்…ஊர்க்கே ‘எனவே, நீ தங்கினால் எங்கள் ஊருக்கு என்ன? மாடக்கு எழுது அணி கடவு	(நற்ற்.67:9-12) (அக.167:14-

	‘கடவுள் மாடத்தை வரைந்து அலங்கரித்து’ கொடைவேற்றுமை உருபு *க்கு* திரிபுறாத பகுதியான *மாடம்* என்பதுடன் நேரடியாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மரபான ஆக்கம் மாடத்துக்கு < மாடம் + அத்து (சாரியை)+ க்கு) என்பதாகும். கிழங்கு மணற்கு ஈன்ற முளை ‘மணலில் உள்ள கிழங்கால் வெளிவிடப்பட்ட முளை’ பரங்குன்றிற்கும் ... வைகைக்கும்... கூடற்கும் கையுழ் தடுமாற்றம் ‘பரங்குன்று, வையை, கூடல் இவற்றிற்கு இடையில் சடங்குகளின் தடுமாற்றம் நன்று’ பரங்குன்று, வையை, கூடல் இவற்றிற்கு இடையில் சடங்குகளின் சுழற்சி நன்று’	15) (அக.212:4-5) (பரி.17:43-46)
	(10) இடப்பொருள் (காலம்சார்): ‘இல்’ வாடைக்கு ப் பிரிவோர் மடவர் [வாடை ‘குளிர்காலம்’; மடவர் ‘ஏமாறுபவர்கள்’’] ‘குளிர்காலத்தில் பிரிபவர்கள் ஏமாறுபவர்கள்’ கோடைக்கு...மலை வெம்ப	(நற்.366-11-12) (கலி.20:3-5)

	‘கோடையில் மலை தமது செழுமையை இழக்கும் போது	
	(11) பொருந்தும்; பொருத்தமாக; ஏற்ப மடந்தை … குழைக்கு அமர்த்த நோக்கும் [குழை ‘காதணிகள்’; அமர் ‘சமனாகு’] ‘தனது காதணிகளுக்குப் பொருத்தமான இளம்பெண்ணின் பார்வை’ வாய்மைக்கு ஏற்ப [வாய்மை ‘உண்மை’; ஏல் ‘பொருந்து’)] ‘உண்மைக்குப் பொருத்தமாக/ஏற்ப’ அணிக்கு அணி ‘அழகுக்குப் பொருந்தமான அழகு’ எனக்கு உரித்து என்னால் நின்ற என்…அஞ்ஞை [என் என்பது யான் என்பதன் திரிபுப் பகுதி; உரி ‘ஏற்றதாக இரு’) ‘’இது எனக்காக’ என்று கூறாது (என் முன்னால்) நின்ற என் பெண்’ எமக்கு இல் ‘எங்களுக்கு ஒன்றும் இல்லை’ ‘எங்களிடம் ஒன்றும் இல்லை’	(அக.3:16,17) (நற்.393;9) (கலி.85:17) (அக.145:21-22) (பதி.39:2)

	நல்லதற்கு உரை ‘நீ நல்லனவற்றிற்கு பொருத்தமாக உள்ளாய்’ ‘நீ நல்லனவற்றிற்குத் தகுதியானவன்’ பல் புகழ் கேட்டற்கு இனிது ‘(உனது) பெரும் புகழ் கேட்பதற்கு இனிதாக உள்ளது’ நகுதற்கு ஒன்று ‘சிரிப்பதற்கு என்று ஒன்று’	(நற்.16:3-4) (பதி.12:8-9) (கலி.23:5)
	12) ’பொறுப்பு’ அணங்குதற்கு யான் தன் அறிவல் [அணகுதல் (தொழிற்பெயர்) < அணங்கு ‘துன்புறுத்து] ‘என்னைத் துன்புறுத்துவதற்கு பொறுப்பானவளாக நான் அவளை அறிவேன்’	(குறு.337:4-5)
	(13) முறை வினையடை அருமை நற்கு அறியினும் [நற்கு < நல்] ‘உன்னை வர்ணிப்பதற்கான இடரை நாங்கள் நன்றாக அறிந்திருந்தாலும்’	(பரி.1:33)
	(14) திசைப் பொருள்: சலன வினைகளுடன் ‘நோக்கி’	

	ஊருக்கு ப் போவோய் ‘நீ உன் சொந்த ஊருகுப் போவாய்…’ சிறு களி ஏர் உண்கன் நீர்க்கு விட்டு ஊர்ந்தாயும் நீ ‘சிறு கண்கள் உள்ள யனையை ஓட்டி அதைத் தண்ணீர் இருக்கும் இடத்தை நோக்கிப் போக வீட்ட நீ’	(நற்ற்.200:7) (கலி.97:26-27)
	(15) உறவுப்பொருள்: ‘கு; பற்றி; தொடர்பாக; பொறுத்து’ வாலியோற்கு அவன் இளையன் [வாலி ‘வெள்ளையானவன்’; பலராமாமன்’] ‘அவன் வாலியோனுக்கு (பலராமனுக்கு) இளையவன்’ யாரே நீ எமக்கு ‘நீ எங்களுக்கு யார்?’ அமரர்க்கு முதல்வன் ‘அவன் தேவர்களின்/கடவுள்களின் முதல்வன்’ அரவு நுங்கு மதியினுக்கு இவணோர் போல [மதியின் என்பது மதி ‘சந்திரன்’ என்பதன் திருபுப் பகுதியாகும்; இவணோர் ‘இங்குள்ள மக்கள்’) ‘இங்குள்ள (பூமியிலுள்ள) மக்களையும் மற்றும்	(பரி.2:20-21) (நற்ற்.395:1) (பரி.3:53) (குறு.395:4)

	பாம்பால் விழுங்கப்பட்ட சந்திரனையும் போன்று' 'சந்திர கிரகணத்திற்கு மக்கள் எவ்வாறு மறுபடி தருகின்றனர்'	
கடை இது பெயருடன் அல்லது பெயரெச்சத்துடன் சேர்க்கப்படுகின்றது; இது 'இறுதி, கடைசி' எனப் பொருள்படும்.	இடப்பொருள் (இடம்சார்): 'இறுதி; இல்' புறங்கடை ப் போயினாள் 'அவள் வீட்டின் பின்புறம் போனாள்' பெரும் தேர் ... எம் முன் கடை நிறீஇ ச் சென்றிசினோனெ [முன் கடை 'வீட்டின் முன்புறம்/முற்றம்'; நிறு 'நிறுத்து'] 'அவன் பெரிய தேரை எங்கள் வீட்டின் முன்புறம் நிறுத்திவிட்டு போய்விட்டான்' எம் இள நலம் இற்கடை ஒழிய ச் சேறும் 'வீட்டில் எங்கள் இளமை தங்கி இருக்கும்படி நாங்கள் (எங்கள் வீட்டிற்கு) திரும்புவோம்'	(கலி.115:12) (நற்ற்.300:5.-6) (நற்ற்.295:7-9)
	இடப்பொருள் (காலம்சார்): 'எப்பொழுது' புல்லு மற்று எவனோ அன்பு இல்-அம்-கடையே 'ஆனால், அன்பு/காதல் இல்லாத பொழுது தழுவுவது எதற்கு?	(நற்ற்.174-11)

	ஊர் உடன் ஆடும்-கடை [ஆடும் (பெயரெச்சம்) <ஆடு ‘நீராடு’) ‘(வையை ஆற்றில்) ஊரின் எல்லா மக்களும் குளிக்கும் போது’ மேவினும் மேவா-க்-கடையும் அஃதெல்லாம் நீல் அறிதி யான் அஃது அறிகல்லேன் [மேவா (பெயரெச்சம்) < மேவு ‘சேர்’] என்னுடன் எப்போது சேரவேண்டும் பிரியவேண்டும் என நீ எல்லாம் அறிவாய். நான் அறியமாட்டேன்’	(பரி.7:76) (கலி.62:3-4)
கண்: இது பெயருடனும் பெயரெச்சத்துடனும் சேர்க்கப்படும். இது அடிப்படையில் ‘இடம்’ எனப் பொருள்படும்.	உடநிகழ்ச்சிப் பொருள்: ‘உடன்’ தன்கண் பொரு களிறு ‘அவனுடன் பொருதும் ஆண் யானை’	(கலி.60:9)
	இடப்பொருள் (இடம்சார்): ‘இல்; மேல்; நோக்கி’ தெருவின்கண் நின்று ஒருவன் கூறும் சொல் [தெருவின் என்பது தெரு என்பதன் திரிபுற்ற பகுதி]	(கலி.60:24-25)

	‘தெருவில் நின்றுகொண்டு (இருக்கும் போது) ஒரு மனிதன் கூறும் சொற்கள்’ வேற்றுமை என் கண்ணோ ஓராதி [என் என்பது யான் என்பதன் திரிபுப் பகுதி; ஓர் ‘நினை’] ‘என்னிடம் கருத்து வேற்றுமைகொள்ள எண்ணாதே’ ‘வேற்றுமைகள் உள்ள நபராக என்னை எண்ணாதே’ பின்-ன்-இன்-கண் … அலரி…ஆரல்மீன் தகை ஒப்ப [பின் ‘மயிர்ப் பின்னல்’; அலரி ‘பூக்கள்’; ஆரல்மீன் ‘கார்த்திகை விண்மீன்கூட்டம்’] ‘பின்னலிட்ட கூந்தல் மீதுள்ள பூக்கள் கார்த்திகை விண்மீன் கூட்டத்தை ஒக்கும்…’	(கலி.88:15) (கலி.64:2-4)
	இடப்பொருள் (காலம்சார்/செயல்/நிலை): ‘இல்; எப்போது; பொழுது/போது’ மடை அடைத்த-க்-கண்ணும் [அடைத்த < அடை ; மடை ‘மதகு’] ‘மடை அடைத்த போதும்’ ஓரை அயரும் அடக்கம் இல் போழ்தின்கண்	(பரி.6:82) (கலி.82:9-10)

	‘(அவன்) ஓரை(யுடன்) விளையாடிய கட்டுப்பாடில்லாத நேரத்தில்’ தொடங்கற்கண் [தொடங்கல் (தொழிற்பெயர்) < தொடங்கு] ‘தொடங்கும் போது’ நலன் உடையார் மொழிக்கண் ‘அழகானவர்களின் சொற்களில்’ பாடி நின்ற பசி நாள் கண்ணே ‘(அவன் வாயிலில்) (அவன் புகழ்) பாடிக்கொண்டு (நான்) நின்ற பசிநாட்களின் போது’	(கலி.2:1) (கலி.22:6) (புற.237:2)
கால்(ஐ) இது பெயருடன் அல்லது பெயரெச்சத்துடன் சேர்க்கப்படும்.	இடப்பொருள் (இடம்சார்): ‘இல்; உள்’ ஊர்-க்-கால் நிவந்த பொதும்பர் [நிவந்த (பெயரெச்சம்) < நிவ ‘உயரமாய் வளர், உயரமாய் நில்’]	(கலி.56:1)
	இடப்பொருள் (காலம்சார்): ‘இல்; தடவை’ நீ ஓர் யாட்டு ஒரு-கால் வரவு ‘ஆண்டிற்கு ஒருதடவை உன் வரவு’ புது ப் புனல் பல்-கால்-உம் ஆடிய செல்வுழி ‘புதிய நீரில் (ஆற்றில்) குளிப்பதற்காக பல தடவை (நீ) சென்ற போது’ எனக்கே படுங்-கால் பையுள் தீரும்	(கலி.71:25-26) (கலி.98:34-35) (நற்.209:6-7)

	[படும் (பெயரெச்சம்) <படு ‘இற, கீழே விழு’] ‘நான் இறக்கும் போது என் துன்பங்கள் தீரும்’ திணி நிலம் கடந்த-க்-கால் [கடந்த (பெயரெச்சம்) < கட] ‘உறுதியான பூமியை நீ கடக்கும் போது நின் குன்றம் குறுகி ச் சிறப்பு உணா-க்-கால் [உணா < உண் ‘அனுபவி’] ‘(அவர்கள்) உன்னுடைய மலையை அடையாமல் மற்றும் (உனது) சிறப்பை அனுபவிக்காத போது’ கல்லா வாய் ப் பாணன் புகுதரா-க்-கால் [புகுதரா (பெயரெச்சம்) < புகுதர் (கூட்டுப் பகுதி) ‘நுழை’] ‘பக்குவமடையாத/படிப்பறிவில்லாத வாய் கொண்ட கவிஞன் (நமது வீட்டில்) நுழையாத போது’ பிணையல் மொழியினாள் உயிர்த்த-காலை ‘அவள் (பூக்களின்) மாலையை முகர்ந்து பெருமூச்சு விட்ட போது’	(பரி.3:54) (பரி.19:93-94) (கலி.70:22-23) (அக.5:23-24)
காறும் இது பெயருடன்	தடவை ஏழ்காறும் மழவீன்று	

சேர்க்கப்படும்; இது காலச்சுழலைக் குறிப்பிடும்.	‘ஏழு தடவைகளிலும் குழந்தை ஈன்றெடுத்து’ ‘ஏழு பிறவிகளிலும் குழந்தை ஈன்றெடுத்து’	(பரி.11:120-121)
கீழ் இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	இடப்பொருள் (இயற்பியல்சார், படிநிலைசார்): ‘கீழ்; பக்கத்தில்’ குள-க்-கீழ் விளைந்த … வெண்ணெல் ‘குளத்தின் பக்கதில்/கீழ் வளர்ந்த வெள்ளை நெல்’ குன்ற-க்-கீழ் ‘குன்றின் கீழ்’ காஞ்சி-க்-கீழ் ‘காஞ்சி மரத்தின் கீழ்’ மன்னவன்கீழ் க் குடி ‘அரசனின் கீழ் குடிமக்கள்’	(புற.33:5) (பரி.19:36) (கலி.108:63) (கலி.34:14)
	இடப்பொருள் (காலம்சார்): ‘செயலின் கீழ்’ செங்கோலின் செய்தொழிற்-கீழ் ‘அரசனின் செங்கோலின் நிறைவேற்றப்பட்ட செயலின் கீழ்’	(கலி.99:11-12)
கொண்டு இது பெயருடன் சேர்க்கப்படுகின்றது;	கருவிப் பொருள்: ‘உடன்; ஆல்’ நுண்கோல் கொண்டு களம் வாழ்த்தும்	(பதி.43:27)

இதைத் தனியான வினை எச்சமாகப் பயன்படுத்த இயலும். கொண்டு என்பது கொள் ‘எடு, ஏல், பெறு’ + இறந்தகால/முற்று குறி +உ (வினை எச்சக் குறி) என ஆக்கப்படுகின்றது. வச்சிரம் கொண்டு இகந்து வந்து எறிந்தென (பரி.5:52) .	‘தன் மெல்லிய கோலை வைத்துக்கொண்டு (போர்க்)களத்தைப் புகழ்ந்த (அவன்) அன்னால் கொண்டு இறக்கும் இவள் அரும்பெறல் உயிரே ‘அவள் உயிர் அந்த நாள் நீங்கும்’ [தோல் ‘கேடயம்’] தோல் கொண்டு மறைக்கும் சால்பு உடையோன் ‘போரில் (தன்) கேடயம் கொண்டு (தனது ஆட்களை) பாதுகாக்கும் பெருந்தன்மை உடைய அவன்’	(கலி.5:19) (புற.311:7)
	2) காரணமாக; இருந்து; அதன் விளைவாக சிறு புறம் கவையின் ஆக அடற்கொண்டு இகு பெயல் மண்ணின் ஞெகிழ்பு அஞர் உற்ற என் உள் [கவை < கவி ‘தழுவு’] ‘அவன் என் சின்ன முதுகைத் தழுவினான். அதன்காரணமாக மழையால் நனைந்த மண்போன்று என்னுடைய இதயம் மிருதுவானது மற்றும் துன்பதை அனுபவித்தது’ இதற்கொண்டு அறினை	(அக.32:9-11)

	[இதன் என்பது இது என்பதன் திரிபுப் பகுதி] ‘இதிலிருந்து அறிந்துகொள்’	(புற.381:20)
சார்: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும். வினையாக இது ‘ஒன்றின் மீது சார்ந்திரு’ எனப் பொருள்படும்.	இடப்பொருள் (இடம்சார்): ‘பக்கம்; அருகே’ காட்டுச்சார் கொய்த சிறு முல்லை [காட்டு என்பது காடு என்பதன் திரிபுப் பகுதி] ‘காட்டின் அருகே (அவள்) கொய்த சிறு முல்லை (பூ)’	(கலி.117:11)
சிறை: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும். இது ‘பக்கம்’ எனப் பொருள்படும். இது பறவையின் சிறகுகளைக் குறிப்பிடும்.	இடப்பொருள் (இடம்சார்): ‘பக்கம்; அருகே’ நெடு நகர் ஒரு சிறை நின்றனென் ‘நான் ஒரு பெரிய வீட்டின் ஒரு பக்கம் நின்றேன்’	(அக.162:9)
ஞாங்கர்: இது பெயருடன் அல்லது பெயரெச்சத்துடன் சேர்க்கப்படும்.	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): ‘இல்; மேல்; அருகே’ நெடுங்-கோட்டு ஞாங்கர் ‘உயர்ந்த சிகரத்தின் மீது;	(நற்.288:1-2)

	இடப்பொருள் (காலம்சார்): 'இல்' நீலம் பகர்பவர் வயல் கொண்ட ஞாங்கர் மலர் சூழ்ந்து ஊர் புகுந்த... 'பூக்களை விற்பவர்கள் நிலத்திலிருந்து அவற்றைப் பறித்து (பூக்களுடன்) ஊருக்கு நுழைந்த போது வண்டு நீலப் பூக்களைச் சுற்றியது'	(கலி.66:1-2)
ஞான்று இது பெயருடன் அல்லது பெயரெச்சத்துடன் சேர்க்கப்படும்.	இடப்பொருள் (காலம்சார்): 'இல்; எப்போது; அந்த நாள்' மடந்தை..நோக்கம்...விலங்கு ஞான்றே 'இளம் பெண்ணின் பார்வைகள் உன்னைக் கடந்த போது (அதாவது உன் முன்னால் வந்த போது) பிறந்த ஞான்றே ' நீ பிறந்த போதே' அன்றை ஞான்றினொடு இன்றின் ஊங்கும் 'அந்த நாளிலிருந்து இந்த நாள் வரை' ஒரு ஞான்று வந்தானை 'ஒரு சமயம் வந்த அவன்'	(அக.3:16, 17, 18) (பரி.14:25) (புற.376:17) (கலி.37:14)
ஞான்றை: இது ஞான்று என்பதன்	இடப்பொருள் (காலஞ்சார்): 'இல்; எப்போது' சேர்ப்பன்...வந்த ஞன்றை	(நற்.287:5-7)

மாற்றுருபாகும்; இது பெயரெச்சத்துடன் சேர்க்கப்படுகின்றது.	‘சேர்பன் வந்த போது’	
தம்: இது தாம் என்பதன் திரிபுப் பகுதியாகும். இது பெயருடன் சேர்கப்படும்.	கிழமைப் பொருள் வேந்தர்தம் எயில் ‘அரசர்களின் கோட்டைகள்’ புரையோர்தம் உள் நீர் [புரையோர் ‘பெரும் மக்கள், உன்னத மக்கள்’] ‘பெருமக்களின் அகப் பண்பு/வலிமை’	(பதி.52:31) (கலி.6:3-4)
தலை: இது அடிப்படையில் ‘இடம், ஓரம்’ எனப் பொருள்படும். இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): ‘இல்; எல்லை; அப்பால்’ மரந்தலை ச் சேர்ந்து ‘மரத்தின் அருகே சென்றடைந்து’ ‘மரத்தின் அடியில் சென்றடைந்து’ கடும் தார் துய்த்தலை ச் சென்று [துய் ‘ஓரம், முனை’] ‘விரைந்து நகரும் முன் படை (பகைவர் நிலத்தின்) ஓரத்திற்குச் சென்றது’ ‘விரைந்து நகரும் படை (பகைவர் நிலத்தின்) முன்பை அடைந்தது’	(புற.371:2) (பதி.32:4)
	இடப்பொருள் (காலஞ்சார்/செயல்): ‘தவிர;	

	கூடுதலாக’ சிறந்த காடற்கிழமையும் உடையன் அதன்தலை இன்னதோர் காலை நில்லலன் ‘அவனுக்கு என்னிடம் அதிகக் காதல் இருக்கின்றது. இது தவிர, இந்நேரத்தில் அவன் காலங்கடத்தமாட்டான்’ (போலிக்காரணம் கூறி; பற்றி; ஏனெனில்; சலன வினையுடன் ‘நோக்கி’) கனவின் தலை இட்டு உரையல் ‘கனவினைக் காரணங்காட்டி நீ என்ன கூறுகின்றாய்’ நின் தலை வருந்தியாள் துயரம் சென்றனை களைமோ ‘நீ போய் உன் காரணமாக வருந்திக்கொண்டிருக்கின்ற பெண்ணின் துயரத்தை நீக்கு’ என் தலை மாலையும் வந்தன்று இனி ‘இப்போது என்னை நோக்கி மலையும் வந்துவிட்டது’	(புற.216:9-11) (கலி.92:57) (கலி.133:18-19) (கலி.143:40-41)
தன் இது தான் என்பதன் திரிபுப் பகுதியாகும்.	தந்தை தன் ஊர் ‘அவள் தந்தையின் ஊர்’ தந்தை இறைத்தொடி … இவன் *தன்* கை க்	(நற்ற்.198:4-5) (கலி.84:31-

இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	கண் தந்தாரியார்…தன் நலம் பாடுவி ‘அவன் (சொந்த) கையில் உள்ள அவன் தந்தையின் வளையை யார் கொடுத்தது? புகழ் பாடிய பெண் (அவன் தந்தையின் வைப்பாட்டி) அதைக் கொடுத்தாளா?	32,34)
திறம்/திறன்: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	(1)இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): ‘உள்ளே’; சலன வினையுடன் ‘நோக்கி’ அவர் *திறம்* செல்வேன் கண்டெனென் ‘அவனை நோக்கிச் சென்ற நான் கண்டேன்’ வேட்டோர் *திறத்து* [வேட்டோர் ‘விரும்பியவர்’] ‘நீ விரும்பியவரை நோக்கி’ யானை…பிடியொடு ஒரு *திறன்* ஒடுங்க ‘தன் பெண் யானையுடன் ஒரு பக்கமாக (ஆண்) யானை நகரும் போது’ எவ்வம் மிகுதர என் *திறத்து* ‘எனக்குள் துன்பம் அதிகரிக்கும் போது’	(அக.14:17) (கலி.66:23) (அக.91:5-6) (கலி.110:16-17)
	(2)‘பற்றி; குறித்து’ நெடுந்தகை *திறத்து*…இனையள் [நெடுந்தகை ‘பெரிய மனிதர்’] ‘நெடுந்தகை குறித்து அவள் அவ்வாறு	(கலி.76:3-4)

	இருக்கிறாள்'	
தொறு(ம்) இது தோறும் என்பதன் மாற்றுரு. இது பெயருடன் அல்லது வினைப் பகுதியுடன் சேர்க்கப்படும். இது காலச் சுழலை அல்லது வினியோகத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது.	(1) வினியோகப் பொருள் (இடஞ்சார்): 'ஒவ்வொரு' சிமைதோறும் 'ஒவ்வொரு சிகரத்தின் மேலும்'	(பரி.7:13)
	2) வினியோகப் பொருள் (காலஞ்சார்/செயல்): எப்போதெல்லாம் உள்ளுதொறு உடையும் நின் ... நோய் '(அவனை) பற்றி நீ நினைக்கும் போதெல்லாம் உன் (காதல்) நோய் குலையும்' நீ கடி கொண்டார் க் கனைதொறும் யாம் அழ [கனை 'சேர விரை] '(இன்பத்திற்காக) நீ சிறைசெய்துள்ள பெண்ணை நோக்கி நீ விரையும் போதெல்லாம்	(கலி.35:22) (கலி.72:9)
தோறும்: இது *தொறும்*	(வினியோகப் பொருள் (இடஞ்சார்):	

என்பதன் மாற்றுரு ஆகும். இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	‘ஒவ்வொரு’ நாள்தோறும் ‘ஒவ்வொரு நாளும்’	(கலி.53:5)
நடுவண்: இது ‘நடுவில்’ எனப் பொருள்படும் மற்றும் இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): ‘நடுவில்’ செழுநகர் *நடுவண்* ‘பெரிய வீட்டின் நடுவில்’	(பதி.21:12-13)
நாப்பண்: இது ‘நடுவில்’ எனப் பொருள்படும் மற்றும் இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): ‘நடுவில், மத்தியில்’ பாற்கடல் *நாப்பண்* ‘பாற்கடலின் நடுவில்’ வையெயிற்றவர் *நாப்பண்* [வை ‘கூர்மையான’; எயிற்றவர் ‘பல் உள்ளவர்கள்’] ‘கூர்மையான பல் உள்ள பெண்களின் மத்தியில்’	(பரி.13:26) (கலி.59:12)
நின்று(ம்): இது பெயருடன் சேர்க்கப்படுகின்றது. இது *நில்* என்ற	நீங்கல் பொருள்: ‘இருந்து’ யாம் அவண்-நின்றும் வருதும் ‘நாங்கள் அங்கிருந்து வருகின்றோம்’	(மலை:53)

வினையின் வினையெச்ச வடிவாகக் கருதப்படுகின்றது.	கரை-நின்று பாய்வார் ‘கரையிலிருந்து (நீருக்குள்) குதிப்பவர்’	(பரி.10:108)
பக்கம் இது ‘அருகில்’ எனப் பொருள்படும். இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	(1) இடப்பொருள் (காலஞ்சார்): ‘இல்’ எழிலி இசை படு பக்கம்…மஞ்ஞை ஆட	(பரி.21:30-32)
	(2) இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): ‘பக்கம்’ பாங்கர்-ப்-*பக்கத்து* ப் பல்லி பட்டென [பாங்கர் ‘பக்கம், சமம்] ‘பல்லி அதே *பக்கத்திலிருந்து* சப்தமிட்டதால்’ யாழ்-ப்-பக்கம் பாடலோடு ஆடல் ‘யாழின் கூட பாடுவதும் ஆடுவதும்’	(நற்.98:5) (பரி.10:56)
படி: இது பெயரெச்சத்துடன் சேர்க்கப்படுகின்றது.	முறை வினையடை கவுதமன் சினன் உற க் கல் உரு ஒன்றிய படி இது [ஒன்றிய (பெயரெச்சம்) **<** ஒன்று ‘சேர்’] ‘இவ்வாறுதான் (அகலிகை) (தன் கணவன்) கவுதமன் கோபப்பட்டதால் கல்லின் வடிவத்துடன் ஒன்றினாள்’	(பரி.19:51-52)

	‘இவ்வாறுதான் (அகலிகை) (அவள் கணவன்) கோபப்பட்டதால் கல்லாக மாறினாள்’	
பதம்: இது பெயரெச்சத்துடன் சேர்க்கப்படுகின்றது.	இடப்பொருள் (காலஞ்சார்): ‘நேரம்’ தேர் வரு-பதம் ‘தேர் வரும் நேரம்’	(கலி.127:10)
பாங்கர்: இது ‘பக்கம், சமத்துவம்’ எனப் பொருள்படும்; இது பெயருடன் சேர்க்கப்படுகின்றது.	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): ‘அருகில்’ சிமய ப் *பாங்கர்* பம்பிய…முசுண்டை வெண் பூ [சிமயம் ‘சிகரம்’; பம்பிய (பெயரெச்சம்) < பம்பு ‘கூடு’] ‘சிகரத்தின் அருகாமையில் கூடிக்கிடந்த முசுண்டைக் கொடியின் வெண் பூக்கள்’	(அக.94:1-2)
பாடு: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படுகின்றது; இது காலச்சுழலைக் குறிப்பிடும்.	வினையடைசார்: ‘தடவை’ பல் படு ‘பல தடவைகள்’	(புற.211:20)
பால்: இது ‘பக்கம், பிரிவு’ எனப் பொருள்படும். இது பெயருடன்	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): ‘குழுவில்; உடன்; இல்’ சிறார்-*பால்* பட்டனள் ‘அவள் குழந்தைகள் கூட்டத்தில் சென்றாள்’	(நற்.207:12)

சேர்க்கப்படும்.	சிலை-ப்-*பால்* பட்ட முளவுமான் கொழும் குறை ‘அம்பால் இறந்த முள்ளம்பன்றியின் (முளவுமானின்) கொழுத்த இறைச்சி’	(புற.374:11)
	திசைப் பொருள்: ‘கு, இடம், நோக்கி’ பூண் வந்த வழி *நின்பால்* மாயக்களவு அன்றேல் ‘(என்) ஆபரணம் உன்னிடம் வந்த வழி போலியான களவு அல்ல என்றால்’	(பரி.20:76-77)
	‘வேண்டி, நிமித்தம், சார்பில்’ நுந்தை *பால்* உண்டி சில [நுந்தை ‘உன் தந்தை’] ‘உன் தந்தைக்கு வேண்டி சிறிது உண்’	(கலி.85:25)
பின்(னும்) இது ‘பின்னர், பிறகு’ எனப் பொருள்படும். இது பெயருடனோ இறந்தகால/முற்று பெயரெச்சத்துடனோ சேர்க்கப்படும்.	இடப்பொருள் (காலஞ்சார்): ‘பின்னர்’ பிறகு’ பிறர் கூறும் பழி மாற ப் *பெறுகற்பின்* ‘பிறர் கூறும் பழிச்சொற்களில் மாற்றத்தை அனுபவித்த போது’ நச்சினார்க்கினியர் தனது உரையில் *பெறுகற்பின்* என்பதை நிபந்தனையாகக் கொள்கின்றார். இச்சூழலில் இதற்கு நிபந்தனையின் வலு இருந்தாலும் *பெறுகற்பின்* என்ற வடிவம்	(கலி.77:11)

	நிபந்தனைசார்ந்தது அல்ல. இது *பெறுகல்* என்ற தொழிற்பெயரும் *பின்* என்ற பின்னுருபும் தொடர்ந்து வரும் சேர்க்கையாகும். காதலி … சிறு புறம் முயங்கிய *பின்னே* [முயங்கிய (பெயரெச்சம்) முயங்கு 'தழுவு'] 'என் காதலியின் சிறு முதுகைத் தழுவிய பின்னர்' பெற்றது உதவுமின் தப்பின்று *பின்னும்*…சேரலாதன் பொய்யலன் நசையே 'உன்னிடம் இருப்பதைப் பிறர்க்குக் கொடு. இருப்பினும் (அரசன்) சேரலாதன் நீ விரும்புவதைத் தருவதில் தவறமாட்டான் (ஆகையால்) இதில் தவறு ஒன்றுமில்லை'	(அக.19:18-19) (பதி.18:7,12)
	இடப்பொருள் (இடஞ்சார், படிநிலைசார்): 'பின்னால்' அவன் *பின்* தொடரூஉ 'அவன் பின் போவது' வேந்தரும் வேளிரும் *பின்* வந்து பணிய 'அரசர்களும் பிரபுக்களும் உன் பின்னால் வந்து வணங்க' வீவு இல் *குடிப்பின்* இரும் குடி ஆயர்	(பரி.11:111) (பதி.88:13) (கலி.105:7)

	‘என்றும் அழியாத குடிக்குப் பின்னர் வந்த ஆயர்களின் பெருங்குடி’	
பிற்றை: இது ‘பின்னால், பின்னர்’ எனப் பொருள்படும். இது பெயருடன் அல்லது இறந்தகால/முற்று பெயரெச்சத்துடன் சேர்க்கப்படும்	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): ‘பின்னால்’ நீர்க்கு இயங்கு இன நிரை ப் பின்றை [நிரை ‘கால்நடைகளின் கூட்டம்’] ‘தண்ணீரை நோக்கி நகரும் கால்நடைகளின் கூட்டதிற்குப் பின்னால்’ சிதார் களைந்த பின்றை [களைந்த (பெயரெச்சம்) < களை ‘நீக்கு’; சிதார் ‘துணிகள்’] ‘துணிகளைக் களைந்த பின்னர்’	(அக.225:7) (பதி.12:20)
பின்னர்: இது ‘பின்னால், பிறகு, அப்புறம்’ எனப் பொருள்படும். இது பெயருடனோ பெயரெச்சத்துடனோ சேர்க்கப்படும்.	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): ‘பின்னால்’ ஏற்றின் பின்னர் ‘காளையின் பின்னர்’	(கலி.20:22)
புடை: இது ‘பக்கம்’ எனப் பொருள்படும் மற்றும்	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): ‘பக்கம்’ கமுகின் *புடை* சூழ் தெங்கு ‘கமுகு மரங்களின் பக்கங்களைச் சூழ்ந்த	(பெரு:363-364)

பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	தென்னை மரங்கள்'	
பொழுது/போழ்து: இது 'நேரம்' எனப் பொருள்படும் மற்றும் பெயரெச்சத்துடன் சேர்க்கப்படும்.	இடப்பொருள் (காலஞ்சார்): 'அந்நேரத்தில்; அப்பொழுது' உண்ணும் *பொழுது* 'அனுபவிக்கும் பொழுது' புனல் ... பெய்யும் *பொழுது* 'நீர் பெய்யும் பொழுது' கனை பெயல் தண் வீசும் *பொழுதில்* குறி வந்தாள் ''விரையும் மழை மேகங்கள் குளிர்ந்த (மழை) துளிகளை சிதறியபோது அவள் நாங்கள் சந்திக்கும் இடத்திற்கு வந்தாள்' வையை வார் அவிர் ஆறல் இடை *போழும்* பொழுதினான் 'வையை நதி நீண்ட (பரந்த) பொலிவான கறுப்பு மண் வழியாக பாயும் நேரத்தில்' வருதும் என்று அவர் தெளித்த *போழ்தே* [தெளி 'உறுதிசெய்'] 'எப்போது வருவேன் என்று அவன் உறுதிசெய்த நேரத்தில்' அகன்றவர் துணை தாரா-ப்-*பொழுதின்கண்*	(கலி.35:10) (பரி.20:106-107) (கலி.90:22) (கலி.28:7) (அக.194:19)

	[தாரா (பெயரெச்சம்) < தர் 'கொடு'] 'விட்டுச்சென்றவர் துணைதராமல் இருக்கும் நேரத்தில்'	(கலி.120:10)
மாட்டு: இது அடிப்படையில் 'கட்டு' என்று பொருள்படும் மற்றும் பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	சார்புப் பொருள்: 'நோக்கி; தொடர்பாக' நின் *மாட்டு* இவளும் இனையள் 'உன்னிடம் அவளும் இதுபோல்தான்' தமியோர் *மாட்டே* [தமியோர் <தாம்] 'அவர்கள்தம்மை நோக்கி'	(அக.2:12-13) (குறு.162:6)
மாட்டை: இது மாட்டு என்பதன் மாற்றுரு ஆகும் மற்றும் இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	சார்புப் பொருள்: 'பொறுத்து; நிமித்தம், பொருட்டு' பருக்கீத்தை ...ஞாயர் மாட்டை ப் பால் [ஞாயர் 'உன் தாயார்கள்'] 'உன் (செவிலித்) தாய்களுக்காக தயவாய் பால் குடி'	(கலி.85:35-36)
மாண்: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	தடவைகள்; நீண்ட நேரமாக பன்-மாண்-உம் கூடி ப் புணர்ந்தீர் பிரியன்மின் 'பல தடவை சேர்ந்த நீங்கள் பிரியாமல் இருப்பீர்'	(கலி.92:60-61)
மாத்திரம் இது வினைப்	காலஞ்சார் எல்லை: 'அளவிற்கு; அதற்காக'	(கலி.47:21-22)

பகுதியுடன் சேர்க்கப்படும்.	வெளவினன் முயங்கு *மாத்திரம்* வா [முயங்கு 'தழுவு'] 'பிடிப்பதற்கும் தழுவுவதற்கும் வா'	
மாத்திரை: இது *மாத்திரம்* என்பதன் மாற்றுரு ஆகும் மற்றும் பெயருடன் அல்லது பெயரெச்சத்துடன் சேர்க்கப்படும்.	காலஞ்சார் எல்லை: 'தவிர; அளவிற்கு; இதுவரை; போல்; என்றால்' கை தோயல் *மாத்திரை* அல்லது செய்தி அறியாது அளித்து என் உயிர் [தோயல் (தொழிற்பெயர்) < தோய் 'முக்கு'] 'என் வாழ்க்கை பரிதாபமானது. அதற்கு (உனது) கைகளில் தோய்வதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் செய்யத் தெரியவில்லை' சுடரே...பகல் செய்யும் *மாத்திரை* கை விளக்காக க் கதிர் சில தாராய் 'சூரியனே, நீ எழுந்து பகல்வெளிச்சத்தை தருவது வரை (உன்) கதிர்களில் சிலவற்றை என் கைவிளக்குக்காகத் தா' இமைத்தோர் விழித்த *மாத்திரை* ஞெரேரென க் குணக்கு எழு திங்கள்...இருள் அகற்ற 'தங்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டிருந்தவர்கள் திறந்தது போன்று கிழக்கில் எழுந்த திங்கள் திடீரென இருளை அகற்றியது' இச்சூழலில் *மாத்திரை* என்பது தற்காலத்	கலி.110:18-19 (கலி.142:41-43) (புற.376:7-8)

	தமிழில் மாதிரி போன்று ஆகியுள்ளது.	
மிசை: இது 'மேல், உச்சியில்' எனப் பொருள்படும் மற்றும் பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): 'மேல்' தேர் *மிசை* 'தேர் மேல்' குன்றின் மிசை 'குன்றின் மேல்'	(பதி.34:5)
மீது: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும். மீ 'மேலிரு, மேற்பரபுக்கு எழு' என்ற வினையின் வினையெச்சமாக இருக்கக்கூடும். தற்காலத் தமிழ் வடிவான *மிகுதி* என்பதிலிருந்து ஆக்கப்படும் *மீதி* என்பதுடன் ஒப்பிடவும்.	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): 'மேல், மீது' மலர்மீது 'மலர்களின் மேல்'	(பரி.7:24)
மீமிசை: *மீமிசை* என்பதன் மரபிலக்கண விளக்கம்	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): 'மேல்; மீது' துறுகல் *மீமிசை* [துறுகல் 'கூட்டமான பாறைகள்']	(நற்ற்.206:3)

இரட்டைக்கிளவி என்பதாகும். இது இரண்டு புரியவியலும் கூறுகளைக் கொண்டிருப்பது கருதத்தக்கது:*மீ* மற்றும் *மிசை*. *மீ* என்பதன் ஒப்பிடவியலும் தற்காலத் தமிழ் சொல் *உயரே* என்பதாகும்; *மிசை* என்பதன் ஒப்பிடவியலும் தற்காலத் தமிழ் சொல் *மேலே* என்பதாகும்.	‘கூட்டமான பாறைகளின் உச்சியில்’	
முதல் (முதல்): இது பெயருடன் சேர்க்கப்படுகின்றது.	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): ‘இல்; மேல்’; வேர், மூலம், தொடக்கம், அடி,நோக்கி, உள்ளே, மத்தியில், நியமப்பாதை’ *மலைமுதல்* ஆறு ‘மலையில் தொடங்கும் ஆறு’ குட-திசை மாய்ந்து குணமுதல் தோன்றி பாயிருள் அகற்றும்…ஞாயிறு [குட ‘மேற்கு; குண ‘கிழக்கு’; மாய்	(அக.119:20) புற.386:21,24

	‘மறை/அடை’) ‘மேற்கில் அடைந்து கிழக்கில் தோன்றி பரந்த இருளை அகற்று ஞாயிறு’ இது ‘x-இலிருந்து Y-க்கு’ தொடரமைப்பு வகையாகும். இரவில் முட ப் பனையத்து *வேர்முதலா* க் கடை-க்-குளத்து க் கயம் காய ‘கோணலான பனையின் வடிவிலுள்ள (முதல் விண்மீன்) குழாமிலிருந்து குளம் வடிவிலுள்ள இறுதி விண்மீன் குழாம் வரை எல்லா விண்மீன்களும் இரவில் பிரகாசிக்க’ வள்ளியோர் செவி *முதல்* வயங்கு மொழி வித்தி ‘பெருந்தன்மையுள்ள மக்களின் செவிகளுக்குள்ளே தெளிவான சொற்களை இட்டு’ சேள ச் செவி *முதல்* கொண்டு ‘காளையை அதன் செவிகளின் அடியில் பிடித்து’ ‘காளையின் செவிகளை அடியில் பிடித்து’ பதி *முதல்* பழகா ப் பழங்கண் வாழ்க்கை ‘உறைவிடத்தின் நியமப்பாதைக்கு பழகாத துன்ப வாழ்க்கை’	(புற.229:2-4) (புற.206:2) (கலி.103:51) (புற.393:1)

	‘ஊரின் ஆழத்திற்கு பழகாத துன்ப வாழ்க்கை’ தொலையா நேமி *முதல்* … புலவர் … உரைத்த … குன்றம் பல ‘நேமி (சக்ரவாள மலை) தொடங்கி புலவர்கள் புகழ்ந்த மலைகள் பல உள்ளன’	(பரி.15:3-5)
	இடப்பொருள் (காலஞ்சார்): ‘முதல் தடவை; தொடக்கத்தில்’ கலைமான் தலையின் *முதல்* கவர்த்த கோடல் அம் கவட்ட குருங்காள் ‘கலைமானின் தலை (தோன்றுவது) போன்று முதல் தடவையாக வளைந்த மற்றும் பிளவுபட்ட கிளைகள் விட்ட குட்டையான தண்டு உள்ள உழுஞ்சில் மரம்’	(அக.151:7-8)
முறை: இது ‘முறை, வழிமுறை, வழி’ எனப் பொருள்படும். இது பெயர் அல்லது வினை பகுதியுடன் சேர்க்கப்படும்.	இடப்பொருள் (காலஞ்சார்/செயல்/சூழல்): ‘அடுத்த; வரிசையில்; முறை’ மேயாயே போல வினவி வழிமுறை க் காயாமை வேண்டுதல் யான் (கலி.82:6-7) ‘(முதலில்) நட்புள்ள நபரைப் போன்றும் பின்னர் கோபபட்டும் விசாரிக்கவேண்டாம் என்று நான் உன்னை வேண்டுகிறேன்’	

	வழிமுறை த் தாய் ‘அடுத்த தாய்’ கண்டார்க்கு இறுமுறை செய்யும் உருவொடு நும் இல் செறிமுறை வந்த கடவுளை-கண்டாயோ [இறு ‘சிதை, நை’; செறி ‘நெருக்கமாகச் சேர்’] ‘(தன்) உருவத்தால் (தன்னைப்) கண்பவரைச் சிதைத்து உன்னுடன் நெருக்கமாகச் சேர்வதற்காக உன் வீட்டிற்கு வரும் பெண்தெய்வத்தை நீ பார்த்தாயா?	(கலி.82:15) (கலி.93:18-20)
முன்(னும்): இது ‘முன்கூட்டி, முந்தைய’ என்று பொருள்படும் மற்றும் இதற்கு *முன்னை* என்ற மாற்றுரு உண்டு. இது பெயருடன் அல்லது வினையெச்சத்துடன் சேர்க்கப்படும்.	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): ‘முன்’ ஏற்றின்முன் ஆடிநின்று [ஏற்றின் என்பது ஏறு ‘காளை’ என்பதன் திரிபுப் பகுதியாகும்] ‘காளையின் முன் நின்றுகொண்டு மற்றும் தள்ளாடிக்கொண்டு’ தெவ்வர் சிலை விசை அடக்கிய…தானை மன்னர் இனி யார் உளரோ நின் முன்னும் இல்லை ‘இப்போது பகைவர்களின் வேகமான அம்புகளின் முன்னேற்றத்தை கட்டுப்படுத்தும் படையை கொண்ட உன்னைப் போன்ற	(கலி.103:28-29) (பதி.45:15-18)

	அரசன் யார் இருக்கப்போகின்றனர்? உனக்கு முன்னும் யாரும் இல்லை' ஆரத்தாள் மார்பும் நின் மார்பும் ஓர் ஒத்த நீர்மைய கொல் என்னா முன் [என்னா (எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்) <என் 'கூறு'] "உன் மார்பும் மாலை அணிந்த பெண்ணின் மார்பும் ஒரே தன்மையானதா?" என்று அவள் கூறுவதை முடிக்குமுன்' கொய்யா முன்னும் 'கொய்வதற்கு முன்னர்'	(பரி.20:64-65) (அக.28:3)

பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுக்களை நோக்கவும்: *அத்தம் முன் நாள் உம்பர் க் கழிந்த என் மகள்* 'பல நாட்களுக்கு முன் காட்டுவழியாகச் சென்ற என் மகள்' (நற்.198:2-3); *முன்னை மரபு* 'பழைய வழக்கம்' (பரி.3:47).

முன்னர்: இது முன் என்பதன் மாற்றுரு ஆகும் மற்றும் இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): 'முன்' தாய் *முன்னர்* ... வளை உகுபவால் 'அவளது வளைகள் அவள் தாய் முன்னால் நழுவியது' ஞாயிற்று முன்னர் இருள் போல மாய்ந்தது என் ஆயிழை...துயர்	(கலி.48:10-11) (கலி.145:65-66)

	‘ஞாயிறு முன் இருள் போல் என் காதலியின் துயர் மறைந்த்து’	
மேல்: இது ‘மேலே’ எனப் பொருள்படும் மற்றும் பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): ‘மேல்’ யானை…எருத்தம் *மேல்* [எருத்தம் ‘பிடரி’] ‘யானையின் முதுகின் மேல்’ *உக்கத்துமேல்* [உக்கத்து என்பது உக்கம் ‘இடை/இடுப்பு’ என்பதன் திரிபுப் பகுதி] ‘இடுப்புக்கு மேல்’ மரன் *மேல்* கொண்டு [மரன் ‘மரம்’] ‘மரத்தின் மேல் கால்பரப்பி நின்றுகொண்டு’ *குன்றின்மேல்* ‘மலை மேல்’ என் மேல் அல்லா விழுந்தாளை ‘மறதியால்/கவனிக்காமல் என் மேல் விழுந்த பெண்’ ‘புரிந்துகொள்ளாமல் என் மேல் விழுந்த பெண்’ *குறித்ததன்மேல்* ‘விருப்பப்பட்ட (பொருளை) நோக்கி’	(பதி.11:18-19) (கலி.94:17) (நற்ற்.111:4) (கலி.27:16) (பரி.6:88-89) (கலி.க.வா:3)

பின்வரும் சூழலில் மேல் பின்னுருபாக வரவில்லை: ‘முன்னால்’: அவ்வேற்றின் ஏனிலை மிகல் இகலின் மிடை கழிப்பு இழிப்பு மேல் சென்று...வெள்ளை எருத்தத்து பாய்ந்தானை (கலி.104:32-35). ‘முந்தைய’: நோக்கின் பிணிக்கும் கண்ணொடு மேல் நாள் நீ பூப்பலி விட்ட கடவுளைக் கண்டாயோ (கலி.93:23-24).

மேலிருந்து: இது *மேல்* மற்றும் *இருந்து* என்ற சொற்களைக் கொண்டது. இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): ‘மேலிரு’ ஏற்றின் *மேலிருந்து* ஆடி த் துறை அம்பி ஊர்வான் போல் தோன்றும் அவன் ‘காளையின் மேல் இருந்துகொண்டு ஆடும் மற்றும் நீரில் ஓடும் தெப்பத்தை ஓட்டும் ஒருவர் போன்று தோன்றும் அவன்’	(கலி.103:38-39)
வயம்: இது பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	திசைப் பொருள்: ‘நோக்கி; கூட; உடன்’ வையை வயமாக வை ‘உன் ஆர்வத்தை வையை மீது வை’	(பரி.6:78)
வயின்: இது ‘பிரிவு, இடம்’எனப் பொருள்படும்.	(1)செயப்படுபொருள்: பொருள்வயின் நினைந்த சொல் ‘செல்வத்தின் மீது ஆசையை வெளிப்படுத்தும் சொல்’	(கலி.17:18)
	(2)’ஏனெனில், காரணமாக’ நம் வயின் வருந்தும் ‘எனக்காக (அதாவது எனது புறப்பாட்டிற்காக)	(நற்.303:7)

	அவள் வருந்துவாள்'	
	(3)கொடைப் பொருள்: 'நிமித்தம், பொருட்டு' *பொருள்வயின்* சென்ற நம் காதலர் 'செல்வத்திற்காக போய்விட்ட நமது காதலர்' *புரைவயின்* பெரிய நல்கி [புரை 'பெருந்தன்மை'] 'பெருந்தன்மைக்காக கொடுத்து'	(கலி.11:4) (பதி.15:37)
	(4)இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): 'இல்; மேல்' நெடுவயின் ஒளிறும் மின்னு 'நீண்ட பாதையில் ஒளிரும் மின்னல்' மனைவயின் பல்லி 'வீட்டில் உள்ள பல்லி' தம்மோன் கொடுமை நம் வயின் ஏற்றி 'அவன் கொடுமையை நம்மீது சுமத்தி' தாழை...கூட வயின் கூம்பு முகை அவிழ 'தாழையின் வீங்கிய பக்கதின் மீது கூம்புவடிவான மொட்டுகள் விரிய' நின் வலவயின் 'உன் வலப்பக்கம்'	(பதி.24:1) (கலி.11:20-21) (நற்.88:6) (நற்.335:4-5) (பரி.1:11)

	(5)திசைப் பொருள் அல்லது சார்புப் பொருள்:	
	‘கு, நோக்கி’	
	ஊர்வயின் மீள்குவம் போல	(நற்.313;8-9)
	‘நம் ஊரை நோக்கி நகர்வது போல்’	
	மகன்வயின் பெயர்தந்தேனே	(அக.26:21)
	‘நான் என் மகனை நோக்கி நகர்ந்தேன்’	
	நம் வயின் என் என நினையும் கொல் … மகளே	(நற்.349:9-10)
	‘(என்) பெண் என்னைப் பற்றி என்ன நினைப்பாள்?’	
	நம் வயின் யானோ காணேன் … நாடன் வரூஉம் ஆறே	(நற்.158:1,2, 9)
	‘நம்மை நோக்கி நாடன் வரும் வழியை நான் காணேன்’	
	பொருள் வயின் பிரிதல்	(நற்.243:9-10)
	‘செல்வத்திற்கு/ஐ வேண்டி/நோக்கி நீங்குதல்’	
	என் வயின் உள்ளாது இருத்தலோ அரிதே	(புற.210:6-7)
	‘என்னைப் பற்றி நினையாமல் இருப்பது (அவளுக்கு) கடினம்’	
	தின்வயின் பரந்தவை உரைத்தேம்	(பரி.3:10)
	‘உன்னிடமிருந்து வெளியே பரவினவர்களைப் பற்றி நான் பேசினேன்’	

	(6)நீங்கல் பொருள்: ‘இருந்து’ *வீவயின்* தேன் சோர [வீ ‘பூக்கள்’; சோர் ‘சொட்டு’] ‘பூக்களிலிருந்து தேன் சோர’	பரி.16:42
வரை: இது ‘எல்லைக்கோடு’ என உண்மையில் பொருள்படும். இது பெயருடனோ வினைப் பகுதியுடனோ சேர்க்கப்படும்.	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): எல்லை மலை வரை மாலை அழி பெயல் ‘மாலையில் மலைமீது பெய்த மழை’	(பரி.10:1)
	இடப்பொருள் (காலஞ்சார்/செயல்): எல்லை *கடவரை* நிற்குமோ காமம் [கட ‘விஞ்சு, வெல்’] ‘(அதை) வெல்வதுவரை காமம் காத்திருக்குமோ?’ காழ் *வரை* நில்லா …களிற்று ஒருத்தல் யாழ் வரை த் தங்கியாங்கு ‘காழில் நிற்காத ஆண் யானை யாழின் (சப்தத்தில்) நின்றது’ என் சொல் *வரை*	(பரி.20:94) (கலி.2:26-27)

	‘என் சொல்லில்’ மொழியின் உணர்த்தும் *சிறுவரை* அல்லது ‘சொற்களால் (யானையை) (அவன்) பயிற்சி செய்யும் கொஞ்ச நேரம் அல்லாது’	(கலி.2:28-29) (அக.13:8)
வழி: இது அடிப்படையில் ‘பாதை’ எனப் பொருள்படும். இது வினைப் பகுதியுடனோ பெயரெச்சத்துடனோ சேர்க்கப்படும்.	(1)இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): ‘இல்; வழியாக’ வேண்டுவழி நடந்து ‘(வெள்ளப்பெருக்கு) அது விரும்பிய பாதை வழி செல்ன்று’ காய்கதிரோன் போயவழி மாலை மலை மணந்து ‘சுட்டெரிக்கும் சூரியன் போன வழி மலையுடன் சேர்ந்து’	(பரி.7:19) (பரி.20:6-7)
	(2)இடப்பொருள் (காலஞ்சார்/செயல்): ‘இல்; உள்; வழி, முறை’ கொடுமையும் செம்மையும் வெண்மையும் தண்மையும் உள்வழி உடையை இல்வழி இலையே ‘நீ கொடுமையும் நேர்மையும் வெப்பமும் தட்பமும் இருக்கின்ற இடத்தில் இருக்கின்றாய்; அவை இல்லாத இடத்தில் நீ இருக்கமாட்டாய்.’	(பரி.4:50-51)
வாய்	இடப்பொருள் (இடஞ்சார்): ‘இல்; மேல்’	

வாய் அடிப்படையில் ‘துளை’ எனப் பொருள்படும் மற்றும் இது பெயர் அல்லது பெயரெச்சத்துடன் சேர்க்கப்படும்.	நின் தாரின்வாய் க் கொண்டு முயங்கி [தார் ‘மாலை’; கொள் ‘பிடி’] ‘உன் மார்பிலுள்ள மலையால் உன்னை இழுத்து அணைத்து’ ‘உன் மார்பிலுள்ள மலையைப் பிடித்து உன்னை அணைத்து’ பெடையன்னார்…நோக்கும்வாய் எல்லாம் [நோக்கும் (பெயரெச்சம்) < நோக்கு ‘பார்’] ‘களங்கமில்லாப் பெண்கள் நோக்கும் எல்லா இடங்களிலும்’	(கலி.95:14-15) (கலி.102:15)
வியல்: இது **‘**உள்ளே’ எனப் பொருள்படும் மற்றும் பெயருடன் சேர்க்கப்படும்.	புரிசைவியல் உள்ளோர் [புரிசை ‘கோட்டை’] ‘கோட்டைக்குள் வாழுவோர்’	(கலி.81:25)

தொல்காப்பியம் (சொல்லதிகாரம், சேனாவரையர், விதி 364) இதை ‘அகலம்/வீதி’ என்பதைக் குறிப்பிடும் உரிச்சொல் (பெயரடை) எனக் கருதுகின்றது’. திராவிட மொழிகளின் சொற்பிறப்பியல் அகராதியில் (தி.மொ.சொபி.அ. 5404) *வியல்* எனபதற்கு ‘அகலம், பெருந்தன்மை’ எனப் பொருள் தரப்பட்டுள்ளது.

விளிவேற்றுமை	(1) மாற்றமில்லாமல் அண்ணல் ‘உன்னதமானவனே’ வேதிர் ‘அரசர்களே (முன்னிலை)’	 (பரி.1:27) (புற.367:14)
	(2) இறுதியில் ஏ அல்லது ஓ சேர்த்து அரு மறை ப் பொருளே [அரு ‘அரிய’; மறை ‘இரகசியம், வேதங்கள்’] ‘மதிப்புமிக்க இரகசியங்களின் பொருளே’ மாயோயே [மா(அ)யோய் ‘கருமையான நீ’] ‘கருமையானவனே’ வால் வளை செய்யாயோ [செய்யாய் ‘சிவந்த நீ’] ‘வெள்ளை வளைகள் கொண்ட சிவந்தவனே’	(பரி.3:1) (கலி.14:6)
	(3)அ என்று தொடங்குகின்ற பின்னொட்டின் இறுதி மெய்யின் நீக்கத்தால் திரு மறு *மார்ப* [மார்ப < மார்பன் ‘மார்புடையவன்’] ‘திரு (செழுமை) என்ற அடையாளம் உள்ள மார்பை உடையவனே’ தொல் இயல் *புலவ*	(பரி.1.36) (பரி.3:86)

	[புலவ < புலவன் ‘படித்தவன்/புலமை உள்ளவன்’] ‘அங்கீகாரமுள்ள/ஒப்புக்கொள்ளத்தக பண்புகள் கொண்ட புலமை உள்ளவனே’ மாயா *மன்ன* [மன்ன < மன்னன் ‘அரசன்’] ‘இறவா/சிரஞ்சீவியாய அரசனே’	(பரி.3:85)
	(4)இறுதி அசையின் உயிரை நீட்டுதல் அடு போர் *அண்ணால்* [அண்ணால் < அண்ணல்] ‘போர்களில் கொல்கின்ற உன்னதமானவனே’ நன்னுதால் [நன்னுதல் ‘அழகான நெற்றி (ஆகுபெயர்) < நன்னுதால்’ ‘அழகான நெற்றி உள்ளவனே’ தகாஅ *மகாஅன்* [மகாஅன் <மகன் ‘மகன், மனிதன்’] ‘(நற்)பண்புகள் உள்ள மனிதனே’ மகாஅஅர் [மகாஅஅர் < மகார் ‘குழந்தைகள்’] ‘குழந்தைகளே’ இலங்கு பூண் *மாஅல்*	(பரி.13:15) (கலி.55:5) (பரி.8:57) (புற.291:1) (பரி.1:28)

	[மாஅல் < மால் ‘கருமையானவன்’] ‘பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்கள் பூண்ட கருமையானவனே’ வாய் மொழி *புலவீர்* [புலவீர் < புலவர்] ‘உண்மையான சொல் பேசும் புலவர்களே’	(பரி.9:13)
	(4)இறுதி உயிரை நீட்டுதல் ஒண்டொடீ [ஒண்டொடீ < ஒள் ‘பிரகாசமான’ + தொடி ‘வளை’] ‘பிரகாசமான வளையல்கள் கொண்டவளே’	(கலி.60:18)
	(5)இறுதி அசையிலுள்ள ஐ என்பதை ஆய் அல்லது ஓய் என மாற்றல் நேரிழாய் [நேரிழாய் < நேரிளை ‘செம்மையான ஆபரணங்கள் அணிந்தவள்’ < நேர் ‘செம்மை/முழுமை’ + இளை ‘ஆபரணக்கள்’] ‘செம்மையான ஆபரணங்கள் அணிந்தவளே’ ஒளிர் வேலோய் [வேலோய் < வேலை ‘வேலை உடையவன்’ < வேல் + ஐ (இட-எண்-பால் உருபு)’	(பரி.8:73) (பரி.8:29)

	‘ஒளிருகின்ற வேலை உடையவனே’ சேவல்-அம்-கொடியோய் [கொடியோய் < கொடியை ‘கொடியை உடையவன்’] ‘சேவல் கொடியை உடையவனே’	(பரி.1:11)

4.6.2. வேற்றுமை மற்றும் பின்னுருபுகளின் வரலாற்று மாற்றம்

நான்காவது இயலில் தமிழ் வேற்றுமை மற்றும் பின்னுருபுகளின் வருணனை மொழியியல் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. இங்கு நாம் சங்ககால வேற்றுமை மற்றும் பின்னுருபுகளை மையமாகக் கொண்டு தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள வேற்றுமை மற்றும் பின்னுருபுகளுடன் ஒப்பிட்டு ஒரு வரலாற்று மாற்ற விளக்கம் தர முயற்சி செய்யப்பட்டுள்ளது. நாம் அறிமுகப் பகுதியில் கூறியது போன்று நமது ஆய்வு சொற்பிறப்பியல் அடிப்படையான ஆய்வு அல்ல. எவ்வாறு சங்ககாலத் தமிழில் பெயர்கள் எத்தகைய வேற்றுமை உருபுகளையும் பின்னுருபுகளையும் பயன்படுத்தி வந்தது மற்றும் அதிலிருந்து தற்காலத் தமிழ் எத்தகைய மாற்றங்களை நேரிட்டுள்ளது என்பதன் அடிப்படையிலேயே இங்கு விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

சங்ககாலத் தமிழில் கிழமை அல்லது உடைமை வேற்றுமையை உணர்த்தும் *அ* என்ற பின்னுருபு தற்காலத்தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை. அதற்குப் பதிலாகத் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள இன், *உடைய*, *அது* என்ற கிழமை அல்லது உடைமை வேற்றுமை உருபுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

சங்ககாலத் தமிழில் ‘உள்ளே’ எனப் பொருள்படும் *அகம்* என்ற பின்னுருபு தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் வழக்கிழந்து விட்டது என்றே கூறலாம். இதற்குப்

பதிலாக *உள்* என்ற பின்னுருபு தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளது. தற்காலத் தமிழில் அகம் என்பது உணவகம், மருந்தகம் என்பது போன்ற சொல்லாக்கங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

சங்ககாலத் தமிழில் கிழமை அல்லது உடைமை வேற்றுமையை உருப்படுத்தம் செய்யும் அது என்ற பின்னுருபு தற்காலத்தமிழிலும் இதே செயல்பாட்டில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

'அருகில், அண்டையில்' எனப் பொருள்படும் *அயல்* என்ற சங்ககாலத் தமிழ் பின்னுருபு தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை. 'எல்லை வரை' எனப் பொருள்படும் *அளவு* என்ற சங்ககாலத் தமிழ் பின்னுருபு கிட்டத்தட்ட அதே பொருளில் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளது. *அளவை* என்ற சங்ககாலப் பின்னுருபு அதே பொருளில் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை. *அன்* என்ற சங்காலப் பின்னொட்டு அதே கிழமை வேற்றுமைப் பொருளில் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளது. சங்காலத்தமிழில் இடத்தைக் குறிக்கும் பெயருடன் சேர்க்கப்படும் ஆ என்ற ஒட்டு கிட்டத்தட்ட அதே செயல்பாட்டில் தற்காலத் தமிழிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

'இல், மேல், அருகில், அங்கு' எனப் பொருள்படும் *ஆங்கண்*, 'நோக்கி' எனப் பொருள்படும் *ஆங்கு* என்ற பின்னுருபும் கிழமை/உடைமை வேற்றுமைப் பொருளில் வரும் *ஆது* என்ற பின்னுருபும் 'இடையில்' எனப் பொருள்படும் *ஆயிடை* என்பதும் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை.

ஆல்/ஆன் என்பன கிழமை வேற்றுமைப் பொருளிலும் உடனிகழ்ச்சி வேற்றுமைப் பொருளிலும், இடப்பொருளிலும் நீங்கல் பொருளிலும் தற்காலத் தமிழில்

பயன்படுத்தப்படவில்லை. இருப்பினும் சங்கத்தமிழில் செய்வது போன்று *ஆல்* கருவிப்பொருளில் தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

'வழி, முறை' எனச் சங்கத்தமிழில் பொருள்படும் பெயரெச்சத்தில் சேர்க்கப்படும் *ஆறு* என்பதும் 'இடம்' எனச் சங்காலத் தமிழில் பொருள்படும் மாற்றும் பெயரெச்சத்தில் சேர்க்கப்படும் *இடம்* என்பதும் தற்காலத்தமிழிலும் அவ்வாறே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. *இடம்* என்பதன் மாற்றுருபான *இடன்* என்பது தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை. 'இல், மேல், இடையில், உள், ஊடே, வழியாக' எனச் சங்ககாலத்தில் பொருள்படும் *இடை* என்ற பின்னொட்டு சங்ககாலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட அதே சூழல்களில் தற்காலத் தமிழிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது எனக் கூற இயலாது. மட்டுமல்லாமல் தற்காலத் தமிழில் இடை என்பது *இல்* வேற்றுமை உருபு ஏற்று இடையில் அல்லது *ஏ* ஒட்டு எடுத்து இடையே எனதான் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. *இடையில்*, *இடையே* என்பன சங்ககாலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுவது போன்று 'இடையில்' என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

எ.கா.

எங்கள் இடையில் எந்த உறவும் இல்லை.

இல் என்பது சங்ககாலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படும் எல்லாச் சூழல்களிலும் அதே பொருள்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்று கூற இயலாது. சங்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுவது போன்று இடப்பொருளில் *இல்* தற்காலத் தமிழிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

எ.கா.

அவள் அவன் மார்பில் சாய்ந்தாள்.

சரியான காலத்தில் மழை பெய்யவில்லை.

இல் சங்ககாலத்தில் பயன்படுத்தப்பவது போன்று கருவிப் பொருளிலும், நீங்கல் பொருளிலும் தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

இன் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இருந்தாலும் சங்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படும் எல்லா சூழல்களிலும் வேறுபட்ட வேற்றுமைப் பொருள்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது எனக் கூற இயலாது. *இன்* தற்காலத் தமிழிலும் கிழமை அல்லது உடைமை வேற்றுமைப் பொருளில் பயன் படுத்தப்படுகின்றது. சங்ககாலத்தில் பயன்படுத்தபடுவது போன்று இன் செயப்படுபொருள் அர்த்தத்திலும், கருவிப் பொருளிலும், உடன்நிகழ்ச்சிப் பொருளிலும், இடப்பொருளிலும், ஒப்புப் பொருளிலும், பகிர்வுப் பொருளிலும் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

உடன் என்னும் பின்னுருபு தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் சங்காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட எல்லாச் சூழல்களிலும் அல்லது எல்லாப் பொருள்களிலும் தற்காலத் தமிழிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்று கூற இயலாது. *உடன்* சங்ககாலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுவது போன்று உடநிகழ்ச்சி பொருளில் தற்காலத்தமிழிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இருப்பினும் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுவது போன்று தற்காலத் தமிழில் *உடன்* என்பது 'முழுவதும்' என்ற பொருளிலும், உட்படு பொருளிலும் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

சங்காலத்தில் கிழமை/உடைமைப் பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *உடை* அதே வடிவில் தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படாமல் அதன் மாற்றுருபான *உடைய* என்ற வடிவில் அதே பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

சங்காலத் தமிழில் இடப்பொருளில் 'அப்பால்' என்ற அர்த்ததில் பயன்படுத்தப்படும் *உம்பர்* என்பதும், 'எப்போது' என்ற பொருளில்

பயன்படுத்தப்படும் *உழி* என்பதும் இடப்பொருளிலும் (‘கு’) திசைப் பொருளிலும் பயன்படுத்தப்படும் *உழை* என்பதும் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை.

சங்ககாலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படும் *உள்* என்ற பின்னுருபு தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படாலும் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படும் எல்லாச் சூழலிலும் அல்லது எல்லாப் பொருள்களிலும் தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று கூற இயலாது. *உள்* சங்ககாலத்தில் பயன்படுத்தப்படும் இடப்பொருளில் (‘உள்ளே, வழியாக, இடையில், மத்தியில்’) பயன்படுத்தப்பட்டாலும் சங்ககாலத்தில் பயன்பட்ட எல்லாச் சூழலிலும் தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப் படவில்லை என்று தான் கூற இயலும். எடுத்துக்காட்டாக *அவருள் ஒருத்தி* என்ற சங்ககால எடுத்துக்காட்டு தற்காலத் தமிழில் *அவர்களில் ஒருத்தி* என்று தான் வருகின்றது. *அது* போன்று *இரண்டுள் ஒன்று* என்ற எடுத்துக்காட்டு தற்காலத் தமிழில் *இரண்டில் ஒன்று* என்றுதான் வருகின்றது. சங்ககாலத்தில் பயன்படுத்தப்படும் *உள்ளும்* என்ற பின்னுருபு தற்காலத்தமிழில் அதே சூழலில் அவ்வாறே பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்று கூற இயலாது.

உள்ளே என்ற பின்னுருபு தற்காலத் தமிழில் பயன்பட்டாலும் அது நேரடியாயப் பெயருடன் சேர்க்கப்படாமல் நான்காம் வேற்றுமை உருபு கு-வுக்குத் திரிபுற்ற பெயருடன் தான் சேர்க்கப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக *நீருள்ளே பிறப்பினும்* என்பது *நீருக்குள்ளே பிறந்தாலும்* என்றுதான் தற்காலத் தமிழில் வரும்.

சங்ககாலத் தமிழில் இடப்பொருளில் ‘அப்பால், பின்னால்’ எனப்பொருள்படும் *ஊங்கண்* என்ற பின்னுருபும், ‘இல், முன்னால், இதுவரை’ எனப் பொருள்படும் *ஊங்கு* என்ற பின்னுருபும், ‘வழியாக’ எனப் பொருள்படும் *ஊடு* என்ற பின்னுருபும், ‘தடவை’

எனப் பொருள்படும் *ஊழ்* என்ற பின்னுருபும் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை.

சங்ககாலத் தமிழில் 'முன்னால்' என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *எதிர்(ஏ)* என்ற பின்னுருபு தற்காலத் தமிழிலும் அதே பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இருப்பினும் *எதிர்* என்பது சங்ககாலத் தமிழில் 'பதிலாக, தொடர்ச்சியாக' என்ற பொருளில் பயன்படுத்துவது போன்று தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

எல்லை என்ற பின்னுருபு சங்ககாலத் தமிழில் 'அச்சமயம், அப்போது, இறுதியில், அதுவரை' என்ற அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துவது போன்று தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை.

செயப்படு பொருளிலும் இடப்பொருளிலும் ('இல், வழியாக') பயன்படுத்தப்படும் *ஏ* என்ற பின்னொட்டு தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை.

சங்ககாலத் தமிழில் செயப்படுபொருளை அடையாளப் பயன்படுத்தப்படும் *ஐ* தற்காலத் தமிழிலும் செயப்படுபொருளைப் அடையாளப் படுத்தப்பயன்படுகின்றது. இருப்பினும் அகச் செயப்படுபொருள் + ஐ என்ற சங்ககாலத் தமிழின் பயன்பாட்டிலிருந்து தற்காலத் தமிழ் வேறுபடுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக *நின்னைப் புரை நினைப்பின்* என்பது தற்காலத் தமிழில் *நினக்கு ஒப்புமை (அதாவது புரை) நினைத்தால்* என்றும் *நின்னை அம்புலி காட்டல்* என்பது தற்காலத் தமிழில் *உனக்கு அம்புலி காட்டல்* என *ஐ* வேற்றுமை உருபுக்குப் பதிலாக *கு* வேற்றுமை உருபு வரும்.

ஒடு, ஓடு என்ற பின்னொட்டுக்களில் *ஒடு* என்பது தற்காலத் தமிழ் வழக்கில் இல்லை. *ஓடு* என்பது சங்ககாலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுவது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இருப்பினும்

சங்ககாலத் தமிழில் *ஓடு* என்பது கிழமைப் பொருளிலும், செயப்படுபொருளிலும், கருவிப் பொருளிலும், கொடை வேற்றுமை பொருளிலும், எண்ணிக்கைப் பொருளிலும் பயன்படுத்தப்படுவது போன்று தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

க்(க்)உ, அக்(உ), உக்க்(உ) (மாற்றுருபுகள்) என சங்ககாலத் தமிழில் உருப்படுத்தம் செய்யப்பட்டுள்ள நான்காம் வேற்றுமை உருபை நமது வசதிக்காக கு என்பதால் உருப்படுத்தம் செய்வோம். கு என்பது சங்ககாலத் தமிழில் கொடைவேற்றுமைப் பொருளில் வருவது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் கு கொடை வேற்றுமைப் பொருளில் வரும். கு வேற்றுமை சங்ககாலத் தமிழில் எழுவாயாக சில வினைகளுடன் பயன்படுத்தப்படுவது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக *நினக்கோ அறியுள் நெஞ்சே* என்பது தற்காலத் தமிழில் இது *உனக்குத் தெரியுமா*? அல்லது *உன் நெஞ்சுக்குத் தெரியுமா*? என வரும். இருப்பினும் கு என்பது சங்காலத்தமிழில் பயன்படுத்தப்படுவது போன்று கிழமைப் பொருளில் தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படும் எல்லாச் சூழல்களிலும் இது சாத்தியமில்லை. எடுத்துக்காட்டாக *நினக்கு...வனப்பு* என்பது தற்காலத் தமிழில் *உன்னுடைய வனப்பு* எனதான் வரும்; அதுபோல் *முதுமைக்கு ஊழி* என்பது *முதுமையின் ஊழி* எனதான் வரும். கு சங்ககாலத்தமிழில் செயப்படுபொருளை குறிப்பது போன்று தற்காலத் தமிழில் குறிப்பிடாது. எடுத்துக்காட்டாக *நாடற்குக் காதல் செய்தல்* என்பது தற்காலத் தமிழில் *நாடனைக் காதலித்தல்* எனதான் வரும். கு சங்ககாலத் தமிழில் நேரடியல்லாத செயப்படுபொருளைக் குறிப்பது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் நேரடியல்லாத செயப்படுபொருளைக் குறிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக *உரைத்திசின் எமக்கே* என்பது தற்காலத் தமிழில் *எமக்குக் கூறு* என வரலாம். கு சங்ககாலத் தமிழில் 'பொருட்டு'

என்ற பொருளில் வரும்; ஆனால் தற்காலத் தமிழில் 'பொருட்டு' என்ற பொருள் கு-ஆக என்பதால் தான் கிடைக்கும். எடுத்துக்காட்டாக *பிறர்க்கு என வாழ்தி நீ* என்பது தற்காலத் தமிழில் '*பிறர்காக* (< பிறர்+கு+ஆக) *நீ வாழ்கின்றாய்* என வரும். இது போல் சங்ககாலத் தமிழில் கு வேற்றுமை 'ஈடாக' பொருளைத் தரும். தற்காலத் தமிழில் 'ஈடாக' என்ற பொருள் கு-ஆக என்பதால் தான் கிடைக்கப் பெறும். எத்துக்காட்டாக *வாளைக்கு...பாண்மகள்...நெல்லின் முகவை கொள்ளாள்* என்பது தற்காலத் தமிழில் *வாளைக்காக பாண்மகள் நெல்லின் முகவையைக் கொள்ளமாட்டாள்* என வரும். இது போல் கு என்பது சங்ககாலத்தமிழில் 'பதிலாக, காரணமாக' என்ற பொருளில் வருவது போன்று தற்காலத் தமிழில் வரும். எடுத்துக்காட்டாக *வண் பெயர்க்கு அவிழ்ந்த பைங்கொடி முல்லை* என்பது தற்காலத் தமிழில் *மழைக்கு (வண்பெயர்) பூத்த (அவிழ்ந்த) பைங்க்கொடி முல்லை* என வர இயலும். சங்க்காலத்தமிழில் கு இடப்பொருளில் பயன்படுத்துவது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் கு என்பதை இடப்பொருளில் பயன்படுத்த இயலும். கு சங்ககாலத்தில் 'பொருத்தும்' எனப் பொருளிலும் திசைப் பொருளிலும் உறவுப் பொருளிலும் வருவது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் வரும்.

கடை என்ற பின்னுறுபு சங்ககாலத்தில் 'இறுதியில்' என்ற பொருளில் வரும் சூழலுக்கு இணையான பயன்பாடு தற்காலத் தமிழில் இல்லை. *புறக்கடை* என்பது தற்காலத் தமிழில் ஒரு கூட்டுப் பெயராக வரும் (ஒப்பிடுக சங்கால எடுத்துக்காட்டு: *புறங்கடைப் போயினாள்; எம் முன் கடை நிறீஇ*)

சங்ககாலத்தமிழில் உடநிகழ்ச்சி பொருளிலும் இடப்பொருளிலும் பயன்படுத்தப்படும் *கண்* என்பதும் இடப்பொருளில் ('இல், உள்')பயன்படுத்தப்படும்

கால்(ஐ) என்பதும் 'தடவை' என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *காறும்* என்பதும் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை.

சங்ககாலத் தமிழில் *கீழ்* என்பது பெயருடன் நேரடியாகச் சேர்க்கப்பட்டு இடப்பொருளில் 'கீழ், பக்கத்தில்' எனப் பயன்படுத்தப்படும் வழக்குத் (எ.கா. குளக்-கீழ் விளைந்த வெண்ணெல் 'குளத்தின் பக்கத்தில்/கீழ் வளர்ந்த வெள்ளை நெல்') தற்காலத் தமிழில் இல்லை என்றாலும் *இன்* என்ற ஒட்டால் திரிபுற்ற பெயரோடு *கீழ்* சேர்க்கப்பட்டு இடப்பொருள் தருவது தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளது (எ.கா. *குளத்தின் கீழ்*).

கொண்டு என்பது சங்ககாலத்தமிழில் கருவிப் பொருளிலும் ('ஆல்') காரணப் பொருளிலும் பயன்படுத்தப்படுவது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது (எ.கா. *நுண்கோல் கொண்டு*, *தோல் கொண்டு*) .

சங்கத்தமிழில் இடப்பொருளில் வரும் *சார்* என்ற பின்னுருபும், 'பக்கம், அருகே' என்ற இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *சிறை* என்ற பின்னுருபும், 'இல், மேல்' என்ற இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *ஞாங்கர்* என்ற பின்னுருபும், 'இல், எப்போது, அந்நாள்' என்ற இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *ஞான்று*, *ஞான்றை* என்ற பின்னுருபுகளும் கிழமைப் பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *தாம்* என்ற பின்னுருபும் 'இல், எல்லை, அப்பால்' என்ற இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *தலை* என்ற பின்னுருபும் கிழமைப் பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *தன்* என்ற பின்னுருபும் 'நோக்கி' என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *திறம்/திறன்* என்ற பின்னுருபும் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை.

சங்ககாலத் தமிழில் 'ஒவ்வொரு' என்ற வினியோகப் பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *தொறு(ம்)*, *தோறும்* என்ற பின்னுருபுகளும் தற்காலத் தமிழில்

பயன்பட்டில் உள்ளன. 'நடுவில்' என்ற இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *நடுவண்* என்ற பின்னுருபு தற்காலத் தமிழில் வழக்கிழந்து விட்டன. *நடுவண்* என்பது தற்காலத் தமிழில் சாத்தியம் என்றாலும் *நடுவில்* என்பது தான் பெரும்பான்மையும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. 'நடுவில்' என்ற இடப்பொருளில் வரும் *நாப்பண்* என்பது தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை. சங்க்காலத்தில் 'இருந்து' என்ற நீங்கல் பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் நின்று(ம்) என்ற பின்னுருபும் 'நேரம்' என்ற இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் பதம் என்ற பின்னுரும் 'தடவை' எனப் பொருள்படும் *பாடு* என்ற பின்னுருபும் 'இடம், உடன்' என்ற இடப்பொருளிலும் 'நோக்கி' என்ற திசைப் பொருளிலும் 'வேண்டி' என்ற பொருளிலும் பயன்படுத்தப்படும் *பால்* என்ற பின்னுருபும் தற்காலத் தமிழில் வழக்கிழந்துவிட்டது.

பின் என்பது சங்ககாலத்தமிழில் பெயருக்குப் பின்னர் வந்து 'பின்னால்' என்ற இடப்பொருளை குறித்து நிற்பது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் பின் பெயருக்குப் பின்னால் வந்து 'பின்னால்' என்ற பொருளைக் குறிப்பிடும். சங்காலத் தமிழில் பின் நேரடியாகத் திரிபுறாத பகுதியில் சேர்க்கப்படும்; ஆனால் தற்காலத் தமிழில் பின் பெரும்பான்மையும் நான்காம் வேற்றுமை உருபு கு-வுக்குத் திரிபுற்ற பெயர்ப்பகுதியில் தான் சேர்க்கப்படுகின்றது.

சங்ககாலத் தமிழ் எடுத்துக்காட்டு	**இணையான தற்காலத் தமிழ் எடுத்துக்காட்டு**
அவன் பின் தொடரூ (பரி.11:111)	*அவன்/அவனுக்குப் பின்* போவது
வேந்தரும் வேளியரும் *பின்* வந்து பணிய (பதி.88:13)	அரசர்களும் பிரபுக்களும் *உன்/உனக்குப் பின்* வந்து வணங்க

வீவு இல் *குடிப்பின்* இரும் குடி ஆயர் (கலி.105:7)	என்றும் அழியாத *குடிக்குப் பின்* வந்த ஆயர் குடி

சங்ககாலத் தமிழில் 'பின்னால், பின்னர்' என்ற இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் பிற்றை தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை. சங்ககாலத் தமிழில் 'பின்னால்' என்ற இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் பின்னர் தற்காலத் தமிழிலும் அப்பொருளிலேயே பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

ஏற்றின் பின்னர் (ச.கா.த. கலி.20:22) – காளையின் பின்னர் (த.கா.த)

சங்ககாலத் தமிழில் 'பக்கம்' என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *புடை* என்ற பின்னுருபும், 'நோக்கி, தொடர்பாக' என்ற சார்புப் பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் மாட்டு என்ற பின்னுருபும் 'பொருட்டு' என்ற சார்புப் பொருளில் பயன்பத்தப்படும் *மாட்டை* என்ற பின்னுருபும், 'தடவைகள், நீண்டநேரமாக' எனப் பொருள்படும் *மாண்* என்ற பின்னுருபும், 'அளவிற்கு, அதற்காக' என்ற காலஞ்சார் எல்லைப் பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *மாத்திரம்* என்ற பின்னுருபும் காலஞ்சார் எல்லைப் பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *மாத்திரை* என்ற பின்னுருபும் 'மேல்' என்ற இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் மிசை, மீமிசை என்ற பின்னுருபும் தற்காலத் தமிழ் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

சங்ககாலத் தமிழில் 'அந்நேரம், அப்பொழுது' என்ற காலஞ்சார் இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் பொழுது தற்காலத் தமிழிலும் அதே பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அதன் மாற்றுருபான போழ்து தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை.

சங்ககாலத் தமிழில் 'மேல், மீது' என்ற இடஞ்சார் இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் மீது தற்காலத் தமிழிலும் அதே பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. சங்ககாலத் தமிழில் 'இல், மூலம், இருந்து' என்ற இடஞ்சார் இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் முதல் என்ற பின்னுருபு தற்கால தமிழில் 'இருந்து' என்ற இடஞ்சார் இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் சங்காலத் தமிழில் *முதல்* பயன்படுத்தப்படும் சூழல்கள் தற்காலத் தமிழ் *முதல்* என்பது வருவதற்கு பொருத்தமானதாக இல்லை. பின்வரும் சங்ககாலத்தமிழ் எடுத்துக்காட்டுகளில் வரும் *முதல்* என்பதற்கு இணையான தற்காலத் தமிழ் பின்னொட்டு *இல்* என்பதுதான்.

சங்ககாலத் தமிழ் எடுத்துக்காட்டு	**இணையான தற்காலத் தமிழ் எடுத்துக்காட்டு**
மலைமுதல் ஆறு (அக.119:20)	மலையில் தொடங்கும் ஆறு
குடதிசை மாய்ந்து குணமுதல் தோன்றி (புற.386:21, 24)	மேற்கில் அடைந்து கிழக்கில் தொடங்கி

சங்காலத்தமிழில் 'அடுத்த, வரிசையில், முறை' என்ற இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *முறை* என்ற பின்னுருபையும் தற்காலத் தமிழில் அதே சூழலில் பயன்படுத்த இயலாது.

சங்காலத் தமிழில் 'முன்' என்ற இடஞ்சார் பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் முன் என்ற பின்னுருபு தற்காலத் தமிழில் அதே பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இது போன்று சங்ககாலத் தமிழில் 'முன்' என்ற இடஞ்சார் இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *முன்னர்* என்ற பின்னுருபும் தற்காலத் தமிழில் அதே பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இவ்வாறே சங்ககாலத் தமிழில் 'மேல்' என்ற இடஞ்சார் இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *மேல்* என்ற பின்னுருபும் தற்காலத் தமிழில் அதே பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இவ்வாறே சங்காலத் தமிழில் 'மேலிருந்து' என்ற

இடஞ்சார் இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *மேலிருந்து* என்ற பின்னுருபு அதே பொருளில் தற்காலத் தமிழிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

சங்கத்தமிழில் 'நோக்கி, கூட, உடன்' என்ற திசைப் பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *வயம்* என்ற பின்னுருபும் செயப்படுபொருள், காரணப்பொருள், கொடைப் பொருள், இடஞ்சார் இடப்பொருள், திசைப்பொருள், நீங்கல்பொருள் என்ற பொருள்களில் பயன்படுத்தப்படும் *வயின்* என்ற பின்னொட்டும் 'இல், மேல்' என்ற இடஞ்சார் இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *வாய்* என்ற பின்னுருபும் 'உள்ளே' என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *வியல்* என்ற பின்னுருபும் தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

சங்ககாலத் தமிழில் 'எல்லை' என்ற இடஞ்சார் இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *வரை* என்ற பின்னுருபும் 'இல்,வழியாக' என்ற இடப்பொருளில் பயன்படுத்தப்படும் *வழி* என்ற பின்னுருபும் தற்காலத் தமிழில் அதே பொருட்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

சங்காலத் தமிழில் விளி வேற்றுமைக்கு வேண்டி பெயர்கள் திரிபுறுவதற்கும் அல்லது பிறழ்வதற்கும் தற்காலத் தமிழில் விளி வேற்றுமைக்கு வேண்டி பெயர்கள் திரிபுறுவதற்கும் இடையில் கூறத்தக்க வேறுபாடுகள் உள்ளன. சங்கத்தமிழில் மாற்றமில்லாமல் வரும் விளிவேற்றுமை வடிவங்கள், *ஏ* ஏற்றுவரும் விளிவேற்றுமை வடிவங்கள், *ஓ* ஏற்று வரும் விளிவேற்றுமை வடிவுகள், இறுதி உயிர்-மெய்யிலிருந்து மெய் குறைய வரும் விளிவேற்றுமை வடிவங்கள் (*மார்பன்* என்பது *மார்ப* எனக் குறுகுவது), இறுதி அசையின் உயிர் நீட்சியடையும் விளிவேற்றுமை வடிவங்கள், *ஆய்* என்பது *ஓய்* என மாறும் போன்ற விளிவேற்றுமை வடிவங்கள் என பல வகை விளிவேற்றுமை வடிவங்கள் வழக்கில் உள்ளன.

சங்கலகாலத் தமிழைப் போன்று தற்காலத் தமிழில் விளிவேற்றுமை வடிவு பின்வருமாறு மாற்றமின்றி வரும். இசையோட்ட மாற்றம் அல்லது ஒலி அழுத்தம் விளிவேற்றுமைப் பொருளைத் தரும்.

எ.கா.

இராமன்! கண்ணன்!

அன் என்பதில் இறுதியுறும் பெயர்கள் ஆ என மாற்றமடைந்து விளி வேற்றுமைப் பொருளைத் தருவதுண்டு. சங்ககாலத் தமிழில் இச்சூழலில் இறுதி மெய் கெட உயிர் நீட்சியுறாது வருவதைப் பார்த்தோம் (எ.கா. மார்பன் > மார்ப).

-அன் > -ஆ

இராமன் > இராமா, கண்ணன் > கண்ணா,

சங்ககாலத் தமிழைப் போன்று ஏற்றுவரும் விளிவேற்றுமை வடிவுகளும் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளன.

கோ > கோவே!, கிளி > கிளியே!, பூ > பூவே!, தீ > தீயே!

இறுதி உயிர் இ நீட்சியுற அமையும் விளி வேற்றுமைகளும் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளன.

இ > ஈ

தோழி > தோழீ!, தம்பி > தம்பீ

4.7. கூட்டுப்பெயர்கள்

4.7.1. சங்காலத்தமிழில் கூட்டுப் பெயர்கள்

தற்கால மொழியியலாரின் கலைச் சொல்லாக “கூட்டு” என்பது பிரித்துப் பொருள்கொள்ள இயலாத மற்றும் அதன் முழுப்பொருள் (கூட்டுப்பொருள்) அதன் தனித்தனியான பாகங்களின் (தனித்தனி பெயர்களின்) பொருளாக இராது.

தற்போதைய ஆய்வு “கூட்டுப் பெயர்” என்பதற்கும் “பெயர்த்தொடர்” என்பதற்கும் அமைப்பு அடிப்படையில் வேறுபாடு செய்கின்றது. கூட்டுப் பெயர்கள் யாவும் பகுதிகளால் உருவாக்கப்பட்டவை; ஆனால் பெயர்த்தொடர்கள் குறைந்தது எச்சமாக இருக்கிற ஓர் உறுப்பினரைக் கொண்டிருக்கும். கூட்டுபெயர்கள் பெயர்கள் போன்றிருக்கும் எனவே அவைகள் திரிபுறும். அதாவது கூட்டுப்பெயரில் இறுதி உறுப்பினரான கூட்டின் தலைமைப் பெயர் திரிபுறும்.

எ.கா.

கூட்டுகள்

புகர் முக வேழம் ‘சிறு பொட்டுகள் உள்ள யானை’ (அக.12:11)

இங்கு இதன் உறுப்பினர்கள் (புகர் ‘பொட்டு’; வேழம் ‘யானை’) ஒன்றும் எச்சவடிவில் இல்லை.

அணத்து க் கை ‘யானையின் துதிக்கை’ (பரி.20:105)

[அணத்த்(உ) என்பது *அணம் < அண்ணம் ‘வாயின் மோட்டுவளை’ என்பதன் பிறழ்வுற்ற பகுதி; கை]

பகுத்தூண் ‘பங்கிடப்பட்ட உணவு’ (பதி.38:15)

[பகுத்து (இறந்தகாலப் பகுதி) < பகு ‘பிரி/பாகம்வை’]

பெயர்த்தொடர்கள்

நிண்டு அகன்ற கண்ணால்

[நீண்டு (வினையெச்சம்) நீள்; அகன்ற (பெயரெச்சம் < அகல் 'விரி'; கண்]

'நீண்ட விரிந்த கண்கள் கொண்ட பெண்'

ஆன்று அவிந்து அடங்கிய செயிர் தீர் செம்மால் (பதி.37:5)

'அடக்கமான, மனநிறைவுள்ள, தாழ்மையான குற்றமற்ற பெருமகனே'

கூட்டு என்பதன் (தமிழ்) மரபிலக்கணக் கலைச் சொல் "தொகை" என்பதாகும். மேற்கத்திய இலக்கண மரபுப்படி ஆகுபெயர் அடிப்படையில் அமையும் அன்மொழித் தொகையை மட்டும் கூட்டுப் பெயர் என்று கூறவியலும். அன்மொழித்தொகையை சமஸ்கிருத இலக்கணத்தில் பகுவ்ரீஹி என்பர்.

கமில் சுவலபிள் (Zelebil 1967:103) பின்வரும் வாதத்தை முன்வைக்கின்றார்: மரபிலக்கணங்களில் கூட்டுகளின் வகைப்பாடு வடிவமைப்பு மற்றும் பொருண்மையியல் காரணிகளின் கலவை. தொல்காப்பியம் ஆறு வகை கூட்டுக்களைத் தருகின்றது: வேற்றுமைத் தொகை, உவமைத் தொகை, பண்புத் தொகை, உம்மைத் தொகை, அன்மொழித் தொகை. நாம் *பணைத் தோள்* என்ற தொடரை எடுத்துக்கொள்வோம். மரபிலக்கணங்களின் அடிப்படையில் இது உவமைத் தொகையாகும்; அதாவது ஒப்பீட்டை வெளிப்படுத்தும் ஒருவகை கூட்டு. தற்கால மொழியியலார் இது கூட்டு அல்ல என்று நினைத்தனர். முதலில் இந்த தொடரைப் பிரிக்க இயலும்: *பணை மென் தோள்*. இரண்டாவது புதிய பொருள் உருவாக்கப்படவில்லை. இத்தொடரின் பொருள் அதன் இரண்டு பாகங்களின் மொத்தமாகும். சோதனையால் கண்டறியும் புணர்ச்சி மாற்றங்கள் இல்லை *தோள்* என்பதன் *த்* நீட்சியுறவது கூட்டையும் தொடரையும் வேறுபடுத்தும் புணர்ச்சி அல்ல. அவை தொடர்களிலும் கூட்டு போன்ற அலகுகளிலும் சமமாக வரும். மாறாக *புன்கண்*

என்பது கூட்டாகும்; ஏனென்றால் அது சுதந்திரமான வடிவாகச் செயல்படுகின்றது. அதைப் பிரிக்க இயலாது. *புன் கடுங் கண்* சாத்தியம் இல்லை. ஆனால் *கடுங்கண்* என்ற தொடரைப் பிரிக்கவியலும். *புன்கண்* என்பது ஒரு கூட்டாக புதிய பொருளைப் பெற்றுள்ளது; இது அதன் இரு கூறுகளின் பொருள்களின் மொத்ததிற்குச் சமமானதல்ல.

கமில் சுவலபிள் (1967:40, 103, 104) தமிழில் "கூட்டுப் பெயர்" என்ற வகைப்பாடு பற்றி தற்கால மொழியியலாரின் தடுமாற்றம் பற்றி விரிவாக விளக்குகிறார். அவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: பிளாக் மற்றும் டாகர் கூற்றுப்படி கூட்டுகளுக்கும் தொடர்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை நிறுவ வடிவமைப்பு அடிப்படையிலான பண்புக்கூறுகளைக் கண்டுபிடிக்க இயலவில்லை என்றால் அம்மொழியில் தொடர்கள் தான் உள்ளன; கூட்டுகள் இல்லை எனலாம். தமிழில் (குறிப்பாக பழந் தமிழில்) தொடர்கள் பெரும்பாலும் பகுதிகளின் (stems) கட்டுமானங்களாகும் (constructions) என்பதால் தொடர்களுக்கும் கூட்டுக்களுக்கும் இடையில் தீர்மானமான எல்லையை வரைவது மிகவும் கடினம்.

தமிழ் மரபுப்படி *பணைத்தோள்* மட்டுமன்றி *பணை மென் தோள்* என்பவைகளும் "கூட்டுகள்"-ஆகக் கருதப்படுகின்றன. மரபிலக்கண உரையாசிரியர் ஒருவர் கூட்டிற்கு இதனை ஒக்கும் எடுத்துக்காட்டைத் தருகின்றார்: *மழை வண் கை* (பார்க்க: தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்கு சேனாவரையர் உரை, விதி 414).

இப்பகுதியில் கூறப்படும் கூட்டுப் பெயர்களைப் பற்றிய விளக்கம் மரபு அடிபடையிலானது.

4.7.1.1. கூட்டுப்பெயராகம் ஆக்கம்

கூட்டுப்பெயர்களின் உறுப்பினர்கள் வினைப் பகுதிகள், பெயரடைகள் மற்றும் பெயர்கள் (பெயரடைப் பெயர்கள், வினையாலணையும் பெயர்கள் அல்லது தொழிற்பெயர்கள் போன்ற ஆக்கப் பெயர்கள் மற்றும் ஆக்கப்படாத பெயர்கள்) ஆகும். கூட்டுப் பெயரடையாக்கத்தின் ஒரே கட்டுப்பாடு கூட்டுப் பெயரின் இறுதி உறுப்பினர் பெயராக (ஆக்கபடாத அல்லது ஆக்கப்பட்ட பெயராக) இருக்கவேண்டும் மற்றும் அது கூட்டுப்பெயரின் தலைமைப் பெயராக அமையும்.

செம்மொழித் தமிழில் கூட்டுப்பெயரின் நீளம் அதாவது கூட்டுபெயரை ஆக்கும் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை வரையறையற்றது ஆகும். சங்க இலக்கியங்களின் தொகுப்பில் காணப்படும் நீண்ட திரிபுறாத கூட்டுப்பெயருக்குப் பத்து உறுப்பினர்கள் உண்டு: *மாந் தளிர் மேனி நெடு மென் பணை த் தோள் குறுந் தொடி மளிர்* 'இளம் மூங்கீல் போன்ற நீண்ட மற்றும் மென்மையான கைகளும் சிறிய வளைகளும் கொண்ட மாந்தளிர் நிற மேனி உள்ள பெண்கள்' (பரி.8:38). திரிபுறாத கூட்டுப் பெயர் என்பது கூட்டு பகுதிகளால் ஆனது மற்றும் தலைமைப் பெயர் இலக்கண வேற்றுமைக்காக அடையாளப்படுத்தப்படாதது. வரையறுக்கப்படாத நீளமாக இருந்தாலும் இவ்வகையிலான கூட்டின் அமைப்புசார் வேறுபாடு அக்கூட்டிலுள்ள உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து அமையும். ஆக்கப்படாத பெயர்கள் மற்றும் ஆக்கப்பட்ட பெயர்கள் என்ற இருவகைப் பெயர்கள் தரப்படுகையில் ஒன்று கூட்டின் இறுதி உறுப்பினராக இருக்கும்; கூட்டுப்பெயர்கள் கொண்டிருக்கும் அமைப்பொழுங்குகளின் எண்ணிக்கையை வருவதுரைக்கும் வாய்ப்பாடு $2(4^{n-1})$; இதில் n என்பது கூட்டை உருவாக்கும் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை ஆகும்.

எடுத்துக்காட்டாக கூட்டுப்பெயர் இரண்டு உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்தால் இது பின்வரும் எட்டு அமைப்பொழுங்குகளில் எதாவது ஒன்றைக் கொண்டிருக்கலாம்.

(1)ஆக்கப்படாத பெயர் + ஆக்கப்படாத பெயர்

கழி ப் பூ ‘உப்பங்கழியில் உள்ள பூக்கள்’ (அக.40:1)

(2)பெயரடை+ஆக்கப்படாத பெயர்

வான் பிசிர் ‘நீர்த்துளிகளின் வெண் தெளிப்பு’ (பதி.11:1)

(3)ஆக்கப்பட்ட பெயர்+ஆக்கப்படாத பெயர்

பெயல் மழை ‘பெய்யும் மழை’ (குறு.174:1)

(4)வினைப் பகுதி + ஆக்கபடாத பெயர்

மீ கை ‘உயர்த்தப்பட்ட கை(கள்)’ (பதி.40:12)

(5)ஆக்கப்படாத பெயர்+ஆக்கப்பட்ட பெயர்

கை பிணி ‘கைகளைப் பிடித்தல்’ (அக.32:12)

(6)பெயரடை + ஆகப்பட்ட பெயர்

தீந் தொடை ‘இனிமையான தொடை (பதி.66:1)

(7)ஆக்கப்பட்ட பெயர் + ஆக்கப்பட்ட பெயர்

பரிசிலர் வெறுக்கை ‘பரிசிலரின் செல்வம்’ (பதி.15:21)

(8)வினைப் பகுதி + ஆக்கப்பட்ட பெயர்

விரி சுடர் ‘பரவும் கதிர்கள்’ (பரி.19:100)

இந்நேர்வில் வாய்ப்பாடு $2(4^{n-1})$ ஆகும்; இதில் n = 2; இது $[2(4^{2-1})]$ 8-ஐத் தரும். மூன்று உறுப்பினர்கள் உள்ள கூட்டுகளின் அமைபொழுங்கு $[(2(4^{3-1})]$ 32 ஆகும்;

நான்கு உறுப்பினர்கள் உள்ள கூட்டுகளின் அமைப்பொழுங்கு [(2(4^{4-1})] 128 ஆகும்; ஐந்து உறுப்பினர்கள் உள்ள கூட்டுகளின் அமைபொழுங்கு [(2(4^{5-1})] 512 ஆகும்.

4.7.1.2. கூட்டுப்பெயரின் பொருள்கோள்

கூட்டுப்பெயரின் உறுப்பினர்களுக்கு இடையே உள்ள பொருண்மை உறவுகளை இலக்கண விதிகள் கொண்டு எளிதில் கண்டுபிடிக்க/நிர்ணயிக்க இயலாது. தொடரியல் அடிப்படையில் உறுப்பினர்கள் அவற்றின் வலதுபக்கம் மிக அண்மையிலுள்ள பெயரை பண்படை செய்யும்; இது கட்டாயமல்ல, சாத்தியம் தான். எடுத்துக்காட்டாக ஏழு உறுப்பினர்கள் கொண்ட கூட்டுப்பெயரான *பசை கொல் மெல் விரல் பெரும் தோள் புலைத்தி* 'அகன்ற தோள்களும் (துணியிலுள்ள) கஞ்சிப்பசையைத் தேய்க்கும் மெல்லிய விரல்களும் கொண்ட துணி வெளுக்கும் பெண்' என்பதில் முதல் மூன்று உறுப்பினர்கள் *பசை* 'கஞ்சிப்பசை', *கொல்* 'தேய்', *மெல்* 'மெல்லிய' என்பன அவற்றின் மிக அண்மையிலுள்ள பெயரான *விரல்* என்பதை அடை செய்கின்றன. ஐந்தாவது உறுப்பினரான *தோள்* என்பதை அதன் மிக அண்மையிலுள்ள பெயரான *தோள்* என்பதை அடை செய்கின்றது. நான்காவது உறுப்பினர் விரல் என்பதும் ஆறாவது உறுப்பினர் தோள் என்பதும் சேர்ந்து அவற்றின் வலதுபக்கம் உள்ள இறுதிப் பெயரான புலத்தி என்பதை அடை செய்கின்றன. மாறாக *இ-ப்-பண்பு-இல்-தாய்* (புற.336:12) என்ற கூட்டுப்பெயர் '(நற்)பண்புகள் இல்லாத இந்தத் தாய்' என்பதில் முதல் உறுப்பினரான *இ* 'இந்த' என்பது அதன் மிக அண்மையில் வரும் பண்பு என்பதை அடை செய்யாது. *இ* 'இந்த', *பண்பு* '(நற்)பண்புகள்', *இல்* 'இல்லாத' என்ற முதல் மூன்று உறுப்பினர்கள் தலைமைப் பெயரான *தாய்* என்பதை அடை செய்யும். முழு அமைப்பின் பொருள் '(நற்)பண்புகள் இல்லாத இந்தத் தாய்' என்பதாகும். மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு *பரேர் எறுழ் முழவு த்*

தோள் ‘பெரிய அழகான வலிமையான முரசு போன்ற தோள்கள்’ (பதி.31:20) என்பதாகும். இதில் *பரேர்* ‘பெரிய அழகான’, *எறுழ்* ‘வலிமை’, *முழவு* ‘ஒரு கொட்டு வாத்தியம்’ என்ற எல்லா உறுப்பினர்களும் *தோள்* என்ற தலைமைப் பெயருக்கு முன்னர் வந்து அதை அடைசெய்கின்றன. *முழவு* என்பது ஒரு பெயராக இருந்தாலும் அதன் முன்னர் வரும் உறுப்பினர்கள் அதை அடைசெய்வதில்லை.

கூட்டுப் பெயர்களின் சரியான பொருள்கோளுக்கு நாம் இலக்கிய மரபுகளையோ சூழல்களையோ சாரவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக *பேய் மகள்* (பதி.22:37) என்ற கூட்டுப்பெயரில் முதல் உறுப்பினரான *பேய்* என்பது ஒரு குழுவைக் (பேய்களின் ஒரு குழுவை) குறிப்பிடும்; *மகள்* என்பது அக்குழுவை சாரும். ஆனால் *வளை மகள்* ‘வளையல்கள் கொண்ட பெண்’ (பதி.23:23) என்பது அமைப்பு அடிப்படையில் *பேய் மகள்* போன்றிருந்தாலும் முதல் உறுப்பினரான *வளை* என்பது இரண்டாவது அல்லது தலைமைப் பெயரான *மகள்* ‘பெண்’ அணிந்திருக்கும் *வளை*-ஐ குறிப்பிடும். மற்றொரு கூட்டுப்பெயரான *வளை தலை* ‘கீழ்நோக்கி வளைந்த தலை’ என்பதில் *வளை* என்பது கையில் அணியும் வளையலைக் குறிப்பிடாது ‘குனி’ என்பதைக் குறிப்பிடும்.

4.7.2. கூட்டுப்பெயர்களின் வரலாற்று மாற்றம்

இரண்டாவது இயலில் இதுவரை தமிழ்க் கூட்டுபெயர்கள் குறித்து நடைபெற்ற ஆய்வுகள் பற்றி பார்த்தோம். கூட்டுபெயர்களை மரபிலக்கணத்தாரும் தற்கால மொழியியலாரும் எவ்வாறு ஆய்கின்றனர் என்று பார்த்தோம் (Vijayavenugopal, 1984 சுப்பையா 1984, Maramalai 1984, Rajendran 2004, லெட்சுமணன் 2009). மரபிலக்கணங்கள் பெயர்க் கூட்டுகளைத் தொகை என்று பெயரிட்டு அழைத்து

அவ்வற்றின் மூல வடிவ அடிபடையில் அவற்றை வேற்றுமைத் தொகை, உவமைத் தொகை, வினைத் தொகை (அல்லது வினையின் தொகை), உம்மைத் தொகை, அன்மொழித் தொகை எனப் பிரித்து விளக்கம் தருகின்றன. விஜய வேணுகோபால் கூட்டுப்பெயர்களின் ஆக்கத்திற்கு மாற்றிலக்கண அணுகு முறையில் விடை காண்கின்றார். சுப்பையா, மறைமலை மற்றும் லெட்சுமண் ஆகியோர் கூட்டுப்பெயர்களை மரபிலக்கணங்கள் அடிப்படையிலேயே ஆய்கின்றனர். இராசேந்திரன் கூட்டுபெயர் தொடர்பான எல்லா ஆய்வுகளையும் முன்வைத்து கூறி லெவினின் கோட்பாடு அடிப்படையிலும் கூட்டுபெயர்களை ஆய்ந்து விளக்கம் தருகின்றார். மறைமலை நிர்வாகத்திற்குரிய பல சொற்களைச் சேகரித்து மரபிலணக் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் அவற்றைப் பிரித்து விளக்கம் தருகின்றார்.

சங்கத்தமிழ் ஆனாலும் தற்காலத் தமிழானாலும் சொற்கள் இணைந்து கூட்டுப் பெயர்களை ஆக்குகின்றன; தலைமைச் சொல் பெயராக இருக்கவேண்டும்; அடையாக வரும் சொற்கள் பெயராகவோ பெயரடையாகவோ வினையாகவோ இருக்கலாம். சங்ககாலத் தமிழில் காணப்படும் கூட்டுப் பெயராக்கதிற்கும் தற்காலத் தமிழில் கூட்டுப்பெயராக்கத்திற்கும் ஆக்கமுறை அடிப்படையில் வேறுபாடுகள் இல்லை. சங்ககாலத்தில் உருவாக்கப்படாத பல கூட்டுப்பெயர்கள் தேவைகருதி புதிதாக உருவாக்கப்பட்டு பயன்பாட்டில் உள்ளன. புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட சொற்களின் பட்டியலும் வகைபாடும் உருவாக்க முறைகளும் மறைமலையால் விளக்கப்பட்டுள்ளது. லெட்சுமணன் சங்ககாலச் கூட்டுசொற்களைப் பட்டியலிட்டு வகைபடுத்தி ஆய்கின்றார். கூட்டுப்பெயர்களின் வரலாற்றுமாற்றமாக கூட்டுப்பெயர்களின் விளக்கத்தில் நிகழ்ந்துள்ள மாற்றங்களையும் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட கூட்டுப்பெயர்களையும் தான் கூறவேண்டும்.

கூட்டுப்பெயராக்கத்தின் விளக்கத்தின் பல பரிமாணங்கள் இரண்டாவது இயலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. புதிதாக உருவாக்கப்படும் கூட்டுபெயர்களின் பட்டியல் ஒரு முடிவில்லாத ஒன்று.

4.8. பெயரடைப் பெயர்கள் அல்லது குறிப்புப் பெயர்கள்

4.8.1. சங்ககாலத் தமிழில் பெயரடைப் பெயர்கள் அல்லது குறிப்புப் பெயர்கள்

பெயர்ப் பகுதிகள் (nominative stems) (அதாவது பெயரடைப் பகுதி, தொழிற்பெயர்ப் பகுதி, வினையாலணையும் பெயர்ப் பகுதி, தனிநிலைப் பெயர்ப் பகுதி, திரிபுப் பகுதி) என்பன இட-எண்-பால் ஒட்டை (விகுதியை) ஏற்று பெயராக்கம் செய்யும்; இவ்வாக்க பெயர்களை நாம் இங்கு 'பெயரெச்சப் பெயர்கள்' (adjectival nouns) என்கின்றோம். அவை அவற்றிற்குரிய பெயரின் "முற்று" அல்லது "முழுமை"-ஐ நிலையைக் குறிப்பிடும். அவை குறிப்பிட்ட காலத்தைக் காட்டாது.

பெயரெச்சப் பெயரடை என்ற செயற்பாங்கு பெயர்களின் (தனிநிலைப் பெயர்களின்) மற்றும் பெயரடைகளின் திரிபாக்கம் (conjucation) என்று சிலரால் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திரிப்பாக்கத்தினால் விளைந்த பெயர் வடிவங்களை "மாற்றுப்பெயராக்கம் செய்யப்பட்ட பெயர்கள்" (pronominalized nouns), "மூவிடவிகுதி ஒட்டப்பட்ட பெயர்கள்" (personal nouns) மற்றும் "மூவிடவிகுதி ஒட்டப்பட்ட பெயரடைகள்" (personal adjectives) என்று குறிப்பிடப்படும் (Zvelebil, 1967:15). அருணாச்சலம் (Arunachalam:329) இவற்றை "குறிப்பு வினைகள்" (appellative verbs) என்கிறார்.

பெயரடைப் பெயர்களை ''X Y-ஐக் கொண்டிரு' அல்லது 'Y குணம் கொண்ட X' என மொழிபெயர்க்கலாம்; இங்கு X என்பது இட-எண்-பால் விகுதியால்

குறிப்பிடப்படும்; Y என்பது பெயரடைப் பெயருக்கு அடியாக அமையும் பெயர்ப் பகுதியாகும். பெயரடைப் பெயரை உட்படுத்தும் பெயர்ப் பகுதி இடம் அல்லது புவியியல் திசையைக்குறிப்பிட்டால் பெயரடைப் பெயர் 'X என்பது Y-ஐச் சார்ந்தது' அல்லது 'X என்பது Y-இல் இருக்கின்றது' எனப் புரிந்துகொள்ளப்படும்.

பெயரடைப் பெயர்களின் எதிர்மறைப் பொருள் பெரும்பான்மையும் பெயர்வடிவின் எதிர்மறை அடையால் வெளிப்படுத்தப்படும்; இதிலிருந்து பெயரெச்சப் பெயர்கள் ஆக்கப்படுகின்றன. இருப்பினும். மிக அரிதாக *ஆ(த்)* பகுதியுடன் சேர்க்கப்பட்டு அதைத் தொடர்ந்து இட-எண்-பால் விகுதி சேர்க்கப்பட்டு எதிர்மறைப் பெயரடைப் பெயர் விளையும். கீழே எடுத்துக்காட்டுகள் தரப்பட்டுள்ளன.

4.8.1.1. பெயரடைப் பெயர்களின் ஆக்கம்

பெயரடைப் பெயர்கள் பின்னொட்டாக்கதால் (suffixation) ஆக்கப்படும். இட-எண்-பால் விகுதி பெயர்ப் பகுதியுடன் சேர்க்கப்படும். *இ, (ஆ)த்* அல்லது உடன்படுத்தி (ஞ், ந், ய் அல்லது வ்) தெவைப்படும் போதெல்லாம் பகுதிக்கும் இட-எண்-பால் விகுதிக்கும் இடையில் செருகப்படும். சில நேர்வுகளில் *ஆள், அன்* அல்லது *இன்* என்பது பகுதிக்கும் இட-எண்-பால் விகுதிக்கும் இடையில் குறுக்கீடு/இடையீடு செய்யும்.

4.8.1.2. பெயரடைப் பெயர்களுக்கான இட-எண்-பால் விகுதிகள்

பெயரடைப் பெயர்களுக்கான இட-எண்-பால் விகுதிகள் கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

பெயரடைப் பெயர்	இட-எண்-பால் விகுதிகள்
தன்மை ஒருமை	என், ஏன்
தன்மைப் பன்மை (உயர்வு)	அம், ஆம், ஏம்
முன்னிலை ஒருமை	அவை, ஆய், ஐ, ஓய்
முன்னிலைப் பன்மை (உயர்வு)	அவை, இர், ஈர்
படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை	அவன், அன், ஆன், ஓன்
படர்க்கை பெண்பால் ஒருமை	அவள், அள், ஆள், இ, ஓள்
படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை (உயர்வு)	அர், அவர், ஆர், ஓர்
படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை	அஃது, அது, அதை, (த்)து
படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை	அ, அவை

4.8.1.3 பெயரடைப் பெயர்களின் ஆக்க நுட்பங்கள்

பெயரடைப் பெயர்கள் பின்வரும் பொதுவான ஆக்க நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி ஆக்கப்படுகின்றன: பெயர்ப் பகுதி + இட-எண்-பால் விகுதி. பின்வரும் அட்டவணை பெயரடைப் பெயராக்கத்தின் வேறுபட்ட ஆக்க நெறிமுறைகளையும் அவைப் பயன்படுத்தும் இட-எண்-பால் பின்னொட்டுக்களையும், ஒழுங்கமைப்புகளையும் எடுத்துக்காட்டுகளையும் அவை வரும் இடங்களையும் பட்டியலிட்டுக் காட்டுகின்றது.

இட-எண்-பால் பின்னொட்டுகள்	ஒழுங்கமைப்பு மற்றும் எடுத்துக்காட்டு	வரும் இடம்
அ	திரிபுறாப் பகுதி + அ	பரி.20:9-10

(படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை)	உறு *கால* கான் [கால < கால்+அ; உறு 'அதிக'; கால் 'காற்று'; காண் 'காடு'] 'அதிக காற்றுள்ளன காடு'	
"	திரிபுறாப் பகுதி + உடன்படுத்தி + அ கண்ணினும் *கதவ* நின் முலையே [கதவ <கத+வ்+அ; கத 'உறுதி'] 'உன்னுடைய முலைகள் உன்னுடைய கண்களைக் காட்டிலும் உறுதியானவை'	**ஐங்.316:4)**
	வருடை மான் *குழவிய* வள மலை [குளவி 'குட்டி'] 'வருடைமானின் குட்டிகள் உள்ளன வளமான மலை(கள்)	கலி.43:14)
"	*எனவ* கேண்மதி [என 'என்னுடைய' < என் + அ வேற்றுமை உருபு; எனவ < என+ உடன்படுத்தி வ்+அ] 'என்னுடைய எண்ணங்களைக் கேள்'	அக.379:5)
"	திரிபுப் பகுதி + அ நில் தேய்ந்து உலறிய *மரத்த*...காடு [மரத்த < மரத்த்+அ; மரத்த் என்பது மரம் என்பதன் திரிபுப் பகுதி]	அக..1:11,19

	‘குறைந்த நிழல் கொண்ட உலர்ந்த மரங்கள் உள்ளன காடுகள்’	
“	நச்சினார் ஈபவை…*நும்மவே* நும்ம < நும்+அ; நும் என்பது நீர்/நீயிர் என்பதன் திரிபுப் பகுதி; *நுன் ‘உன்னுடைய’ என்பதன் பன்மை] ‘உன்னை விருப்பியவர் தருபவை எல்லாம் உன்னுடையன’	பரி.20:85
“	திரிபுறாப் பகுதி + அன் +அ வில்லோன் *காலன* கழலே [காலன <கால்+அன்+அ] ‘வீரனின் கழல்கள் வில்லாளியின் கால்களில் இருந்தன’	குறு.7:1
	பெயரடைப் பகுதி + இ + உடன்படுத்தி+அ *இனிய* செய்து [இனிய < இன்+இ+ய் (உப)+அ] ‘நல்லன செய்து’	கலி.53:12)
	திரிபுப் பகுதி+இ+உடன்படுத்தி + அ மடை மாண் செப்பில் *தமிய* வைகிய பெய்யா ப் பூ [தம் என்பது தாம் என்பதம் திரிபுப் பகுதி] ‘அழகான விளிப்புள்ள செப்பில் தாமே இருந்தன	குறு.9:2-3)

	சூடாத மலர்கள்	
	திரிபுறா பகுதி + இன் + அ பணை *எருத்தின* ...பல பகடு [எருத்தின < எருத்து+இன்+அ; எருத்து 'கழுத்தின் பின்புறம், பிடரி'] 'விரிந்த பிடரி உள்ளன பல எருதுகள்'	புற.387:7-11
	பெயரடைப் பகுதி + ஆத்+அன்+அ பெரும நீ எமக்கு *இன்னாதன* பல செய்யினும் நின் இன்று அமைதல் வல்லாம் [இன் 'இனிய'; இன்னாதன < இன் + ஆத்+அன்+அ (எதிர்மறை பெயரடைப் பெயர்)] 'ஐயா, நீ எங்களுக்கு இனிமையல்லாதவை பல செய்தாலும் நீ இல்லாமல் நாங்கள் அமைதியாக இருக்க இயலாது'	குறு.309:6-8

இன்னாதன என்பதை பெயரடைப் பெயராகக் கருதாமல் எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயராகக் கருத இயலும். எதிர்மறையைக் குறிப்பிடும் ஆத் என்ற பெரும்பான்மையும் பெயரடை பகுதியில் சேர்க்கப்படுவதில்லை. *பெருத்த* மற்றும் இது போன்ற பெயரடைகள் போன்று *இன்னாதன* செம்மொழித் தமிழில் பெயரடை என்பது வினைப் பண்பை வெளிப்படுத்தும் என்ற கருத்தை ஆதரிக்கும்.

அது (படர்க்கை அஃறிணை	திரிபுறாப் பகுதி + அது *யாணது* பசலை	நற்.50:7

ஒருமை)	[யாணது < யாண்+அது; யாண் ‘அழகு’] ‘பசலை அழகானது’	
“	*மடவது* அம்ம மணி நிற எழிலி [மடவது < மடவ + அது; மடவ ‘ஏமாறக்கூடிய, வெகுளி, முட்டாள்’] இரத்தின நிற மேகம் நிச்சயம் சூதறியாதது’	நற்.316:1
	திரிபுறாத பகுதி + இன்+அது கூர் உகிர் மாண்ட *குளம்பினது* …குதிரை [குளம்பினது < குளம்பு +இன்+அது] ‘குதிரை கூர்மையான முழுமையாக வளர்ந்த நகங்களைக் கொண்ட குளம்பை உடையது’	கலி.96:25-26)

உண்மையில் *அஃது* என்பது *அது* என்பதன் மாற்றுரு ஆகும். கூடுதலான எழுத்தான *ஃ* அது வரும் இவ்வரியில் சீராகச் செயல்படச் செய்கின்றது; அது கொண்டு இது சாத்தியமல்ல. உரையாசிரியர்கள் இதை எழுத்து-ப்-பேறு அளபெடை அல்லது விரித்தல் விகாரம் என்று குறிப்பிடுவர்.

அதை (படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை)	திரிபுறா பகுதி + உடன்படுத்தி + அதை *கையதை* … தொடி [கையதை <கை + அதை] ‘(உன்) கையில் உள்ளது தொடி’	கலி.85:6-7
அம் (தன்மைப்	திரிபுறா பகுதி+அம்	அக.12:4-5

பன்மை/உயர்வுப் பன்மை)	யாமே…இருதலை ப் புள்ளின் ஓர் *உயிரம்மே* [உயிரம் < உயிர் + அம்] ‘இரு தலைகள் கொண்ட பறவை போல் ஓர் உயிர் உள்ள நாம் (மற்றும் இரு உடல்கள்)	
	பலம் என்று இகழ்தல் ஓம்புமின் [பலம் <பல +அம்] நாம் பலவாய் உள்ளோம் (அவன் ஒருவன்) என்று எண்ணி (அவனை) வெறுப்பதை நிறுத்து	புற.301:11)
அர் (படர்க்கை பன்மை/ உயர்வுப் பன்மை)	திரிபுறாப் பகுதி + அர் வால் நரை க் *கூந்தலர்* நன்னர் நலத்தர் தொன் முது பெண்டிர் [கூந்தலர் <கூந்தல்+அர்] ‘மிக முதுமையான பெண்டிர் நல்லவர் அழகுப் பொலிவுள்ளவர் மற்றும் நீண்ட நரைகூந்தல் உடையவர்’	மது:408-409
	சிறார் [சிறார் <சிறு+அர்] ‘குழந்தைகள்’	அக.107:17
	திரிபுப் பகுதி + அர் வால் நரை க் கூந்தலர் நன்னர் *நலத்தர்* தொன் முது பெண்டிர் [நலத்தர் < நலத்த்+அர்; நலத்த் என்பது நலம்	மது:408-409

	என்பதன் திரிபுப் பகுதி] ‘மிக முதுமையான பெண்டிர் நீண்ட நரைகூந்தல் உடையவர் நல்லவர் அழகுப் பொலிவுள்ளவர்’	
	மொழி பெயர் *தேத்தர்* [தேத்தர் <தேத்த்+அர்; தேத்த் என்பது தேம் ‘தேசம்’ என்பதன் திரிபுப் பகுதி] ‘மொழி வேறுபட்டிருக்கின்ற தேசத்தைச் சார்ந்தவர்’	குறு.11:7
	திரிபுறாப் பகுதி + உடன்படுத்தி + அர் *வலைஞர்* குடி [வலைஞர் < வலை+ஞ்+அர்] ‘மீன்பிடிக்கும் வலைகள் உள்ளவர்களின் குடி’	பெரு:274
	வன் கை *வினைநர்* வினைநர் < வினை+ந்+அர் ‘வன்மையான கையால் செயல்புரிபவர்’	பதி.62:16
	நகைவர், *பகைவர்* [நகைவர் < நகை+வ்+அர்; பகைவர் <பகை+வ்+அர் ‘நட்பு உள்ளவர்; பகை உள்ளவர்’	புற.398:9
	திரிபுறாப் பகுதி+இ+உடன்படுத்தி+அர் *நோன்பியர்*	நற்.22:6

	[நோன்பியர் < நோன்பு+இ+ய்+அர்] ‘நோன்பு செய்பவர்’	
	மணி திகழ் *நுதலியர்* [நுதலியர் <நுதல்+இ+அர்; நுதல் ‘நெற்றி’] ‘இரத்தினம் திளங்குகின்ற நெற்றி உள்ளவர்’	பரி.10:77
	தொழிற்பெயர் பகுதி+உடன்படுத்தி+அர் அருப்பம்…அழிந்த மன க் *கோட்டையர்* [கோட்டையர் < கோடு +ஐ (தொழிற்பெயராகப் பின்னொட்டு)+ய் (உடன்படுத்தி)+அர்; கோடு (வினை) ‘வளை’; கோட்டை ‘வளைவு/சூழ்ச்சி’] ‘வலிமை இழந்த மனச் சூழ்ச்சி உள்ளவர்’	பரி.10:57

இங்கு நாம் *கோட்டை* என்பதை கோடு ‘வளை’ என்ற வினையிலிருந்து ஆக்கப்பட்ட தொழிற்பெயராகக் கருதுகின்றோம். பொதுவாக *கோட்டை* என்பது அரசர்களின் கோட்டையைக் குறிக்கும்.

	திரிபுப் பகுதி + *ஆள்* + *அர்* *சாக்காட்டாளர்* கம்பலை [சாகாட்ட்(உ) என்பது சாகாடு ‘வண்டி’ என்பதன் திரிபுப் பகுதி; சாக்காட்டாளர் <சாகாட்ட்+ஆள்+அர்] ‘வண்டியுள்ளவர்களின் ஓசை’	பதி.27:14

	திரிபுறாப் பகுதி+இன்+அர் குழை க் காதினர் [காதினர் <காது+இன்+அர்] ‘குழைகள் அணிந்துள்ள காதுகளை உடையவர்’	கலி.103:8
	திரிபுப் பகுதி+*இன்+அர்* கோடு சுடு *நூற்றினர்’* [நூற்றினர் <நூற்ற்(உ) +இன்+அர்; நூற்ற்(உ) என்பது *நூறு* ‘பொடி’ என்பதன் திரிபுப் பகுதி] ‘சிப்பிகளைச் சுட்டு (தம் தேகத்தில் அதன்) பொடிகள் உள்ளவர்கள்’	மது:401
அவர் (படர்க்கை பன்மை/உயர்வுப்பன்மை	திருபுறாப் பகுதி + *அவர்* *இல்லவர்* ‘இல்லவர் <இல்+அவர்; இல் ‘வீடு’ ‘வீட்டில் வசிப்பவர்கள்	அக.34:16
	வினைப் பகுதி+*இன்+அவர்* பொய்யாடல் ஆடும் *புணர்ப்பினவர்* புணர்ப்பினர் <புணர்ப்பு+இன்+அவர்’; புணர்ப்பு <புணர் (வினை) ‘சேர்’+ப்பு (தொழிற்பெயராக்கப் பின்னொட்டு)	பரி.11:89

	‘பொய்யாக ஆடல் ஆடும் புணர்வதில் ஈடுபடுபவர்’	
அவள் (படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமை)	பெயரடைப் பகுதி+*அவள்* *நல்லவள்* [நல்லவள் <நல் +அவள்]	

சிலர் நல்லவள் என்பதை நல்ல + அள் எனபதிலிருந்து ஆக்குவர். பின்வரும் எடுத்துக்காட்டு இவ்விதமான பகுப்பாய்வு சரியல்ல எனக்காட்டும்.

அவள் (படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமை)	திரிபுப் பகுதி+அவள் நின் மருங்கு சாறு கொள் *துறக்கத்தவள்* [துறக்கத்தவள் <துறக்கத்து +அவள்; துறக்கத்து என்பது துறக்கம் ‘சொர்க்கம்/விண்ணுலகம், விடுதலை’ என்பதன் திரிபுப்பகுதி] ‘உன் அருகில் இருந்துகொண்டிருக்கும் விண்ணுலகத்தைச் சார்ந்த பெண்’	பரி.19:5-6
அவன் (படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை)	திரிபுறாப் பகுதி + *அவன்* *விறலவன்* புதலவன் தாய் [விறலவன் <விறல் +அவன்; விறல் ‘வெற்றி’ ‘வெற்றிபெற்றவனின் மகனின் தாய்’	குறு.359:5-6)
அவிர் (முன்னிலைப்	திரிபுறாப் பகுதி + *அவிர்* வினாவன்மின் *ஊரவிர்*	கலி.147:53

பன்மை/ உயர்வுப்பன்மை	[ஊரவிர் <ஊர்+அவிர்] ‘ஊரச்சார்ந்த நீர் என்னிடம் கேட்காதீர்’	
அவை (முன்னிலை ஒருமை)	திரிபுறாப் பகுதி + அவை ஆறிரு *தோளவை* [தோளவை <தோள்+அவை] ‘பன்னிரண்டு தோள்களையுடைய நீ’	பரி.21:67
	திரிபுறாப் பகுதி + உடன்படுத்தி +அவை வலம்புரி வய *நேமியவை* (நேமியவை < நேமி+ய் (உடன்படுத்தி)+அவை; வயம் ‘வெற்றி’ ‘வலம்புரிச் சங்கும் வெற்றிபெற்ற தட்டுள்ளநீ’	பரி.15:59
	திரிபுறாப் பகுதி + இன்+அவை வய *அம்பினவை* [அம்பினவை <அம்பு + இன்+அவை] ‘வெற்றிபெற்ற அம்புள்ள நீ’	பரி.15:60
அவை (படர்க்கை அஃறிணை பன்மை)	திரிபுறாப் பகுதி + அவை *காலவை*...செய்வுறு கிண்கிணி [காலவை <கால்+அவை] ‘கால்களில் உள்ளவை நன்கு செய்யப்பட்ட கிண்கிணி’	கலி.85:1,2
அள் (படர்க்கை	பெயரடைப் பெயர் பகுதி+உடன்படுத்தி +அள்	குறி:26)

பெண்பால் ஒருமை)	ஆனா ச் *சிறுமையள்* [சிறுமையள் <சிறுமை+ய் (உடன்படுத்தி)+அள்; சிறுமை 'பணிவு' <சிறு (பெஅ) +மை (பெயராக்க பின்னொட்டு)] 'எல்லையற்ற சிறுமையுள்ளவள்/பண்வுள்ளவள்'	
	திரிபுப் பகுதி+அள் நன்னுதல் *நீத்த திலகத்தள்* [திலகத்தள் < திலகத்த்+அள்; *திலகத்த்* என்பது *திலகம்* என்பதன் திரிபுப் பகுதி] 'நெற்றியிலிருந்து நீங்கிய திலகத்தை உடையவள்'	கலி.143:3

இப்பெயரின் ஆக்கம் கருத்தில் கொள்ளத் தக்கதாகும். இச்சூழலில் பெண்ணின் நெற்றியில் இல்லை. பெயரடைப் பெயரான *திலகத்தள்* முழுத் தொடரிலிருந்தும் அதாவது *நன்னுதல் நீத்த திலகம்* ஆக்கப்பட்டதாகும். இது போன்ற மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு சென்று *சேக்கல்லா ப் புள்ள...குளம்* (அக.42:8). இது உண்மையில் 'போய் தங்காத பறவைகள் உள்ள குளங்கள்' எனப் பொருள்படும். இருப்பினும் இது பின்வருமாறு பொருள்கொள்ளப்படும்: குளங்கள் வற்றிவிட்டன; ஆகையால் பறவைகள் அங்கு சென்று தங்குவதில்லை.

	திரிபுப் பகுதி + இன் + அள் திருத்தா ச் சுமட்டினள் [சுமட்டினள் <சுமட்ட்(உ)+இன்+அள்; சுமட்ட்(உ)	கலி.109:13

	என்பது சுமடு ‘தலைத் திண்டு’ என்பதன் திரிபுப் பகுதி’ ‘சரியாக வைக்காத சுமட்டைக்கொண்டவள்’	
அன் (படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை)	திருபுறாப் பகுதி+உடன்படுத்தி+*அன்* என்றும் இர வரல் *மாலையன்* [மாலை+ய்+அன் <மாலையன்; மாலை ‘இயல்பு’] ‘என்றும் (சந்திப்புக்காக) இரவில் வரும் இயல்புடையவன்’	குறி.238:239
	கொலைவன் யார் கொலோ…*வலைவன்* போலான் ‘கொலைசெய்தவன் யார்? இவன் கொள்ளைப் பொருளுள் உள்ளவன் போல இருக்கிறான்’	புற.152:8,9
	திருபுறாப் பகுதி+இன்/உடன்படுத்தி+அன் *கச்சினன் கழலினன்* செச்சை *கண்ணியன்* [கச்சினன் <கச்சு ‘ஆடை’+இன்+அன்; கழலினன் <கழல் ‘வீரர் கால் வளையம்’+இன் +அன்; கண்ணியன் <கண்ணி ‘தலை மாலை’+ய்+அன் ‘அவன் கச்சு அணிந்தவன், (வீரர்தம்) கழல் அணிந்தவன், செச்சை இலைகளால் ஆன கண்ணி அணிந்தவன்.	திரு.208
	தொழிற்பெயர் பகுதி+*அன்*	நற்.332:8

	தலை நாள் பேணலன் பேணலன் <பேணல்+அன்; பேணல் (தொ.பெ) <பேணு (வி) 'போற்று, பாராட்டு' +அல் (பெயராக்க பின்னொட்டு) '(சந்திக்கும்) முதல் நாளிலேயே பேணுபவன்/ பேணும் இயல்புடைவன்'	

இது போன்ற பெயரடைப் பெயர்களில் தொழிற்பெயர் *அல்* என்ற பின்னொட்டு கொண்டிருக்கும். *அல்* ஒப்புரு பின்னொட்டாக எதிர்மறைப் பொருளிலும் வரும். எனவே *பேணலன்* 'பேணும் இயல்புடையவன்' என்பதன் ஒப்புரு மொழியாக (homonym) *பேணலன்* என்பது 'பேணும் இயல்பில்லாதவன்' எனப் பொருள்படும். இரண்டும் வெவ்வேறு சொற்களாகும்.

	தொழிற்பெயர்ப் பகுதி + ஆள்+அன் *நன்னராளன்* [நன்னராளன் <நன்னர் 'நற்பண்பு'+ஆள்+அன் 'நற்பண்புள்ளவன்'	நற்ற்.100:12
ஆது (படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை)	திரிபுறாப் பகுதி+*ஆது* உறந்தை க் *குணாது* [குணாது <குண+ஆது; குண 'கிழக்கு' 'உறந்தையின் கிழக்கில் உள்ளது'	அக.4:14
ஆம் (தன்மை பன்மை/உயர்வுப்	திரிபுப் பகுதி + உடன்படுத்தி + *ஆம்* *இருவாம்* இடையே	குறு.237:4

பன்மை)	இருவாம் < இரு+வ் (உப)+ஆம் ; இருவாம் ‘நாம் இருவர்’ ‘நம் இருவர்களுக்கு இடையே’	
ஆய் (முன்னிலை ஒருமை)	திரிபுறாப் பகுதி+ஆய் *காதலாய்* காதலாய் <காதல்+ஆய் ‘காதல் செய்யும்/உள்ள நீ’	பரி.18:11)
	திரிபுறாப் பகுதி+*இன்*+*ஆய்* தேன் நாறு *கதுப்பினாய்* [கதுப்பினாய் <கதுப்பு +இன்+அய்] ‘இனிய மணம் கமழும் கூந்தலை உடைய நீ’	
ஆர் (படர்க்கை பன்மை/உயர்வுப் பன்மை	திரிபுறாப் பகுதி+ஆர் நுடங்கு நொசி நசுப்பார் [நசுப்பார் < நசுப்பு ‘இடுப்பு’+ ஆர் ‘அசையும் மெல்லிய இடையுடையவர்’	பரி.9:49
	திரிபுறாப் பகுதி+*இன்*+*ஆர்* மருப்பு அஞ்சும் *நெஞ்சினார்* [நெஞ்சினார் < நெஞ்சு+இன்+ஆர்] ‘(எருதின்) கொம்புகளைப் பயப்படும் நெஞ்சுள்ளவர்’	கலி.103:69
ஆள் (படர்க்கை	திரிபுறாப் பகுதி+ *ஆள்*	கலி.52:16

பெண்பால் ஒருமை)	ஆடு அகல் அல்குலாள் [அல்குலாள் ‘அல்குலை உடையவள்’ < அல்குல் ‘இடுப்பு’ +ஆள்’] ‘விரிந்த ஆடும் இடுப்பு உடையவள்’	
	திரிபுறாப் பகுதி+இன்+ஆள் சோர்ந்து வீழ் கதுப்பினாள் [கதுப்பினாள் ‘கூந்தலை உடையவள்’ < கதுப்பு ‘கூந்தல்’ +இன்+ஆள்) ‘அவிழ்ந்து விழும் கூந்தலை உடையவள்’	கலி. 52:12
ஆன் (படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை)	பெயரடைப் பகுதி+ஆன் *பெருமான்* பரத்தைமை [பெருமான் ‘பெருமைக்குரியவன்’ <பெரும் ‘மேன்மையான+ஆன்] ‘பெருமையானவனின் பரத்தையிடம் உள்ள காதல்’	கலி.82:21

பெருமான் என்பது *பெருமை+ஆன்* என்பதிலிருந்து ஆக்கப்பட்டதாகக் கருதவியலும். இருப்பினும் உருபொலியனியல் கருதி இங்கு *பெருமான்* என்பது *பெரு+ம்+ஆன்* என்பதிலிருந்து ஆக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுகின்றது.

	திரிபுறாப் பகுதி+*ஆன்* துறைவன் தம் *ஊரானே* [ஊரான் ‘ஊரைச் சார்ந்தவன்’ < ஊர்+ஆன்]	குறு.97:3

	‘துறவன் தம் ஊரில் உள்ளவன்’	
	திரிபுறாப் பகுதி+*இன்*+*ஆன்* இரங்கும் *முரசினான்* [முரசினான் ‘முரசையுடையவன்’ <முரசு+இன்+ஆன்] ‘மெல்லிய ஓசையிடும் முரசையுடையவன்’	பரி.21:38
இ (படர்க்கை பெண்பால் ஒருமை	திரிபுறாப் பகுதி+உடன்படுத்தி+*இ* இரண்டு அறி *கள்வி* காதலோளே [கள்வி ‘வஞ்சகம் நிறைந்தவள்’ <கள்’வஞ்சகம்’ +வ் (உ.ப.) +இ] ‘இரண்டு (விதமான நடத்தைகள்) அறிந்த வஞ்சகம் உள்ளவள்/கள்ளி (எனது) காதலி’	குறு.312:1
	சிறு வன் கண்ணி [கண்ணி ‘கண்ணை உடையவள்’ <கண்+இ] ‘சிறிய வன்மையான கண்களை உடையவள்’	அக.385:17
இர் (முன்னிலைப் பன்மை/உயர்வுப் பன்மை	திரிபுறாப் பகுதி+உடன்படுத்தி+*இர்* *கிழவிர்* போல [கிழவிர் ‘உரிமையுள்ள நீ’ < கிழ’உரிமை’ +வ்+இர்] ‘உரிமையுள்ளவர் போல்’	மலை:166
	திரிபுப் பகுதி+ இர்	கலி.22:4)

	புலன் உடை *மாந்திர்* மாந்திர் < மாந்த்+இர்; மாந்த் என்பது மாந்தர் என்பதன் திரிபுப் பகுதி' 'அறிவுள்ள மாந்தரான நீர்'	

மனிதர் என்பதிலுள்ள பகுதி *மன்* (வினை) 'நிறுவப்பட்டிரு, தொடர்ந்திரு' என்பதாகும். *மாந்திர்* (முன்னிலை) என்பதற்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட ஆக்கம்: *மாந்திர்* (முன்னிலை) < *மாந்தர்* (படர்க்கை) < *மனிதர்* (*மன்+இ+த்+அர்*); *இ*-ஐ நீக்கி வேர் உயிர் *அ*-வை நீட்டி *மாந்தர்* பெறப்படுகின்றது. தமிழ் லெக்சிகன் *மனிதன்* என்பதை சமஸ்கிருதச் சொல் *மனு-ஜ* (V.3136) என்பதிலிருந்து ஆக்குகின்றது. இது *மாந்தர்* (V.3159) என்பதற்கு ஆக்கம் தரவில்லை.

	என்னை நகுதிரோ *நல்ல நகாஅலிர்* மன் கொலோ யானுற்ற அல்லல் மாய மலர் மார்பு புல்லி ப் புணர ப் பெறின் [நகாஅலிர் 'நகையுடைய நீர்' <நகாஅல் +இர்; நகாஅல் 'சிரித்தல்' < நகு 'சிரி' +ஆஅல் (பெயராக்கப் பின்னொட்டு)] நல்ல *நகாஅலிர்* 'நன்றாக நகைத்தல் செய்கிற/உள்ள நீர்'	கலி.142:15-18

தற்கால உரையாசிரியர் பி.வி.சோமசுந்தரனார், *நகாஅலிர்* என்பதை எதிர்மறை வியங்கோளாகக் கொள்கின்றார்.

ஈர் (முன்னிலை பன்மை/உயர்வுப் பன்மை) இது *இர்* என்பதன் மாற்றுரு ஆகும்.	திரிபுறாப் பகுதி+ ஈர் *ஊரீர்* போல ச் சுரத்திடை இருந்தனிர் [ஊரீர் <ஊர்+ஈர்] 'ஊரீர் (ஊரில்-உள்ள-நீர்) போல நீர் காட்டில் இருந்தீர்'	புற.141:4
என் (தன்மை ஒருமை)	திரிபுறாப் பகுதி+ *என்* நின் உள்ளி வந்த...*பரிசிலென்* [பரிசிலென் <பரிசில்+என்] உன்னை நினைத்து வந்த பரிசில் வேண்டும் நான்' (இங்கு *பரிசிலென்* என்பது 'பரிசில் வேண்டும் நான்' எனப் பொருள்கொள்ளப்படவேண்டும் அல்லது புரிந்துகொள்ளப்படவேண்டும்.)	புற.211:6-7
ஏம் (தன்மைப் பன்மை/ உயர்வுப் பன்மை)	திரிபுறாப் பகுதி+உடன்படுத்தி+*ஏம்* வேந்தன் *பாசறையேமே* [பாசறையேம் < பாசறை + ய் (உ.ப.)+ ஏம்] 'வேந்தனின் பாசறையில் உள்ள நாம்' 'நாம் வேந்தனின் பாசறையில் உள்ளோம்'	அக.24:18
	திரிபுறாப் பகுதி+இன்+ஏம் பல நாடு *நெஞ்சினேம்*	கலி.35:19

	[நெஞ்சினேம் < நெஞ்சு+இன்+ஏம்] ‘பலவற்றை நாடும்/விரும்பும் நெஞ்சுள்ள நாம்’ ‘நாம் பலவற்றை நாடும் நெஞ்சைக் கொண்டுள்ளோம்’	
ஏன் (தன்மை ஒருமை)	திரிபுறாப் பகுதி+உடன்படுத்தி+*ஏன்* பொழுது மறுத்து உண்ணும் *உண்டியேன்* [உண்டியேன் <உண்டி ‘உணவு’+ய் (உ.ப.)+ஏன் ‘சரியான பொழுதில் அல்லாமல் உண்ணும் உணவு பழக்கம் உள்ள நான்’ ‘எனக்குச் சரியான பொழுதில் உணவு உண்ணும் பழக்கமில்லை’	அக.26:26
ஐ முன்னிலை ஒருமை	திரிபுறாப் பகுதி+ *ஐ* நீயும் *தாயை* இவற்கு [தாயை < தாய்+ஐ] ‘நீயும் இவர்களுக்குத் தாயாவீர்’	அக.16:13
	தவிர்த்த தேரை விளர்த்த கண்ணை [தேரை <தேர்+ஐ; கண்ணை < கண்+ஐ] கைவிடப்பட்ட தேரை உடைய நீ, வெளிறிய கண்ணை உடைய நீ’ ‘நீ கைவிடப்பட்ட தேரை உடையாய்; நீ வெளிறிய கண்ணை உடையாய்’	புற.353:5

	திரிபுப் பகுதி+ *ஐ* உரன் உடை *உள்ளத்தை* ‘வலுவான உள்ளத்தை உடைய நீ ‘நீ வலுவான உள்ளத்தையுடையாய்’	கலி.12:10
	திரிபுறாப் பகுதி+ ஆள்+அன்+ஐ நீ எமக்கு யாரையும் அல்லை *நொதுமலாளனை* [நொதுமலாளனை நொதுமல் ‘அன்னியம் + ஆள் + அன் + ஐ] ‘நீ எங்களுக்கு யாரும் இல்லை; அன்னியராவாய்’	நற்.395:1-2
	திரிபுறாப் பகுதி+ *இன்*+ஐ ஆனா *மைந்தினை* [மைந்தினை<மைந்து ‘வலிமை’+இன்+ஐ ‘எல்லையில்லா வலிமையுடையாய்’ ‘நீ எல்லையற்ற வலிமை கொண்டிருகுக்கின்றாய்’	
ஓய் (முன்னிலை ஒருமை	திரிபுறாப் பகுதி+ *ஓய்* துறைவனை நீ இனிது முயங்குமதி *காதலோயே* [காதலோய் < காதல்+ஓய்; துறைவன் ‘துறையைச் சார்ந்தவன்’] ‘துறைவனை நீ நன்கு தழுவுவாய், காதலுடையாய்’	ஐங்.148:2-3
ஓர்	திரிபுறாப் பகுதி+ *ஓர்*	குறு.395:4

(படர்க்கை பன்மை/ உயர்வுப்பன்மை)	*இவணோர்* [இவணோர் <இவண் ‘இங்கு’+ஓர்’ ‘இங்கு உள்ளோர்’ ‘இவ்விடத்தைச் சார்ந்தோர்’	
	நம் *காதலோர்* [காதலோர் <காதல் +ஓர்] ‘நம்மிடம் காதலுள்ளவர்’ ‘நம் காதலர்’	கலி.36:11)
	திரிபுப் பகுதி+ ஓர் இரு *நிலத்தோரும்* [நிலத்தோர் < நிலத்த் (திரிபுப்பகுதி) +ஓர்; நிலத்த் என்பது நிலம் என்பதன் திரிபுப்பகுதி] ‘இரு நிலங்களைச் சார்ந்தவரும்’	பரி.19:4
	பெயரடைப் பகுதி+ ஓர் *நல்லோர்* யார்கொல் [நல்லோர் < நல்+ஓர்] ‘யார் நல்லவர்கள்?’	குறு.7:2
	பெயரடைப் பகுதி+ உடன்படுத்தி+ஓர் *புதுவோர்* ப் புணருதல் வெய்யன் [புதுவோர் <புது+வ்+ஓர்] ‘புதியவர்களைப் புணருவதில் விருப்பமுள்ளவன்’	கலி.75:10

	‘அவன் புதியவர்களைப் புணர்வதை விரும்புகின்றான்’	
ஓள் (படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமை)	திரிபுறாப் பகுதி+ உடன்படுத்தி+ஓள் *மனையோள்* மனையோள் <மனை+ய்+ஓள் மனையைச்/வீட்டைச் சார்ந்தவள்	அக.14:14
ஓன் (படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை)	திரிபுறாப் பகுதி+ உடன்படுத்தி+ஓன் மலை *கிழவோன்* கிழவொன் <கிழ ‘உரிமை’+வ்+ஓன் ‘மலைக்கு உரிமையானவன்’	கலி.40:34
	திரிபுப் பகுதி+ ஓன் *தம்மோன்* கொடுமை [தம்மோன் <தம் +ஓன்; தம் என்பது தாம் என்பதன் திரிபுப் பகுதி] ‘அவனது கொடுமை’	நற்.88:6
	திரிபுறாப் பகுதி+ இன்+ஓன் *சீறரு முன்பினோன்* [முன்பினோன் <முன்பு ‘உடல் வலிமை’+இன்+ஓன்] ‘சீற்றத்தால் மறுக்கவியலாத வலிமையுள்ளவன்’	கலி.101:8
(த்)து	பெயரடைப் பெயர்ப் பகுதி+த்து	குறு.385:7

படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை	*புதுவோர்த்து* ...இவ் அழுங்கல் ஊரே [புதுவோர்த்து <புதுவோர்+த்து; புதுவோர் < புது +வ் +ஓர்] 'புதியவர்கள் கொண்டது இந்த ஆரவாரம் உள்ள ஊர்' 'இந்த ஆரவாரம் உள்ள ஊர் புதியவர்கள் கொண்டது'	
	திரிபுறாப் பகுதி+ து கவலை *மாக்கட்டு* இ-ப்-பேதை ஊரே [மக்கட்டு <மாக்கள் +து] 'இப்பேதை ஊர் கவலையுள்ள மக்கள் உடையது/ கொண்டது'	குறு.159:7
	மல்லற்று ... இம் மலை கேழு வெற்பு [மல்லற்று < மல்லல் 'செழிப்பு'+து] 'மலைகளால் சூழப்பட்ட இந்தப் பள்ளத்தாக்கு செழிப்பானது'	நற்.93:4
	பெயரடைப் பகுதி + ஆ(த்)+து நனி *இன்னாது* [இன்னாது <இன்+ஆ+து] 'இது மிக விருபத்தகாதது'	குறு.245:2

	பெயரடைப் பகுதி + இ+து *வாலிது* [வாலிது <வால் 'வெண்மை'+இ+து] 'வெண்மையானது'	கலி.105:18
	காந்தள் நாள்தோறும் *புதிது* ஈன [புதிது 'புதியது' <புது+இ+து] 'ஒவ்வொரு நாளும் காந்தள் புதியவைகளைப் பூக்க'	கலி.53:5
	திரிபுறாப் பகுதி+ இன்+து புறவே...*வெங்குறும்பின்று* [*வெங்குறும்பின்று* கடினமான வாழிடங்கள் உள்ளது' <வெங்குறும்பு 'கடினமான வாழ்விடங்கள்'+இன்+து] 'பயிரப்பட்டாத நிலம் கடினமான வாழ்விடங்கள் உள்ளது'	புற.386:12,13
	பிணை...காட்டு இரலையொடு வதியும் *புரவிற்று* அம்ம ...ஊரே [புரவிற்று 'தரிசுநிலங்கள் உள்ளது'<புரவு+இன்+து] 'பெண்மான் தனது இணையோடு வசிக்கும் பயிரப்படாத நிலமுள்ளது ஊர்'	நற்.121:3-5

4.8.2. பெயரடைப் பெயர்கள் அல்லது குறிப்புப் பெயர்களின் வரலாற்று மாற்றம்

சங்ககாலத் தமிழில் பெயரடைப் பெயர்கள் அல்லது குறிப்புப் பெயர்களின் ஆக்க ஒட்டுக்களான இட-எண்-பால் விகுதிகள் எல்லாம் தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படாததை நாம் ஒப்பிட்டு அறிந்து கொள்ளலாம். தற்காலத் தமிழைப் பொறுத்தவரையில் தன்மை ஒருமைப் பெயரடைப் பெயர்கள், தன்மைப் பன்மைப் பெயரடைப் பெயர்கள், முன்னிலை ஒருமைப் பெயரடைப் பெயர்கள், முன்னிலைப் பன்மைப் பெயரடைப் பெயர்கள் என்பன தற்காலத் தமிழில் இல்லை எனவே இவற்றை ஆக்கும் தன்மை ஒருமை இட-எண்-பால் ஒட்டுக்களான *என், ஏன்* என்பனவும் தன்மைப் பன்மை இட-எண்-பால் ஒட்டுக்களான அம், ஆம், ஏம் என்பனவும் முன்னிலை ஒருமை இட-எண்-பால் ஒட்டுக்களான *அவை, ஆய், ஐ, ஓய்* என்பனவும் முன்னிலைப் பன்மை இட-எண்-பால் ஒட்டுக்களான அவை, *இர், ஈர்* என்பனவும் தற்காலத் தமிழில் பெயரடைப் பெயர் ஆக்க ஒட்டுக்களாகப் பயன்பாட்டில் இல்லை. படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமைப் பெயரடைப் பெயர்களும் படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமைப் பெயரடைப் பெயர்களும் படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மைப் பெயரடைப் பெயர்களும் தான் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளன.

படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை பெயரடைப் பெயர் ஆக்கத்தில் திரிபுறாபகுதி/திரிபுற்றபகுதி/பெயரடைப்பகுதி +(உப)+ (*அன்/இன்*)+ *அ* என்ற ஆக்கம் சங்ககாலத்தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளது. தற்காலத் தமிழில் இத்தகைய அமைப்பொழுங்கு அடிப்படையிலான ஆக்கம் இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக கால (*கால்*+அ) '*காற்றுக்களாவன*', *கதவ* (< *கத*+*வ்*+*அ*) 'உறுதியானவை', *எனவ* (*என்*+*வ்*+*அ*) 'என்னுடையன', *மரத்தன* (*மரத்த்*+*அன்*+*அ*) 'மரமுள்ளன', *நும்ம* (*நும்*+*அ*) 'உன்னுடையன', *காலன* (*கால்*+*அன்*+*அ*) 'கால்களாவன', இனிய (இன்+இ+ய்+அ)

‘இனியன’, *எருத்தின* (*எருத்து+இன்+அ*) ‘பிடரியுள்ளன’ என்ற ஆக்கங்கள் தற்காலத்தமிழில் இல்லை. இது போன்று எதிர்மறைப் பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் பெயரடைப்பகுதி+*ஆத்+அன்+அ* என்ற அமைப்பொழுங்கால் விளையும் *இன்னாதான* (*இன்+ஆத்+அன்+அ*) என்ற ஆக்கமும் தற்காலத் தமிழில் இல்லை.

படர்க்கை அஃறிணைப் ஒருமை பெயரடைப் பெயர் ஆக்கத்தில் திரிபுறாபகுதி + (*இன்*) + *அது/அதை* என்ற ஆக்கம் சங்ககாலத்தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளது. தற்காலத் தமிழில் இத்தகைய அமைப்பொழுங்கு அடிப்படையிலான பெயரடைப் பெயராக்கம் இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக *யாணது* (*யாண்+அது*) ‘அழகானது’, *மடவது* (*மடவ+அது*) ‘ஏமாளி’, *குளம்பினது* (*குளம்பு+இன்+அது*) ‘குளம்புள்ளது’, *கையதை* (*கை+அதை*) ‘கையிலுள்ளது’ என்ற ஆக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை.

தன்மைப் பன்மைப் பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டிலில் உள்ள திரிபுறாப் பகுதி +அம் என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக *உயிரம்* (உயிர்+*அம்*) ‘உயிருள்ள நாம்’, *பலம்* (*பல* +*அம்*) ‘பலவாயுள்ள நாம்’ என்ற பெயரடைப் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை.

படர்க்கை உயர்வுப் பன்மை பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப் பகுதி/தொழிற்பெயர் பகுதி+ (*இ*) + (*இன்*) + (உடன்படுத்தி) +(*ஆள்*)+*அர்* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பெயரடைப் பெயராக்கங்கள் எல்லாம் தற்காலத் தமிழில் இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக *கூந்தலர்* (*கூந்தல்+அர்*) ‘கூந்தலுள்ளவர்’, *நலத்தர்* (*நலத்த்+அர்*) ‘பொலிவுள்ளவர்’, *தேத்தர்* (*தேத்த்+அர்*) ‘தேசத்தர்’ , *வினைநர்* (*வினை+ந்+அர்*) ‘செயல்புரிவர்’, *நகைவர்*

(*நகை+வ்+அர்*), *நோன்பியர்* (*நோன்பு+இ+ய்+அர்*) 'நோன்பு செய்பவர்', *நுதலியர்* (*நுதல்+இ+அர்*) 'நெற்றியுள்ளவர்', *கோட்டையர்* (*கோடு+ஐ+ய்+அர்*) 'சூழ்ச்சியுள்ளவர்', *சாக்காட்டாளர்* (*சாக்காடு+ஆள்+அர்*) 'வண்டியுள்ளவர்' , *நூற்றினர்* (நூற்று+இன்+அர்) என்ற ஆக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை. இருப்பினும் சிறார் (சிறு+அர்), வலைஞர் (வலை+ஞ்+அர்), பகைவர் (பகை+வ்+அர்), *காதினர்* (*காது +இன்+அர்*) என்ற ஆக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளன. *தேத்தர்* என்ற ஆக்கம் தற்காலத் தமிழில் இல்லவிடினும் அதற்கு இணையான *தேசத்தர்* (*தேசத்த் + அர்*) என்ற ஆக்கம் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளது.

படர்க்கை உயர்வுப் பன்மை பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப் பகுதி + (*இன்*) + *அவர்* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பெயரடைப் பெயராக்கங்கள் எல்லாம் தற்காலத் தமிழில் இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக இல்லவர் (*இல்+அவர்*) 'வீட்டில் வசிப்பவர்'. *புணர்ப்பினவர்* (*புணர்ப்பு+இன்+அவர்*) என்ற பெயரடைப் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை.

படர்க்கை பெண்பால் பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள பெயரடைப்/திரிபுப் பகுதி + *அவள்* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பெயரடைப் பெயராக்கங்களில் சில தற்காலத் தமிழில் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக *நல்லவள்* (நல்+அவள்) என்ற பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளது. ஆனால் *துறக்கத்தவள்* (*துறக்கத்து+அவள்*) 'விண்ணுலகத்தைச் சார்ந்தவள்' என்ற பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் இல்லை.

படர்க்கை ஆண்பால் பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப் பகுதி + *அவன்* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பெயரடைப் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக *விறலவன்* (*விறல்+அவன்*) என்ற பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை.

முன்னிலைப் பன்மைப் பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப் பகுதி + *அவிர்* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பெயரடைப் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக *ஊரவிர்* (*ஊர்+அவிர்*) 'ஊரைச்சார்ந்த நீர்' என்ற பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் இல்லை.

முன்னிலை ஒருமை பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப் பகுதி + (*இன்*) + (*உப*) + *அவை* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பெயரடைப் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக தோளவை (*தோள்*+அவை) 'தோள்களையுடைய நீ', நேமியவை (*நேமி+ய்+அவை*) 'தட்டுள்ளநீ', *அம்பினவை* (*அம்பு+இன்+அவை*) 'அம்புள்ள நீ' என்ற பெயரடைப் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை.

படர்க்கை அஃறிணை பன்மை பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப் பகுதி + அவை என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பெயரடைப் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக காலவை (கால்+அவை) 'கால்களிலுள்ளவை' என்ற ஆக்கம் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை.

படர்க்கை பெண்பால் ஒருமைப் பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள பெயரடைப்பெயர்/திரிபுப் பகுதி + (*இன்*) + (உப) + *அள்*

என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பெயரடைப் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக *சிறுமையள்* (*சிறுமை+ய்+அள்*) 'பணிவுள்ளவள்', *திலகத்தள்* (*திலகத்த்+அள்*), *சுமட்டினள்* (*சுமட்டு+இன்+அள்*) 'சுமடு உள்ளவள்' என்ற ஆக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை.

படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமைப் பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப்/தொழிற்பெயர்ப் பகுதி + (*இன்*) + (உப) + (*ஆள்*) + *அன்* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பெயரடைப் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக *மாலையன்* (*மாலை+ய்+அன்*) 'இயல்புள்ளவன்', *கொலைவன்* (*கொலை+வ்+அன்*) 'கொலைசெய்தவன்', *விலைவன்* (*விலை+வ்+அன்*) 'கொள்ளைப்பொருள் உள்ளவன்', *கச்சினன்* (*கச்சு+இன்+அன்*) 'கச்சு அணிந்தவன்', *கழலினன்* (*கழல்+இன்+அன்*) 'கழலை அணிந்தவன்', *கண்ணியன்* (கண்ணி+ய்+அன்) 'தலைமாலை அணிந்தவன்', *பேணலன்* (பேணல்+அன்) 'பாராட்டுபவன்', *நன்னராளன்* (*நன்னர்+ஆள்+அன்*) 'நற்பண்புள்ளவன்' என்ற பெயரடைப் பெயர் ஆக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை.

படர்க்கை அஃறிணை ஒருமைப் பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப் பகுதி + ஆம் என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பின்வரும் பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *இருவாம்* 'நாமிருவர்'.

படர்க்கை உயர்வுப் பன்மை பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப் பகுதி + *ஆம்* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பின்வரும் பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: நசுப்பார் 'இடை உடையவர்'.

படர்க்கை பெண்பால் பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப் பகுதி + (*இன்*) + *ஆள்* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பின்வரும் பெயரடைப் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *அல்குலாள்* (*அல்குல்* +*ஆள்*) 'அல்குலை உடையவள்'. *கதுப்பினாள்* 'கூந்தலை உடையவள்'. இப்பெயரடைப் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை என்றாலும் இத்தகைய ஆக்க முறை தற்காலத் தமிழில் சாத்தியமாகும்: (*மெல்*) *இடையாள்* (*இடை*+*ய்*+*ஆள்*) 'இடையை உடையவள், (*கருங்*) கூந்தலாள் (*கூந்தல்*+*ஆள்*) 'கூந்தலை உடையவள்'

படர்க்கை ஆண்பால் பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள பெயரடைப்/திரிபுறாப் பகுதி + (*இன்*) + *ஆன்* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பின்வரும் பெயரடைப் பெயராகங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளது: *பெருமான்* (*பெரும்*+*ஆன்*) 'பெருமைக்குரியவன்', ஊரான் (ஊர்+ஆன்) 'ஊரைச் சார்ந்தவன்'; இருப்பினும் பின்வரும் பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *முரசினான்* (*முரசு*+*இன்*+*ஆன்*) 'முரசை உடையவன்'.

படர்க்கைப் பெண்பால் பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப் பகுதி + *இ* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பின்வரும் பெயரடைப் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளது: *கண்ணி* (*கண்*+*இ*) 'கண்களை உடையவள்'; ஆனால் பின்வரும் பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *கள்வி* (*கள்*+*வ்*+*இ*) 'வஞ்சகம் நிறைந்தவள்'; இருப்பினும் *கள்ளி* (*கள்*+*இ*) என்ற உடன்படுத்தி இல்லா பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளது.

முன்னிலை உயர்வுப் பன்மை பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப்/திரிபுப் பகுதி + (உடன்படுத்தி) + *இர்* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பின்வரும் பெயரடைப் பெயராகங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *கிழவிர்* 'உரிமை உடைய நீர்' (*கிழ+வ்+இர்*), *மாந்திர்* 'மாந்தரான நீர்' < *மாந்த்+இர்*), *நகாஅலிர்* (< *நகாஅல் +இர்*) 'நகைத்தல் செய்கிற நீர்'; இருப்பினும் இத்தகைய ஆக்க முறையைப் பயன்படுத்தி ஆக்கப்பட்ட படர்க்கை உயர்வுப் பன்மை பெயரடைப் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளன: *கிழவர்* (*கிழ+வ்+அர்*), *மாந்தர்* (*மாந்த்+அர்*).

முன்னிலை உயர்வுப் பன்மை பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப்/திரிபுப் பகுதி + *ஈர்* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பின்வரும் பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *ஊரீர்* 'ஊரிலுள்ள நீர்'; இருப்பினும் இத்தகைய ஆக்க முறையைப் பயன்படுத்தி ஆக்கப்பட்ட படர்க்கை உயர்வுப் பன்மை பெயரடைப் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளன: *ஊரார்* (*ஊர்+ஆர்*) 'ஊரைச் சார்ந்தவர்கள்' .

தன்மை ஒருமைப் பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப் பகுதி + *என்* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பின்வரும் பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *பரிசிலென்* (*பரிசில்+என்*) 'பரிசில் வேண்டும் நான்'.

தன்மைப் பன்மை பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப் பகுதி + (இன்) + *ஏம்* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பின்வரும் பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில்

பயன்பாட்டில் இல்லை: *பாசறையேம்* (*பாசறை* +*ஏம்*) 'பாசறையில் உள்ள நாம்' , நெஞ்சினேம் (நெஞ்சு+இன்+ஏம்) 'நெஞ்சை உடைய நாம்' .

தன்மை ஒருமை பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப் பகுதி + (உடன்படுத்தி) *ஏன்* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பின்வரும் பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: உண்டியேன் (*உண்டி+ய்+ஏன்*)' 'உண்ணும்பழக்கமுள்ள நான்'.

முன்னிலை ஒருமை பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப்/திரிபுப் பகுதி + (*இன்*) (*ஆள்*) + (*அன்*) + *ஐ* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பின்வரும் பெயரடைப் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: தாயை (*தாய்* + *ஐ*) 'தாயாகிய நீ', *கண்ணை* (*கண்*+*ஐ*) 'கண்ணை உடைய நீ', *உள்ளத்தை* (*உள்ளத்*+*ஐ*) 'உள்ளத்தை உடைய நீ', *நொதுமலாளனை* (*நொதுமல்* +*ஆள்*+*அன்*+*ஐ*) 'அன்னியராய நீ', *மைந்தினை* (*மைந்து*+*இன்*+*ஐ*) 'வலியுடையவராய நீ'

முன்னிலை ஒருமைப் பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப் பகுதி + *ஓய்* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பின்வரும் பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *காதலோய்* (*காதல்*+*ஓய்*) 'காதலுள்ள நீ'.

படர்க்கைப் பன்மை பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப்/திரிபுப்/பெயரடைப் பகுதி + (உடன்படுத்தி) + *ஓர்* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பின்வரும் பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *இவணோர்* (இவண் + ஓர்) 'இவ்விடத்தைச்

சார்ந்தோர்', *காதலோர்* (*காதல்+ஓர்*) 'காதல் உள்ளவர்', *புதுவோர்* (*புது+வ்+ஓர்*) 'புதியவர்களை விரும்புவோர்'. இருப்பினும் பின்வரும் பெயரடைப் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளன: *நிலத்தோர்* (*நிலத்த்+ஓர்*) 'நிலங்களைச் சார்ந்தவர்', நல்லோர் 'நல்லவர்கள்'. இத்தகைய பெயரடைப் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்தி *ஓர்* என்பதற்குப் பதிலாக *அர்* என்ற பின்னொட்டைப் பயன்படுத்தி ஆக்கப்பட்ட சில பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளன: காதலர் (காதல்+ அர்).

படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமைப் பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப் பகுதி + (உடன்படுத்தி) + *ஓள்* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பின்வரும் பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *மனையோள்* (*மனை+ய்+ஓள்*) 'மனையைச் சார்ந்தவள்'.

படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமைப் பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள திரிபுறாப்/திரிபுப் பகுதி + (உடன்படுத்தி) + *ஓன்* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பின்வரும் பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *கிழவோன்* (*கிழ+வ்+ஓன்*) 'உரிமையுள்ளவன்', *தம்மோன்* (*தம்+ஓன்*) 'அவன்', *முன்பினோன்* (*முன்பு+இன்+ஓன்*) 'வலிமையுள்ளவன்'.

படர்க்கை அஃறிணை ஒருமைப் பெயரடைப் பெயராக்கத்தில் சங்ககாலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள பெயரடைப்பெயர்ப்/பெயரடைப்/திரிபுறாப் பகுதி + (உடன்படுத்தி) (*இ*)+ ((*ஆ*(*த்*)) + (*த்*)*து* என்ற ஒழுங்கமைப்பு அடிப்படையிலான பின்வரும் பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *புதுவோர்த்து* (*புதுவோர்+த்து*) 'புதியவர்கள் உள்ளது', *மாக்கட்டு* (*மாக்கள்+து*)

‘மனிதர்கள் உள்ளது’, *மல்லாற்று* (*மல்லல்* +து) ‘வளமுள்ளது’, *இன்னாது* (*இன்*+*ஆ*+*து*) ‘இனிமையற்றது’, *வாலிது* (*வால்* + *இ* + *து*) ‘வெண்மையானது’, *வெங்குறும்பின்று* (*வெண்குறும்பு*+*இன்*+*து*) ‘கொடிய குடிகளுடையது’, *புரவிற்று* (*புரவு*+*இன்*+*து*) ‘தரிசுநிலங்கள் உள்ளது’. இருப்பினும் பின்வரும் பெயரடைப் பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளது: *புதிது* (*புத்*+*இ*+*து*) ‘புதியது’.

4.9. வினையாலணையும் பெயர்கள்

வினையால் குறிப்பிடப்பட்ட செய்தவரையோ (எழுவாயையோ) செயப்படுபொருளையோ குறிப்பிடும் வினைமுற்று வடிவம் வினையாலணையும் பெயர் எனப்படும். குறிப்பாக வினைமுற்று வடிவம் பெயர்போன்று பயன்படுத்தப்பட்டால் அது “வினையாலணையும் பெயர்” எனப்படும். வினையாலணையும் பெயரை “வினை-க்கிற, வினை-த்த, வினை-க்கும் X” எனப் பொருள்கோள் செய்யலாம்; இதில் x என்பது வினையாலணையும் பெயரிலுள்ள இட-எண்-பால் பின்னொட்டால் குறிப்பிடப்படும் மற்றும் “வினை” என்பது வினையாலணையும் பெயரை உட்படுத்தும் வினை ஆகும். வினையாலணையும் பெயர் பிற பெயர்களைப் போன்று செயற்பாடு செய்யும்; இது பிற பெயர்களைப் போன்று பெயர்த்திரிபாக்கம் செய்யும்; அதாவது வேற்றுமை உருபுகளுக்கும் பன்மையொட்டுக்களுக்கும் திரிபுறும். வினைமுற்றுக்கும் வினையாலணையும் பெயருக்கும் வடிவ அடிப்படையில் பெரும்பான்மையும் வேறுபாடில்லை; சில நேர்வுகளில் வினைப்பகுதியுடன் சேர்க்கப்படும் ஒட்டுக்கள் வினையாலணையும் பெயருக்கு வேறுபடும். கலைநுட்ப அடிபடையில் எந்த வினைமுற்றும் வினையாலணையும் பெயராகச் செயல்படும். எனவே செம்மொழித் தமிழில்

அம்மாதிரியான வினை வடிவங்களுக்கு இரண்டு பொருள்கோள்கள் தரப்படுகின்றன: ஒன்று வினைமுற்றாக மற்றொன்று வினையாலணையும் பெயராக. சூழல் மட்டும் தான் சரியான பொருள்கோளைத் தேர்ந்தெடுக்க இயலும்.

மரபிலக்கணக்கண ஆசிரியர்களும் உரையாசிரியர்களும் இவ்வகையிற்படும் பெயர்களை "வினயாலணையும் பெயர்" (நன்னூல், விதி 285), வினைப் பெயர் (பதி.13:1, 2, 4, 6 பற்றிய பழைய உரை) அல்லது தொழிற்பெயர் (பதி.19:19 பற்றிய பழைய உரை) எனக் குறிப்பிடுகின்றன. நாம் இங்கு வினையாலணையும் பெயர் என்பதை இவ்வகையிற் படும் வினைகளைக் குறிப்பிடக் கலைசொல்லாகப் பயன்படுத்துகின்றோம்.

4.9.1. சங்கத்தமிழில் வினையாலணையும் பெயர்கள்

இரண்டு வகையான வினையாலணையும் பெயர்கள் செம்மொழித் தமிழில் காணப்படுகின்றன: உடன்பாட்டு வினையாலணையும் பெயர், எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்.

சங்கநூல்களின் வினையாலணையும் பெயர்களின் அமைப்பு கருதி இங்கு வினையாலணையும் பெயர்கள் இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்கள், இறந்தகாலமில்லா வினையாலணையும் பெயர்கள், எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்கள் எனப் பிரித்து விளக்கப்பட்டுள்ளன.

5.4.9.1.1 இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்கள்

இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்கள் பின்னொட்டுக்களால் ஆக்கப்படுகின்றன. வினையைச் செய்பவரின் அல்லது அனுபவிப்பவரின் இட-எண்-பால்-ஐக் குறிப்பிடும் வினையாலணையும் பெயராக்கப் பின்னொட்டு வினையின் இறந்தகால/முற்றுப் பகுதியுடன் சேர்க்கப்படுகின்றது. சில நேர்வுகளில் *அன்*, *இன்*,

அல்லது *இசின்* என்பது வினையாலணையும் பெயராக்க ஒட்டைச் சேர்க்கும் முன் இறந்தகால/முற்றுப் பகுதியுடன் சேர்க்கப்படுன்றது.

4.9.1.1.1. இறந்தகால வினையாலணையும் பெயராக்கதிற்கான இட-எண்-பால் விகுதிகள்

வ.எண்	இட-எண்-பால் விளக்கம்	இட-எண்-பால் விகுதிகள்
1	தன்மை ஒருமை	என், ஏன்
2	தன்மை பன்மை/உயர்வுப் பன்மை	அம்,ஆம் ஏம்
3	முன்னிலை ஒருமை	ஆய், ஓய்
4	முன்னிலை பன்மை/உயர்வுப் பன்மை	அவி, இர், ஈ(இ)ர்
5	படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை	அன், அவன், ஆன், ஓன்
6	படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமை	அவள், அள், ஆள், ஓள்
7	படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை	அவர், அர், ஆர், ஓர்
8	படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை	அது, அதை
9	படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை	அ, அவை

4.9.1.1.2. இறந்தகால வினையாலணையும் பெயராக்கதிற்கான ஆக்க நுட்பம்

இதன் ஆக்க நுட்பம் பின்னொட்டாகம் ஆகும். பின்வருவது இதன் ஒழுங் அமைப்பு: இறந்தகாலப் பகுதி +/-*அன்/இன்/இசின்*+இட-எண்-பால் பின்னொட்டு. சிலர் *அவிர்*, *அவன்*, *அவள்*, *அவர்*, *அதை*, அவை என்ற பின்னொட்டுக்களிலிருந்து தொடக்க *அ-ஐ* பிரிக்க விருப்பி அதை பகுதியின் பாகமாகக் கருதுவர். எடுத்துக்காட்டாக, *துறந்தவர்* என்பதை துறந்த் (இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி) + *அவர்*

(இட-எண்-பால் பின்னொட்டு) என்பதற்குப் பதிலாக *துறந்தவர்* < *துறந்த* (இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்) + *அர்* (இட-எண்-பால் பின்னொட்டு) எனப் பகுப்பர். ஆனால் இறந்தகாலமில்லாத விலையாலணையும் பெயர்களில் பெயரெச்ச வடிவை அடையாளங்காண இயலாது. எடுத்துக்காட்டாக *இருப்பவர்* என்பதில் **இருப்ப* என்பது இறந்தகாலமில்லாத பெயரெச்சம் அல்ல. எனவே *இருப்பவர்* என்பதை **இருப்ப+அர்* அல்லது **இருப்ப+அவர்* என்பதிலிருந்து ஆக்கவியலாது. எனவே இங்கு *இருப்பவர்* என்பது *இருப்ப்* (இறந்தகாலமில்லா/முற்றல்லா பகுதி + *அவர்* (இட-எண்-பால் பின்னொட்டு) எனப் பகுக்கப்பட்டு அதன் ஆக்கம் விளக்கப்படுள்ளது. இது *துறந்தவர்* என்பதை *துறந்த்* (இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி) + *அவர்* (இட-எண்-பால் பின்னொட்டு) எனப் பகுத்து அதன் ஆக்கத்தை விளக்குவது போன்று அமையும். இரண்டும் ஒரே போன்ற அமைப்பின் பாற் படும்.

பின்வரும் அட்டவணையில் இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்களின் ஆக்கத்திற்கான இட-எண்-பால் பின் னொட்டுகளும் அவற்றின் ஒழுங்கமைப்புகளும் எடுத்துக்காட்டுகளும் அவை சங்ககால இலக்கியங்களில் வரும் இடங்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

இட-எண்-பால் பின்னொட்டு	**அமைப்பும் எடுத்துக்காட்டும்**	**வருமிடம்**
அ (படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+உடன்படுத்தி+அ இரந்தோர் *வேண்டிய* கொடுத்து [வேண்டிய <வேண்டு +ய் (உ.ப.) +அ; வேண்டிய செயப்படுபொருளாகும்]	குறு.349:5-6

	‘இரந்தோருக்கு விருப்பியவற்றைக்/வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து’	
“	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+அன்+அ *மாண்டன* பல [மாண்டன < மாள் ‘நேர்த்தியாகவிரு’ +அன்+அ ‘நேர்த்தியாகவிருந்தவை பல (இடங்கள்)	பதி.19:27
“	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+உடன்படுத்தி+இன்+அ கூந்தல் *ஒரீஇயின* போல…மழைக்கண் [ஒரீஇயின < ஒரீஇ + ய் (உ.ப.)+இன்+அ; ஒரு’விலகு’] ‘கூந்தலிலிருந்து விலகிச்சென்றது போன்ற கருணையுள்ள கண்கள்’	பதி.21:33-34-35
அது (படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+அது கால் *யாத்தது* [யாத்தது <யாத்த்+அது; யா ‘கட்டு’; யாத்தது என்பது செயப்படுபொருள்] ‘காலுடன்/கம்பத்துடன் கட்டப்பட்டது…’	பெரு:133
“	குப்பை வேளை உப்பிலி வெந்ததை [வெந்ததை < வெந்தது+ஐ (வே.உ); வெந்தது <	சிறு:137

	வெந்த்+அது; வெ 'வேகு'; வெந்ததை என்பது செயப்படுபொருள்] 'வேளை இலைகள் உப்பில்லாமல் வெந்தது'	
"	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+உடன்படுத்தி+அது நின் *உள்ளியது* முடித்தோய் [உள்ளியது <உள்ளி+ய் (உ.ப)+அது; உள்ளு 'நினை'; உள்ளியது என்பது செயப்படுபொருள்] 'நீ நினைத்ததை முடித்தவன்'	'புற.211:9-10
அதை (படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+அதை ஊர்ந்ததை …புகல் சால் வேழம் [ஊர்ந்ததை < ஊர்ந்த்+அதை; ஊர் (வி) 'சவாரிசெய்'; ஊர்ந்ததை என்பது செயப்படுபொருள்] 'நீ சவாரிசெய்தது புகழ்பெற்ற யானை ஆகும்'	பரி.21:1,2
அம் (தன்மை பன்மை/உயர்வுப் பன்மை	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+அன்+அம் யாம் உமக்கு ச் *சிறந்தனம்* ஆதல் அறிந்தனிர் ஆயின் [சிறந்தனம் < சிறந்த்+அன்+அம்; சிற (வி) 'இன்றியமையாதிரு'] 'நாங்கள் உங்களுக்கு இன்றியமையாதிருந்தவர் என்று நீ அறிந்திருந்தால்'	கலி.5:4-5

அர் (படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை/ உயர்வுப் பன்மை)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+உடன்படுத்தி+அர் பிரிதல் *வல்லியர்* … நத்துறந்தோர் [வல்லியர் < வல்லி +ய் (உ.ப.) + அர்; வல் (வி) ‘திறன்கொண்டிரு’] ‘எங்களைத் துறந்தவர் பிரிவதில் திறன்கொண்டிருந்தவர்’	அக.223:1
	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+இன்+அர் வேண்டுப *வேண்டினர்க்கு* அளி வேண்டினர்க்கு < வேண்டினர் +கு (வே.உ.); வேண்டினர் < வேண்டி+இன்+அர்; வேண்டு (வி) ‘விரும்பு’] ‘தேவைப்பட்டதை எல்லாம் வேண்டினவர்க்கு தேவைப்பட்டதை எல்லாம் அளி’	பெரு:444
அவர் (படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை/ உயர்வுப் பன்மை)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+அவர் நள் என் கங்குல் நடுங்கு துணை *ஆயவர்* நின் மறந்து உறைதல் யாவது [ஆயவர் < ஆய் +அவர்; ஆய் (வி) ‘இரு’] ‘நடுக்கும் இந்நள்ளிரவில் உனக்குத் துணையாக இருந்தவர் உன்னை மறந்து எப்படி (பிரிந்து) தங்கியிருக்க முடிந்தது?’	(அக.129:2-3)
	துறந்தவர் ஆண்டு ஆண்டு உறைகுவர்	மது: 131

	கொல்லோ துறந்தவர் < துறந்த்+அவர்; துற (வி) 'விட்டுவிடு' 'என்னைத் துறந்தவர் (என்னிடமிருந்து விலகி) அங்குமிங்கும் தங்கியிருப்பாரா?	
	நட்டவர் குடி உயர்க்குவை நட்டவர் < நட்ட்+அவர்; நள் (வி) 'நட்பாயிரு']	மது: 131
அவள் (படர்க்கை பெண்பால் ஒருமை)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+அவள் நின் தீமை *காத்தவள்* [காத்தவள் <காத்த்+அவள்; கா 'பாதுகா'] 'உனக்கு (ஏற்பட்ட) தீமையிலிருந்து உன்னைக் பாதுகாத்தவள்'	கலி.44:19
அவன் (படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+அவன் வருவன் என்ற கோனது பெருமையுமது பழுது இன்றி *வந்தவன்* அறிவும் [வந்தவன் <வந்த்+அவன்; வரு (வி)' "வருவேன்" என்ற அரசனின் பெருமையையும் தவறாமல் வந்தவனின் அறிவையும்	புற.217:7-8
அவிர் (முன்னிலைப் பன்மை)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+அவிர் *சான்றவிர்*...என் துயர் நிலை தீர்த்தல் நும் தலை க் கடனே [சான்றவிர்<சான்ற்+அவிர்; சால் 'உன்னதமாயிரு']	கலி.139:33,36-37)

	‘சான்றோர்களே, என் துயரமான நிலையை நீக்குதல் உம்முடைய முதன்மையான கடமையாகும்’	
	கண்டவிர் எல்லாம் கதும் என வந்தாங்கே பண்டு அறியாதீர் போல நோக்குவீர் [கண்டவிர் <கண்ட்+அவிர்; காண் (வி) ‘என்னைக் கண்டவர்கள்களாகிய நீங்கள் எல்லாம் இங்கு வந்து என்னை முன்னர் அறியாதவர் போல நோக்குவீர்கள்’	கலி.140:1-2
அவை (முன்னிலை ஒருமை)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+அவை மாறு அமர் *அட்டவை* [அட்டவை < அட்ட்+அவை: அடு (வி) ‘கொல்’ ‘போரில் பகைவர்களைக் கொன்றவனாகிய நீ’	பரி.21:66
அவை (படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+உடன்படுத்தி+அவை வரை முதல் *சிதறியவை* [சிதறியவை <சிதறி+ய்+அவை; சிதறு (வி) ‘மலையின் உச்சியின் மேல் சிதறியவை’	அக.108:3
அன் (படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+இன்+அன் முது பார்ப்பான் *அஞ்சினன்* ஆதல் அறிந்து [அஞ்சினன் < அஞ்சி+இன்+அன்; அஞ்சு ‘பயப்படு’] ‘வயதான அந்தணன் பயந்தவன் என்பதை	கலி.65:20

	அறிந்து’	
ஆம் (தன்மைப் பன்மை /உயர்வுப் பன்மை)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+ஆம் புணர்ந்தாம் போல உணர்ந்த நெஞ்சமொடு புணர்ந்தாம் < புனர்ந்த்+ஆம்; புணர் (வி) ‘சேர்’] ‘புணர்ந்தவர்/சேர்ந்தவர் நாம் என்பது போல் உணர்ந்த நெஞ்சத்துடன்’	நற்ற்.349:4
ஆய் (முன்னிலை ஒருமை)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+ஆய் முன்னத்தான் ஒன்று *குறித்தாய்* போல் காட்டினை [குறி ‘எண்ணமிடு’; குறித்தாய் ‘எண்ணமிட்ட நீ’ < குறித்த்+ஆய்] ‘எதையோ ஒன்றை விரும்பினாய் நீ என்று காட்டினாய்’	கலி.67:7
	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+உடன்படுத்தி+ஆய் நீங்க க் *கருதியாய்க்கு* … துயர் உழப்பவோ [கருதியாய்க்கு < கருதி+ய் (உ.ப)+ஆய்+க்கு (வே.உ.); கருது (வி) ‘விரும்பு’] ‘நீங்க விரும்பின/கருதிய உனக்கு வேண்டி அவள் துன்பப்படவேண்டுமா?’	கலி.136:15, 16
ஆர் (படர்க்கை	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+இன்+ஆர் *ஒன்றினார்* வாழ்க்கையே வாழ்க்கை	

உயர்திணைப் பன்மை/உயர்வுப் பன்மை)	ஒன்றினார் <ஒன்றி +இன்+ஆர்; ஒன்று 'சேர், இணை' 'வாழ்க்கையில் இசைவுடன் இணந்தவர் வாழ்க்கை தான் (உண்மை) வாழ்க்கை'	
ஆள் (படர்க்கை பெண்பால் ஒருமை)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+இன்+ஆள் *ஈன்றாட்கு* ஒரு பெண் இவள் ஈன்றாட்கு <ஈன்ற்+ஆள்+கு (வே.உ.) 'அவளைப் பெற்றவளுக்கு/ஈன்றவளுக்கு இவள் ஒரே மகள் ஆவாள்'	பரி.8:58
ஆன் (படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+ ஆன் பகை இல் நோய் *செய்தான்* … மலை [செய்தான்<செய்த்+ஆன்; செய் (வி)] 'பகையில்லாத நோயை (காதல் நோயை) உருவாக்கியவனின் மலை'	கலி.40:60
	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+ உடன்படுத்தி+ஆன் *கடீஇயார்க்கு* யாங்கு ஆகுவம் கொல் கடீஇயார்க்கு < கடீஇயான் +கு (வே.உ.); கடீஇயான் கடீஇ+ய் (உ.ப.)+ஆன்); கடீஇ 'துற' 'நம்மைத் துறந்தவர்க்கு நாம் நிற்கிறோம்?'	நற்ற்.313:5-6
	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+ உடன்படுதி+இன்+ஆன்	கலி.42:24

	எவ்வம் *உறீஇயினான்* குன்று உறீஇயினான்< உறீஇ+ய்(உ.ப.)+இன் +ஆன்; உறு (வி) 'அனுபவி' 'துன்பதை அனுபவிக்கச்செய்தவனின் மலை'	
இர் (முன்னிலைப் பன்மை/ உயர்வுப் பன்மை)	இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி+ அன்+இர் சுரம் சொல்லாது இறப்ப த் *துணிந்தனிர்க்கு* ஒரு பொருள் சொல்லுவது உடையேன் [துணிந்தனிர்க்கு < துணிந்தனிர்+க்கு (வே.உ.); துணிந்தனிர்< துணிந்த்+அன்+இர்; துணி(வி)] '(எம்மிடம்) கூறாது காட்டிற்குப் போகத் துணிந்த உனக்கு கூறுவதற்கு ஒன்று இருக்கின்றது'	(கலி.8:6-8)
ஈ(இ)ர் (முன்னிலைப் பன்மை/ உயர்வுப் பன்மை). இது இர் என்பதன் மாற்றுரு ஆகும்.	இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி+ ஈர் பல்சான்றீரே பல்சான்றீரே [சான்றீர் <சான்ற்+ஈர்; சால் (வி) 'ஒழுக்கமாயிரு'] 'பல நல்லொழுக்ககங்கள் கொண்டவர்களாகிய நீர்'	புற.195:1
	இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி+ உடன்படுத்தி+ஈர் யாரீரோ எம் *விலங்கியீஇர்* விலங்கியீஇர் <விலங்கி+ய்(உ.ப.)+ஈஇர்;	அக.390:14)

	விலங்கு ‘இடையீடுசெய்’ ‘எம்மை இடையீடுசெய்தவராகிய நீர் யாரோ?’	
என் (தன்மை ஒருமை)	இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி+ அன்+என் நின் ஆடு கொள் வியன் மார்பு *தொழுதனென்* பழிச்சி ச் செல்வல்...யானே [தொழுதனென் < தொழுத்+அன்+என்; தொழு (வி. ‘வணங்கு’] ‘உன் பரந்த வெற்றி கொண்ட மார்பை தொழுத நான் (உன்னை) விட்டுச் செல்வேன்’	புற.211:15-17)
ஏம் (தன்மைப் பன்மை/ உயர்வுப் பன்மை)	இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி+ ஏம் அளி *பெற்றேம்* எம்மை நீ அருளினை [பெற்றேம் <பெற்ற்+ஏம்; பெறு (வி)] ‘உன் இரக்கத்தை பெற்ற எங்களிடம் நீ கருணை காட்டினாய்’	கலி.66:22
ஏன் (தன்மை ஒருமை)	இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி+ ஏன் தந்தை தன் ஊர் இதுவே *ஈன்றேன்* யானே ஈன்றேன் <ஈன்ற்+ஏன்; ஈன் ‘பெறு’ ‘இது அவள் தந்தை ஊர்; அவளை ஈன்றவன் நான்’	நற்ற்.198:11-12
	அறத்தோடு நின்றேனை க் கண்டு [நின்றேனை <நின்றேன் + ஐ (வே.உ.);	கலி.39:20

	நின்றேன் <நின்ற்+ஏன்; நில் (வி)] ‘அறத்துடன் நின்ற என்னைக் கண்டு’	
	இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி+ அன்+ஏன் நின்னை *தகைத்தனேன்* அல்லல் காண் [தகைத்தனேன் < தகைத்த்+அன்+ஏன்; தகை ‘நிறுத்து, தடு’] ‘உன்னை தடுத்த என் துன்பத்தைக் காண்’	கலி.108:20
ஓய் (முன்னிலை ஒருமை)	இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி+ ஓய் தீங்கு செய்தனையே ஈங்கு *வந்தோயே* [வந்தோய் < வந்த்+ஓய்; வர் (வி)] ‘இங்கு வந்த நீ தீங்கு செய்தவன்’	அக.112:8
	இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி+ உடன்படுத்தி+ஓய் குற ப் பிணா க் கொடியை க் *கூடியோய்* [கூடியோய் < கூடி+ ய் (உப)+ஓய்; கூடு (வி) ‘இணை’] ‘முந்திரிக்கொடியைப் போன்ற குறத்தியுடன் இணைந்த நீ’	பரி.19:95
ஓர் (படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை/உயர்வுப்	இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி+ ஓர் பன்மலை இறந்தோர்க்கு [இறந்தோர் <இறந்த்+ஓர்; இற (வி)] ‘பல மலைகளைக் கடந்தவனுக்கு’	அக.101:17

பன்மை)		
	இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி+ உடன்படுத்தி+ஓர் நீரும் நிலனும் *புணரியோர்* ஈந்து உடம்பும் உயிரும் படைத்திசினோரே [புணரியோர் < புணரி+ய்(உப)+ஓர்] நீருடனும் நிலத்துடனும் இணைந்தோர் இங்கு (பூமியில்) உடம்பையும் உயிரையும் படைத்தவர்கள்'	புற.18:22-23
	இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி+ இசின்+ஓர் தாம் தேரலர் கொல்லோ சேய்நாட்டு … *இறந்திசினோரே* [இறந்திசினோரே < இறந்த்+இசின்+ஓர்; இற 'கடந்து செல்'] 'வெகுதூரத்திலுள்ள நாட்டிற்குக் கடந்து சென்றவர் யார் என்பது அவனுக்கு நிச்சயமில்லையா?'	நற்ற்.302:6-10
	நீரும் நிலனும் புணரியோர் ஈந்து உடம்பும் உயிரும் *படைத்திசினோரே* படைத்திசினோரே <படைத்த்+இசின்+ஓர்; படை 'உருவாக்கு'] நீருடனும் நிலத்துடனும் இணைந்தோர் இங்கு	புற.18:22-23

	(பூமியில்) உடம்பையும் உயிரையும் படைத்தவர்கள்'	
	இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி+ இன்+ஓர் சென்று தீ நெஞ்சத்து ச் சினம் *நீடினோர்* [நீடினோர் < நீடி+இன்+ஓர்; நீடு 'நீள்'] 'அழிக்கும் தீ நெஞ்சத்தில் சினம் நீண்டோர்'	பரி.5:73
ஓள் (படர்க்கை பெண்பால் ஒருமை)	இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி+ ஓள் கன்று புகு மாலை நின்றோள் எய்தி 'கன்றுகள் திரும்பிவரும் மாலைப் பொழுதில் (எனக்கு வேண்டி காத்திருந்து) நின்றவளை சென்றடைந்து'	அக.9:20
	இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி+ இசின்+ஓள் வருந்தினாள் அளியள் நீ பிரிந்திசினோளே [பிரிந்திசினோளே < பிரிந் +இசின்+ஓள்; பிரி (வி)] 'நீ பிரிந்தவள் வருந்தினாள். அவள் இரங்கத்தக்கவள்'	குறு.336:6
ஓன் (படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை)	இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி+உடன்படுத்தி+ ஓன் நெருனை எம் முன் *தப்பியோன்* தம்பியொடு ... நாளை ச் செய்குவன் அமர் [தப்பியோன் <தப்பி+ய்+ஓன்; தப்பு 'தவறுசெய்'	புற.304:4-5,6

	‘நேற்று என் அண்ணனுடன் தவறுசெய்தவனின் தம்பியுடன் நான் போர் புரிவேன்’	

4.9.1.2. இறந்தகாலமல்லா வினையாலணையும் பெயர்

இறந்தகாலமல்லா வினையாலணையும் பெயரை “நிகழ்கால” வினையாலணையும் பெயராகவோ “எதிர்கால” வினையாலணையும் பெயராகவோ உணரலாம்; இரண்டிற்கும் ஒரே வடிவம் தான்; சூழல் எது சரியானது என்பதைத் தீர்மானிக்கும்.

இறந்தகாலமல்லா/முற்றால்லா வினையாலணையும் பெயர்கள் பின்னொட்டாக்கத்தால் ஆக்கப்படுகின்றன. இடம்-எண்-பாலைக் குறிப்பிடும் வினையாலனையும் பெயராகப் பின்னொட்டுகள் இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதியுடன் நெரடியாகவோ *ஆள்* அல்லது *அன்* முன்வரவோ சேர்க்கப்படும்.

4.9.1.2.1 இறந்தகாலமல்லா/முற்றால்லா வினையாலணையும் பெயர்களுடன் இணையும் இடம்-எண்-பால் பின்னொட்டுகள்

வ.எண்	இட-எண்-பால் விளக்கம்	இட-எண்-பால் விகுதிகள்
1	தன்மை ஒருமை	என், ஏன்
2	தன்மை பன்மை/உயர்வுப் பன்மை	அம்,ஆம் ஏம்
3	முன்னிலை ஒருமை	ஆய், இ, ஐ, ஓய்
4	முன்னிலை பன்மை/உயர்வுப் பன்மை	ஈர்
5	படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை	அன், அவன், ஆன், ஓன்

6	படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமை	அவள், அள், ஆள், இ, ஓள்
7	படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை	அவர், அர், ஆர், அவர்கள், ஓர்
8	படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை	அது, இ
9	படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை	அ, அவை

4.9.1.2.2. இறந்தகாலமல்லா/முற்றால்லா வினையாலணையும் பெயர்களின் ஆக்க நுட்பம்

இதன் ஆக்கநுட்பம் பின்னொட்டாக்கம் ஆகும். இதன் ஆக்க அமைப்பு (உருபன் அமைப்பொழுங்கு) பின்வருமாறு அமையும்: இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி+ இடம்-எண்-பால் பின்னொட்டு. கீழே தந்துள்ள அட்டவணையில்

இடம்-எண்-பால் பின்னொட்டு	**அமைப்பு மற்றும் எடுத்துக்காட்டுகள்**	**வருமிடம்**
அ	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி+அ தொறுத்த வயல் ஆரல் *பிறழ்னவும்* ஏறு பொருத செறு உழாது *வித்துனவும்* பிறழ்ன < பிறழ்ன்+அ; பிறழ் (வி) 'புரள்'; வித்துன <வித்துன்+அ; வித்து (வி) 'விதை'; வித்துன செயப்படுபொருளாகும். ஆரல் மீன் புரளும் உரமிட்ட வயல்கள்; ஏறுகளால் மிதிக்கப்பட்ட மண்ணைப் பண்படுத்தாது வித்துகள் விதைக்கப்படும் சேற்று நிலம்.	பதி.13:1-2

	நெய்தல் இருங்கண் எருமையின் நிரை *தடுக்குனவும்* தடுக்குன <தடுக்குன்+அ; தடு (வி) ‘நீர் எருமைகளைத் *தடுப்பன* கரிய கண் போன்ற நெய்தல்மரலர்கள்’	பதி.13:1-2
	ஓ மறந்து அறு குளம் *நிறைக்குன்ன* போல அல்கலும் அழுதல் மேவல ஆகி நிறைக்குன்ன < நிறைக்குன்+அ; நிறை (வி) ‘நிரப்பு’ ‘…வற்றிய குளத்தை நிறைப்பது போல (என்னுடைய கண்கள்) நாள்தோறும் கண்ணீர் சிந்துவது…’	அக.11:12-14
	வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினார்க்கு அளி வேண்டுப < வேண்டுப்+அ; வேண்டுப செயப்படுபொருளாகும்; வேண்டு (வி) ‘விரும்பு’ ‘விரும்பியதை விரும்புவர்க்கு அளி’	பெரு:444
	நாவாய் *தோன்றுவ* காணாமோ [தோன்று (வி); தோன்றுவ < தோன்றுவ்+அ; தோன்றுவ செயப்படுபொருளாகும்.] ‘நாவாய் தோன்றுவது தெரிகிறாதா?’	அக.110:18-19
	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி+அன்+அ உடங்கு *கொட்பன* போல் புகுத்தனர் தொழுஉ	கலி.105:22

	[கொட்பன <கொட்ப்+அன்+அ; கொள் ‘சுற்று’ ‘அவர்கள் ஏறுகளை சுற்றுவன பொல் தொழுவத்தில் புகுத்தினர்’	
	அரி பரிப்பு *அறுப்பன* [அறுப்பன <அறுப்ப்+அன்+அ; அறு (வி) ‘வெட்டு’] ‘தமது பகைவர்களின் குடல்களை அறுப்பனவாகிய ஏறுகள்/காளைகள்’	கலி.103:24
	வனப்பு உற க் *கொள்வன* நாடி அணிந்தள் [கொள்வன <கொள்வ்+அன்+அ; கொள்வ் ‘ஏல்’] ‘வனப்பை பெறுவதற்காக பொருந்துவன நாடி அணிந்தாள்’	கலி.82:19
அது (படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி+ அது நல்லது செய்தல் ஆற்றீர் ஆயினும் அல்லது செய்தல் ஓம்புமின் அதுதான் எல்லாரும் *உவப்பது* உவப்பது < உவப்ப்+அது; உவ (வி) ‘மகிழ்’ ‘நீங்கள் நல்லதைச் செய்ய இயலாவிடினும் கெட்டதைச் செய்வதை ஒதுக்குங்கள்; அதுதான் எல்லோரும் மகிழ்வது’	புற.195:6-8
	உண்பது நாழி உடுப்பவை இரண்டே	புற.189:5

	உண்பது <உண்ப்+அது; உண் (வி) ‘சாப்பிடு’ ‘ஒருவர் உண்பது நாழி அள்வே; ஒருவர் உண்பது இரண்டு (துண்டு துணி) தான்’	
	செல்லுநர்க்கு உறுவது கூறும்…பல்லிய காடு [உறுவது < உறுவ்+அது; உறு (வி) ‘சம்பவி’] ‘செல்பவர்களுக்கு நடப்பதைக் கூறும் பல்லி உள்ள காடு’	அக.151:12-13,15
	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி+ உடன்படுத்தி+அது தன் கண் கண்டது பொய்க்குவது அன்றே [பொய்க்குவது <பொக்கு+வ்+அது; பொய் (வி)] ‘(குரங்கு) தன் கண்ணால் கண்டது பொய்ப்பது இல்லை’	குறு.26:5
	சேர்ந்ததை செலினே *சிதைகுவது* உண்டோ [சிதைகுவது <சிதைகு+வ் (உப)+அது; சிதை (வி) ‘அழி’] ‘நீ தங்கிவிட்டு (பின்னர்) சென்றால் சிதைவது (அழிவது) ஏதேனும் உண்ட்டோ?’	அக.120:13
அம் தன்னிலை ஒருமை	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி+ அம் சென்மோ பெரும எம் விழவு உடை நாட்டு என யாம் தன் *அறியுனம்* ஆக	புற.381:4-6

	[அறியுனம் <அறியுன்+அம்; அறி (வி)] ‘நாம் அவனிடம் அறிவிப்பது போல் “நாம் நமது விழா உள்ள நாட்டிற்குச் செல்வோம்”	
அர் (படர்க்கை உயர்திணை பன்மை/உயர்வுப் பன்மை)	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி+ அர் அருள் வல்லை ஆகுமதி அருள் இலர் கொடாமை *வல்லர்* ஆகுக … நின் பகை [வல்லர் <வல்+அர்; வல் (வி.) ‘வலுவாயிரு’] ‘நீர் கொடுப்பதைல் வல்லவர் ஆகுக; உன் பகையவர் கொடாமையில் வல்லவர் ஆகுக’	புற.27:18-17
	கவிழ்ந்த மண்டை *மலர்க்குனர்* யார் [மலர்க்குனர் < மலர்க்குன்+அர்; மலர் ‘விரி; திருப்பு’] ‘கவிழ்க்கப்பட்ட நமது (பிச்சை) பாத்திரத்தை திருப்புபவர் யார்?’	புற.103:3
	ஆர் அஞ்சர் உறுநர் அரு நிறம் சுட்டி க் கூர் எஃகு *எறிஞர்* [எறிஞர் < எறிஞ்+அர்; எறி (வி)] ‘மானின் நெஞ்சில் கூர்மையான வேல்களை எறிபவர் ஏற்கனவே கடுமையான துன்பத்தை அனுபவிப்பவர்’	அக.71:11-12
	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி+	கலி.134:26

	அன்+அர் *வரைவனர்* காதலர் புகுதர [வரைவனர் <வரைவ்+அன்+அர்; வரை 'விரை'] 'அவரசரப் படுத்தப்படுபவர் போல் அவர் காதலர் வந்துசேர'	
	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + உடன்படுத்தி + ஆள் + அர் எம் குழிசி மலர்க்கும் கடன் அறியாளர் பிற நாட்டு இன்மையின் [அறியாளர் < அறி + ய் (உப)+ஆள்+அர்; அறி (வி)] [எம்முடைய குழிசியை திருப்பி அனுப்பும் கடமையை அறிபவர் பிற நாட்டில் இல்லை]	புற.393:4-5
அவர் படர்க்கை உயர்திணை பன்மை/உயர்வுப் பன்மை	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + அவர் மனை வயின் இருப்பவர் [இருப்பவர் <இருப்ப்+அவர்; இரு (வி)] 'வீட்டில் இருப்பவர்'	அக.389:10
	அதரி கொள்பவர் [கொள்பவர் <கொள்ப்+அவர்; கொள் (வி)] 'வைக்கோலைக் கொள்பவர்/எடுப்பவர்'	மது:94
அவள்	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + அவள்	கலி.72:4

(படர்க்கை பெண்பால் ஒருமை)	ஊடு மென் சிறு கிளி *உணர்ப்பவள்* [உணர்ப்பவள் <உணர்ப்ப்+அவள்; உணர் (வி)] ‘ஊடும் சிறு கிளியை இணங்கச்செய்பவள்’	
அவன்	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + அவன் அம் மலை எடுக்கல் செலாது உழப்பவன் [உழப்பவன் < உழப்ப்+அவன்; உழ (வி)] ‘அம்மலையை தூக்க இயலாமல் உழப்பவன்’	கலி.38:4-5
	வரைபவன் என்னின் அகலான் [வரைபவன் <வரைப்+அவன்; வரை (வி) ‘தேர்ந்தெடு] [என்னைத் தேர்ந்தெடுப்பவன்/வரைபவன் என்னைவிட்டு அகலமாட்டான்’	கலி.146:27
அவை (படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை)	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + அவை உண்பது நாழி உடுப்பவை இரண்டே உடுப்பவை < உடுப்ப்+அவை; உடு (வி) ‘அணி’ ‘ஒருவர் உண்பது நாழி அளவு; ஒருவர் உடுப்பது இரண்டு (துண்டு துணி)’	புற.189:5
	உருகுபவை போல் என்பு குளி கொளீஇ [உருகுபவை <உருகுப்+அவை; உருகு (வி)] ‘உருகுபவை போன்று எலும்புகள் குளிர்ந்து…’	பொரு.78
அள்	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + அள்	அக.62:10

(படர்க்கை பெண்பால் ஒருமை)	நெடுஞ்சுழி நீட்டம் மண்ணுநள் போல [மண்ணுநள் <மண்ணுந்+அள்; மண்ணு (வி) 'கழுவி சுத்தம் செய்'] 'நீண்ட சிற்றலைகளுடன் கழுவுபவள் போல'	
	நீள் நகர்...நினையுநள் வதிந்தக்கால் நினையுநள் < நினையுந்+அள்; நினை (வி) 'எண்ணு' 'தன் பெரிய வீட்டில் தங்கியபோது (உன்னைப்பற்றி) நினைப்பவள்'	கலி.126:14
	அவ் இசை முழை ஏற்று அழைப்ப அழைத்துழிச் செல்குவள் [செல்குவள் <செல்குவ்+அள்; செல் (வி)] 'செல்பவள்'	பரி.19:63-65
அன்	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + அன் நின் வெய்யன் ஆயின் அவன் வெய்யை நீ ஆயின் [வெய்யன் <வெய்+அன்; வெய் 'விரும்பு'] அவன் நீ விரும்புவன் ஆனால் நீ அவன் விரும்புவள் ஆவாய்'	கலி.107:21
	காடு முன்னினனே கள் காமுறுநன் [காமுறுநன்<காமுறுந்+அன்; காமுறு (வி)] 'கள்ளை விரும்புவன் காட்டை நினைப்பான்'	புற.238:5

	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + அன்+அன் கொழுங்குறை…விரைவனன் சுட்டு … திம் என த் தருதலின் விரைவனன் <விரைவ்+அன்+அன் ‘விரைப்பவன்’	புற.150:9, 12 , 13
ஆம் (தன்மைப் பன்மை/ உயர்வுப் பன்மை	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + ஆம் ஐயனை *ஏத்துவாம்* போல ஏத்துவாம் ‘புகழும் நாம்’ < ஏத்துவ்+ஆம் ‘கடவுளை/தலைவனை புகழும் நம்மைப் போல’	கலி.43:5
ஆய் (முன்னிலை ஒருமை)	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + ஆய் வழங்கா ப் பொழுது நீ கன்று மேய்ப்பாய் போல் வழங்கல் [மேய்ப்பாய் < மேய்ப்ப்+ஆய்; மேய் (வி)] ‘யாரும் சுற்றிகொண்டிருக்காத பொழுது நீ கன்று மேய்ப்பாய் போல் சுற்றிகொண்டிருப்பது’	கலி.112:12-13
ஆர் படர்க்கை உயர்திணை பன்மை/உயர்வுப்	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + ஆர் யாழின் புரி நெகிழ்ப்பார் [நெகிழ்ப்பார் < நெகிழ்ப்ப்+ஆர்; நெகிழ் (வி)]	பரி.18:36-37

பன்மை	‘யாழின் புரியை நெகிழ்ப்பவர்’	
	அறிவார் யார் அவர் முன்னியவ்வே [அறிவார் < அறிவ்+ஆர்; அறி (வி)] ‘அவன் விரும்பியதை அறிபவர் யார்?’	நற்.296:9
	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + அன்+ஆர் காலை ஆவது அறியார் மாலை என்மனார் மயங்கியோரே [என்மனார் < என்ம்+அன்+ஆர்; என் (வி)] ‘காலை என்று அறியாமல் மாலை என்று கூறுபவர் மயங்கியவர் ஆவார்’	கலி.119:15-16
ஆர்(கள்) (படர்க்கை உயர்திணை பன்மை/ உயர்வுப் பன்மை)	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + ஆர்[கள்] வாழ்வார்கட்கு வாழ்வார்கட்கு < வாழ்வ்+ஆர்கள் ‘வாழ்பவர்கள்’	கலி.145:17
ஆள் (படர்க்கை பெண்பால் ஒருமை)	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + ஆள் பைதல் நோய் உழப்பாளை... நீங்கீன்றால் பசப்பே [உழப்பாளை < உழப்பாள் + ஐ; உழப்பாள் <	கலி.130:18, 21

	உழப்ப்+ஆள்; உழ (வி) ‘வருந்து’] ‘காதல் நோயால் வருந்துபவளை பசப்பு நீங்கியது’	
	நீ எம்மை எள்ளுதல் மறைத்தல் ஓம்பு என்பாளை [என்பாளை < என்ப்+ஆள்; என் (வி)] ‘நீ எங்களை வெறுக்கிறாய் என்பதை மறைப்பதை விட்டுவிடு என்பவளை’	பரி.18:9-10,13
	அரங்கின் மேல் ஆடுவாள் அணி நுதல் [ஆடு (வி); ஆடுவாள் (<ஆடுவ்+ஆள்)] ‘அரங்கில் ஆடுபவளின் அழகான நெற்றி’	
ஆன் (படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை)	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + ஆன் புது நாண் நுழைப்பான் நுதி மாண் வள் உகிர் [நுழைப்பான் < நுழைப்ப்+ஆன்; நுழை (வி)] ‘புதிய நூலை நுழைப்பவன்…’	குறு.67:3
	உற்றாரின் நீங்கலம் என்பான் மலை [என்பான் <என்ப்+ஆன்; என் (வி)] ‘நாம் உற்றாரை விட்டு நீங்கவேண்டாம்’ என்பவன் /என்று கூறுபவன் மலை’	கலி.40:28-29
இ (முன்னிலை	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + இ எம் உயிர் உடம்பு அடுவி	அக.136:19

ஒருமை)	[அடு (வி) ‘கொல்’; அடுவி ‘கொல்லும் நீ’ < அடுவ் + இ] ‘என் உயிரையும் உடலையும் கொலும் நீ’	
இ (படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமை)	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + இ கங்குல் உயவு த் துணை ஆகிய துஞ்சாது உறைவி இவள் [உறைவி ‘தங்குபவள்’ < உறைவ்+இ; உறை (வி) ‘தங்கு’] ‘அவள் இரவில் நான் கருதும் துணை ஆனவள் மற்றும் தூங்காமல் தங்குபவள்’	அக.298:22-23
ஈர் (முன்னிலை பன்மை/உயர்வுப் பன்மை	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + ஈர் வருவீர் உளீரோ [வருவீர் ‘வரும் நீர்’ < வருவ்+ஈர்; வர் (வி)] ‘(வீட்டிற்குள்) வருவீர் (=வருபவரகிய நீர்) யாராவது உள்ளனரோ?’	குறு.118:4
என் (தன்மை ஒருமை)	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + என் வா எனக் கூறுவென் போலக் காட்டி மற்று அவன் மே வழி மேவாய் நெஞ்சே [கூறுவென் < கூறுவ்+என்; கூறு (வி)] ‘கூறுபவனாகிய நான்’	கலி.47:22-24
	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி +	அக.16:13-14,

	அன்+என் யான் தன் கரைய வந்து விரைவனென் கவைஇ…நாணி நின்றோள் விரைவனென் < வரைவ்+அன்+என் ‘விரைபவனாகிய நான்’	16
ஏம் (தன்மைப் பன்மை/ உயர்வுப் பன்மை)	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + ஏம் கன்றொடு செல்வேம் எம் தாம்பின் ஒரு தலை பற்றினை [செல்வேம் ‘செல்லும் நாங்கள்’ <செல்வ்+ஏம்; செல் (வி)] ‘கன்றுகளோடு செல்பவர்களாகிய எங்கள் கயிற்றின் ஒரு நுனியை நீ பற்றியுள்ளாய்’	கலி. 116:1-2
ஏன் (தன்மை ஒருமை)	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + ஏன் என் நலம் தாராயோ என *தொடுப்பேன்* போல [தொடுப்பேன் <தொடுப்ப்+ஏன்; தொடு (வி)] ‘என் நலத்தைத் தரமாட்டாயா? என்று (அவனை) தொடுப்பேன் (=எதிர்கொள்பவனாகிய நான்) போல’	கலி.128:10-11
	காண்பேற்கு [காண்பேற்கு < காண்பேன்+கு; காண்பேன் < காண்ப்+ஏன்; காண் (வி)]	நற்.332:8

	‘காண்பவனாகிய எனக்கு’	
ஐ (முன்னிலை ஒருமை)	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + ஐ நின் வெய்யன் ஆயின் அவன் வெய்யை நீ ஆயின் [வெய்யை ‘விரும்பும் நீ’ < வெய்+ஐ; வெய் ‘விரும்பு’] ‘அவன் நீ விரும்புவன் ஆனால் நீ அவன் விரும்புவள் ஆவாய்’	கலி.107:21
	அருள வல்லை ஆகுமதி அருள் இலர் கொடாமை வல்லர் ஆகுக…நின் பகை [வல்லை ‘வல்ல நீ’< வல்+ஐ; வல் (வி)] ‘நீ கொடுப்பதில் வல்லவனாகுக; உனது பகைவர் அருள் இல்லாமல் கொடாதவர் ஆகுக’	புற.27:17-18, 19
	பகைவர் பணிந்து திறை பகர க் கொள்ளுனை ஆதலின் ‘உன் பகைவர் பணிந்து திறை செலுத்த உடன்பட ஏற்றுக்கொள்ளும் நீ ஆதலால்’ [கொள்ளுநை (கொள்ளுந்+ஐ) ‘ஏற்கும் நீ’]	பதி.17:2-3
ஓய் (முன்னிலை ஒருமை)	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + ஓய் மனைவி மெல் இறை ப் பணைத்தோள் துயில் அமர்போயே [அமர்போய் < அமர்ப்+ஓய்; அமர் (வி)]	நற்.121:11-12

	‘மனைவியின் மெல்லிய உறுதியான தொளில் துயிலுகின்ற நீ’	
	பொருள் வயின் செல்வோய் செல்வோய் < செல்வ்+ஓய்; செல் (வி)] ‘பொருளைத் தேடிச் செல்கிற நீ’	கலி.12:9
ஓர் (படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை/உயர்வுப் பன்மை)	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + ஓர் என் இரவல் மண்டை மலர்ப்போர் யார் மலர்ப்போர் <மலர்ப்ப்+ஓர்; மலர் (வி) ‘என் பிச்சைப் பாத்திரத்தை கவிழ்ப்பவர் யார்?’	புற.179:2-3
	நோற்றோர் மன்ற தொழி…பிர்ந்து உறை காதலர் வர க் காண்போரே காண்போர் < காண்ப் +ஓர் ‘காண்பவர்’	குறு.344:1,8
	யானே அன்றியும் உளர் கொல்…நோக்கு அரும் சிறு நெறி நினையுமோரே [நினையுமோர் ‘நினைப்பவர்’ <நினையும் +ஓர்] ‘காண்பதற்கு அரிய சிறு வழியை நினைப்பவர் என்னைத் தவிர யாரும் உள்ளனரா?’	நற்ற்.104:8,12
	தெற்றும்…கண் கலிழ் உகு பனி அரக்குவோரே [அரக்குவோர் (அரக்குவ்+ஓர்) ‘துடைப்பவர்]	

	‘என் கண்களிலிருந்து நிறைந்து வழியும் கண்ணீரை துடைப்பவரை நாங்கள் அறியோம்’	
	நிரை மாட்டும் ஊர்குவோர் [ஊர் (வி) ‘ஏறு’; ஊர்குவோர் ‘ஏறுபவர்’ (<ஊர்குவ்+ஓர்] ‘நிரைகளில் ஏறுபவர்’	
	யாங்கு அறிந்தனர் … தோழி…பிரிந்து சேண் உறைதல் வல்லுவோரே வல்லுவோர் ‘வல்லவர்’ (வலுவ்+ஓர்); வல் ‘வலுவாயிரு’ ‘என்னிடமிருந்து பிரிந்து தொலைவில் வாழ்வதற்கு வல்லவரை எப்படி அறிந்தார்?’	
	வள்ளன்மையின் எம் வரைவோர் யார் [வரை (வி) ‘தெரிந்தெடு’; வரைவோர் ‘தெரிந்தெடுப்பவர்’ (வரைவ்+ஓர்)] ‘வள்ளன்மையிலிருந்து எம்மை (காக்க) தெரிந்தெடுப்பவர் யார்?’	
ஓள் (படர்க்கை பெண்பால் ஒருமை)	இறந்தகாலமல்லா/முற்றல்லாப் பகுதி + ஓள் உழையம் ஆகவும் இணைவோள் பிழையலள்… பிரிதும் நாம் எனினே [இணையோள் < இணைவ்+ஓள்; இணை	அக.5:27-28

	‘வருந்து’] ‘வருந்துபவள்’	
ஓன் (படர்க்கைப் பெண்பால்	நீயே முன் யான் அறியுமோனே [அறியுமோன் ‘அறிபவன்’ < ஆறியும்+ஓன்] ‘நீ தான் நாம் முன்னர் அறிந்தவன்’	புற.137:4

4.9.1.3. எதிர்மறைவினையாலணையும் பெயர்

எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தைக் காட்டாது. எனவே இறந்தகால மற்றும் இறந்தகாலமல்லா வினையாலணையும் பெயர்களுக்கும் ஈடாக ஒரு வகை எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர் மட்டுமே உள்ளது.

4.9.1.3.1. எதிர்மறைவினையாலணையும் பெயர்களின் உருவாக்கம்

எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர் பின்னொட்டாக்கத்தால் உருவாக்கப்படுகின்றன.

(1) நெட்டுயிரில் தொடங்கும் இட-எண்-பால் பின்னொட்டு நேரடியாக வெற்று வினைப் பகுதியில் சேர்க்கப்படுகின்றது.

(2) *அல்* அல்லது *ஆத்* வெற்று வினைப்பகுதியில் சேர்க்கப்பட்டு அதனுடன் இட-எண்-பால் பின்னொட்டு சேர்க்கப்படும்.

(3) *அல் க்(க்)*-இல் முடிவுறும் இறந்தகாலமல்லாப்/முடிவுறாப் பகுதியில் சேர்க்கப்பட்டு, சில வேளைகளில் *ஆத்*-*ஆல்* தொடரப்பட்டு அதனுடன் இட-எண்-பால் பின்னொட்டு சேர்க்கப்படும்.

(4) *இல்* இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதியில் சேர்க்கப்பட்டு அதனுடன் இட-எண்-பால் பின்னொட்டு சேர்க்கப்படும்.

4.9.1.3.2 எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்களை உருவாக்கச் சேர்க்கப்படும் இட-எண்-பால் பினொட்டுக்கள்

	இட-எண்-பால் விளக்கம்	**இட-எண்-பால் பின்னொட்டுகள்**
1	தன்மை ஒருமை	ஏன்
2	தன்மைப் பன்மை/உயர்வுப் பன்மை	ஆம், ஏம்
3	முன்னிலை ஒருமை	ஆய், இ, ஓய்
4	முன்னிலை பன்மை/உயர்வுப் பன்மை	ஈர்
5	படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை	அவன், அன், ஓன்
6	படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமை	ஆள், ஓள்
7	படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை	அர், அவர், ஆர், ஓர், மார்
8	படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை	அது
9	படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை	அ, ஆ

4. 9.1.3.3. ஆக்க நுட்பம்

இதன் ஆக்கநுட்பம் பின்னொட்டாக்கம் ஆகும். இதை பின்வரும் வகைகளாகப் பிரித்து ஆயலாம்:

(1) வெற்று வினைப்பகுதி + நெட்டுயிருடன் இட-எண்-பால் பின்னொட்டு

(2) வெற்று வினைப்பகுதி+ *அல்* அலது *ஆத்* +இட-எண்-பால் பின்னொட்டு

(3) (*க்*)*க்* என முடிவுறும் இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி + *அல்*+/-*ஆத்*+ இட-எண்-பால் பின்னொட்டு

(4) இறந்தகாலப் பகுதி + *இல்* + இட-எண்-பால் பின்னொட்டு

அல், ஆத், இல் என்பன எதிமறைப் பின்னொட்டுக்களாகும். பின்வரும் அட்டவணை எதிமறை வினையாலணையும் பெயர்களை ஆக்குவதற்கான பின்னொட்டுக்களையும், அமைப்பொழுங்குகளையும் எடுத்துக்காட்டுகளையும் அவை சங்ககால இலக்கியங்களில் இடங்களையும் பட்டியலிட்டு விளக்கம் தருகின்றது.

இட-எண்-பால் பின்னொட்டு	**அமைப்பும் எடுத்துக்காட்டுகளும்**	**வருமிடம்**
அ (படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை)	வெற்றுப் பகுதி+ஆத்+அ செய்யாத சொல்லி ச் சினவல் [செய் (வி); செய்யாத 'செய்யாதன' < செய் + ஆத் + அ; செய்யாத செயப்படுபொருள் ஆகும்] 'நான் செய்யாததைச் சொல்லி கோபப்படாதே'	கலி.81:27
அது (படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை)	வெற்றுப் பகுதி + ஆத் + அது நிழல் போல் திரிதருவாய் என் நீ பெறாதது [பெறு (வி); பெறாதது	கலி.61:8-9

	<பெறு+ஆத்+அது] ‘நீ (என்) நிழல் போல் திரிந்துகொண்டிருப்பாய்; நீ பெறாதது என்ன?’	
அர் (படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை/ உயர்வுப் பன்மை)	வெற்றுப் பகுதி+அல்+அது ஒன்னலர் எஃகுடை வலத்தர் மாவொடு பரத்தர [ஒன் ‘சம்மதி, சேர்’; ஒன்னலர் ‘பகைவர்’ < ஒன் + அல் + அர்] ‘உடன்படாதவர்கள்/சேராதவர்கள் ‘மற்றும் வேலின் வலிமை உடையவர் தங்கள் குதிரைகளுடன் அலைய’	புற.274:4-5
	பொருந்தலர் அரிமண வாயில் [பொர்ந்து ‘உடன்படு’ பொருந்தலர் < பொருந்து+அல்+அர் ‘பொருந்தாதவர்களுக்கு அரிமணவாயில்’	அக.266:12-13
அவர்	வெற்றுப் பகுதி+ஆத்+அவர் தொழு துறந்து அருளதவர் போல் [அருள் (வி.); அருளாதவர் < அருள்+ஆத்+அவர்]	கலி.128:1

	(என்) தோள்களைத் துறந்து அருள்செய்யாதவர் போல்	
	வெற்றுப் பகுதி+அல்+ஆத்+அவர் சொல்லுதல் உற்று உரைக்கலாதவர் [உரை 'கூறு'; உரைக்கலாதவர் < உரைக்க்+அல்+ஆத்+அவர் 'சொல்லுவதற்கு விரும்பி ஆனால் சொல்ல இயலாதவர்'	கலி.61:4
அவன்	வெற்றுப் பகுதி+ ஆத் +அவன் குரை காண நோயுள் அழுந்தாதவனை ப் புரை தவ க் குறி க் கொடுமை நுவல்வீர் [அழுந்து (வி) 'மூழ்கு'; அழுந்தாதவனை <அழுந்து+ஆத்+அவன்] 'எல்லையில்லா (காதல்) நோயில் மூழ்காதவனை...'	கலி.146:25-26
ஆ(அ) (படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை)	வெற்றுப் பகுதி+ ஆ உடாஅ போரா ஆகுதல் அறிந்தும் படாஅம் மஞ்ஞைக்கு ஈத்த எம் கோ உடு (வி) 'அணி'; உடாஅ 'அணியாதது' < உடு + ஆ'; போர் (வி); போரா 'போர்த்தாதது' < போர்+ஆ]	புற.141:10-11

	‘அது (மயில்) (போர்வையை) அணியாதது/போர்த்தாதது என்று அறிந்தாலும் மயிலுக்குப் போர்வை கொடுத்த நமது அரசர்’	
	வெற்றுப் பகுதி+ உடன்படுத்தி+ஆ ஒவ்வா யா உள [ஒவ்வா ‘ஒவ்வாதது’ < ஒ + வ்வ் (உப)+ஆ] ‘(உனக்கு) பொருந்தாதது என்ன இருக்கின்றது’	புற.167:9
ஆம் (முன்னிலைப் பன்மை/உயர்வுப் பன்மை)	வெற்றுப் பகுதி+ ஆம் அழாஅம் உறைதலும் உரியம் [அழு (வி); அழாஅம் < அழு + ஆம் ‘அழாத நான்’] ‘அழாத நான் தங்குவதற்கு உரிமை இருக்கிறது’	அக.113>23
ஆய் (முன்னிலை ஒருமை)	வெற்றுப் பகுதி+ ஆத்+ ஆய் என் நலியும் நோய் மடமையான் உணராதாய் [உணர் ‘புரி’; உணராதாய் ‘உணராத நீ’ < உணர் + ஆத் + ஆய்]	கலி.58:11-12

	‘என்னை நலியச்செய்யும் (காதல்) நோயை உணராத நீ’	
	வெற்றுப் பகுதி+ அல்+ ஆய் மெய்யை ப் பொய் என்று மயங்கிய கை ஒன்று அறிகல்லாய் பொறி காண் நீ [அறி (வி); அறிகல்லாய் ‘அறியாத நீ’ < அறிக்+அல்(ல்)+ஆய்] ‘உண்மையைப் பொய் என்று மயங்கி ஒன்றும் அறியாத நீ …’	கலி.95:25-26
ஆர் (படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை/உயர்வுப் பன்மை)	வெற்றுப் பகுதி+ ஆர் அவர் பொய்யார் ஆகுதல் தெளிந்தனம் [பொய் (வி); பொய்யார் ‘பொய்யதவர்’ < போய் + ஆய்] ‘அவர் பொய்யாதவர்/பொய்கூறாதவர் என நாம் அறிவோம்’	கலி.150:21-22
	என்றும் சான்றோர் சான்றோர் ஆப சாலார் சாலார் பலர் ஆகுபவே [சால் (வி); சாலார் ‘சான்றோராயிராதார்’ < சால்+ஆர்] ‘சான்றோர் சான்றோர்களைச் சார்வர்; சான்றோரல்லாதார்	புற.218:5-8

	சான்றோரல்லாதவர்களைச் சார்வர்'	
	கூற்றத்தனையை ஆகலின் போற்றார் இரங்க விளிவது கொல்லோ [போற்று (வி); போற்றார் 'புகழாதவர்' < போற்று+ஆர்]	புற.98:17-18
	ஒன்னார் யானை ஓடை ப் பொன்கொண்டு [ஒன் (வி) 'சேர், இணை, பொருந்து, உடன்படு'; ஒன்னார் 'உடன்படாதவர்' < ஒன்+ஆர்] 'உடன்படாதவரைச் சார்ந்த யானையிலிருந்து பொன்னை எடுத்து'	புற.126:1
	எவ்வி ஏவல் மேவார் நெடு மிடல் [மேவு (வி); மேவார் 'ஏற்காதவர்' < மேவு+ஆர்] 'எவ்வியின் ஏவலை ஏற்காத நீண்டு நிற்கும் வலிமை'	அக.266:11-12
	இறந்தகாலமல்லாப்/முற்றுறாப் பகுதி + ஆத் + ஆர் நள்ளாதார் மிடல் சாயத்த வல்லாள [நள் 'நட்பாயிரு'; நள்ளாதார்	புற.125:5-6)

	‘நட்பாயிராதவர்’ < நள்+ஆத்+ஆர்] ‘உன்னிடம் நட்பாயிராதவரின் வலிமையை தோற்கச்செய்த வல்லவரே’	
	இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி + இல் + ஆர் தண் தமிழ் ஆய்வந்திலார் கொள்ளார் இக் குன்று பயன் [ஆய் (வி); ஆய்வந்திலார் <ஆய்வந்த் +இல் +ஆர்] ‘தண் தழிழை ஆயாதவர் (பரங்குன்று) மலையின் விளைவை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்’	பரி.9:25-26
ஆள் (படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமை)	வெற்றுப் பகுதி+ ஆத்+ஆள் நீ நீப்பின் வாழாதாள் முலை [வாழ் (வி); வாழாதாள் ‘வாழாதவள்’ <வாழ்+ஆத்+ஆள்] ‘நீ போனால் வாழாதவளின் முலை’	கலி.2:13-14
ஆன் (படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை)	வெற்றுப் பகுதி+ ஆன் அறம் சாரான் மூப்பே போல் அழிதக்காள் [சார் (வி); சாரான் < சார்+ஆன்] ‘அறத்தைச் சாராதவன் மூப்பு போல்	கலி.38:19

	அழிகின்றவள்’	
	வெற்றுப் பகுதி+ ஆத்+ஆன் ஒறுகத்துள் உதவியார்க்கு உதவாதான் [உதவு (வி); உதவாதான் ‘உதவாதவன்’ < உதவு + ஆத் +ஆன்] ‘ஏழ்மையில் (தனக்கு) உதவியர்க்கு உதவாதவன்’	கலி.149:6
இ (முன்னிலைப் ஒருமை)	வெற்றுப் பகுதி + இ நாண் இலி நீ [நாண் ‘நாணம்’; இல் (வி) ‘இல்லாதிரு’; இலி ‘இல்லாத நீ’ < இல்+இ] ‘நீ நாணம் இல்லாதவள் ஆவாய்’	கலி.116:17
ஈர் (முன்னிலைப் பன்மை/உயர்வுப் பன்மை)	வெற்றுப் பகுதி + உடன்படுத்தி+ஆத்+ஈர் என் நீர் அறியாதீர் போல இவை கூறல் [அறி (வி); அறியாதீர் ‘அறியாத நீ’> அறி+ய் (உப) + ஆத்+ஈர்] ‘என் இயல்பை அறியாவனாய் நீ இவற்றைக் கூரினாய்’	கலி.6:7
ஏம் (தன்மைப்	வெற்றுப் பகுதி + ஏம் யாம் முந்துறுதல் செல்லேம் … சுரத்து	அக.261:11-12

பன்மை/உயர்வுப் பன்மை)	அல்கியேம் [செல் (வி) செல்லேம் 'போகாத நாங்கள்' <செல் +ஏம்] 'விரைந்து செல்லாத நாங்கள்... காட்டில் தங்கினோம்'	
ஏன் (தன்மை ஒருமை)	வெற்றுப் பகுதி + ஆத்+ஏன் அஞ்சுவது நோயொடு துஞ்சாதேனே [துஞ்சு (வி) 'தூங்கு'; துஞ்சாதேன் 'தூங்காத நான்' <துஞ்சு+ஆத் +ஏன்] '(காதல்) நோயைப் பயந்து தூங்காத நான்'	(அக.45:19)
ஓர் (படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை/உயர்வுப் பன்மை)	வெற்றுப் பகுதி + ஆத்+ஓர் நின் உணராதோரே 'உன்னை உணராதவர்' [உணர் (வி)உணராதோர் 'உணராதவர்' < உணர்+ஆத்+ஓர்]	பதி.51:24
	இன்னாய் பெரும நின் ஒன்னாதோர்க்கே 'ஐயா, உன்னுடன் பொருந்தாதவர்க்கு நீ இனியவன் அல்லன்' [ஒன் (வி) 'உடன்படு, இணை';	புற.94:5

	ஒன்னாதோர் 'பொருந்தாதவர்' < ஒன்+ஆத்+ஓர்]	
ஓள் (படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமை)	வெற்றுப் பகுதி + உடன்படுத்தி+ ஆத் + ஓள் காந்தள் முழ முதல்...இல் உயத்து நடுதலும் கடியாதோளே 'காந்தளின் வேர் முதல் கொண்டுவந்து நடுவதையும் கடியாதவள்' [கடி (வி); கடியாதோள் 'கடியாதவள்' < கடி + ய் (உப) +ஆத் + ஓள்]	குறு.361:4,6
ஓன் (படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை)	வெற்றுப் பகுதி + ஆத்+ஓன் மலை கெழீஇய நாடு உடன் கொடுப்பவும் கொள்ளாதோனெ 'முழு மலை நாட்டையும் தந்தாலும் ஏற்காதவன்' [கொள் (வி) 'ஏல், எடு'; கொள்ளாதோன் 'ஏற்காதவன்' < கொள்+ஆத்+ஓன்]	புற.232:5-6
மார் (படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை)	வெற்றுப் பகுதி + அல்+மார் மகளிர் நெய்தல் கேளன்மார் நெடுங்கடையானே 'உன் பெரிய முற்றத்தில் நிற்கும் பெண்கள் நெய்தல் முரசொலியைக்	புற.389:16, 17

	கேட்காதவர்கள்' [கேள் (வி); கேளன்மார் 'கேட்காதவர்கள்' < கேள்+அல்+மார்]	

இங்கு தந்துள்ள *கேளன்மார்* என்பதன் பகுப்பாய்வு மரபுப் பகுபாய்விலிருந்து வேறுபடும். எடுத்துக்காட்டாக, சேனாவரையர் இதுபோன்ற சொல்வடிவான *காணன்மார்* என்பதை 'காணாதவர்' என்ற எதிர்மறை வினைமுற்றாகக் கொள்வார் (பார்க்க) தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம்; 135, விதி 207).

4.9.2. வினையாலணையும் பெயர்களின் வரலாற்று மாற்றம்

4.9.2.1. இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்களின் வரலாற்று மாற்றம்

சங்ககாலத் தமிழில் உடன்பாட்டு வினையாலணையும் பெயராக்கத்திற்கான இட-எண்-பால் விகுதிகள் ஒன்பது வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு தரப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் பின்வரும் வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை அல்லது சாத்தியமில்லை எனலாம்:

1. தன்மை ஒருமை **வினையாலணையும் பெயர்கள்**
2. **தன்மைப் பன்மை வினையாலணையும் பெயர்கள்**
3. முன்னிலை ஒருமை **வினையாலணையும் பெயர்கள்**
4. முன்னிலை பன்மை **வினையாலணையும் பெயர்கள்**

தற்காலத் தமிழைப் பொருத்தவரையில் படர்க்கை வினையாலணையும் பெயர்கள் தான் பயன்பாடில் உள்ளன. சங்ககாலத் தமிழ் படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை வினையாலணையும் பெயர் பின்னொட்டுக்களாக *அன், அவன், ஆன், ஓன்* என்பனவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றது. இவற்றில் *அன், அவன்* என்ற இரண்டை

மட்டுமே தற்காலத் தமிழ் பயன்படுத்துகின்றது. படர்க்கை பெண்பால் ஒருமை வினையாலணையும் பெயராக்க ஒட்டுக்களாக சங்காலத் தமிழ் அவள், அள், ஆள், ஓள் என்பவைகளைப் பயன்படுத்துகின்றது. ஆனால் தற்காலத் தமிழ் அவள், அள் என்ற இரண்டை மட்டுமே பயன்படுத்துகின்றது. படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை வினையாலணையும் பெயராகச் சங்ககாலத் தமிழ் *அவர்*, *அர்*, *ஆர்*, *ஓர்* என்பனவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றது. தற்காலத் தமிழ் இவற்றில் *அவர்*, *அர்* என்ற இரண்டை மட்டும் பயன்படுத்துகின்றது. சங்ககாலத் தமிழ் படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை வினையாலணையும் பெயராக்கிகளாகப் பயன்படுத்தும் *அது*, *அவை* என்ற இரண்டும் தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. சங்காலத் தமிழ் பயன்படுத்தும் படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை வினையாலணையும் பெயராக்கிகள் *அ*, *அவை* என்ற இரண்டையும் தற்காலத் தமிழ் பயன்படுத்துகின்றது.

அ என்ற படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை இட-எண்-பால் பின்னொட்டைப் பயன்படுத்தி இறந்தகாலப் பகுதி+ (உடன்படுத்தி) + (*இன்*) + (*அன்*) + *அ* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்திச் சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வரும் வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *வேண்டிய* (*வேண்டு+ய்+அ*) 'வேண்டியவை', *மாண்டன* (*மாண்ட்+அன்+அ*) 'நேர்த்தியாக இருந்தவை', *ஒரீஇயின* (ஒரீஇ+ய்+இன்+அ) 'விலகிச் சென்றது'. இருப்பினும் இத்தகைய ஆக்கமுறையைப் பின்பற்றி உருவாக்கப்பட்ட வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழிலில் பயன்பாடில் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, 'இற' என்ற பொருளில் வரும் *மாள்* என்ற வினையிலிருந்து

உருவாகப்பட்ட *மாண்டன* (மாண்ட்+அன்+அ) போன்ற வினையாலணையும் பெயர் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளது.

அது என்ற படர்க்கை அஃறிணைப் ஒருமை பின்னொட்டு கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி+ (உடன்படுத்தி) + *அது* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்திச் சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வரும் வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *யாத்தது* (*யாத்த்+அது*) 'கட்டப்பட்டது', *உள்ளியது* (*உள்ளி+ய்+அது*). இருப்பினும் இவ்வாக்க முறையைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்ட படர்க்கை அஃறிணைப் ஒருமை வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் உள்ளன: இயற்றியது (இயற்றி+ய்+அது), நினைத்தது (நினைத்த்+அது), வெந்தது (வெந்த்+அது), கேட்டது (கேட்ட்+அது),.

சங்ககாலத் தமிழில் அஃறிணை ஒருமை வினையாலணையும் பெயர்களை ஆக்கப் பயன்படுத்தப்படும் *அதை* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்கப் பின்னொட்டு தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை. எனவே இறந்தகாலப் பகுதி +*அது* என்ற ஆக்கமுறையைப் பின்பற்றி உருவாக்கப்பட்ட பின்வருவது போன்ற சங்கால வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: ஊர்ந்ததை (ஊர்ந்த்+அதை) 'சவாரிசெய்தது'.

சங்காலத் தமிழில் காணப்படும் தன்மை மற்றும் முன்னிலை வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை. எனவே இறந்தகாலப் பகுதி+(*அன்*)+*அம்* என்ற ஆக்கமுறையைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்டு சங்ககாலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்பட்ட பின்வரும்

வினையாலணையும் பெயர் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *சிறந்தனம்* (சிறந்த+அன்+அம்) 'சிறந்த நான்'.

அர் என்ற படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மைப் பின்னொட்டு கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி+ (உடன்படுத்தி) + அர் என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்திச் சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வரும் வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: வல்லியர் (வல்லி+ய்+அர்), *வேண்டினர்* (*வேண்டி+இன்+அர்*). வேண்டினர் என்ற ஆக்கத்திற்குப் பதிலாக இறந்தகாலப் பகுதி+ (உடன்படுத்தி) + அவர் அன்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்ட வேண்டியவர் (*வேண்டி+ய்+அவர்*) என்ற வினையாலணையும் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளது.

அவர் என்ற படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை பின்னொட்டு கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி+ (உடன்படுத்தி) + *அவர்* அன்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்திச் சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட ஆயவர் (ஆய்+அவர்) 'இருப்பவர்', *நட்டவர்* (*நட்ட்+அவர்*) 'நட்பாயிருப்பவர்' போன்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை என்றாலும் *துறந்தவர்* (துறந்த்+அவர்) போன்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழிலும் பயன்பாட்டில் உள்ளன. இவ்வாக்க முறையைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப் பட்ட பல வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இருக்கின்றன: செய்தவர் (*செய்த்+அவர்*), வேண்டியவர் (*வேண்டி+ய்+அவர்*).

அவள் என்ற படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமை பின்னொட்டு கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி + *அவள்* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப்

பயன்படுத்திச் சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட *காத்தவள்* (*காத்த்+அவள்*) போன்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழிலும் பயன்பாடில் உள்ளன. இவ்வாக்கமுறையைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளன: பாடியவள் (*பாடி+ய்+அவள்*), *படித்தவள்* (*படித்த்+அவள்*).

அவன் என்ற படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமை பின்னொட்டு கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி + *அவன்* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்திச் சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட *வந்தவன்* (*வந்த்+அவன்*) போன்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழிலும் பயன்பாடில் உள்ளன. இவ்வாக்கமுறையைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளன: பாடியவன் (பாடி+ய்+அவன்), படித்தவன் (படித்த்+அவன்).

முன்னர் கூறியது போன்று முன்னிலை இட வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை. எனவே *அவிர்* என்ற முன்னிலைப் பன்மை பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி+*அவிர்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *சான்றவிர்* (சான்ற்+அவிர்) ‘சான்றோர்களாகிய நீங்கள்’, *கண்டவிர்* (கண்ட்+அவிர்) ‘கண்டவர்களாகிய நீங்கள்’.

இது போலவே அவை என்ற முன்னிலைப் பன்மை பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி+*அவை* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில்

ஆக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: அட்டவை (*அட்ட்+அவை*) 'கொன்றவனாகிய நீ'.

அவை என்ற படர்க்கைப் அஃறிணைப் பன்மை பின்னொட்டு கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி + (உடன்படுத்தி) + *அவை* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்திச் சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட *சிதறியவை* (சிதறி+ய்+அவை) போன்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழிலும் பயன்பாடில் உள்ளன. இவ்வாக்கமுறையைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளன: *திறந்தவை* (*திறந்த்+அவை*), *உடைந்தவை* (உடைந்த்+அவை).

அன் என்ற படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமைப் பின்னொட்டு கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி+ (*இன்*) + *அன்* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்திச் சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *அஞ்சினன்* (*அஞ்சி+இன்+அன்*) 'பயந்தவன்'. இதற்குப் பதிலாக இறந்தகாலப் பகுதி+ (*இன்*) + அவன் என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்ட வினையாலணையும் பெயர்கள் தாம் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளன. எ.கா. *அஞ்சினவன்* (*அஞ்சி+இன்+அவன்*), *பயந்தவன்* (*பயந்த்+அவன்*).

ஆம் என்ற என்ற தன்மைப் பன்மை பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி+*ஆம்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *புணர்ந்தாம்* (*புணர்ந்த்+ஆம்*).

ஆய் என்ற என்ற முன்னிலை ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி+ (உடன்படுதி) +*ஆய்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: குறித்தாய் (குறித்த்+ஆய்) 'எண்ணமிட்ட நீ', கருதியாய் (கருதி+ய்+ஆய்) 'விரும்பிய நீ'.

ஆர் என்ற படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மைப் பின்னொட்டு கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி+ (*இன்*) + *ஆர்* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்திச் சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வரும் வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: நல்கூர்ந்தார் (நல்கூர்ந்த்+ஆர்) 'துன்பப்பட்டவர்கள்', ஒன்றினார் (*ஒன்றி+இன்+ஆர்*) 'ஒன்று சேர்ந்தவர்கள்'.

ஆள் என்ற படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமைப் பின்னொட்டு கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி+ (*இன்*) + *ஆள்* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்திச் சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வரும் வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *ஈன்றாள்* (*ஈன்ற்+ஆள்*). இவ்வாக்க நுட்பத்திற்குப் பதிலாக இறந்தகாலப் பகுதி+ *அவள்* என்ற ஆக்க நுட்பம் தான் தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. எ.கா. *ஈன்றவள்* (*ஈன்ற்+அவள்*), *பெற்றவள்* (*பெற்ற்+அவள்*), *சொல்லியவள்* (*சொல்லி+ய்+அவள்*).

ஆன் என்ற படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமைப் பின்னொட்டு கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி+ (உடன்படுத்தி) + (*இன்*) + *ஆள்* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்திச் சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வரும் வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: செய்தான் (செய்த்+ஆன்), *கடீஇயான்* (*கடீஇ+ய்+ஆன்*) 'துறந்தவன்', *உறீஇயினான்*

(*உறீஇ+ய்+இன்+ஆன்*) 'அனுபவிக்கச் செய்தவன்'. இவ்வாக்க நுட்பத்திற்குப் பதிலாக இறந்தகாலப் பகுதி+ *அவள்* என்ற ஆக்க நுட்பம் தான் தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. எ.கா. *ஈன்றவள்* (*ஈன்ற்+அவள்*), *பெற்றவள்* (*பெற்ற்+அவள்*), *சொல்லியவள்* (சொல்லி+ய்+அவள்).

இர் என்ற என்ற முன்னிலைப் பன்மை பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி+அன்+*இர்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: துணிந்தனிர் (துணிந்த்+அன்+இர்) 'துணிந்த நீங்கள்'.

ஈ(இ)ர் என்ற என்ற முன்னிலைப் பன்மை பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி+ உடன்படுத்தி + *ஈ(இ)ர்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *சான்றீர்* (*சான்ற்+ஈர்*) ' ஒழுக்கமாயிருகிற நீங்கள்' , *விலங்கியீஇர்* (*விலங்கி+ய்+ஈர்*) 'இடையீடுசெய்த நீர்'.

என் என்ற என்ற தன்மை ஒருமை பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி+ உடன்படுத்தி + *(அன்) + என்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *தொழுதெனென்* (*தொழுத்+அன்+என்*) 'தொழுத நான்'

ஏம் என்ற என்ற தன்மைப் பன்மைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி+ உடன்படுத்தி + *ஏம்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *பெற்றேம்* (*பெற்ற்+ஏம்*) 'பெற்ற நாங்கள்'.

ஏன் என்ற என்ற தன்மை ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி+ உடன்படுத்தி + (*அன்*) + *ஏன்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *ஈன்றேன்* (*ஈன்ற்+ஏன்*) 'ஈன்ற நான்', *நின்றேன்* (நின்ற்+ஏன்) 'நின்ற நான்', *தகைத்தனேன்* (*தகைத்த்+அன்+ஏன்*) 'தடுத்த நான்'.

ஓய் என்ற என்ற முன்னிலை ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி+ (உடன்படுத்தி) + *ஓய்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *வந்தோய்* (*வந்த்+ஓய்*) 'வந்த நீ', *கூடியோய்* (*கூடி+ய்+ஓய்*)

ஓர் என்ற என்ற படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலப் பகுதி+ (உடன்படுத்தி) + *இசின்* + *ஓர்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றன: இறந்தோர் (*இறந்த்+ஓர்*); இருப்பினும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயர் ஆக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை; குறிப்பாக *இசின்* என்ற சாரியை வரும் ஆக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் சாத்தியமில்லை: புணரியோர் (புணரி+ய்+ஓர்) 'சேர்ந்தோர்', *இறந்திசினோர்* (*இறந்த்+இசின்+ஓர்*) 'கடந்தோர்', *படைத்திசினோர்* (*படைத்த்+இசின்+ஓர்*) 'படைத்தோர்'.

ஓள் என்ற படர்க்கை பெண்பால் ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு c என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வருவன

போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *நின்றோள்* (*நின்ற்+ஓள்*) 'நின்றவள்', *பிரிந்த்+இசின்+ஓள்* (*பிரிந்த்+இசின்+ஓள்*) 'பிரிந்தவள்'. இதற்குப் பதிலாக இறந்தகாலப் பகுதி+ (உடன்படுத்தி) + *அவள்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்திய வினையாலணையும் ஆக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எ.கா. *நின்றவள்* (*நின்ற்+அவள்*), *பிரிந்தவள்* (*பிரிந்த்+அவள்*).

4.9.2.2. இறந்தகாலமல்லா வினையாலணையும் பெயர்களின் வரலாற்று மாற்றம்

சங்ககாலத் தமிழில் இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்களின் ஆக்கதிற்குத் தந்தது போன்று இறந்தகாலமல்லா வினையாலணையும் பெயர்களின் ஆக்கத்திற்கான இட-எண்-பால் விகுதிகளையும் ஒன்பது வகைகளாகப் பிரித்துத் தரவியலும். இவற்றில் பின்வரும் வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை அல்லது சாத்தியமில்லை எனலாம்: தன்மை ஒருமை வினையாலணையும் பெயர்கள், தன்மைப் பன்மை வினையாலணையும் பெயர்கள், முன்னிலை ஒருமை வினையாலணையும் பெயர்கள், முன்னிலை பன்மை வினையாலணையும் பெயர்கள்

தற்காலத் தமிழைப் பொருத்தவரையில் படர்க்கை வினையாலணையும் பெயர்கள் தான் பயன்பாடில் உள்ளன. சங்ககாலத் தமிழ் படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை வினையாலணையும் பெயர் பின்னொட்டுக்களாக *அன், அவன், ஆன், ஓன்* என்பனவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றது. இவற்றில் *அவன்* என்ற பின்னொட்டு மட்டுமே தற்காலத் தமிழ் பயன்படுத்துகின்றது. படர்க்கை பெண்பால் ஒருமை வினையாலணையும் பெயராக்க ஒட்டுக்களாக சங்காலத் தமிழ் *அவள்*, *அள்*, *ஆள்*, *இ*, ஓள் என்பவைகளைப் பயன்படுத்துகின்றது. ஆனால் தற்காலத் தமிழ் அவள் என்ற பின்னொட்டு மட்டுமே பயன்படுத்துகின்றது. படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை

வினையாலணையும் பெயராகச் சங்ககாலத் தமிழ் *அவர்*, *அர்*, *ஆர்*, *அவர்கள்*, *ஓர்* என்பனவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றது. தற்காலத் தமிழ் இவற்றில் அவர், அவர்கள் என்ற இரண்டை மட்டும் பயன்படுத்துகின்றது. சங்ககாலத் தமிழ் படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை வினையாலணையும் பெயராக்கிகளாகப் பயன்படுத்தும் *அது*, *இ* என்பனவனவற்றில் *அது* என்பதை மட்டும் தற்காலத் தமிழிழ் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. சங்காலத் தமிழ் பயன்படுத்தும் படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை வினையாலணையும் பெயராக்கிகளான *அ*, *அவை* என்ற இரண்டையும் தற்காலத் தமிழ் பயன்படுத்துகின்றது.

அ என்ற படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை பின்னொட்டைப் பயன்படுத்தி இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ (*அன்*) +*அ* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்திச் சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வரும் வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: பிறழ்ன (பிறழ்ன்+அ) 'புரள்வன', வித்துன (*வித்துன்*+*அ*) 'விதைப்பன', *தடுக்குன* (*தடுக்குன்*+*அ*) 'தடுப்பன', *நிறைக்குன்ன* (*நிறைக்குன்*+*அ*) 'நிறைப்பன', வேண்டுப (*வேண்டுப்*+*அ*) 'வேண்டுவன', *தோன்றுவ* (தோன்றுவ்+அ),

இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி +*அ* நெறிமுறைக்குப் பதிலாகத் தற்காலத் தமிழ் இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+*அன்*+*அ* என்ற ஆக்க நெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை வினையாலணையும் பெயர்களை ஆக்குகின்றது. சங்க்காலத் தமிழில் காணப்படும் அறுப்பன (*அறுப்ப்*+*அன்*+*அ*), *கொள்வன* (*கொள்வ்*+*அன்*+*அ*) என்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றன. பின்வருவன தற்காலத் தமிழில் காணப்படும் மேலும் சில

எடுத்துக்காட்டுகளாகும்: *புரள்வன* (*புரள்வ்+அன்+அ*), *விதைப்பன* (*விதைப்+அன்+அ*), *தடுப்பன* (*தடுப்+அன்+அ*), *நிறைப்பன* (*நிறைப்+அன்+அ*), *வேண்டுவன* (*வேண்டுவ்+அன்+அ*), *தோன்றுவன* (*தோன்றுவ்+அன்+அ*).

அது என்ற படர்க்கை அஃறிணைப் ஒருமை பின்னொட்டைப் பயன்படுத்தி இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ அது என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்திச் சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வரும் வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழிலும் பயன்பாட்டில் உள்ளன: உவப்பது (உவப்ப்+அது), *உண்பது* (உண்ப்ப்+அது), *உறுவது* (*உறுவ்+அது*). இருப்பினும் பகுதி+ உடன்படுத்தி + *அது* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க நெறியைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத்தில் ஆக்கப்பெறும் பின்வரும் வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: பொய்க்குவது (*பொய்க்கு+வ்+அது*), *சிதைக்கு+வ்+அது*. இவைகளுக்குப் பதிலாகப் பின்வரும் வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளன: பொய்ப்பது (பொய்ப்ப்+அது), சிதைப்பது (*சிதைப்ப்+அது*).

அம் என்ற தன்மை ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ *அம்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *அறியுனம்* (*அறியுன்+அம்*) 'அறியும் நாங்கள்'.

அர் என்ற படர்க்கை உயர்திணைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ (உடன்படுத்தி) + (*ஆள்*)+(*அன்*)+ *அர்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *வல்லர்*

(*வல்+அர்*) ‘வல்லவர்’, *மலர்க்குனர்* (*மலர்க்குன்+அர்*) ‘திருப்புபவர்’, *எறிஞர்* (*எறிஞ்+அர்*) ‘எறிபவர்’, *வரைவனர்* (*வரைவ்+அன்+அர்*) ‘விரைபவர்’, *அறியாளர்* (*அறி+ய்+ஆள்+அர்*) ‘அறிவிப்பவர்’. தற்காலத் தமிழ் இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி + அர் என்பதற்குப் பதிலாக இச்சூழல்களில் இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி + *அவர்* என்ற பெயராக்க நெறிமுறையைப் பின்பற்றுகின்றது. எ.கா. வல்லவர் (*வல்ல்+அவர்*), *திருப்புபவர்* (*திருப்புப்+அவர்*), *எறிபவர்* (*எறிப்+அவர்*), *வரைபவர்* (*வரைப்+அவர்*), விரைபவர் (*விரைப்+அவர்*), *அறிவிப்பவர்* (*அறிவிப்+அவர்*).

அவர் என்ற படர்க்கைப் உயர்திணைப் பன்மைப் பின்னொட்டு கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி + *அவர்* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்திச் சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட *இருப்பவர் (இருப்ப்+அவர்)* போன்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழிலும் பயன்பாடில் உள்ளன. இவ்வாக்கமுறையைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளன: *பாடுபவர்* (*பாடுப்+அவர்*), *படிப்பவர்* (*படிப்ப்+அவர்*).

அவள் என்ற படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமை பின்னொட்டு கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி + *அவள்* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்திச் சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட *உணர்ப்பவள் (உணர்ப்ப்+அவள்)* போன்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாடில் இல்லாவிடினும் இவ்வாக்கமுறையைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளன: *உணர்பவள்* (*உணர்ப்*+அவள்), *பாடுபவள்* (பாடுப்+அவள்), *படிப்பவள்* (படிப்ப்+அவள்),

அவன் என்ற படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை பின்னொட்டு கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி + *அவன்* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்திச் சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட *உழப்பவன் (உழப்ப்+அவன்)* போன்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாடில் இல்லாவிடினும் இவ்வாக்கமுறையைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளன: *உழைப்பவன்* (*உழைப்ப்+அவன்*), *பாடுபவன்* (*பாடுப்+அவன்*), *படிப்பவன்* (*படிப்ப்+அவன்*),

அவை என்ற படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை பின்னொட்டு கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி + *அவை* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்திச் சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட உடுப்பவை (*உடுப்ப்+அவை*), *உருகுபவை* (*உருகுப்+அவை*) போன்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாடில் உள்ளன. இவ்வாக்கமுறையைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ளன: *உழைப்பவை* (*உழைப்ப்+அவைன்*), *பாடுபவை* (பாடுப்+அவை), *படிப்பவை* (*படிப்ப்+அவை*), *வருபவை* (*வருப்ப்+அவை*).

அள் என்ற படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ அள் என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *மண்ணுநள்* (*மண்ணுந்+அள்*) 'கழுபவள்', *நினையுநள்* (*நினையுந்+அள்*) 'நினைப்பவள்', *செல்குவள்* (*செல்குவ்+அள்*). தற்காலத் தமிழ் இத்தகைய ஆக்க ஒழுங்கமைப்பு நெறிமுறைக்குப் பதிலாக இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ அவள் என்ற ஆக்க ஒழுங்கமைப்பு முறையைப் பயன்படுத்தி இவ்வகையிலான

வினையாலணையும் பெயர்களுக்கு இணையான ஆக்கங்களைச் செய்கின்றது. எ.கா. *கழுபுவள்* (*கழுவுப்+அவள்*), *நினைப்பவள்* (*நினைப்ப்+அவள்*), *செல்பவள்* (*செல்ப்+ அவள்*)

அன் என்ற படர்க்கைப் ஆண்பால் ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ (*அன்*) + *அன்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *வெய்யன்* (வெய்+அன்) 'விரும்புபவன்', *காமுறுநன்* (*காமுறுந்+அன்*), *விரைவனன்* (*விரைவ்+அன்+அன்*) 'விரைபவன்'. தற்காலத் தமிழ் இத்தகைய ஆக்க ஒழுங்கமைப்பு நெறிமுறைக்குப் பதிலாக இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ *அவன்* என்ற ஆக்க ஒழுங்கமைப்பு முறையைப் பயன்படுத்தி இவ்வகையிலான வினையாலணையும் பெயர்களுக்கு இணையான ஆக்கங்களைச் செய்கின்றது. எ.கா. *விரும்புபவன்* (*விரும்புப்+அவன்*), *காமுறுபவன்* (*காமுறுப்+அவன்*), *விரைபவன்* (*விரைப்+ அவன்*)

ஆம் என்ற தன்மைப் பன்மை பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ *ஆம்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *ஏத்துவாம்* (*ஏத்துவ்+ஆம்*) 'புகழும் நாம்'.

ஆய் என்ற முன்னிலை ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ *ஆய்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *மேய்ப்பாய்* (*மேய்ப்* ஆய்) 'மேய்க்கும் நீ'. இத்தகைய வினையாலணையும் பெயர்கள் வினைமுற்று வடிவத்தில் இருப்பதைக் கருத்தில் கொள்ளவும்.

ஆய் என்ற முன்னிலை ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ *ஆய்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *மேய்ப்பாய்* (*மேய்ப் ஆய்*) 'மேய்க்கும் நீ'. இத்தகைய வினையாலணையும் பெயர்கள் வினைமுற்று வடிவத்தில் இருப்பதைக் கருத்தில் கொள்ளவும்.

ஆர் என்ற படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி + (*அன்*) + *ஆர்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *நெகிழ்ப்பார்* (*நெகிழ்ப்ப்+ஆர்*) 'தளர்த்துபவர்', *அறிவார்* (*அறிவ்+ஆர்*) 'அறிபவர்', *என்மனார்* (*என்ம்+அன்+ஆர்*) 'என்பவர்'. இத்தகைய வினையாலணையும் பெயர்கள் வினைமுற்று வடிவத்தில் இருப்பதைக் கருத்தில் கொள்ளவும். தற்காலத் தமிழ் இத்தகைய ஆக்க ஒழுங்கமைப்பு நெறிமுறைக்குப் பதிலாக இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ (*அன்*) +*அவர்* என்ற ஆக்க ஒழுங்கமைப்பு முறையைப் பயன்படுத்தி இவ்வகையிலான வினையாலணையும் பெயர்களுக்கு இணையான ஆக்கங்களைச் செய்கின்றது. எ.கா. *நெகிழ்ப்பவர்* (*நெகிழ்ப்+அவர்*), *அறிபவர்* (*அறிப்+அவர்*), *என்பவர்* (*என்ப்+அவர்*).

ஆர்கள் என்ற படர்க்கைப் உயர்திணைப் பன்மைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி + *ஆர்கள்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: வாழ்வார்கள் (வாழ்வ்+ஆர்கள்) 'வாழ்பவர்கள். இத்தகைய வினையாலணையும் பெயர்கள் வினைமுற்று வடிவத்தில் இருப்பதைக் கருத்தில் கொள்ளவும். தற்காலத் தமிழ் இத்தகைய ஆக்க ஒழுங்கமைப்பு நெறிமுறைக்குப்

பதிலாக இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ +*அவர்கள்* என்ற ஆக்க ஒழுங்கமைப்பு முறையைப் பயன்படுத்தி இவ்வகையிலான வினையாலணையும் பெயர்களுக்கு இணையான ஆக்கங்களைச் செய்கின்றது. எ.கா. வாழ்பவர்கள் (வாழ்ப்+அவர்கள்).

ஆள் என்ற படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி + *ஆள்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *உழப்பாள்* (*உழப்ப்*+*ஆள்*) 'துன்பப்படுபவள்', *என்பாள்* 'என்பவள்', *ஆடுவாள்* (*ஆடுவ்*+ஆள்) 'ஆடுபவள்'. இத்தகைய வினையாலணையும் பெயர்கள் வினைமுற்று வடிவத்தில் இருப்பதைக் கருத்தில் கொள்ளவும். இத்தகைய வினையாலணையும் பெயர்கள் வினைமுற்று வடிவத்தில் இருப்பதைக் கருத்தில் கொள்ளவும். தற்காலத் தமிழ் இத்தகைய ஆக்க ஒழுங்கமைப்பு நெறிமுறைக்குப் பதிலாக இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி + *அவர்கள்* என்ற ஆக்க ஒழுங்கமைப்பு முறையைப் பயன்படுத்தி இவ்வகையிலான வினையாலணையும் பெயர்களுக்கு இணையான ஆக்கங்களைச் செய்கின்றது. எ.கா. *துன்பப்படுபவள்* (*துன்பப்படுப்*+*அவள்*), *என்பவள்* (*என்ப்*+*அவள்*), *ஆடுபவள்* (*ஆடுப்*+*அவள்*).

ஆன் என்ற படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி + *ஆன்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *நுழைப்பான்* (*நுழைப்ப்*+*ஆன்*), *என்பான்* (*என்ப்*+*ஆன்*). . இத்தகைய வினையாலணையும் பெயர்கள் வினைமுற்று வடிவத்தில் இருப்பதைக் கருத்தில் கொள்ளவும். தற்காலத் தமிழ் இத்தகைய ஆக்க ஒழுங்கமைப்பு நெறிமுறைக்குப் பதிலாக இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி + *ஆன்* என்ற ஆக்க

ஒழுங்கமைப்பு முறையைப் பயன்படுத்தி இவ்வகையிலான வினையாலணையும் பெயர்களுக்கு இணையான ஆக்கங்களைச் செய்கின்றது.

இ என்ற முன்னிலை ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ *இ* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: அடுவி (அடுவ்+இ) 'கொல்லும் நீ'.

இ என்ற படர்க்கைப் பெண்பால் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ *இ* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: உறைவி (உறைவ்+இ) 'உறைபவள்/தங்குபவள்'. தமிழ் இத்தகைய ஆக்க ஒழுங்கமைப்பு நெறிமுறைக்குப் பதிலாக இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ *அவள்* என்ற ஆக்க ஒழுங்கமைப்பு முறையைப் பயன்படுத்தி இவ்வகையிலான வினையாலணையும் பெயர்களுக்கு இணையான ஆக்கங்களைச் செய்கின்றது. எ.கா. *உறைபவள்* (உறைப்+*அவள்*), *தங்குபவள்* (*தங்குப்*+*அவள்*).

ஈர் என்ற முன்னிலை பன்மைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ *ஈர்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *வருவீர்* (*வருவ்*+*ஈர்*) 'வரும் நீர்'. இத்தகைய வினையாலணையும் பெயர்கள் வினைமுற்று வடிவத்தில் இருப்பதைக் கருத்தில் கொள்ளவும்.

என் என்ற தன்மை ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ (*அன்*) + *என்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத்

தமிழில் இல்லை: *கூறுவென்* (*கூறுவ்+என்*) 'கூறுபவனாகிய நான்', *விரைவனென்* (*விரைவ்+அன்+என்*) 'விரைபவனாகிய நான்'.

ஏம் என்ற தன்மைப் பன்மைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ *ஏம்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: செல்வேம் (*செல்வ்+ஏம்*) 'செல்பவர்களாகிய நாங்கள்'.

ஏன் என்ற தன்மைப் ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ + *ஏன்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *தொடுப்பேன்* (*தொடுப்ப்+ஏன்*) 'நேரிடும் நான்', *காண்பேன்* (*காண்ப்+ஏன்*)' 'காணும் நான்' *தருவேன்* (*தருவ்+ஏன்*) 'தரும் நான்'. இத்தகைய வினையாலணையும் பெயர்கள் வினைமுற்று வடிவத்தில் இருப்பதைக் கருத்தில் கொள்ளவும்.

ஐ என்ற முன்னிலை ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ *ஐ* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: வெய்யை (*வெய்+ஐ*) 'விரும்பும் நீ', *வல்லை* (*வல்+ஐ*) 'வல்ல நீ', *கொள்ளுநை* (*கொள்ளுந்+ஐ*) 'ஏற்கும் நீ'.

ஓய் என்ற முன்னிலை ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ *ஓய்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *அமர்போய்* (*அமர்ப்+ஓய்*) 'அமரும் நீ', *செல்வோய்* (*செல்வ்+ஓய்*) 'செல்லும் நீ'

ஓர் என்ற என்ற படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ ஓர் என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றன: *காண்போர்* (*காண்ப்*+*ஓர்*) 'காண்பவர்'. இருப்பினும் சங்ககாலத் தமிழில் காணப்படும் பின்வரும் வினையாலணையும் பெயர் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *மலர்போர்* (*மலர்ப்*+*ஓர்*) 'கவிழ்ப்பவர்', *நினையுமோர்* (*நினையும்*+ஓர்) 'நினைப்பவர்', *அரக்குவோர்* (அரக்குவ்+ஓர்) 'துடைப்பவர்', *ஊர்குவோர்* (*ஊர்குவ்*+*ஓர்*) 'ஏறுபவர்', *வல்லுவோர்* (வல்லுவ்+ஓர்) 'வலிமையுள்ளவர்', *வரைவோர்* (*வரைவ்*+*ஓர்*) 'தெரிந்தெடுப்பவர்'. *மலர்ப்போர்*, *அரக்குவோர், ஊர்குவோர், வல்லுவோர், வரைவோர்* போன்ற வடிவங்கள் சாத்தியமான தற்காலத் தமிழில் சாத்தியமான வடிவங்கள் என்றாலும் *மலர்*, *அரக்கு*, *ஊர்கு, வல்லு, வரை* என்ற வினைகள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லாததால் இது நிகழ்கின்றது. ஆனால் *நினையுமோர்* போன்ற வடிவங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை.

ஓள் என்ற என்ற படர்க்கை பெண்பால் ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ *ஓள்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படவில்லை: இணையோள் (இணைவ்+ஓள்). இதற்குப் பதிலாகத் தற்காலத் தமிழில் இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ *அவள்* என்ற ஆக்க நுட்பம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. எ.கா. *இணைபவள்* (இணைப்+*அவள்*).

சங்ககாலத் தமிழில் இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி + *ஒன்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி *ஒன்* என்ற என்ற படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள்

தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *அறியுமோன்* (*ஆறியும்+ஓன்*) 'அறிபவன்'. இதற்குப் பதிலாகத் தற்காலத் தமிழில் இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ அவன் என்ற ஆக்க நுட்பம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. எ.கா. *அறிபவன்* (அறிப்+அவன்).

4.9.2.3. எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்களின் வரலாற்று மாற்றம்

சங்ககாலத் தமிழில் எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்கள் பின்னொட்டாகத்தால் ஆக்கப்படுவதாயும் நான்கு வழிகளில் இது நிறைவேற்றப்படுவதாயும் சங்கால இலக்கியத் தரவுகளில் நின்றும் தெரிய வருகின்றது. மேலும் எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்கள் தன்மை ஒருமை, தன்மைப் பன்மை, முன்னிலை ஒருமை, முன்னிலைப் பன்மை படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை, படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமை, படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை, படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை, படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை என்று ஒன்பது குழும இட-எண்-பால் பின்னொட்டுக்களால் ஆக்கப்படுகின்றது எனத் சங்ககால இலக்கியத் தரவுகள் காட்டுகின்றன. தன்மை மற்றும் முன்னிலை பின்னொட்டுகள் தற்காலத் தமிழில் வினையாலணையும் பெயராக்கிகளாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை எனத் தற்காலத் தமிழ் பனுவல் தரவுகள் காட்டுகின்றன. படர்க்கை இட பின்னொட்டுக்கள் மட்டுமே வினையாலணையும் பெயர்களை ஆக்கத் தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சங்ககாலத் தமிழில் *அவன், அன், ஓன்* என்ற பின்னொட்டுகள் படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்களை உருவாக்கவும் ஆள், ஓள் என்பன படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமை எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்களை உருவாக்கவும் *அர், அவர், ஆர், ஓர், மார்* என்பன படர்க்கைப் உயர்திணைப் பன்மை எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்களை உருவாக்கவும் அது என்பது படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்களை உருவாக்கவும் *அ, ஆ* என்பன படர்க்கை

அஃறிணைப் பன்மை எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்களை உருவாக்கவும் பயன்படுத்தப்படுவது சங்க இலக்கியத் தரவுகளில் நின்றும் தெரியவருகின்றது. தற்காலத் தமிழில் அவன் என்பது பின்னொட்டுகள் படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமை எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்களை உருவாக்கவும் அவள் என்பது படர்க்கைப் பெண்பால் ஒருமை எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்களை உருவாக்கவும் *அவர்* (அரிதாக), *மார்* என்பன படர்க்கைப் உயர்திணைப் பன்மை எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்களை உருவாக்கவும் அது என்பது படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்களை உருவாக்கவும் *அ* என்பன படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்களை உருவாக்கவும் பயன்படுத்தப்படுவது தற்காலத் தமிழ்த் தரவுகளில் நின்றும் தெரியவருகின்றது.

வெற்றுப் பகுதி பகுதி + *ஆத்+ அ* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்தி*அ* என்ற படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை பின்னொட்டைக் கொண்டு சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வரும் எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *செய்யாத* (*செய்*+*ஆத்*+*அ*). வெற்றுப் பகுதி + *ஆத்* + *அ* நெறிமுறைக்குப் பதிலாகத் தற்காலத் தமிழ் வெற்றுப் பகுதி +*ஆத்*+*அது* என்ற ஆக்க நெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை வினையாலணையும் பெயர்களை ஆக்குகின்றது.

வெற்றுப் பகுதி பகுதி + *ஆத்+ அது* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்தி *அ* என்ற படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை பின்னொட்டைக் கொண்டு சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வரும் எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழிலும் பயன்பாட்டில் உள்ளன: பெறாதது (*பெற்*+*ஆத்*+*அது*).

வெற்றுப் பகுதி பகுதி + *அல்* + *அர்* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்திஅர் என்ற படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை பின்னொட்டைக் கொண்டு சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வரும் எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *ஒன்னலர்* (*ஒன்+அல்+அர்*) 'சேராதவர்கள்', *பொருந்தலர்* (*பொருந்து+அல்+அர்*). வெற்றுப் பகுதி + *அல்* + *அவர்* நெறிமுறைக்குப் பதிலாகத் தற்காலத் தமிழ் வெற்றுப் பகுதி +*ஆத்+அவர்* என்ற ஆக்க நெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி படர்க்கை அஃறிணைப் பன்மை வினையாலணையும் பெயர்களை ஆக்குகின்றது. எ.கா. சேராதவர் (*சேர்+ஆத்+அவர்*), *உடன்படாதவர்* (*உடன்படு+ஆத்+அவர்*), *பொருந்தாதவர்* (*பொருந்து+ஆத்+அவர்*).

வெற்றுப் பகுதி பகுதி + *ஆத்* + *அவன்* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்தி அவன் என்ற படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வரும் எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டிலும் காணப்படுகின்றன: *அழுந்தாதவன்* (*அழுந்து+ஆத்+ அவன்*) 'மூழ்காதவன்'.

வெற்றுப் பகுதி பகுதி + (உடன்படுத்தி) +ஆ என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்தி ஆ என்ற படர்க்கை அஃறிணை ஒருமை எதிர்மறைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வரும் எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *உடாஅ* (*உடு+ஆ*), *போரா* (*போர்+ஆ*), *ஒவ்வா* (*ஒ+வ்வ்+ஆ*)

வெற்றுப் பகுதி பகுதி + *ஆம்* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்தி *ஆம்* என்ற தன்மை உயர்வுப் பன்மை பின்னொட்டைக் கொண்டு

சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வரும் எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: அழாஅம் (*அழு+ஆம்*) 'அழாத நாம்'.

வெற்றுப் பகுதி பகுதி + *ஆத்/அல்* + *ஆய்* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்தி *ஆய்* என்ற தன்மை முன்னிலை ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வரும் எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *உணராதாய்* (*உணர்+ஆத்+ஆய்*) 'உணராத நீ', *அறிகலாய்* (*அறிக்+அல்(ல்)+ஆய்*) 'அறியாத நீ'

வெற்றுப் பகுதி பகுதி + ஆர் அல்லது இறந்தகாலப் பகுதி + *இல்* + *ஆர்* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்தி ஆர் என்ற படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வரும் எதிமறை வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *பொய்யார்* (*பொய்+ஆர்*) 'பொய்யாதவர்', *சாலார்* (*சால்+ஆர்*) 'பெருந்தன்மையாயிராதவர்', *போற்றார்* (*போற்ற்+ஆர்*) 'பாராட்டாதவர்', *ஒன்னார்* (*ஒன்+ஆ*) 'இணையாதவர்', மேவார் (மேவு+ஆர்) 'ஏற்காதவர்', *நள்ளாதார்* (*நள்+ஆத்+ஆர்*) 'நட்பாயிராதவர்', *ஆய்வந்திலார்* (*ஆய்வந்த்+இல்+ஆர்*) 'ஆயாதவர்'.

வெற்றுப் பகுதி பகுதி + *ஆத்* + *ஆள்* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்தி *ஆள்* என்ற படர்க்கை பெண்பால் ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வரும் எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *வாழாதாள்* (*வாழ்+ஆத்+ஆள்*) 'வாழாதவள்'. இவ்வொழுங்கமைப்பு நெறிமுறைக்குப் பதிலாகத் தற்காலத் தமிழ் வெற்றுப் பகுதி +*ஆத்+அவள்* என்ற ஆக்க நெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி படர்க்கை

பெண்பால் ஒருமை வினையாலணையும் பெயர்களை ஆக்குகின்றது. எ.கா. *வாழாதவள்* (*வாழ்+ஆத்+அவள்*).

வெற்றுப் பகுதி பகுதி + (*ஆத்*) + *ஆன்* என்ற வினையாலணையும் பெயராக்க முறையைப் பயன்படுத்தி ஆன் என்ற படர்க்கை ஆண்பால ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு சங்காலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வரும் எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *சாரான்* (*சார்+ஆன்*), *உதவாதான்* (*உதவ்+ஆத்+ஆன்*) . இத்தகைய வினையாலணையும் பெயர்கள் வினைமுற்று வடிவத்தில் இருப்பதைக் கருத்தில் கொள்ளவும். இவ்வொழுங்கமைப்பு நெறிமுறைக்குப் பதிலாகத் தற்காலத் தமிழ் வெற்றுப் பகுதி +*ஆத்+அவன்* என்ற ஆக்க நெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி படர்க்கை பெண்பால் ஒருமை வினையாலணையும் பெயர்களை ஆக்குகின்றது. எ.கா. *சாராதவன்* (*சார்+ஆத்+அவன்*).

இ என்ற முன்னிலை ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு வெற்றுப் பகுதி+ *இ* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற எதிமறை வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *இலி* (*இல்+இ*) 'இல்லாத நீ'.

ஈர் என்ற முன்னிலை பன்மைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு வெற்றுப் பகுதி+ (உடன்படுத்தி) + *ஆத்* + *ஈர்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற எதிமறை வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *அறியாதீர்* (*அறி+ய்+ஆத்+ஈர்*) 'அறியாத நீர்'. இத்தகைய வினையாலணையும் பெயர்கள் வினைமுற்று வடிவத்தில் இருப்பதைக் கருத்தில் கொள்ளவும்.

ஏம் என்ற தன்மைப் பன்மைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு வெற்றுப் பகுதி+ *ஏம்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *செல்லேம்* (செல்+ஏம்) 'செல்லாத நாங்கள்'.

ஏன் என்ற தன்மைப் ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு வெற்றுப் பகுதி+ ஆத் + *ஏன்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *துஞ்சாதேன்* (*துஞ்சு* +*ஆத்*+*ஏன்*) 'தூங்காத நான்'.

ஓர் என்ற என்ற படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை பின்னொட்டைக் கொண்டு வெற்றுப் பகுதி+ *ஆத்*+ *ஓர்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றன: *உணராதோர்* (*உணர்*+*ஆத்*+*ஓர்*). இருப்பினும் பின்வரும் எதிமறை வினையாலணையும் பெயர் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *ஒன்னாதோர்* (*ஒன்*+*ஆத்*+*ஓர்*) 'பொருந்தாதவர்'.

ஓள் என்ற என்ற படர்க்கை பெண்பால் ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு வேற்றுப் பகுதி+ (உடன்படுத்தி) + ஆத் + ஓள் என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சங்ககாலத் தமிழில் ஆக்கப்பட்ட பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படவில்லை: *கடியாதோள்* (*கடி* + *ய்* +*ஆத்* +ஓள்). இதற்குப் பதிலாகத் தற்காலத் தமிழில் இறந்தகாலமல்லாப் பகுதி+ *ஆத்* +*அவள்* என்ற ஆக்க நுட்பம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. எ.கா. *கடியாதவள்* (*கடி*+*ய்*+*ஆத்*+*ஓள்*).

சங்ககாலத் தமிழில் வெற்றுப் பகுதி + *ஓன்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி *ஓன்* என்ற படர்க்கை ஆண்பால் ஒருமைப் பின்னொட்டைக் கொண்டு

ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: கொள்ளாதோன் (கொள்+ஆத்+ஓன்).

சங்ககாலத் தமிழில் வெற்றுப் பகுதி + *அல்* + *மார்* என்ற ஆக்கநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி *மார்* என்ற படர்க்கை உயர்திணைப் பன்மை பின்னொட்டைக் கொண்டு ஆக்கப்படும் பின்வருவன போன்ற வினையாலணையும் பெயராக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: *கேளன்மார்* (*கேள்+அல்+மார்*) 'கேட்காதவர்கள்'

4.10. தொழிற்பெயர்

செயற்பாங்கு/செயல் அல்லது செயற்பாங்கு/செயலின் விளைவைக் குறிப்பிடும் வினைப் பகுதியிருந்து ஆக்கப்பட்ட பெயர்வடிவங்கள் இங்கு "தொழிற்பெயர்கள்" என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இவ்விளக்கம் தொழிற்பெயர்களைச் செயல் செய்பவரை (எழுவாயை) அல்லது செயப்படுபொருளைக் குறிப்பிடும் வினையாலணையும் பெயர்களிலிருந்து வேறுபடுத்திக்காட்ட உதவும். தொழிற்பெயரின் எடுத்துக்காட்டாக உணங்கல் (<உணங்கு+அல்) என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளவும்; இது உணங்குவது, நீர்வற்றுவது, அல்லது உலர்ந்த அஃறிணைப் பெயரான "மீன்" என்பதைக் குறிப்பிடலாம். இலக்கியச் சூழல் உணங்கல் எதைக் குறிப்பிடுகின்றது என்தைத் தீர்மானிக்கும்.

நாம் இங்கு குறிப்பிடும் வகையிற்படும் பெயர்கள் மரபிலக்கணகளில் தொழிற்பெயர் 'செயற் பெயர்' அல்லது வினைப் பெயர் 'செயலின் பெயர்' (தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், இளம்பூரணம், விதி 297; நன்னூல், விதி 286). மரபடிப்படையில் வினையாலணையும் பெயரும் தொழிற்பெயர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டது (பார்க்க பதி.19:17 மீதான உரை).

தொழிற்பெயர் பெயர்போல் செயல்படும்; தொழிற்பெயர் பெயர்திரிபாக்கம் செய்யும்; அதாவது பன்மை உருபுகளுக்காகவும் வேற்றுமை உருபுகளுக்காகவும் திரிபுறும். இரண்டு அடிப்படையான தொழிற்பெயர்கள் செம்மொழித் தமிழில் காணப்படுகின்றன: உடன்படு தொழிற்பெயர், எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். தொழிற்பெயர் பெரும்பான்மையும் காலத்தைக் குறிப்பிடாது. இருப்பினும் தொழிற்பெயர்கள் ஆக்கப்பட்ட வினைகளால் குறிப்பிடப்பட்ட செயல்களின் முற்று அல்லது முற்றா வினையாற்றுவகையைக் குறிப்பிடும் சில குறிகளை ஒருசில தொழிற்பெயர்கள் கொண்டிருக்கும். முற்று வினையாற்றுவகையைக் காட்டும் தொழிற்பெயர் "இறந்தகாலத் தொழிற்பெயர்" என்றும் முற்றல்லா வினையாற்றுவகையைக் குறிப்பிடும் தொழிற்பெயர் "இறந்தகாலமல்லாத் தொழிற்பெயர்" என்றும் அழைக்கப்படும்.

4.10.1. சங்ககாலத்தமிழில் தொழிற்பெயர்கள்

4.10.1.1. இறந்தகாலத் தொழிற்பெயர்

4.10.1.1.1. இறந்தகாலத் தொழிற்பெயர்களின் ஆக்கம்

தொழிற்பெயர் பின்வரும் வழிகளில் ஆக்கப்படும்:

(1) வெற்று வினைப் பகுதியைச் பயன்படுத்தி

(2) பகுதி பிறழ்வால்

(3) பின்னொட்டாகத்தால்: தொழிற்பெயராக்கப் பின்னொட்டுகளை நேரடியாக வினைப் பகுதியில் சேர்ப்பது

(4) நீட்சியால்: இறந்தகால அஃறிணை ஒருமை வினைமுற்று வடிவைப் பயன்படுத்துவது அல்லது து, தை, அல்லது மை என்ற பின்னொட்டுக்களை இறந்தகால/முற்று பெயரெச்சத்துடன் சேர்ப்பது.

(5) சொற்புறமையால் (periphrasis): *அம்* என்ற ஒட்டு வினையின் இறந்தகால அஃறிணை ஒருமை வினைமுற்று வடிவுடன் சேர்க்கப்படும் மற்றும் இது *இல்*, உடை என்ற வினைகளின் வினைத்திரிபாக்க வடிவங்களால் தொடர்ப்படும்.

இந்த ஆக்க நுட்பங்களில் (1)-உம் (2)-உம் தனித்தனியாக அல்லது சேர்ந்து வரும்.

பின்வருவன உடன்பாட்டு தொழிற்பெயர் பின்னொட்டுக்கள் ஆகும்: *அம், அர்*, *அல், ஆல், உ, உள், ஐ, க்கல், (க்)கு, (க்)கை, (ச்)சி, ச்சு, (த்)தல், தி, தை, பாடு, (ப்)பு, மை, வி, வு, வை. த்தல், தல்* தாவிர பிற பின்னொட்டுகளின் வருகையை/வினியோகத்தை வருவதுரைக்க இயலாது: *த்தல்* செயப்படுபொருள் குன்றா/இயங்கு வினைகளுடன் கூடவும் *தல்* செயப்படுபொருள் குன்றிய/இயக்கு வினைகளின் கூடவும் வரும்.

4.10.1.1.2. ஆக்கநுட்பம்

4.10.1.1.2.1. வெற்று வினையைப் பயன்படுத்தி

(1) வரான் ஒரீஇ *வழங்கு* வாய்ப்ப விடுமதி (புற.382:15-16)

வழங்கு (தொபெ) 'கொடுதல், தருதல்' < வழங்கு (வி)

(2) பருந்து *அருந்து* உற்ற தானை (புற.62:6)

அருந்து (தொபெ) 'உண்ணுதல்' < அருந்து (வி) 'உண்'

(3) அவர் நாடு அழிய எயில் வருவி ச் சுற்றமொடு *தா* அருத்தலின் (மது.186:188)

தூ (தொபெ) ‘வலுவாயிருத்தல்’ < தூ ‘வலுவாயிரு’

(5) இரும் இடை மிடைந்த சில சொல் (புற.243:13)

இரும் (தொபெ) ‘இருமுதல்’ < இருமு (வி)

4.10.1.1.2.2. பகுதி பிறழ்வு

(அ) மெய் இறுதி வினைப் பகுதிகளில் இறுதி மெய் *ய், ர்* அல்லது *வ்* அல்லாவிடில் வலுவுறும். ஓரசைப் பகுதியில் குற்றுயிர் நெட்டுயிராகும்.

(1)*ஊட்டு* அரு மர்பின் அஞ்சுவரு பேஎய்க்கு *ஊட்* டு எதிர்கொண்ட... ஞிமிலி

(அக.142:10-11)

ஊட்டு (தொபெ) ‘ஊட்டுதல்’ < உண் (வி) ‘சாப்பிடு’

(2)பூட்டு அறு வில் (அக.96:2)

பூட்டு (தொபெ) < பூண் (வி) ‘பூட்டு’

(3)இவன் மகனே தோழி என்றால் அதன் அளவு உண்டு *கோள்* மதி வல்லோர்க்கே

கோள் ‘புரிதல்’ < கொள் (வி) ‘பிடி, ஏல்’

(4)வட்டு உருட்டு வல்லாய்

உருட்டு (தொபெ) ‘உருட்டுதல்’ < உருள் (வி)

(ஆ) இதில் பகுதிகள் ஓரசையல்லாதவை மற்றும் உ-வில் இறுதியுறும்; ஈரசைப் பகுதி ஒரு நெட்டுயிர் மற்றும்/அல்லது ஒரு திறந்த அசை கொண்டிருக்கும். இறுதி மெய் திறந்த அசை கொண்ட பகுதிகளில் வலுவுறும் அல்லது இரட்டும்; அதைத் தொடர்ந்து ஈரசைப் பகுதிகளில் முதல் அசையிலுள்ள குற்றுயிர் நீட்சியுறும்.

(1)தண் மீன் சூட்டு (பெரு:282)

சூட்டு (தொபெ) ‘திறந்த தீயில் சுடப்பட்ட இறைச்சி’ < சூடு (வி)

(2)பொய் வளம் பூத்தன பாணா பாட்டு

பாட்டு (தொபெ) ‘பாடுதல்’ < பாடு (வி)

(3)தோள் நெகிழ்ந்ததன் தலையும் மாற்று ஆகின்றே…நட்பே (குறு.377:2-3, 5)

மாற்று (தொழி) ‘மாற்றம், சிகிச்சை, தீர்வு’ < மாறு (வி)

(4)வையை ப் பெருக்கு (பரி.7:60)

பெருக்கு (தொபெ) ‘வெள்ளப் பெருக்கு’ < பெருகு (வி) ‘அதிகரி’

(5)மயக்கு ஒரீஇ (புற.362:11)

மயக்கு (தொபெ) ‘குழப்பம்’ < மயங்கு (வி) ‘குழம்பு’

(6)அச்சு அற்று ஏம்ம் ஆகி (குறு.394:6)

அச்சு (தொபெ) ‘அச்சம்/பயம்’ < அஞ்சு (வி) ‘பயப்படு’

(7)பகை ஆகின்று அவர் நகை விளையாட்டே (குறு.394:6)

விளையாட்டு (தொபெ) < விளையாடு (வி)

(இ) இங்கு பகுதிகள் ஓரசையாகவோ அல்லது உ-வில் இறுதியுறுகிற ஈரசையாக இருக்கும். அசைகள் திறந்தவையாகவும் குற்றுயிர் உள்ளதாகவும் இருக்கும். முதல் அசையிலுள்ள உயிர் நீட்சியுறும்.

(1)யான் உள் நோ உரைப்ப

நோ (தொபெ) ‘துன்புறுதல்/நோதல்’ < நொ (வி) ‘துன்புறு’

(2)மதி மாறு ஓரா நன்று உணர் சூழ்ச்சி

மாறு (தொபெ) ‘கருத்துவேறுபாடு’ < மறு ‘வேறுபடு’

(3)பிணி வீடு பெறுக மன்னவன்

வீடு (தொபெ) ‘விடுதலை’ < விடு (வி)

4.10.1.1.2.3. பின்னொட்டாக்கம்

வெற்று வினைப் பகுதி + தொழிற்பெயராக்கப் பின்னொட்டு

பிறழ்வுற்ற பகுதி + தொழிற்பெயராக்கப் பின்னொட்டு

பின்னொட்டு	அமைப்பு மற்றும் எடுத்துக்காட்டு	வருமிடம்
அம்	பிறழ்வுற்ற பகுதி + அம் வெவ்வர் *ஓச்சம்* ‘(போரின்) வெப்பத்தின் எழுச்சி’ ஓச்சம் (தொபெ) ‘எழுச்சி’ < ஓச்ச்(உ_)+அம் < *ஓசு ‘எழு’+ அம்	பதி.41:20
	தெருமரல் *உயக்கம்* ‘அலைசால் வாட்டம்’ உயக்கம் (தொபெ) ‘வாட்டம்’ < உயக்க்(உ_) +அம் <உயங்கு (வி) ‘வாடு’+அம்	புற.381:16
	வெற்றம் வெற்றம் (தொபெ) ‘வெற்றி’ < வெற்ற் +அம்< வெல் (வி) +அம்	மது:73
	மூவரும் கூடி அரசவை இருந்த தோற்றம் தோற்றம் (தொபெ) < தோற்ற்(உ)+அம் < தோன்று (வி)	பொரு:54-55

	+ அம்	
அர்	வெற்று வினைப் பகுதி + உடன்படுத்தி +அர் *வெவ்வர்* ஓச்சம் ‘(போரின்) வெப்பத்தின் எழுச்சி’ வெவ்வர் (தொபெ) ‘வெப்பம்’ < வெ (வி) ‘சூடாயிரு’ + வ்வ் (உப) + அர்	பதி.41:20
அல்	வெற்று வினைப் பகுதி+அல் *கெடல்* அரும் திருவ ‘அழிவது அரிதான மேன்மையானவன்’ கெடல் (தொபெ) ‘கெடுவது’ < கெடு (வி) + அல்	புற.366: 17
	ஆக்கப்பட்ட பகுதி + அல் கொல்லை குரல் வாங்கி ஈனா மலை வாழ்நர் அல்ல புரிந்து *ஒழுகலான்* ஒழுகல் (தொபெ) ‘நடத்தல்’ < ஒழுகு (வி) + அல்; ஒழுகு ‘நட’ <*ஒழு+கு (வடிவாக்க ஒட்டு)	கலி.39:13-14
	அவல மறு சுழி மறுகலின் தவலே நன்று மன் மறுகல் (தொபெ) ‘சுற்றுவது’ < மறுகு (வி) ‘சுற்று’+ அல்; மறுகு < மறு+கு (வடிவாக்க ஒட்டு)	புற.238:18-19
	வெற்றுப் பகுதி+உடன்படுத்தி+அல் அரியல் ஆர்கையர் அரியல் (தொபெ) ‘காய்ச்சப்பட்ட கள்’ < அரி (வி)	அக.184:14

	‘காய்ச்சு’ +ய்(உப)+அல்	
	புறழ்வுற்ற பகுதி + அல் நிண ச் சுறா அறுத்த உணக்கல் உணக்கல் (தொபெ) ‘உணங்கியது’ < உணக்க்(உ) < உணங்கு (வி) ‘உலர்’ + அல்	நற்ற்.45:6
	பசி போக்கல் ‘பசியைப் போக்குதல்/நீக்குதல்’ போக்கல் (தொபெ) ‘நீக்குதல்’ < போக்க்(உ) (வி) ‘நீக்கு’ +அல் < போ(கு) (வி)+அல் < போ +அல்	புற.390:27
	இலம்பாடு அகற்றல் ‘இல்லாமையைப் போக்குதல்’ அகற்றல் (தொபெ) ‘போக்குதல்’ < அகற்ற்+அல் < அகல் (வி) +அல்	புற.381:15
ஆல் (இது அல் என்பதன் மாற்றுரு)	வெற்றுப் பகுதி + ஆல் பாலும் கொளாலும் வல்லோய் ‘நீ பாகிர்வதிலும் பெறுவதிலும் வல்லவன்’ கொளால் ‘பெறுதல்/பிடித்தல்’ > கொள் ‘பெறு’ +ஆல்	பதி.16:19
உ	வெற்றுப் பகுதி + உ இப்பின்னுருபை ஏற்கும் பகுதிகள் உ-வில் இறுதியுறும் மற்றும் திறந்த அசைகள் கொண்ட ஈரசைகளால் ஆனவை; மற்றும் இறுதி உயிருக்கு முன் ர் அல்லது ழ்	புற. 97:9

	வரும். குழூஉ க் களிற்று ‘ஆண் யானைகளின் குழுவின்’ குளூஉ (தொபெ) ‘குழு, கூட்டம்’ < குழு ‘குழுமு, ஒன்று கூடு’ + உ	
உள்	வெற்றுப் பகுதி + உடன்படுத்தி + உள் வேய் ப் பெயல் விளையுள் தேக்கள் தேறல் விளையுள் (தொபெ) ‘விளைந்தது’ < விளை +ய் (உப) + உள்	மலை: 171
ஐ	வெற்றுப் பகுதி + ஐ வேனில் ஓதி ப் பாடு நடை வழலை நடை ‘நடப்பது; நகர்வது’ < நட(வி) ‘நட, நகர்’ + ஐ	
க்கல்	வெற்றுப் பகுதி + க்கல் ஒரு காழ் விரல் முறை சுற்றி மோக்கலும் மொந்தனன் மோக்கல் (தொபெ) ‘முகர்தல்’ < மோ (வி) ‘முகர்’ + க்கல்	கலி.54:7-8
	இன்மை உரைத்தார்க்கு அது நிறைக்கல் ஆற்றாக்கல் ‘இல்லாமையைக் கூறியவர்க்கு அதை நிறைவேறுவதை செய்ய இயலாதபோது’ நிறைக்கல் ‘நிறைவேற்றுவது, பூர்த்திசெய்வது’ < நிறை ‘நிறைவேற்று, பூர்த்திசெய்’	கலி.43:26
(க்)கு	வெற்றுப் பகுதி + க்கு	அக.37:6

	தொழிற் செருக்கு அனந்தர் ‘தொழிலின் பெருமிதம் காரணமாக அசதி’ செருக்கு ‘பெருமிதம்’ < செரு ‘பெருமிதம்கொள், செருக்குகொள்’ +க்கு	
	வெற்றுப் பகுதி + இடு இரலை…மெல்கிடு கவுள ‘மெல்லப்பட்டது/அசைஊணை மெல்கிடு < மெல்கு ‘அசைஊண்’ + இடு ‘கீழே போடு’; மெல்கு (தொபெ) ‘மெல்லப்பட்டது/அசைஊண்’ < மெல் (வி) ‘சுவை’ + கு	அக.34:4, 8
(க்)கை	வெற்றுப் பகுதி + க்கை உயர் சினை முடை நசை இருக்கை ப் பெடை ‘இறைச்சிக்கான ஆசையுடன் உயர்ந்த கிளையில் உட்கார்ந்திருக்கும் பெண் பறவை’ இருக்கை (தொபெ) ‘இருப்பது’ < இரு (வி) +க்கை	அக.51:3-4
	வெற்றுப் பகுதி + கை தீர்கை விடுக்கும் பண்பு ‘நீங்குவதை விட்டுவிடும் பண்பு’ தீர்கை (தொபெ) ‘நீங்குவது’ < தீர் (வி) ‘நீங்கு, மறை’+கை	புற.391:9
	சாரிகை மறுத்து த் தண்டா உண்டிகை	பரி.6:36

	‘நகர்வதை விட்டுவிட்ட கட்டுப்படுத்த இயலாத கூட்டம்’ உண்டிகை (தொபெ) ‘கூட்டம்’ < உண்டை + கை; உண்டை < உருண்டை < உருள் (வி) + தை	
	வெற்றுப் பகுதி + இ+ கை சாரிகை மறுத்து தண்டா உண்டிகை ‘நகர்வதை விட்டுவிட்ட கட்டுப்படுத்த இயலாத கூட்டம்’ சாரிகை (தொபெ) ‘நகர்வது’ < சார் (வி) ‘நகர்’ +இ+கை	பரி.6:36
	வெற்றுப் பகுதி + இ+ கை காரிகை நீர் நோக்கினை காரிகை ‘கறுப்பாக இருப்பது’ < கார் ‘கறுப்பு’ (கறு (வி)) + இ +கை	பரி.7:65
(ச்)சி	வெற்றுப் பகுதி + ச்சி மதி மாறு ஓரா நன்று உணர் சூழ்ச்சி ‘அவனது கருதிற்கு மாறாத நல்லதைக் கருதிய திட்டம்’ சூழ்ச்சி (தொபெ) ‘திட்டம் + சூழ் (வி) ‘திட்டமிடு’ + ச்சி	மலை: 62
ச்சு	வெற்றுப் பகுதி + ச்சு சாடியின் வழைச்சு அற வளைந்த …நறும் பிழி ‘வழுவழுவப்பாக மாறாமல் சாடியில் முதிர்ந்த இனிய சுவையுடைய சாறு’	பெரு:280, 281

	வழைச்சு (தொபெ) ‘வழுவழுப்பு’ < வழு(வி) ‘வழுவழுவப்பாக மாறு’	
(த்)தல்	வெற்றுப் பகுதி + த்தல் நெடும் பெரும் குன்றம் எம்மொடு இரத்தல் ‘எங்களுடன் உயர்ந்த பெரிய மலையைக் கடத்தல்’ இறத்தல் (தொபெ) ‘க ட த்தல்’ < இற ‘கட’+த்தல்	அக.19:5-6
	வெற்றுப் பகுதி + தல் தன் சிதைவு அறிதல் அஞ்சி…என் மகள் இ-ச்-சுரம் படர்தந்தோளே ‘அவளது குற்றத்தைப் பற்றி நான் அறிவதை அஞ்சி என் மகள் இந்தக் காட்டிற்கு வந்தாள்’ அறிதல் ‘அறிவது’ < அறி + தல்	அக.19:5-6
தி	வெற்றுப் பகுதி + தி கொண்டி உண்டி கொள்ளையடித்தது உண்டி கொண்டி (தொபெ) ‘கொள்ளையடித்தது’ < கொள் + தி	பெரு:454
	நின் ஆர்வலர் தொழுத கை அமைதியின் அமர்ந்தோயும் நீயே ‘உன் ஆர்வலர் தொழத கைகளின் அமைதியில் அமர்ந்தோய் நீயே’ அமைதி < அமை + தி	பரி.4:70-71

	வென்றியொடு வில் அலைத்து உண்ணும் வல் ஆண் வாழ்க்கை ‘தங்கள் விற்களைப் பயன்படுத்தி வெற்றியுடன் உண்ணும் ஆண்களின் வாழ்க்கை’ வென்றி ‘வெற்றி < வெல் +தி	அக.31:12-13
தை	வெற்றுப் பகுதி + தி புலவர் …நவில் புனைந்த நன் கவிதை ‘புலவர்கள் புனைந்த நல்ல கவிதை’ கவிதை < கவி ‘விஞ்சு’ +தை	பரி.6:7,8
	பிறழ்ந்த பகுதி + தை முடந்தை நெல் ‘வளந்த நெல்’ முடந்தை (தொபெ) < முடம் (பிப) + தை < முட (வி) ‘வளை’ +அம் +தை	பதி.29:3
பாடு	இது ஒரு பின்னொட்டல்ல. இது ‘அனுபவம்’ என்று பொருள்படும் தொழிற் பெயராகும். இது ஒரு பின்னொட்டு போன்று பெரிய தொழிற்பெயர் உருவாக பெயர்ப் பகுதியில் சேர்க்கப்படுகின்றது. வெறுப்பகுதி + பாடு நீ செல்லா விடுவாயேல் … நெட்டிரும் கூந்தல் கடவுளர் எல்லார்க்கும் முட்டுப்பாடு	கலி.93:33, 35-36

	முட்டுப்பாடு (தொபெ) ‘தடை’ < முட்டு (வி) + பாடு	
	ஆக்கப்பட்ட பகுதி + பாடு ஒண் சுடர் வெளப்பாடு ‘பிரகாசமான தீப்பிளம்புகளின் பெருக்கம்’ வெளப்பாடு (தொபெ) ‘பெருக்கமான நிலை’ < வெளம் ‘பெருக்கம்’ + பாடு	பரி.2:64
	இலம்பாடு அகற்றல் இலம்பாடு (தொபெ) ‘இல்லாதிருக்கும் நிலை’ < இலம் ‘இல்லாமை’ +பாடு; இலம் < இல் (வி) ‘இல்லாதிரு’ +அம் + பாடு	புற.381:15
(ப்)பு	வெற்றுப் பகுதி + ப்பு மறப்பு இன்றி ‘மறக்காமல்’ மறப்பு (தொபெ) < மற (வி) + ப்பு	அக.41:11, 12
மை	செழுநகர் நடுவண் அடுமை ய் எழுந்த அடு நெய் ஆவுதி [அடுமை ‘சமையல்’ < அடு ‘சமை, கொல்’+மை	பதி.12:12-13
வி	வெற்றுப் பகுதி + வி வேள்வி முற்றிய… வேந்தே ‘வேள்வியை நிறைவேற்றிய வேந்தனே’ வேள்வி (தொபெ) ‘விருப்பம், வேதப் பலி’ < வேள் (வி) ‘விரும்பு’ +வி	புற. 26:15

	‘	
	ஏழைத்தன்மை ஏழைத்தன்மை < ஏழை + தன்மை (தன் என்பது தான் என்பதன் திரிபுப் பகுதி)	கலி. 55:23
வு	வெற்றுப் பகுதி + வி அம்பு களைவு ‘அம்பை நீக்குவது’ களைவு (தொபெ) ‘நீக்குவது’ < களை ‘நீக்கு’ (வி) +வு	பதி.24:13
வை	வெற்றுப் பகுதி + வை வேய்வை காணா விருந்தின் போர்வை ‘வளைதல் காணாத யாழின் புதிய முகம்’ வேய்வை (தொபெ) ‘வளைதல்’ < வேய் ‘வளை; மூடு’ +வை	புற.369;20

4.10.1.1.2.4. நீட்சி

நீட்சி என்பது இறந்தகால அஃறிணை ஒருமை வினைமுற்று வடிவைப் பயன்படுத்துவதைக் குறிப்பிடும்; அல்லது இறந்தகால/முற்று பெயரெச்சத்தில் து, தல் அல்லது மை-ஐச் சேர்ப்பதைக் குறிப்பிடும். இவ்வகைத் தொழிற்பெயரை “இறந்தகாலத் தொழிற்பெயர்”-ஆகப் பொருள்கொள்ள/விளக்க இயலும்.

பின்னொட்டு	**ஒழுங்கமைப்பும் எடுத்துக்காட்டும்**	**வருமிடம்**
(அ)து	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி+ அது அல்லது	அக.184:4-

	இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் + து இனிதாகின்றால் … நீ வந்து நின்றது ‘நீ வந்து நின்றது இனிதானதாக இருக்கின்றது’ நின்றது (தொபெ) < நில் (வி) + ற் (இகாஒ) + அ (பெஎஒ) + து	19
(அ)தை	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி + அதை அல்லது இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் + தை தேற்றிய சிறப்பன்றோ … நிரை வளை நெகிழ்ந்ததை நெகிழ்ந்ததை <நெகிழ் (வி) +ந்த் (இகா.பிஒ) + அ (பெ.எ.பிஒ)+ அதை	கலி.132:13-15
	புருவத்து க் கரு வல் கந்தத்தால் தாங்கி உலகம் தந்து அடிப்படுத்ததை நடுவண் ஓங்கிய பலர் புகழ் குன்றினொடு ஒக்கும் அடிப்படுத்ததை (தொபெ) ‘காலில் விழுவது’ < அடிப்படு (வி) ‘காலில் விழு’ +த்த் (இகா.பிஒ) + அ (பெ.எபிஒ) + அதை	(பரி.4:22-24
மை	இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் + மை பிழைத்தமை ‘தவறு செய்தது’ பிழைத்தமை ‘தவறு செய்தது’ < பிழை (வி) +த்த் (இகா.பிஒ) + அ (பெ.எ.பிஒ) +மை	அக.366:15

4.10.1.1.2.5. சொற்புறமை (periphrasis)

இதன் ஒழுங்கமைப்பு பின்வருமாறு அமையும்:

இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி + அன்/இன்+து+உம்/ஓ

உம் அல்லது ஓ அஃறிணை ஒருமை வினைமுற்றில் சேர்க்கப்படும் மற்றும் து-இல் உள்ள உ அமைப்பிலிருந்து உருபொலியியல் அடிப்படையில் நீக்கப்படும்: இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி + அன்/இன்+து+உம்/ஓ. இந்த அமைபொழுங்கு உடை, இல் என்ற வினைகளின் வினைத்திரிபாக்க வடிவங்களால் கட்டாயமாகத் தொடரப்படும். இவ்வகையிலான தொழிற்பெயர் 'இறந்தகால தொழிற்பெயர்" எனக் கருதப்படும்.

	ஒழுங்கமைப்பும் எடுத்துக்காட்டும்	**வருமிடம்**
(1)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி +அன் +து+...ஓ இலம் முனிதகு பண்பு யாம் செய்தன்றோ இலமே செய் (வி); செய்தன்றோ < செய்தன்று (தொபெ) 'செய்தது' + ஓ (இடைசொல்) செய்தன்று < செய்த் + அன் + து; இது செய்தது போல வரும்.	அக.101:18
(2)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி +அன் +து+உம்+இலம் இளமையின் *இகந்தன்றும்* இல்னே வளமையின் தன் நிலை *தீர்ந்தன்றும்* இலன் 'இளமையின் காரணமாக வெறுக்கவும் இல்லை; செல்வத்தின் காரணமாக திசைமாறவும் இல்லை' இக (வி) 'விரும்பு'; தீர் 'விலகு, திசைமாறு'	குறி:244-245

	இகந்தன்றும் (தொபெ) 'வெறுப்பது'< இகந்த் + அன் + து +உம் தீர்ந்தன்றும் (தொபெ) 'திசைமாறுவது' < தீர்ந்த் +அன்+து+உம்	
(3)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி +அன் +து+உம்+இலன் என் வயின் சொல்ல வல்லிற்றும் இல்னே 'அவன் என்னிடம் பேச இயலவில்லை' வல் (வி) 'இயல்'; வல்லிற்றும் (தொபெ) 'இயல்வது' < வல்லி + இன் + து +உம்	
(4)	இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி +அன் +து+உம்+இலை நீடினர் என்னும் புலவி உட்கொண்டு ஊடின்றும் இலையோ 'திரும்பிவரத் தாமதித்தார் என்ற கோபத்தால் நீ பிணங்கவிலையோ? ஊடு (வி) 'பிணங்கு'; ஊடின்றும் (தொபெ) 'பிணங்குவது' < ஊடி + இன் +து + உம்	நற்ற்.237:4-5
(5)	எம்மொடு வருதியோ ... என க் *கூறின்றும்* உடையர் கூறு 'சொல்'; கூறின்றும் 'கூறுவது' < கூறி + இன்+து+உம்	நற்ற்.274:6-7

4.10.1.2 இறந்தகாலமல்லா தொழிற்பெயர்

தொழிற்பெயர்கள் பொதுவாக ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தைக் காட்டாது. சில தொழிற்பெயர்கள் செயலின் முற்று அல்லது முற்றல்லா வினையாற்று வகையைக்

குறிப்பிடும். இவைகளில், இறந்தகாலமல்லாத் தொழிற்பெயர்களை நிகழ்காலத்தை அல்லது எதிர்காலத்தைக் குறிப்பிடுவதாகக் கருத இயலும். இத்தொழிற்பெயர்கள் நிகழ்காலத்தைக் குறிப்பிடுகின்றதா அல்லது எதிர்காலத்தைக் குறிப்பிடுகின்றதா என்பதைச் சூழல் தான் தீர்மானிக்கும்.

4.10.1.2 1 ஆக்கம்

இறந்தகாலமல்லா தொழிற்பெயர்கள் பின்னொட்டாக்கத்தால் ஆக்கப்படுகின்றன. அது அல்லது அதை (ப்)ப் அல்லது வ்-இல் இறுதியுறும் இறந்தகாலமல்லாப்/முற்றல்லாப் பகுதியுடன் சேர்க்கப்படும். மாற்றிக்கூறினால், *அது* அல்லது *அதை* கொண்ட இறந்தகாலமல்லா அஃறிணை பெயரெச்சப் பெயர் பயன்படுத்தப்படும். வினையாலணையும் பெயருடன் ஒப்புமை உடைய இவ்வகையான தொழிற்பெயர் சிலவேளைகளில் அஃறிணை ஒருமை வினை முற்றை வெளிப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்படும். எடுத்துக்காட்டு கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

4.10.1.2 2 ஆக்க நுட்பம்

இறந்தகாலமல்லாப்/முற்றல்லாப் பகுதி + அது/அதை

பின்னொட்டு	**ஒழுங்கமைப்பும் எடுத்துக்காட்டும்**	**வருமிடம்**
அது	இறந்தகாலமல்லாப்/முற்றல்லாப் பகுதி + அது இருள் கிழிப்பது போல் மின்னி ‘இருண்ட வானத்தைக் கிழிப்பது போல் மின்னி’ கிழி(வி); கிழிப்பது (தொபெ) < கிழிப்ப் +அது	அக.72:1
	இரவு க் காண்பது போல ப் பெரும் கடல் ஓத நீர் வீங்குபு கரை சேர காண் (வி); காண்பது (தொபெ) < காண்ப் + அது	கலி.134:5-6

	வருவது நாடி ‘வருவதை விரும்பி’ வர் (வி) வருவது (தொபெ) < வருவ் + அது	புற.366:1 2
	விசும்பு உரிவது போல் வியல் இடத்து ஒழுகி மங்குல் மா மலை தென்புலம் உரி (வி); உரிவது (தொபெ) < உரிவ்+அது	அக.24:7-9
	முடிந்ததும் முடிவதும் முகிழ்ப்பதும் அவை மூன்றும் ‘முடிந்ததும் முடிவதும் முகிழ்ப்பதும் ஆகிய் மூன்றும்’ முடி (வி); முடிவது (தொபெ) < முடிவ்+அது முகிழ் (வி); முகிழ்ப்பது (தொபெ)> முகிழ்ப்ப்+அது	பரி.13:46
	இனிமை எவன் செய்வது பொய்ம்மொழி எமக்கே செய்வது (தொபெ) < செய்வ் + அது; செய் (வி)	அக.6:22
அதை	இறந்தகாலமல்லாப்/முற்றல்லாப் பகுதி + அதை இனாதே…களிறு இயங்கு ஆரிடை ஈங்கு நீ வருவதை வர் (வி); வருவதை (தொபெ) < வருவ் +அதை	கலி.49:19, 21

4.10.1.3. எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்

4.10.1.3.1 ஆக்கம்

எதிர்மறைத் தொழிற் பெயர்கள் ஒட்டாக்கத்தால் ஆக்கப்படுகின்றன; முதலில் வினை ஆ என்பது வெற்று வினைப் பகுதியில் சேர்க்கப்பட்டு அதன் பின்னர் தொழிற்பெயராக்கப் பின்னொட்டான மை சேர்க்கப்படும்.

உடன்பாடு-எதிமறை வேறுபாடோ இட-எண்-பால் வேறுபாடோ தொழிற்பெயராக்கப் பின்னொட்டான மை-ஆல் செய்யமாட்டாது. தொழிற்பெயர் தொடரியல் நோக்கத்திற்காக அஃறிணை ஒருமை வினைகளாகக் கருதப்படும்.

4.10.1.3.2 ஆக்க நுட்பம்

எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்களின் ஆக்க நுட்பம் பின்னொட்டாக்கம் ஆகும். பின்வரும் அமைபொழுங்குகள் ஆக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

- வெற்று வினைப் பகுதி + மை
- எதிர்மறை வினை அல் அல்லது இல் + மை

பின்னொட்டு	அமைப்பொழுங்கும் எடுத்துக்காட்டுகளும்	வருமிடம்
மை	வெற்றுவினைப் பகுதி + ஆ+ மை அவன் நல்காமையின் ஆம்பல் ஆகி ‘அவன் கருணைகாட்டாமையின் காரணமாக வதந்தி ஆகி…’ நல்காமை (தொபெ) < நல்க்(உ) + ஆ + மை; நல்கு (வி)	அக.102:17
	வெற்றுவினைப் பகுதி + உடன்படுதி + ஆ+ மை யாணர் ஊரன் காணுநன் ஆயின் வரையாமையோ	நற்ற்.390:7-8

	அரிதே வரை (வி) 'மணம்புரி, தெரிந்தெடு'; வரையாமை (தொபெ) 'தெரித்தெடுக்காமை' < வரை + ய் (உப) + ஆ + மை	
	எதிர்மறை வினை அல்/இல் +மை அவை நினக்கு இறும்பூது அன்மை நற்கு அறிந்தேம் 'அவை உனக்கு வியப்பு இல்லாமை என்பதை நாங்கள் நன்கு அறிவோம்' இறும்பூது 'வியப்பு' ; அன்மை < அல் (வி) +மை	பரி.4:3-4
	பாயல் இன்மையின் பாசிலை ஞெகிழ 'தூக்கம் இன்மையின் காரணமாக ஒளிரும் அணிகலங்கள் நெகிழ' பாயல் 'தூக்கம்'; இன்மை < இல் +மை	பதி.68:15

4.10.2. தொழிற் பெயர்களின் வரலாற்று மாற்றம்

4.10.2.1. உடன்பாட்டு/இறந்தகாலத் தொழிற்பெயர்களின் வரலாற்று மாற்றம்

தற்காலத் தமிழும் சங்ககாலத் தமிழ் போன்று வெற்று வினைப்பகுதி, பகுதிப்பிறழ்வு, பின்னொட்டாக்கம், நீட்சி, சொற்புறமை என்ற ஐந்து வழிகளிலும் இறந்தகால/உடன்பாட்டுத் தொழிபெயர்களை ஆக்கும்.

வெற்றுப் பகுதியாக்கம்

வெற்று வினைகளைப் (வினைவேர்களை) பயன்படுத்தி தொழிற்பெயர்களை ஆக்கும் செயல்பாடு தற்காலத் தமிழில் காணப்படுகிறது. சுருக்கமாகக் கூறினால்

எல்லா வெற்று வினப்பகுதிகளும் பெயராகச் செயல்பாடு செய்யும். பல சொல்லாக்கம் பெற்று அகராதிகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. எ.கா. *கடி* (பெ) < *கடி* (வி), *இடி* (பெ) < *இடி* (வி), *குடி* (பெ) < *குடி* (வி), *பழி* (பெ) < *பழி*, *புகழ்* (பெ) < *புகழ்* (வி). இருப்பினும் சங்ககாலத் தமிழில் காணப்படும் பின்வரும் வெற்றுப் பகுதி தொழிற்பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: வழங்கு 'கொடுத்தல்', அருந்து 'உண்ணுதல்', தூ 'வலுவாயிருத்தல்' , இரும் 'இருமல்' .

பிறழ்வாக்கம்

வினைப் பகுதிகளின் பிறவுகளால் ஆக்கப்படுகின்ற தொழிற்பெயர்கள் தற்காலத் தமிழிலில் பயன்பாட்டில் உள்ளன: பாட்டு < பாடு, பாடு < படு, பேறு < பெறு, *பேச்சு* < *பேசு*, *வழங்கு* < *வழக்கு*, *உண்* < ஊண், *கண்* < காண், *வேட்டு* < *வெடி*, சுடு <சூடு. இருப்பினும் பின்வரும் சங்காலத் தமிழ் பிறழ்வு ஆக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை: சூட்டு 'சுட்ட இறைச்சி' < சூடு, மயக்கும் 'குழப்பம்' <*மயக்கு*. *அச்சு* < *அச்சம்*, *நோ* 'துன்புறுதல்' < *நொ*, *மாறு* 'கருத்துவேறுபாடு', *வீடு* < *விடு* 'விடுதலை. நாம் முன்னர் பார்த்த பின்வரும் பிறழ்வாக்கச் சங்ககாலத் தொழிற்பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் உள்ளன:

பாட்டு (தொபெ) 'பாடுதல்' < *பாடு* (வி) (தற்காலத் தமிழில் பாட்டு என்பது பாடும் செயலைக் குறிப்பிடாமல் பாடுதலின் விளைவான பாட்டை குறித்து நிற்கின்றது.)

மாற்று (தொபெ)< *மாற்று* (வி). சங்ககாலத் தமிழில் *மாற்று* என்பது 'மாற்றம், சிகிச்சை, தீர்வு' என்ற பொருட்களில் பயன்படுத்தப் படுகின்றது. அவ்வாறே தற்காலத் தமிழிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது எனக் கூற இயலாது.

பெருக்கு (தொபெ) 'வெள்ளப் பெருக்கு' < *பெருகு* (வி)

விளையாட்டு < *விளையாடு* (வி)

பின்னொட்டாக்கம்

சங்காலத்தில் காணப்படுவது போன்று வெற்றுப்பகுதி + தொற்பெயராக்கப் பின்னொட்டு, பிறழ்வுற்ற பகுதி + பிறழ்வுற்ற பகுதி + தொழிற்பெயராக்கப் பின்னொட்டு என்ற இருவித ஆக்கமுறைகளிலும் தற்காலத் தமிழிலும் தொழிற்பெயராக்கங்கள் உள்ளன.

பிறழ்வுற்ற பகுதி + *அம்* என்ற ஆக்கநெறியைப் பயன்படுத்திச் சங்ககாலத்தில் தொழிற்பெயர்கள் உருவாக்கபடுவது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் இந்நெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்ட தொழிற்பெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

எ.கா.

தோற்றம் (*தோற்ற்*+*அம்*); *தோற்ற்* என்பது தோன்று என்ற வினையின் பிறழ்வுற்ற பகுதியாகும்.

வாட்டம் (*வாட்ட்*+*அம்*); *வாட்ட்* என்பது *வாடு* என்ற வினையின் பிறழ்வுற்ற பகுதியாகும்.

முத்தம் (*முத்த்*+*அம்*); *முத்த்* என்பது *முத்து* என்ற வினையின் பிறழ்வுற்ற பகுதியாகும்.

இறக்கம் (இறக்க்+அம்); இறக்க் என்பது இறங்கு என்ற வினையின் பிறழ்வுற்ற பகுதியாகும்.

ஏற்றம் (*ஏற்ற்*+*அம்*); *ஏற்ற்* என்பது *ஏறு* என்ற வினையின் பிறழ்வுற்ற பகுதியாகும்.

வணக்கம் (வணங்க்+அம்); வணக்க் என்பது வணங்கு என்ற வினையின் பிறழ்வுற்ற பகுதியாகும்.

கூச்சம் (*கூச்ச்+அம்*); *கூச்ச்* என்பது *கூசு* என்ற வினையின் பிறழ்வுற்ற பகுதியாகும்.

நாணம் (*நாண்+அம்*); *நாண்* என்பது *நாணு* என்பதன் பிறழ்வுற்ற பகுதியாகும்.

இவ்வாக்கமுறையில் உருவாக்கப்பட்டு சங்ககாலத்தமிழில் பயன்பாட்டில் உள்ள பின்வரும் தொழிற்பெயர் ஆக்கங்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை:

ஓச்சம் 'எழுச்சி' < *ஓச்ச்*(உ) +*அம்*; ஓச்ச் என்பது *ஓசு* 'எழு' என்ற வினையின் பிறழ்வுற்ற பகுதியாகும்.

உயக்கம் 'வாட்டம்' < *உயக்க்*(உ)+ *அம்*; *உயக்க்* என்பது *உயங்கு* என்ற வினையின் பிறழ்வுற்ற பகுதியாகும்.

வெற்றம் 'வெற்றி' < *வெற்ற்* + *அம்*; *வெற்ற்* என்பது *வெல்* என்ற வினையின் பிறழ்வுற்ற பகுதியாகும்.

வெற்று வினைப்பகுதி + உடன்படுதி + *அர்* என்ற ஆக்கநெறியைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப் பட்டு சங்ககாலத்தில் பயன்பாட்டிலுள்ள பின்வரும் தொழிற்பெயர் தற்காலத் தமிழில் பயன்பாட்டில் இல்லை.

வெவர் 'வெப்பம்' < வெ+வ்வ்+அர்

வெற்றுப் பகுதி/ஆக்கப்பட்ட பகுதி/பிறழ்வுற்ற பகுதி + *அல்* என்ற ஆக்கநெறியைப் பயன்படுத்திச் சங்ககாலத்தில் தொழிற்பெயர்கள் உருவாக்கபடுவது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் இந்நெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்ட தொழிற்பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. சங்ககாலத் தமிழில் காணப்படும் பின்வரும் தொழிற்பெயர்கள் தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றன:

கெடல், ஒழுகல், உணக்கல்,போக்கல், அகற்றல்

இருப்பினும் சங்ககாலத் தமிழில் காணப்படும் பின்வரும் தொழிற்பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை:

மறுகல் ‘சுற்றல்’ < *மறுகு* ‘சுற்று’+அல்

அரியல் ‘காய்ச்சப்பட்ட கள்’ <*அரி* ‘காய்ச்சு’ +அல்

வெற்றுப் பகுதி + *ஆல்* என்ற ஆக்கநெறிமுறையப் பயன்படுத்தி தொழிற்பெயராக்கம் செய்வது தற்காலத் தமிழில் இல்லை. இவ்வாக்க முறையில் சங்காலத்தில் பயன்பாட்டில் உள்ள பின்வரும் தொழிற்பெயர் சங்ககாலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை:

கொள்ளால் ‘பெறுதல்/பிடித்தல்’ < கொள் ‘பெறு’ + ஆல்

வெற்றுப் பகுதி + உ என்ற ஆக்கநெறிமுறையப் பயன்படுத்தி தொழிற்பெயராக்கம் செய்வது தற்காலத் தமிழில் இல்லை. இவ்வாக்க முறையில் சங்காலத்தில் பயன்பாட்டில் உள்ள பின்வரும் தொழிற்பெயர் சங்க்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை:

குளுஉ ‘குழு/கூட்டம் < குழு ‘குழுமு)+உ

சங்ககாலத் தமிழில் வெற்றுப் பகுதி + (உடன்படுத்தி) + *உள்* என்ற ஆக்கநெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி தொழிற்பெயராக்கம் செய்வது போன்று தற்காலத் தமிழில் இல்லை. இவ்வாக்க முறையில் சங்காலத்தில் பயன்பாட்டில் உள்ள பின்வரும் தொழிற்பெயர் சங்ககாலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை:

விளையுள் ‘விளைந்தது’ < *விளை+ய்+உள்*

சங்ககாலத் தமிழில் வெற்றுப் பகுதி + *ஐ* என்ற ஆக்கநெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி தொழிற்பெயராக்கம் செய்வது போன்று தற்காலத் தமிழில் காணப்படுகின்றது (எ.கா. உடை < *உடு+ஐ*, *விலை* <*வில்+ஐ*, *கொலை* <*கொல்+ஐ*). இவ்வாக்க முறையில் சங்ககாலத்தில் பயன்பாட்டில் உள்ள பின்வரும் தொழிற்பெயர் சங்ககாலத் தமிழில் வழக்கிலும் உள்ளது: *நடை* ‘நகர்வது, *நடப்பது’* < *நட* + *ஐ*.

சங்ககாலத் தமிழில் வெற்றுப்பகுதி + *க்கல்* என்ற ஆக்கநெறி முறையைப் பயன்படுத்தி தொழிற்பெயராக்கம் செய்வது போன்று தற்காலத் தமிழில் காணப்படுகின்றது: *கொடுக்கல்* < *கொடு+க்கல்*). இருப்பினும் பின்வரும் தொழிற்பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை:

மோக்கல் 'முகர்தல்' < *மோ* 'முகர்' + *க்கல்*

நிறைக்கல் 'நிறைவேற்றுவது' < *நிறை* + *க்கல்*

வெற்றுப்பகுதி/பிறழ்வுற்றபகுதி + (*இ*) + (*க்*)கு என்ற ஆக்கநெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி தொழிற்பெயராக்கம் செய்வது தற்காலத் தமிழில் காணப்படுகின்றது: இருப்பினும் பின்வரும் தொழிற்பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை:

செருக்கு 'பெருமிதம்' < *செரு* 'பெருமிதப்படு' +*க்கு*

மெல்கு 'மெல்லப்பட்டது < *மெல்* 'சுவை' +கு

வெற்றுப்பகுதி + (*க்*)*கை* என்ற ஆக்கநெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி தொழிற்பெயராக்கம் செய்வது தற்காலத் தமிழில் காணப்படுகின்றது:

படுக்கை <படு + க்கை

இருக்கை 'இருத்தல்' <*இரு* +*க்கை* (தற்காலத் தமிழில் *இருக்கை* என்பது இருக்கும் நாற்காலி, பெஞ்சு இவற்றைக் குறிக்கும்')

காரிகை 'கறுப்பாக இருத்தல்' < *கார்* 'கறுப்பு' (*கறு* (வி)+*இ*+*கை*)

இருப்பினும் பின்வரும் தொழிற்பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை:

தீர்கை 'நீங்குதல்' < *தீர்* 'முடி, நீங்கு' + கை

உண்டிகை 'குவியல்' < *உண்டை+கை*; *உண்டை* < *உருண்டை* < *உருள்* + *தை*

சாரிகை 'நகர்தல்' < *சார்* + *இ* +*கை*

(க்)கை ஒரு விளைவாக்கமுள்ள தொழிற்பெயராக தற்காலத் தமிழில் 'வினை செய்யும் போது' என்ற பொருளில் இல் வேற்றுமை ஒட்டு ஏற்றுவரும்.

எ.கா. *தூங்குகை-யில்* 'தூங்கும் போது', *வருகை-யில்* 'வரும்போது', *இருக்கை-யில்* ' இருக்கும் போது', *படுக்கை-யில்* 'படுக்கும் போது'

சங்ககாலத் தமிழில் வெற்றுப்பகுதி + (*ச்)சி* என்ற ஆக்கநெறிமுறையப் பயன்படுத்தி செய்யப்பட்ட தொழிற்பெயர்கள் போன்று தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றது:

சூழ்சி 'திட்டம்/கருத்து' < *சூழ்* 'திட்டமிடு'+ *ச்சி*

காட்சி <*காண்* +*சி*

தற்காலத் தமிழில் இத்தகைய தொழிற்பெயர்கள் பல பயன்பாடில் உள்ளன: *வீழ்ச்சி* < வீழ்+ச்சி, *தேர்ச்சி* < *தேர்*+*ச்சி*, *புகழ்ச்சி* <*புகழ்* +*ச்சி*, *புரட்சி* < *புரள்*+*சி*, *வரட்சி* <*வரள்* +*சி*.

சங்ககாலத் தமிழில் வெற்றுப்பகுதி +*ச்சு* என்ற ஆக்கநெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி தொழிற்பெயராக்கம் செய்வது தற்காலத் தமிழில் காணப்படுகின்றது: *முடிச்சு* < *முடி*+*ச்சு*, (*பால்*) *காய்ச்சு* > *காய்*+*ச்சு*. இருப்பினும் சங்ககாலத் தமிழில் காணப்படும் பின்வருவன போன்ற தொழிற் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை: *வழைச்சு* 'வழுவழுப்பு' < *வழு* (வி) 'வழவழப்பாக மாறு'.

சங்ககாலத் தமிழில் வெற்றுப்பகுதி + *த்தல்* என்ற ஆக்கநெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி தொழிற்பெயராக்கம் செய்வது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றது. இவ்வாக்கம் தற்காலத் தமிழில் விளைவாக்க முள்ள ஆக்கமாகும் (productive formation). சங்ககாலத் தமிழில் காணப்படும் இவ்வாக்க நெறிமுறையால்

உருவாக்கப்படும் பின்வரும் தொழிற்பெயர்கள் தற்காலத் தமிழிலும்காணப்படுகின்றன:

இறத்தல் 'கடத்தல்' < *இற* 'கட' +*த்தல்*; தற்காலத் தமிழில் *இற* என்பது 'மாள்' என்ற பொருளிலும் இறத்தல் என்பது 'மாள்தல்' என்ற பொருளிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

அறிதல் < *அறி* + *தல்*

சங்ககாலத் தமிழில் வெற்றுப்பகுதி + *தி* என்ற ஆக்கநெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி தொழிற்பெயராக்கம் செய்வது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றது.

செய்தி < *செய்*+*தி*

அமைதி < அமை+*தி*

வெற்றி < *வெல்*+*தி*

இருப்பினும் பின்வருவன போன்ற தொழிற்பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை:

கொண்டி 'கொள்ளையடித்தல்' < *கொள்* + *தி*

வென்றி < *வெல்* + *தி*

சங்ககாலத் தமிழில் வெற்றுப்பகுதி/பிறழ்வுற்றபகுதி/ஆக்கப்பட்ட பகுதி + *தை* என்ற ஆக்கநெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி தொழிற்பெயராக்கம் செய்வது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றது.

கவிதை < கவி + தை

முடந்தை <முடம் + தை < முட'வளைந்திரு' +அம்+தை

மடந்தை <*மடம்* + *தை* <*மட* 'மடமாயிரு + *அம்* +*தை* (தற்காலத் தமிழில் *மடந்தை* என்ற தொழிற்பெயர் வழக்கில் இருந்தாலும் *மட* என்ற வினை வழக்கில் இல்லை.)

சங்ககாலத் தமிழில் வெற்றுப்பகுதி/பிறழ்வுற்றபகுதி + *பாடு* என்ற ஆக்கநெறிமுறையப் பயன்படுத்தி தொழிற்பெயராக்கம் செய்வது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றது.

தட்டுப்பாடு 'குறைபாடு' < *தட்டு* +*பாடு*

குறைபாடு < *குறை* +*பாடு*

இருப்பினும் பின்வருவன போன்ற தொழிற்பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை:

முட்டுப்பாடு 'தடை' < *முட்டு* 'மோது, *தட்டு*' +*பாடு*

வளப்பாடு '*செழிப்பு*' < *வளம்* + *பாடு*

இலம்பாடு < இலம் +பாடு; இலம்பாடு < இல் 'இல்லாதிரு' +அம் +பாடு

சங்ககாலத் தமிழில் வெற்றுப்பகுதி + (*ப்*)*பு* என்ற ஆக்கநெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி தொழிற்பெயராக்கம் செய்வது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றது.

மறுப்பு <*மறு* +*ப்பு*

கறுப்பு < *கறு*+*ப்பு*

வெளுப்பு < *வெளு*+*ப்பு*

துடிப்பு < *துடி* + *ப்பு*

இருப்பினும் பின்வருவன போன்ற தொழிற்பெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் வழக்கில் இல்லை.

மறப்பு < மற + ப்பு

சங்ககாலத் தமிழில் வெற்றுப்பகுதி + *மை* என்ற ஆக்கநெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி தொழிற்பெயராக்கம் செய்வது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றது.

கறுமை <கறு + மை

பொறுமை < பொறு+மை

சிறுமை < சிறு+மை

இருப்பினும் பின்வருவது போன்ற தொழிபெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை.

அடுமை < அடு 'சமை'+*மை*

சங்ககாலத் தமிழில் வெற்றுப்பகுதி + *வி* என்ற ஆக்கநெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி தொழிற்பெயராக்கம் செய்வது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றது.

கேள்வி < கேள்+வி

பிறவி < பிற+வி

துறவி < துற+வி

வேள்வி 'விருப்பம்' <வேள் 'விரும்பு' + வி (தற்காலத் தமிழில் வேள்வி என்ற தொழிற்பெயர் வழக்கில் இருந்தாலும் வேள் என்ற வினை வழக்கில் இல்லை.

சங்ககாலத் தமிழில் வெற்றுப்பகுதி + *வு* என்ற ஆக்கநெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி தொழிற்பெயராக்கம் செய்வது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றது.

எ.கா.

விரைவு < விரை+வு

வரவு < வரு+வு

செலவு < செல்+வு

குறைவு < குறை +வு

இருப்பினும் பின்வருவது போன்ற தொழிபெயர்கள் தற்காலத் தமிழில் இல்லை.

களைவு < களை + வு

சங்ககாலத் தமிழில் வெற்றுப்பகுதி + *வை* என்ற ஆக்கநெறிமுறையைப் பயன்படுத்தி தொழிற்பெயராக்கம் செய்வது போன்று தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றது.

நீட்சி

சங்ககாலத் தமிழின் தொழிற் பெயராக்கத்தில் நீட்சி என்பதை இறந்தகால அஃறிணை வினைமுற்று வடிவைப் பயன்படுத்துவதைக் குறிப்பிடவோ இறந்தகால/முற்றுப் பெயரெச்சத்தில் *து, தல்*, அல்லது *மை*-ஐ சேர்பதைக் குறிப்படவோ பயன்படுத்தப்பட்டது. இத்தகைய சாத்தியம் தற்காலத் தமிழிலும் இருக்கின்றது. தற்காலத் தமிழிலும் இறந்தகால அஃறிணை வினைமுற்று வடிவுத் தொழிற்பெயராகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. சங்ககாலத் தமிழில் கண்ட இத்தொழிற்பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றது.

இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி + அது அல்லது இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் +து என்ற சங்ககாலத்தமிழ் தொழிற்பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றது.

நின்றது < நில்(வி)+ற் (இகாபிஒ)+அது (அ.ஒ.)/ நில் + ற் + அ (பெ.எ.ஒ)+து (அ.ஒ)

இறந்தகால/முற்றுப் பகுதி + அதை அல்லது இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் +தை என்ற சங்கத்தமிழ் தொழிற்பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றது.

நெகிழ்ந்ததை < நெகிழ் (வி)+நித் (இகாபிஒ) + அதை / நெகிழ் (வி)+நித் (இகாபிஒ) + அ (பெ.எ.பிஒ) + தை

இருப்பினும் சங்ககாலத்தில் காணப்படும் பின்வரும் தொழிற்பெயர் தற்காலத்தமிழில் இல்லை.

அடிபடுத்ததை < அடி +படுத்ததை

இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் +மை என்ற சங்ககாலத் தமிழ் தொழிற்பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றது.

பிழைத்தமை 'தவறுசெய்தது' < பிழை (வி)+ த்த் (இகாபிஒ) + அ (பெ.எ.பிஒ) +மை

சொற்புறமை

இறந்தகாலப்/முற்றுப் பகுதி + அன்/இன்+து+உம்/ஓ என்று சங்ககாலத் தமிழில் பயன்படுத்தபடும் தொழிற்பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழில் இல்லை.

செய்தன்றோ < செய்தன்று 'செய்தது' < செய்த் +அன்+து + ஓ

இகந்தன்றும் < இகந்தன்று < இகந்த் + அன் + து + உம்

தீர்ந்தன்றும் < தீர்ந்தன்று < தீர்ந்த் +அன் + து + உம்

4.10.2.2. இறந்தகாலமல்லாத் தொழிற்பெயர்களின் வரலாற்று மாற்றம்

இறந்தகாலமல்லாப்/முற்றல்லாப் பகுதி + அது என்ற சங்ககாலத் தமிழ் தொழிற்பெயராக்கம் தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றது.

கிழிப்பது < கிழிப்ப் + அது

காண்பது < காண்ப்+அது

வருவது < வருவ்+அது

உரிவது <உரிவ்+அது

முடிவது < முடிவ்+அது

முகிழ்ப்பது < முகிழ்ப் +அது

இறந்தகாலமல்லாப்/முற்றல்லாப் பகுதி + *அதை* என்ற சங்ககாலத் தமிழ் தொழிற்பெயர் ஆக்கம் தற்காலத்தமிழில் இல்லை.

வருவதை < வருவ் +அதை

4.10.2.3. எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்களின் வரலாற்று மாற்றம்

வெற்றுவினைப் பகுதி + ஆ+ *மை* என்ற சங்ககாலத் தமிழ் தொழிற்பெயர் ஆக்கம் தற்காலத்தமிழிலும் காணப்படுகிற விளைவாக்கமான தொழிற்பெயராக்கமாகும்.

பொறாமை < பொறு + ஆமை

இயலாமை < இயல் +ஆமை

வராமை < வரு + ஆமை

தீண்டாமை < தீண்டு + ஆமை

பின்வரும் சங்ககாலத் தமிழின் எடுத்துக்காட்டைத் தற்காலத் தமிழிலும் காணலாம்.

நல்காமை < நல்க்(உ) +ஆமை; நல்கு (வி)

பின்வரும் சங்காலத் தமிழ் எடுத்துக்காட்டு தற்காலத் தமிழ் வழக்கில் இல்லை.

வரையாமை ‘தெரிந்தெடுக்காமை’ < வரை + ஆ + மை

வரை என்ற வினை தற்காலத் தமிழில் வழக்கிழந்த்தன் காரணமாக இத்தொழிற்பெயர் தற்காலத் தமிழின் வழக்கில் இல்லை.

எதிர்மறை வினை அல்/இல்+ மை என்ற சங்ககாலத் தமிழ் தொழிற்பெயர் ஆக்கம் தற்காலத்தமிழிலும் காணப்படுகிறது.

இன்மை <இல் +மை

பின்வரும் தொழிற்பெயர் தற்காலத் தமிழில் வழக்கிழந்து விட்டது.

அன்மை < அல் + மை

5. முடிவுரை

இக்கட்டுரையில் சங்ககாலத் தமிழில் காணப்படும் ஐந்து நெறிமுறைகளும் தற்காலத் தமிழிலும் பயன்படுத்தப்படுவது ஆயப்பட்டது. இந்நெறிமுறைகளில் ஏற்பட்டுள்ள வரலாற்று மொழியியல் மாற்றங்கள் குறித்து ஆயப்பட்டது. பெயர்சொற்களின் உருபனியல் அமைப்பைப் புரிந்துகொள்ள பெயர்தொடர்பான சங்ககால உருபொலியனியல் விதிகளை ஆய்ந்து அதைத் தற்காலத் தமிழின் பெயர்தொடர்பான உருபனியல் விதிகளுடன் ஒப்பிட்டு மாற்றங்கள் விளக்கப்பட்டன. பெயர்களில் வேறுபட்ட பகுதிகளைப் பட்டியலிடப்பட்டு அவற்றில் நிகழ்ந்த வரலாற்று மாற்றங்கள் விளக்கப்பட்டன. சங்ககால மாற்றுப் பெயர்கள் தற்காலத் தமிழ் மாற்றுப் பெயர்களுடன் ஒப்பிடப்பட்டு வரலாற்று மாற்றங்கள் விளக்கப்பட்டது. சங்க்காலத் திரிபுப் பகுதிகள் தற்காலத் தமிழின் திரிபுப் பகுதிகளுடன் ஒப்பிடப்பட்டு வரலாற்று மொழியியல் மாற்றங்கள் விளக்கப்பட்ட்து. தற்காலத்தமிழ் பெயர்களின் பன்மைத் திரிபு சங்ககாலப் பெயர்கள் பன்மைக்காக திரிபுறுவதிலிருந்து வரலாற்று மொழியியல் அடிப்படையில் எவ்வாறு வேறுபடுகின்றது என்று விளக்கப்பட்டது. பெயர்கள் சங்ககாலத் தமிழிலும் தற்காலத் தமிழிலும் வேற்றுமைக்காகத் திரிபுறுவதும்

பின்னுருபுகள் ஏற்பதும் விளக்கப்பட்டு வரலாற்று அடிப்படையிலான மாற்றங்கள் ஆயப்படன. கூட்டுப்பெயர்களின் ஆக்கம் சங்ககாலத்திலும் தற்காலத் தமிழிலும் காணப்படுவது விளக்கப்பட்டது. சங்ககாலத் தமிழ் பெயரடைப் பெயர்களின் ஆக்கம் விளக்கப்பட்டு அதனுடன் தற்காலத் தமிழின் பெயரடைப் பெயர்களின் ஆக்கம் ஒப்பிடப்பட்டு வரலாற்று மொழியியல் மாற்றங்கள் விளக்கப்பட்டன. சங்ககாலத் தமிழில் வினையாலணையும் பெயர்களின் ஆக்கம் விளக்கப்பட்டு அதனுடன் தற்காலத் தமிழின் வினையாலணையும் பெயர்களின் ஆக்கம் ஒப்பிடப்பட்டு வரலாற்று மொழியியல் மாற்றங்கள் விளக்கப்பட்டது. சங்ககாலத் தமிழின் தொழிற்பெயராக்கம் விரிவாக ஆயப்பட்டு அதனுடன் தற்காலத் தமிழின் தொழிற்பெயராக்கம் ஒப்பிடப்பட்டு வரலற்று மொழியியல் மாற்றங்கள் விளக்கப்பட்டன.

இவ்வாய்வு தமிழ்த் தரவுகளைப் பழந்தமிழ் தரவு, இடைக்காலத் தமிழ் தரவு, தற்காலத் தமிழ் தரவு என்று காலவாரியாகப் பகுத்துக்கொண்டு வரலாற்று அடிப்படையில் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைத் தர முயலவில்லை. சங்ககாலத் தமிழ்த் தரவை வைத்துக் கொண்டு பெயர்ச் சொற்களின் திரிபையும் ஆக்கத்தையும் ஆய்ந்து பெயர்ச் சொற்களின் உருபனியல் அமைப்பை அறிந்து கொண்டு அதைத் தற்காலத் தமிழ் தரவு அடிப்படையில் பெறப்பட்ட பெயர்ச் சொற்களின் உருபனியல் அமைப்புடன் ஒப்பிட்டு மாற்றங்களையும் இழப்புகளையும் புதுமைகளையும் வெளிக்கொணரும் அடிப்படையில் தான் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

முந்தைய ஆய்வுகளின் சுருக்கம்

'திராவிடப் பெயர்கள்' என்ற தலைப்பில் சண்முகம் அவர்கள் எழுதி வெளியிட்ட நூல். அவர் தமிழ்ப் பெயர்கள் மனிதவினப் பெயர்கள், மனிதரல்லாத இனப்பெயர்கள் எனவும் மனிவினப் பெயர்கள் ஒருமைப்பெயர்கள் பன்மைப்

பெயர்கள் எனவும் பகுக்கப்படுவதையும் பன்மைப் பெயர்கள் உயர்வுப் பன்மைப் பெயர்களாக உருப்படுத்தம் பெறுவதையும் மனிதரல்லாவினப் பெயர்கள் ஒருமைப் பெயர்கள், பன்மைப் பெயர்கள் எனப் பகுக்கப்படுவதையும் மனிதரல்லாவின ஒருமைப் பெயர்கள் அஃறிணைப் பெயர்களாகவும் மனிதரல்லாவினப் பன்மைப் பெயர்கள் அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்களாகவும் உருப்படுத்தம் பெறுவதையும் விளக்குகின்றார்.

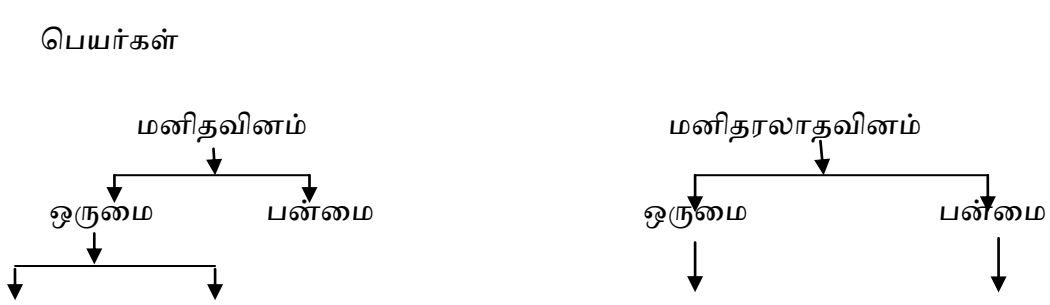

ஆண்பால் பெண்பால் உயர்வுப்பன்மை அஃறிணை ஒருமை அஃறிணைப் பன்மை

மேலும் ஆண்பால் ஒருமைப் பின்னொட்டுக்களாக அன், ஆன், வன், நன், ஞன், இயன், ஓன், அனன், அவன், த்தன் என்ற பதினொன்று பின்னொட்டுக்களைப் பட்டியலிட்டு சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுகளுடன் தருகின்றார். இது போன்று அள், இ, த்தி, ச்சி, வி, மி, ஆள், ஓள்,ஆத்தி, ஆட்டி, அனி என்ற பதினொன்று பின்னொட்டுகளைப் பெண்பாலை உணர்த்தும் பின்னொடுட்களாகப் பட்டியலிட்டு சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுகளுடன் தருகின்றார். மேலும் அர், இர், வர், ஞர், அவர், இயர், ஆர், ஓர், மார், அனர், கள் என்ற பின்னொட்டுகளை உயர்திணைப் பன்மைப் பின்னொட்டுகளாகப் பட்டியலிட்டு சங்க

இலக்கியங்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுகளுடன் தருகின்றார். மேலும் தமிழ் மொழியில் மாற்றுப் பெயர்கள், சாரியை, வேற்றுமை பற்றியும் தகவல்கள் தருகின்றார்.

கமலேஸ்வரன் அவர்களின் "தமிழில் பெயர்கள்" என்ற தலைப்பில் கால அடிப்படையில் தமிழில் பெயர்ச்சொற்களின் ஆக்கத்தை ஆய்கின்றார். வரலாற்று காலத்தைச் சங்ககாலம், பின் சங்ககாலம் எனப் பிரித்துக்கொண்டு வரலாறு விளக்கம் தருகின்றார். இவர் சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து தற்காலத் தமிழ் நூல்கள் மாற்றும் கிளை மொழிகல் வரையிலான தரவுகளின் அடிப்படையில் தமிழ்ப் பெயர்களின் ஆக்கத்தை ஆய்ந்து விரிவான விளக்கம் தருகின்றார். பெயர்சொல்லாக்கத்தை பூஜிய மாற்றம், அகமாற்றம், பின்னொட்டாக்கம் என மூன்றாகப் பகுத்துக்கொண்டு சங்க இலக்கியத் தரவுகளில் இருந்தும் தற்காலத் தமிழ் (பின் சங்ககாலத் தமிழ்) தரவுகளில் இருந்தும் எடுத்துக்காட்டுகள் தந்து பெயர்ச் சொல் ஆக்கங்களையும் வரலாற்று மாற்றங்களையும் விளக்குகின்றார். இவர் வினையிலிருந்தான பெயராக்கம், பெயரிலிருந்தான பெயராக்கம், பெயரடைகளிலிருந்தான பெயராக்கம் இவற்றின் அடிப்படையில் பெயராக்கத்தை விளக்குகின்றார். வினைகளைப் பொருத்தவரையில் தமிழ் லெக்சிக்கனை பின்பற்றி அதில் தந்துள்ளது போன்று வினைகளை அவை ஏற்கும் காலப் பின்னொட்டுகளின் அடிப்படையில் பன்னிரண்டு வகுப்புகளாகப் பிரித்துக்கொண்டு வினைப்பெயராக்கத்தை விளக்குகின்றார். பின்னொடுப் பெயராக்கதை விளக்குகையில் பின்னொட்டுகளை க்-இல் தொடங்குவன, ச்-இல் தொடங்குவன, ப்-இல் தொடங்குவன, வ்-இல் தொடங்குவன பிற உயிர்கள் மற்றும் மெய்களில் தொடங்குவன எனப் பிரிந்துக் கொண்டு வினையிலிருந்தான பின்னொட்டுப் பெயராக்கத்தை விளக்குகின்றார். பெயரிலிருந்தான பெயராக்கத்தை பால்-எண் பெயர்கள் எனக் குறிப்பிட்டு பெயரடிகளைப் பத்தொன்பது வகுப்புகளாகப்

பகுத்துக்கொண்டு அவை ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் ஒட்டுக்களை ஏற்றுப் பெயராக்கம் செய்வதை விளக்குகின்றார். இறுதில் அவர் தரும் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் முக்கியமான தகவகளை நமக்குத் தருகின்றது.

பதினொன்றாம் இயலின் துணையியலான 'வரலாற்றுக் குறிப்புகள்' என்பதில் வரலாற்று பால்-எண் குறித்த வரலாற்று அடிப்படையிலான சில செய்திகளை கமலேஸ்வரன் கூறிச்செல்கிறார். இரண்டாம் இயலில் கூறப்பட்ட இச்செய்திகள் மீண்டும் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன:

தமிழில் 16 ஆண்பால் பின்னொட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் *அன், ஆன், ஓன், வன், கன், ஞன்/நன், அலன், ஆளன், இயன், அவன், மான்* என்ற பதினொன்று பின்னொட்டுகள் சங்ககாலத் தமிழில் காணப்படுகின்றன. இதில் ஆண்பால் பின்னொட்டாக *ஆன்* என்பது தான் பொதுவாக அதிகமாக பழந்தமிழில் காணப்படுகின்றது. *அவ்-அன், மக்-அன், தோள்-அன், சிறு-வ்-அன்* என்பதான் சங்ககாலத்தில் இப்பின்னொட்டின் உருவாக்கத்தின் எடுத்துக்காட்டாகும். *வேந்த்-அன், மன்-ன்-அன், அரச்-அன்* என்பதில் இதன் சேர்ப்பு பிந்தைய உருவாக்கமாகத் தெரிகின்றது; ஏனென்றால் *வேந்து, மன், அரசு* என்பன பின்னொட்டு இல்லாமலேயே பழைய நூல்களின் அதே பொருளின் வருகின்றன. பிற பின்னொட்டுக்களுக்கு வேறுப்பட்ட அளபுகளில் குறைந்த பயன்பாடு இருக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக கன் என்பது சங்ககாலத்தில் கொண்-கன் என்ற ஒரே சொல்லில் மட்டும் தான் காணப்படுகின்றது. இந்த போக்கு பின் சங்ககாலத்திலும் காணப்படுகின்றது. பின்சங்ககாலத்தில் நான்கு சொற்களில் தாம் கன் என்ற பின்னொட்டு கொண்டுவருகின்றன: *விரிச்சி-கன், பட்டி-கன்* 'திருடன்'. பிற பின்னொட்டுகளில்

அவன், ஆளன் என்பவைகள் தாம் சங்ககாலத்தில் கதிர்-அவன், தென்-ன்-அவன் போன்ற சொற்களில் பதடவை வருகின்றன; பின் சங்ககாலத்தில் அதிக அளவில்லான சொற்கள் இப்பின்னொட்டுகளுடன் வருகின்றன. *இளை-ய்-அவன், நம்-ம்-அவன்* என்பன எடுத்துக்காட்டுகளாகும். அலன் என்ற பின்னொட்டு கொண்ட குறைந்த எண்ணிக்கையிலான சொற்கள் (எ.கா. *புர-வ்-அலன்*) தான் சங்ககாலத்தில் வருகின்றன. இந்த குறைந்த எண்ணிக்கையிலான சொற்கள் கூட பின்-சங்ககாலத்தில் காணப்படவில்லை.

ஆன் என்ற பின்னொட்டு பழந்தமிழில் *நீக்-அன்* 'ஊர்தியோட்டி' போன்ற சொற்களிலும் பின் சங்ககாலத்தில் *வண்ண்-ஆன், அத்த்-ஆன், பிர்-ஆன்* என்ற சொற்களில் தனியான பின்னொட்டாக பழங்காலத்திருந்தே பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகத் தோன்றினாலும் இது அன் என்ற பின்னொட்டின் மாற்றுருபாகும். *புல-வ்-அன், புல-வ்-ஓன், கிழ-வ்-அன்/கிழ-வ்-ஓன்* என்ற சொற்கள் ஓன் என்பது பிந்தைய உருவாக்கம் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. *க்கன், அகன், ச்சன், காரன், ஆனவன், வாணன்* என்பன பின் சங்ககாலத்தில் மட்டுமே காணப்படுகின்றன.

கிட்டத்தட்ட 18 பின்னொட்டுகள் பெண்பாலைச் சாரும். இவற்றில் *இ, த்தி, ஐ, வி, ஆட்டி, அள், ஆள், ஓள், அவள், மாள்* என்பன சங்ககாலத்தில் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் இ என்பது மட்டும் தான் பெண்பால் பின்னொட்டாக சுதந்திரமாக இரு காலத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டது. பிற பின்னொட்டுகள் மிகக் குறைந்த பயன்பாடு உள்ளவை. எடுத்துக்காட்டாக *அள்* என்பது *மக்-அள், அவ்-அள்* என்ற குறைந்த எண்ணிகையிலான சொற்களில் தான் பயன்படுத்தப்பட்டது. இது போன்று ஐ என்பது

சங்ககாலத்தில் *கொற்ற-வ்-ஐ, பரத்த்-ஐ* என்ற இரு சொற்களில் காணப்படுகின்றது மற்றும் பின் சங்ககாலத்தில் *தொத்த்-ஐ, பொது-வ்-ஐ* என்ற சொற்களில் காணப்படுகின்றது. ஆளன் என்பது போன்று அதற்கு இணையான பெண்பால் பின்னொட்டு இரு காலத்திலும் கருதத்தக்க எண்ணிக்கையிலான சொற்களில் வருகின்றன. *நன்னர்-ஆட்டி* 'நற்குணப்பெண்', *நொதுமல்-ஆட்டி* 'அன்னியமான பெண்' என்பன எடுத்துக்காட்டுகளாகும். *மாள்* என்பது இரு சொற்களில் மட்டும் வருகின்றது: *வேண்-மாள்* 'வெளிர் இனப் பெண்', *கோ-மாள்* 'அரசி'. *அவள்* சங்ககாலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் அது பின் சங்ககாலத்தில் தான் விளைவாக்கமுள்ள பின்னொட்டாக மாறுகின்றது. எந்த பெண்பால் பெயர்களையும் பெயரடை அடிகளிலிருந்து உருவாக்க இயலும். பின்வருவன இவ்வகையிலான ஆக்கத்தின் எடுத்துக்காட்டுகளாகும்: *பெரி-ய்-அவள்* 'அக்காள்', *சிறி-ய்-அவள்* 'தங்கை'. இவ்வெல்லா பின்னொட்டுகளும் பின் சங்ககாலத்தில் காணப்படுகின்றன. இவற்றுடன் *அத்தி, ச்சி, அச்சி, இச்சி, த்தை, ஆத்தி, க்கி, அகி, காரி* என்பனவும் பின் சங்ககாலத்தில் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. *காரி* தற்காலத் தமிழில் விளைவாக்கம் உள்ளவையாகத் தெரிகின்றது.

பெண்பாலுக்கும் ஆண்பாலுக்கும் தனித்தனியான பன்மைப் பின்னொட்டுகள் இல்லை. இரண்டுக்கும் ஒரே பின்னொட்டுகள் தாம் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. *அர், ஆர், ஓர்* என்பன இருகாலத்திலும் காணப்படும் பன்மைப் பின்னொட்டுகளாகும். தற்காலத் தமிழில் *அர்* என்பதற்குப் பதிலாக ஆர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. *அண்ணன்-மார், தாய்-மார், தம்பி-மார்-கள், மனைவி-மார்-கள்* என்ற சொற்கள் மார்,

மார்கள் என்ற பன்மைப் பின்னொட்டுக்களுடன் தற்காலத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

“தமிழில் பெயர்த் தொகை ஆக்கம்” என்ற தமது ஆய்வு நூலில் விஜய வேணுகோபால் அவர் காலத்திய மாற்றிலக்கணக் கோடுபாடுகள் அடிப்படையில் பெயர்த்தொகை ஆக்கங்களை அதாவது கூட்டுப் பெயர்களை ஆய்கின்றார். கூட்டுப் பெயர்களை வாக்கியங்களிலிருந்து மாற்று விதிகளால் ஆக்கப்பட்டவைகளாகக் கொண்டு கூட்டுப் பெயரக்கத்தை விளக்குகின்றார். மேலும் கூட்டுக்களை முதல் அங்கம் செயப்படுபொருளாய் வரும் கூட்டுகள், இரண்டாம் அங்கம் கேண்மைச் செயப்படுபொருளாய் வரும் கூட்டுகள், இரண்டாவது அங்கம் எழுவாயாய் வரும் கூட்டுகள், காலம் இரண்டாவது அங்கமாய் வரும் கூட்டுகள், பிற வகைகள், சமநிலை உள்வட்டக் கூட்டுகள், உவம உருவகப் பெயர்க் கூட்டுகள், மரபுப் பெயர்க் கூட்டுகள், பல்பெயர்க் கூட்டுகள் எனப் பகுத்துக்கொண்டு விளக்கங்கள் தருகின்றார்.

“சொல்லியல்: பெயரியல்” என்ற தலைப்பில் அகத்தியிலிங்கம் தற்காலத் தமிழ்த் தரவுகளின் அடிப்படையில் பெயர்ச் சொற்களின் வருணனை மொழியியல் ஆய்வைத் தருகின்றார்.

அகத்தியலிங்கம் ø (பூஜியம்), ன் ஆகியவற்றைத் தன்மை, முன்னிலை பதிலிடு பெயர்களில் ஒருமையைக் குறிப்பிடும் பின்னொட்டுக்களாகக் காட்டுகின்றார்.

நீ + ø > நீ

நா + ன் > நான், எ + ன் > என், தா+ன் > தான், உ+ன் > உன்

ங்கள் என்பதை தன்மை, முன்னிலை பதிலிடுபெயர்களில் பன்மையைக் குறிப்பிடும் பின்னொட்டுகளாகக் காட்டுகிறார்.

நீ+ங்கள் > நீங்கள், எ+ங்கள் > எங்கள், உ+ங்கள் > உங்கள், தா+ங்கள் > தாங்கள்,

ம் என்பதை நா, ந என்ற தன்மை ஒருமை அடிகளுடன் இணைக்கப்படும் உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

நா+ம் > நாம், ந+ம் > நம்

ங்கள் என்பதை நா, எ என்ற தன்மை ஒருமை அடிகளுடன் இணைக்கப்படும் விலக்கீட்டுத் தன்மையைக் காட்டும் பின்னொட்டாகக் கொள்கின்றார்.

"ஆட்சிச் சொல்லுக்குச் சிறப்புக் குறிப்புடன் தற்காலத் தமிழ்ச் சொல்லாக்கம்" என்ற தலைப்பில் மறைமலை அவர்கள் வருணனை மொழியியல் கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்தி ஆட்சிச் சொற்றொகைத் தரவு அடிப்படையில் பெயராக்கத்தை ஆய்கின்றார். இவர் ஒட்டுவழிப் பெயராக்கத்தை முன்னொட்டு வழிச் சொல்லாக்கம் பின்னொட்டுவழிச் சொல்லாக்கம் என்று பிரித்து ஆட்சிசொற்றொகையில் காணப்படும் ஒட்டாக்கங்களை எடுத்துக்காட்டுக்களுடன் விளக்குகின்றார். பெயர்கள் இணைந்து பெயராக்கம் செய்வதை இருபெயர்த் தொகையாக்கம், பல்பெயர்த் தொகைச் சொல்லாக்கம், கூட்டுச் சொல்லாகம் என மூன்று இயல்களில் விளக்குகின்றார். மேலும் ஏனைய சொல்லாக்கங்கள் என்ற தலைப்பில் வினைதரு பெயர்கள், பெருவழக்குப் பெறாத சில சொல்லாக்கங்கள், கடன் நீட்சி, கடன் ஒட்டு அல்லது கடன் கலவை என்ற ஆக்கங்களை விளக்குகின்றார். இது தவிர சொல்லாக்கத்தில் வரும் சிக்கல்களையும் நிலைபேறாக்கம் பற்றியும் சொல்லாக்கமும் மொழிமாற்றமும் என்பது பற்றியும் விளக்கிச் செல்கின்றார். தற்காலத் தமிழில் பெயராக்கம் பற்றி அறிய நல்ல ஒரு ஆய்வேடாக இது அமைகின்றது.

“தமிழில் சொல்லாக்கம்” என்ற தலைப்பில் அமையும் இராசேந்திரன் அவர்களின் நூல் பெயராக்கம் பற்றி விரிவாகக் கூறுகின்றது. இவர் சொல்லாக்கக் கோட்பாடு பற்றி முதல் ஆறு இயல்களில் ஒரு விரிவான விளக்கம் தருகின்றார். அடுத்து ஏழாவது இயலில் தமிழில் சொல் வகைப்பாடுகள் பற்றி விளக்குகின்றார். எட்டாவது இயலில் தமிழில் சொல்லாக்க வகைப்பாடுகள் பற்றி ஆய்கின்றார். தமிழில்சொல்லாகத்தின் பரிமாணம் என்ற தலைப்பில் பெயராக்கம், வினையாக்கம், பெயரடையாக்கம், வினையடையாக்கம் என்பன பற்றி விரிவாக ஆகின்றார். பெயராக்கத்தைப் பெயரிலிருந்து பெயராக்கம், வினையிலிருந்து பெயராக்கம், பெயரடையிலிருந்து பெயராக்கம் என மூன்றாகப் பகுத்து ஆய்கின்றார். பெயர்களிலிருந்தான ஆக்கத்தை பின்னொட்டுப் பெயராக்கம், முன்னொட்டாக்கம், கூட்டாக்கம் என வகைப் படுத்தி விளக்குகின்றார். வினையிலிருந்தான பெயராக்கதை கிளைப்படமாகத் தந்து விளக்கியுள்ளார்.

லட்சுமணன் அவர்களின் சங்க இலக்கியக்கூட்டுச்சொற்கள் (தொகுப்பும் ஆய்வும்) என்ற ஆய்வில் கூட்டுச் சொற்களை மரபிலக்கணப் பின்னணியில் விளக்கம் தருகின்றார்.

தமிழ்ப் பெயர்களை வரலாற்று மொழியியல் அடிப்படையில் ஆய்வதற்கு முன் பழந்தமிழ் தரவுகள் அடிப்படையில் எழுத்தப்பட்ட மரபிலக்கணங்கள் தமிழ்ப் பெயர்களைப் பற்றி எத்தகைய விளக்கங்களைத் தருகின்றன என்று அறிந்துகொள்வது மிக இன்றியமையாதது ஆவதன் காரணமாக ‘மரபிலக்கணங்களில் தமிழ்ப் பெயர்கள்” என்ற தலைப்பில் இவ்வியலில் தொல்காப்பியம், நன்னூல் போன்ற சில முக்கியமான மரபிலக்கணங்களிலும் தொடர்புள்ள உரைகளிலும் தமிழ் பெயர்குறித்து தரப்பட்டுள்ள

செய்திகளும் விளக்கங்களும் இங்கு சுருக்கமாகத் தர முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது. மரபிலக்கணக்கணங்கள் பெயர்களை உயர்திணைப் பெயர், அஃறிணைப் பெயர், இருதிணைப் பொதுப் பெயர் அல்லது விரவுப் பெயர் என மூன்றாக வகைப் படுத்தும். தொல்காப்பியர் உயர்திணைப் பெயர்களை நிலப் பெயர்கள், குழுவின் பெயர்கள், வினைப் பெயர்கள், உடைப் பெயர்கள், பண்புகொள் பெயர்கள், பல்லோர் குறித்த முறைநிலைப் பெயர்கள், பல்லோர் குறித்த சினைநிலைப் பெயர்கள், பல்லோர் குறித்த திணைநிலைப் பெயர்கள், இன்றிவர் என்னும் எண்ணுப் பெயர்கள் என பத்தாகப் பகுப்பார். தொல்காப்பியர் ஆறு ஒருமைச் சுட்டுப் பெயர்களையும் ஆறு பன்மைச் சுட்டுப் பெயர்களையும் முன்று வினாப் பெயர்களையும் அஃறிணைப் பெயர்களாகப் பட்டியலிட்டு வேறு சிலவற்றையும் இதில் உள்ளடக்குகின்றார். அஃறிணை விரவுப் பெயர்களாக வரும் நிலையும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

பெயர்ச் சொற்கள் மேலும் ஆண்பெயர், பெண்பெயர், ஒன்றன் பெயர், பலவற்றின் பெயர் என நான்கு இயற்பெயர்களாகவும் ஆண் சினைப் பெயர், பெண் சினைப் பெயர், ஒன்றன் சினைப் பெயர், பலவற்றின் சினைப் பெயர் என நான்கு சினைப் பெயர்களாகவும் ஆண் முறைப் பெயர், பெண்முறைப் பெயர் என இரண்டு முறைப் பெயர்களாகவும் தொல்காப்பியரால் பகுக்கப்படுகின்றன. வினையாலணையும் பெயர்கள் தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர்கள், குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்கள் என அமைகின்றன.

தொகைப் பெயர்களைப் பற்றி மரபிலக்கணங்கள் விரிவாகப் பேசுகின்றன. தொகைகளை வேற்றுமைத் தொகை, உவமைத் தொகை, வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, உம்மைத் தொகை, அன்மொழித்தொகை என ஆறாகப் பகுத்து

தொல்காப்பியம் ஆய்கின்றது. உரையாசிரியர்களும் தொகை பற்றி தங்கங்கள் விளக்கங்களை தருகின்றனர். நன்னூல் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் இளம்பூரணரின் உரையைப் பின்பற்றி தொகைகளை விளக்குவதாகத் தெரிகின்றது.

தமிழ் ஒரு திராவிட மொழி. இம்மொழி வினைச்சொல்லை இறுதியாகக் கொண்ட வாக்கியங்களை உடையதாகும். இம்மொழி இலக்கணச் செயற்பாங்குகளை (அதாவது இலக்கணப் பொருண்மைகளை) உருபனியல் நிலையில் வெளிப்படுத்தும் ஒட்டுக்கள் நிறைந்த மொழியாக விளங்குகிறது. இம்மொழி உள்ள ஒவ்வொரு வேர் உருபனும் ஆயிரக்கணக்கான சொற்களின் உருவாக்கத்திற்கு (அதாவது திரிபு மற்றும் ஆக்க வடிவுகளின் உருவாக்கத்திற்கு) அடிப்படையாக அமைகிறது. தமிழ் வாக்கியங்கள் எழுவாய்தொடரையும் வினையையும் கொண்ட அமைப்பாகவோ எழுவாய்த் தொடரையும் செயப்படுபொருள் தொடரையும் வினையும் கொண்ட அமைப்பாகவோ அமையும்.

“தமிழ்ப் பெயர்சொற்கள் பற்றிய விளக்கமொழியியல் ஆய்வு” என்ற நான்காவது இயலில் தமிழ்ப் பெயர்சொற்கள் பற்றிய வரலாற்று மொயியல் ஆய்வுக்கு உறுதுணையாக தற்காலத் தமிழ் தரவுகள் அடிப்படையில் தற்காலத் தமிழின் பெயர்சொல் பற்றி ஒரு வருணனை மொழியியல் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. சங்ககாலத் தமிழில் பெயர் சொற்களின் இலக்கண அமைப்பைப் அறிந்து கொண்டு அதைத் தற்காலத் தமிழில் பெயர்ச் சொற்களின் இலக்கண அமைப்புடன் ஒப்பிட்டு வரலாற்று அடிப்படையிலான மாற்றங்களைப் புரிந்து கொள்ள இயலும் என்ற அடிப்படையில் இவ்வியலின் செய்திகள் அமைகின்றன. பெயர்சொற்களின் உருபனியல் அமைப்பு பற்றிய சுருக்கமான விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. பெயர்கள் எண்களுக்கும் வேற்றுமைக்கும் திரிபுறுவது குறித்தும் வேற்றுமை ஏற்கும் போது

பெயர்ப்பகுதிகள் திரிபுறுவது குறித்தும் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. வேற்றுமைக்குத் திரிபுறுவதன் காரணமாக பெயர்ப் பகுதி திரிபுற்ற பகுதி, திரிபுறாப் பகுதி என அமையும். பெயர்ப் பகுதியுடன் பன்மைப் பின்னொட்டு, திரிபு பின்னொட்டு, ஒலிநிரவல் பின்னொட்டு, வேற்றுமைப் பின்னொட்டு என்பன இணைவது குறித்து விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. இறுதியில் பெயரொட்டுக்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

"தமிழ்ப் பெயர்ச்சொற்கள் பற்றிய வரலாற்று மொழியியல் ஆய்வு" என்ற இவ்வாய்வேட்டின் தலைப்பு அடிப்படையிலான ஐந்தாவது இயலில் சங்கத் தமிழ் நூற்களில் கையாளப்படும் பெயர்ச் சொற்களின் உருபனியல் அமைப்பைத் தற்காலத் தமிழ்ப் பெயர்ச்சொற்களின் உருபனியல் அமைப்பைப்புடன் ஒப்பிட்டு அவை திரிபு நிலையிலும் ஆக்கநிலையிலும் எவ்வாறு வேறுபட்டு அல்லது மாற்றத்திற்கு உள்ளாகி நிற்கின்றன என்பது பற்றி ஆய்ந்து கண்டறிந்த செய்திகள் தரப்பட்டுள்ளன.

பெயர்ச் சொல்லாக்கத்தின் வரலாற்று மாற்றம்

"ஒரு மொழி வாழும் மொழியாக வழக்கு மொழியாகத் திகழவேண்டுமானால் காலத்திற்கேற்பவும் சமுதாயப் பண்பாட்டு மாற்றங்களுக்கு ஏற்பவும் அம்மொழி மாற்றங்களுக்கு உட்படவேண்டும்" என எட்சுலர் (Hertzler, 1965:141) என்னும் சமுதாய மொழியில் வல்லுநர் கூறுவார். ஒரு சமுதாயத்தில் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்குப் பயன்படும் தலைச் சிறந்த கருவியாகிய மொழி அச்சமுதாயம் அடையும் பல்வேறு மாற்றங்களாலும் தாக்கமுறுகின்றது; அதன் விளைவாக அம்மொழியில் ஒலியமைப்பிலும் சொல்லமைப்பிலும் தொடரமைப்பிலும் சொற்களின் பொருள் புலப்பாட்டிலும் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதை வரலாற்று அடிப்படையிலான மொழி மாற்றம் எனலாம்.

மொழி மாற்றம் ஒரு மொழியில் சில குறிப்பிட்ட காலங்களில் மிக வேகமாக நடைபெறலாம். மொழி வழங்கும் சமுதாயத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களும்

அச்சமுதாயதைப் பாதிக்கும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளும், செயல்களுமே இம்மாற்றங்களுக்குக் காரணமாக விளங்குகின்றன. அறிவியல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி, தலைச் சிறந்த அறிஞர்கள், இலக்கியப் படைப்பாக்கங்கள், மொழி சீர்திருத்த இயக்கம், சமுதாய அமைப்பு முறையிலான மாற்றங்கள், புதிய கருத்துக்களின் வளர்ச்சி, நாகரிகமாகக் கருதப்படும் மொழிநடை, பிற மொழி பேசும் மக்களுடன் ஏற்படும் தொடர்பு, நாடுவிட்டு நாடு பெயர்தல், உலகச் சுற்றுப் பயணம், காலணியாதிக்கம், வணிகம், தொழில், புறச் சமயங்களின் ஆதிக்கம் அல்லது சமய மாற்றம், பண்பாட்டு மாற்றம் போன்றவை மொழிமாற்றத்திற்குக் காரணமாக விளங்குகின்றன என்கிறார் எர்ட்சிலர். இவற்றுள் அறிவியல்-தொழிநுட்ப காரணிகளைப் பற்றி விளக்குமிடத்து புதிய சொல்லாக்கம், கடன் வாங்கல், பழைய சொற்கள் வழக்கழிதல் ஆகியவற்றால் இவை மொழி மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதாக அவர் விளக்குகின்றார். இது பெயராக்கமாற்றத்திற்கும் பொருந்தும்.

புதிய சொற்களால் ஏற்படும் மாற்றங்களை பின்வருமாறு வகைப்படுதி விளக்கலாம்:

1. ஒலியமைப்பில் மாற்றம்
2. சொல்லமைப்பில் மாற்றம்
3. தொடரமைப்பில் மாற்றம்
4. பொருட்புலபாட்டில் மாற்றம்

ஒலியமைப்பில் மாற்றம்

தற்காலத் தமிழில் பெயர்சொல்லாக்கத்தில் தமிழுக்குப் பொருந்தாத ஒலியனியல் அமைப்பு நீக்கப்பட்டு வருவதை ஒரு வரலாற்று மாற்றமாகக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக ரயில் நிலையம் என்பது இரயில் நிலையம் எனமாறி பின்னர்

புகைவண்டி நிலையம் என மாறிவிட்டதை அறியலாம். பஸ் நிலையம் என்பது பேரூந்து நிலையம் என மாறிவிட்டது. ர், ல் என்ற ஒலியன்களால் அல்லது எழுத்துக்களால் தொடங்கப்படும் சொற்கள் அதற்கு பொருத்தமான தமிழ்ச் சொற்களால் இடப்பெயர்ச்சி செய்யப்பட்டுள்ளதை உணரலாம்.

சொல்லமைப்பில் மாற்றம்

பெயர்சொற்கள் பல அவற்றின் சொற்றன்மை இழந்து விகுதிகளாக அல்லது பின்னொட்டுட்டுக்களாகவும் முன்னொட்டுகளாகவும் பயன்படுத்தப்படுவதை வரலாற்று அடிப்படையிலான சொல்லாக்கம் சார் மாற்றமாகக் கருதலாம். எடுத்துக்காட்டாக அகம், இயல் என்ற சொற்கள் விகுதிகள்/பின்னொட்டுக்களாக விளைவாக்கமாகப் பயன்படுத்தப்படுவதைத் தற்காலத் தமிழ்த் தரவு நமக்கு வெளிப்படுத்தும்.

பெயர்+அகம்	அச்சகம், அஞ்சலகம், அமைச்சகம், அலுவலகம், ஆய்வகம், உணவகம், காப்பகம், தூதரதகம், நூலகம், மருந்தகம்
பெயர்+இயல்	அமைப்பியல், அரசியல், அழகியல், அளவியல், அறிவியல், இயக்கவியல், உடலியல், உடற்கூற்றியல், உயிரியல், உளவியல், மொழியியல், நடையியல்
பெயர்+ஆள்	பணியாள், பதிலாள், மேலாள்

முன்னொட்டாக்கம் தமிழால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படத் தயங்கும் பெயராக்கம் ஆகும். ஆனால் தற்காலத் தமிழ் தரவுகள் முன்னொட்டாக்கத்தை உறுதி செய்கின்றன.

முன்+பெயர்	முன்-ஆய்வு, முன்-இருப்பு, முன்-எச்சரிக்கை, முன்-அறிவிப்பு, முன்-தணிக்கை, முன்-பணம்
பின்+பெயர்	பின்-விளைவு, பின்-ஏற்பு, பின்-துணை,
மேல்+பெயர்	மேல்-வரி, மேல்-ஆள், மேல்-ஆணை, மேற்-பரப்பு,

தொடரமைப்பில் மாற்றம்

பனைமரம் போன்று சிறப்புப் பெயர் + பொதுப் பெயர் என்ற அமைப்பில் புதிய பெயர்கள் உருவாகியுள்ளது தொடரமைப்பில் ஏற்பட்ட மாற்றமாகக் கருதலாம்.

எ.கா. மருத்துவக் கல்லூரி, பொறியியல் கல்லூரி, வேளாண்மைக் கல்லூரி

ஆங்கிலம் போன்று இணைப்புக் கோடுகளைப் பயன்படுத்தி கூட்டுக்களை ஆக்கும் முறை தற்காலத் தமிழ் தரவில் காணப்படுகின்றது.

பொருள் புலப்பாட்டில் மாற்றம்

பழைய சொற்கள் புதுப் பொருள் பெற்று பயன்படுத்தப்படுவதைத் தற்காலத் தமிழ்த் தரவுகளிலிருந்து அறியலாம். காவல் என்பது வரவேற்கப் பட்ட சொல்லாக தொடக்க காலத்தில் அமையவில்லை. ஆனால் வரலாற்று மாற்றத்தால் காவலர் என்பது போலீஸ் என்பதைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இது போன்று பணிமனை என்பது ஆங்கிலச் சொல்லான வர்க்ஷாப் என்பதற்கு இணையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டது. இது போன்று பல எடுத்துக்காட்டுகளைக் காட்ட இயலும்.

குறிப்பு: இவ்வாய்வுக்காக Rajam, V.S. (1992.) எழுதிவெளியிட்டுள்ள Reference Grammar of Classical Tamil Poetry. American Philosophical Society, Philadephia என்ற நூலிலிருந்து தரவுகள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

நோக்கீட்டு நூல்கள்

சங்க இலக்கிய நூல்கள்

அகநானூறு களிற்றுயானை நிரை. பொ.வெ.சோமசுந்தரனார் *(உரை).* மறுபதிப்பு, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1981.

அநானூறு நித்திலக்கோவை. பொ.வெ.சோமசுந்தரனார் *(உரை).* மறுபதிப்பு, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1977.

அகநானூறு மணிமிடைப் பவளம். பொ.வெ.சோமசுந்தரனார் *(உரை).* மறுபதிப்பு, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1976.

ஐங்குறுநூறு. பொ.வெ.சோமசுந்தரனார் *(உரை).* மறுபதிவு, சைவசித்தாந்த நூற்கழகம், சென்னை, 1961.

கலித்தொகை நச்சினார்க்கினியர் உரை. பொ.வெ.சோமசுந்தரனார் *(விளக்கவுரை).* மறுபதிவு, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1981.

குறுந்தொகை. உ.வே.சாமிநாதர் *(உரை).* அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு, அண்ணாமலை நகர், 1983.

தொல்காப்பியம்: சொல்லதிகாரம்: இளம்பூரணார் உரை (பதிப்பு 1973), சைவசித்தாந்த நூற்கழகம், சென்னை,.

தொல்காப்பியம்: சொல்லதிகாரம்: கல்லாடனார் உரை (பதிப்பு 1964*)*, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை.

தொல்காப்பியம்: சொல்லதிகாரம்: சேனாவரையர் உரை (பதிப்பு 1963), சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை,.

தொல்காப்பியம்: சொல்லதிகாரம்: தெய்வச்சிலையார் உரை (பதிப்பு 1974), சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை.

தொல்காப்பியம்: சொல்லதிகாரம்: நச்சினார்க்கினியர் உரை (பதிப்பு 1973), சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை.

நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும். பின்னத்தூர் சு. நாராயணசாமி ஐயர் (உரை), பொ.வெ.சோமசுந்தரனார் (ஆய்வுரை). மறுபதிப்பு, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1981.

நன்னூல்: காண்டிகை உரை. ஆறுமுக நாவலர் (உரை). சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1951.

பத்துப்பாட்டு நச்சினார்கினியர். உ.வே.சாமிநாதையர் (குறிப்புரை). நிழற்படப் பதிப்பு, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.

பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும். ஔவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை (உரை), மறுபதிப்பு, சைவசித்தாந்த நூற்கழகம், சென்னை, 1973.

பரிபாடல் மூலமும் உரையும். பொ.வெ.சோமசுந்தரனார் (உரை). மறுபதிப்பு, சைவசித்தாந்த நூற்கழகம், சென்னை, 1973.

புறநானூறு மூலமும் உரையும். உ.வே.சாமிநாதையர் (உரை), உ.வே.சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை, 1971.

புறநானூறு (1-200). ஔவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை (விளக்கவுரை), மறுபதிப்பு, சைவசித்தாந்த நூற்கழகம், சென்னை, 1973.

புறநானூறு (201-400). ஔவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை (விளக்கவுரை), மறுபதிப்பு, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1972.

பிற நோக்கீடுகள்

அகத்தியலிங்கம், ச. சொல்லியல்:பெயரியல், அனைத்திந்திய மொழியியற் கழகம், அண்ணாமலை நகர்.

ஆட்சிச் சொல்லகராதி. தமிழ் வளர்ச்சி இயக்குநர், தமிழ்நாடு அரசு.

இராசேந்திரன், ச. தமிழில் சொல்லாக்கம். மொழியியல். 13, 14: 163-192.

இராசேந்திரன், ச. 2001. தற்காலத் தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியம். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.

இராசேந்திரன், ச.2004. தமிழில் சொல்லாக்கம். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.

இராசேந்திரன், ச. மற்றும் தமிழ்ச்செல்வம், செ. 2018. வரலாற்று மொழியியல் அடிப்படையில் தமிழ்ப் பெயர்ச் சொற்கள் ஆய்வு (A Historical Linguistic Study of Tamil Nouns). Uploaded in academia.edu.

க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி. க்ரியா, சென்னை 1992.

கலைச்சொல் அகராதி. (கணிதம், பௌதிகவியல், வேதியல், தாவரவியல், விலங்கியல், உளவியல், புவியல், வரலாறு, பொருளாதாரம், அரசியல், வாணிகவியல், புள்ளியல், பொறியியல், தொழில் நுட்பவியல்). சென்னை: தமிழ்நாட்டுப் பாடல்நூல் நிறுவனம்.

கருணாகரன், கி, ஜெயா, வி. 1986. தமிழில் புதுச்சொல்லாக்கம். மொழியியல் 8.3, 4:91-116.

கலைச் சொல் அகராதிகள். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.

கோதண்டராமன், பொன். 1972. இலக்கிய உலகில் புதிய பார்வை. தமிழ் நூலகம், சென்னை.

கோதண்டராமன், பொன். 1973. இலக்கண உலகில் புதிய பார்வை. தமிழ் நூலகம், சென்னை.

கோதண்டராமன், பொன். 1979. இலக்கிய உலகில் புதிய பார்வை. தமிழ் நூலகம், சென்னை.

கோதண்டராமன், பொன். சொல்லாக்க நெறிமுறைகள். தமிழ் ஆய்வு 7, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை.

கோதண்டராமன், பொன். 1989. சொல்வகை அல்லது இலக்கணக்கூறுகள். தமிழ் இலக்கணக் கருத்தரங்கு, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.

சக்திவேல், எஸ்., இராசேந்திரன், எஸ். 1995. சொற்கள்: வாழ்வும் வரலாறும், மணிவாசகம் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை.

சண்முகம், செ.வை. 1986. சொல்லாகக் கோட்பாடு-2. அண்ணாமலை நகர்: அனைத்திந்திய மொழியியற் கழகம்.

சுப்பையா, கோ. 1983. வினையடிப் பெயர்கள், மொழியியல், 7.1 & 2:95-111.

சுப்பையா, கோ. 1984. கூட்டுப் பெயர், மொழியியல், 7.1. & 2: 187-191.

பாலசுந்தரம், ச. 2005. இருபதாம் நூற்றாண்டிற்காகன தமிழிலக்கணம் உரைநடை நூல் – சொற்படலம். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.

லட்சுமணன், அ. 2009. சங்க இலக்கியக் கூட்டுச் சொற்கள் (தொகுப்பும் ஆய்வும்). இராசையா வெளியீடு, சீனிக்குடிக்காடு, திருவாரூர்.

Agesthialingom, S. 1962. Description of language of patiRRuppattu with transliteration, translation and Index. PhD Dissertation, Kerala University.

Agesthialingom, S. 1964. Tamil nouns. Anthropological linguistics, 6.1.7-12.

Agesthialingom, S. and Shanmugam S.V.1970. The language of inscriptions (1250-1350), Annamalai University.

Andronov,M. The standard grammar of Modern and classical Tamil. New Century Book house Private Ltd., Madras.

Ananthakrishna Pillai, A. 1969. Descriptive Grammar of Early Middle Tamil. PhD Thesis, Poona University.

Arden, A.H. 1954. A progressive grammar of common Tamil. Madras.

Aronoff M. 1976. Word Formation in generative grammar, MIT press, Cambridge, MA

Arunachalam, P. History of Tamil Syntax – the period of Tolka:ppiyam and Sangam. PhD Thesis, Annamalai University.

Burrow,T and Emenearu 1961. A Dravidian Etymological Dictionary (DED), Oxford.

Burrow,T and Emenearu 1968. A Dravidian Etymological Dictionary: Supplement (DEDS), Oxford.

Caldwell, R. 1956. A comparative grammar of the Dravidian or South Indian Family of languages, Madras.

Chomsky, N. 1970. Remarks on nominalization. In: Jacobs R and Rosenbaum P. (eds) Readings in English transformational grammar. Blaisdell, Waltham, MA.

Dhamotharan, A. 1966. The grammar of Tirukkural with transliteration, translations and Index. Kerala University, Trivandrum.

Emenau, M.B. 1966. “Some South Dravidian” noun-formatives, Indian Linguistics, 27, 21-30.

Ganesan Ambedkar, 1998. Strategies in the formation of word-level equivalence with special reference to Tamil Words. CALTS,University of Hyderabad,Hyderabad.

Gopinathan Nair, B. 2003. Comparative Dravidian Noun Morphology, 61-75,

Isrel, M. 1964. “tolil peyar in tolkaapppiyam”, tenmoli.

Ramakrihsna Reddy (ed.) Word-structure in Dravidian, Dravidian University, Kuppam, 2003.

Kamaleswaran, K.S. 1974. Nouns in Tamil. PhD thesis submitted to Annamalai Universiy, Chidampabarm.

Kamatchnathan, A. Grammatical study of Narrinai with transliteration, translation and Index, PhD Thesis. Kerala University, Trivandrum.

Kamatchi Srinivasan, 1962. The language of Iraiyanar Akpporul urai (linguistics studies), MLitt. Thesis, Annamalai University.

Kothandaraman, P.1972. Studies in Tamil Linguistics, Tamil nuulakam, Madras.

Lees, R.B. 1963. The Grammar of English Nominalization. The Hague: Mouton.

Lehmann, Thomas. 1989. A Grammar of Modern Tamil. Pondicherry: Pondicherry Institute of Linguistics and Culture.

Levi, J.N. 1978. The Syntax and Semantics of Complex Nominals. Academic Press, New York.

Meenakshisundaram, T.P. 1965. A History of Tamil Language. First edition, Linguistic Society of India, Deccan College, Poona.

Maramalai, I.1984. Word-formation in Modern Tamil with special reference to administrative terms. Unpublished PhD Thesis submitted to University of Madras, Madras.

Murugarathnam, T.1966. A morphological study of ancient Tamil with special reference to akana:nu:Ru. Madras University.

Rajam, V.S. 1992. Reference Grammar of Classical Tamil Poetry. American Philosophical Society, Philadephia.

Natarajan, R. Manimeekalai as an epic (with index). PhD Thesis. Annamalai university.

Nithyakalyani, R. The languages of naRRiNai. MLitt thesis, Annamalai University.

Paramasivam, K. 1971. "Verbal Nouns in Literary Tamil." In: V.I.Subramoniam (ed.) Proceedings of the First Conference of Dravidian Linguists. Trivandrum: Dravidian Linguistic Association.

Parameswari, A.The language of TirukkuRaL. Mlitt thesis. Annamalai University.

Pillai, M. S. 1961. "Derivative Nouns in Modern Tamil". Indian Linguistics 22:145-159.

Rajendran, S. 1997. Grammatical formalism and computational analysis of Nominal Compounds in Tamil. South Asian language Review 7.1, 27-46.

Rajendran, 2000. Types of word formation in Tamil. Asher, R.E. & Harris, R. (ed.) Linguisticoliterary, Pilgram Book Pvt. Ltd.323-343.

Rangan, K and Suseela, M. 2003. Compound formation in Tamil. 4-18.

Rajendran, S. 1983. Semantics of Tamil Vocabulary. (UGC sponsored Postdoctoral Research Work in manuscript). Poona: Deccan College Post Graduate and Research Institute.

Rajendran, S. 1997. "Grammatical Formalism and Computational Analysis of Nominal Compounds in Tamil." South Asian Language Review 7.1: 27-46.

Rajendran, S. 1997. "Aspects of Teaching 'IZATIONS' in Tamil." *tamizhiyiyal*, Journal of Tamil Studies 51 & 52:210-227.

Rajendran, S. 2000. "Types of Word Formation in Tamil". In: Asher, R.E. and Harris, R. (eds). Linguisticoliterary, 323-343. Delhi: Pilgrims Books Pvt. Ltd.

Rajendran, S. 2001. Word formation in Tamil. (UGC sponsored Major Project Report in manuscript). Thanjavur: Tamil University.

Rajendran, S. 2001. "Typology of Nominalization in Tamil." Language in India 1:7, www.langugeinindia.com

Rajendran, S. 2003. "Strategies in the Formation of Nouns in Tamil." Language in India 3:7, www.languageininida.com

Rajendran, S. 2004. "Strategies in the Formation of Compound Nouns in Tamil." Language in India 4:7, www.languageinnida.com

Rajendran, S., Arulmozi, S., Ramesh Kumar S and Viswanathan S. 2003. Computational Morphology of Verbal Complex. 376-396.

Sadhasivam, R. 1961. A Study of ainkuRunuuRu. MLitt thesis, Madras University.

Shanmugam, S.V. 1968. The language of Tamil inscriptions (1350 to 1700), PhD thesis, Annmalai University.

Shanmugam, S.V. 1969. "Gender-number suffixes in Old Tamil nouns", All India Oriental Conference, XXV session, Jadavpur.

Shanmugam, S.V. Dravidian Nouns (A Comparative study), Annamalai University. Annamalainagar.

Sanmugam Pillai, M. 1961. “Descriptive nouns in Modern Tamil”, Indian Linguistics, 22, 145-159.

Shastry, M.B. 1965. “Derivative suffixes”, Seminar on Grammatical theories in Kannada, Annamalai University, Annamalainagar.

Subbaiyya, K.V. 1910-11. A Comparative grammar of Dravidian languages: Nouns-gender and nouns and cases, Indian Antiquary vol. 39-40.

Subrahmaniyan, S. 1966. Pre-pallavan Tamil Index. University of Madras.

Subramaniyan, S.V. 1965. Descriptive grammar of cilappatika:ram with Index, Madras.

Subramaniyan, S.V. 1972. Grammar of AkanaanuuRu with Index. University of Kerala, Trivandrum

Subramoniyam, V.I. Index of puRanaa:nu:Ru. Trivandrum.

Sundaram, Rm. 1964. Grammatical study of pattuppa:ttu (with index, text and translations). PhD Thesis, Kerala University, Trivandrum.

Tamil Lexicon. Volumes 1-6 & Supplement, reprint 1982, University of Madras, Madras.

Thinappan, SP. 1964. Language of pazhamozhi. Mlitt Thesis, Annamlai University.

Varadarajan, M. 1966. “Verbal nouns in grammars”, Seminar on Grammatical theories in Annamlai University, Annamalainagar.

Vijavenugopal, G.1979. Nominal Composition in Tamil. Madurai Kamaraj University, Madurai.

Zvelebil, Kamil. 1957. “Verbal nouns in early old Tamil”, Tamil Culture VI, 2, 87-91.

Zvelebil, Kamil, Yu. Gasov, M. Andronov. 1967. Introduction to the Historical Grammar of Tamil language Part I – Preliminary Textual Analysis, USSR Academy of Sciences, Institute of People of Asia, Nauka Publishing house, Central Department of Oriental Literature, Moscow.

Zvelebil, Kamil, Vachek, Jaroslav, 1970. Introduction to the Historical Grammar of Tamil Language, Oriental Institute of America, Publishing House of the Czechoslovak Academy of Sciences, Prague.